

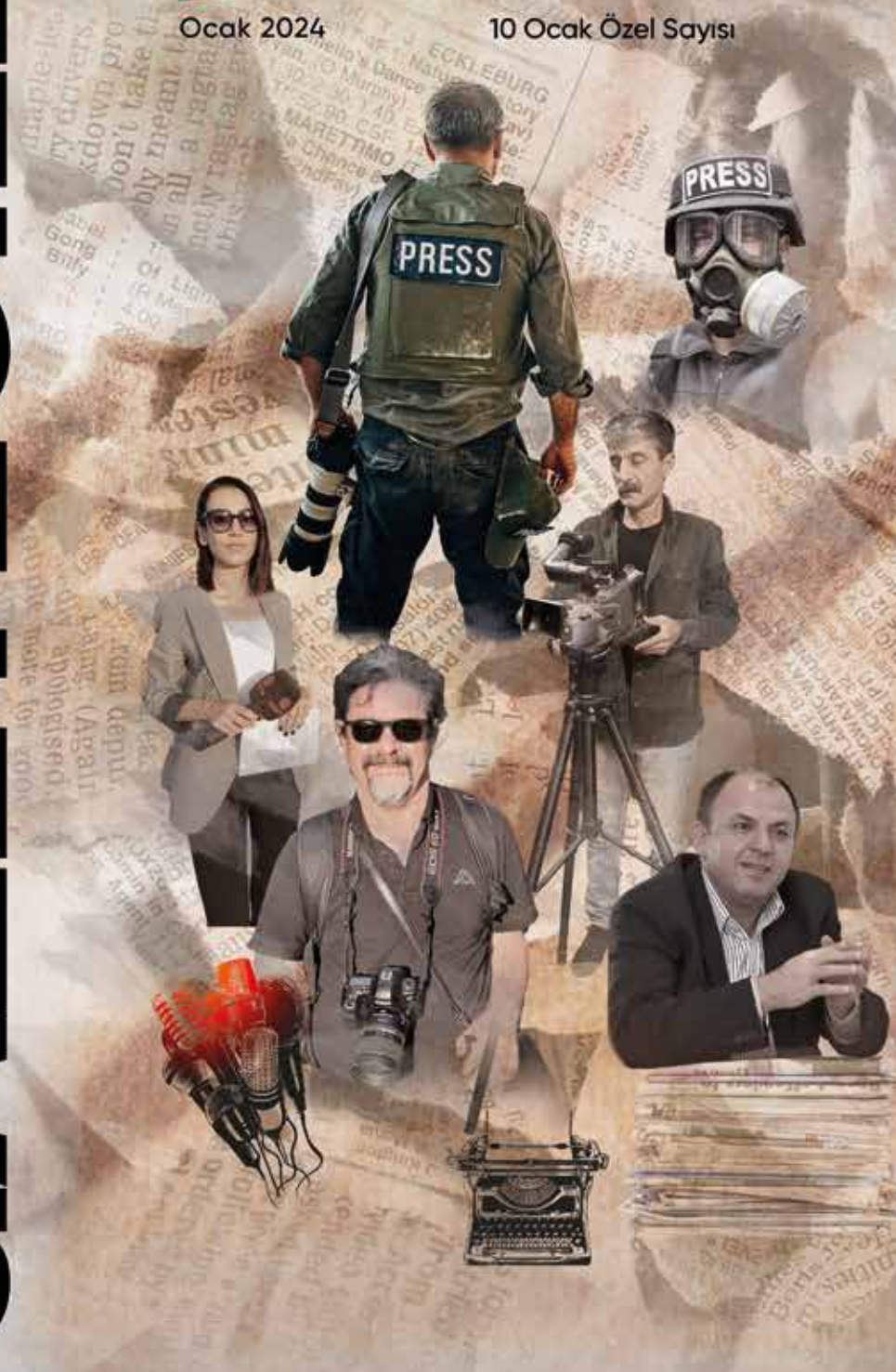
GAZETECILER

10 LAR

Yenigün

Ocak 2024

10 Ocak Özel Sayısı

**Hakk'ın, Hakikatin, Toplumun;
Doğru, Tarafsız, İlkeli,
Dürüst Sesi Olanlar...**

ÇALISAN

Demokratik, ahlaki,
sorumluluk bilinciyle
tüm gazetecilerimiz

100
Çalışan Gazeteci
Tebrik Etilmektedir

**SELÇUKLU
BELEDİYESİ**

lakı ve toplumsal
le mesleğini ifa eden
ecilerimizin

Öncak
eciler Günü'nü
diyorum.

Ahmet
PEKYATIRMACI
SELÇUKLU BELEDİYE BAŞKANI

Büyük
Hekimoğulları
1985

Hamurumuzda KALİTE VAR

Pazardaki güçlü duruşumuz ve yenilikçi yaklaşımımızla ev dışı un sektöründe öncü konumda yer alıyoruz. Günlük 1.100 ton buğday öğütme kapasitemizle, kalite ve güvenilirliği bir araya getirerek müşterilerimize en üst düzeyde hizmet sunuyoruz.

www.hekimogullari.com

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Kutlu Olsun

Tüm medya çalışanlarımızın
10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü
tebrik ederim.

KARATAY
BELEDİYESİ

HASAN KILCA
KARATAY BELEDİYE BAŞKANI

SUMAK MAKİNE

Carpet Cleaning Machines

Sumak Makine, 2018 yılından beri Konya Büsan Organize Sanayi Bölgesi'nde, 6.000m2 alanda üretimlerini sürdürmektedir. Başta Amerika, Cezayir, Özbekistan, Fransa, Hindistan, Polonya olmak üzere bir çok ülkeye ihracat yapmaktadır.

Ürettiği otomatik halı yıkama makinesi, hav alma ve paketlenme, sıkma, çırpma, meç makineleri ile üretim ağını yeni teknolojiler ile birleştirerek hızlı bir şekilde büyümeye devam etmektedir.

Güçlü ARGE ekibi ile, her geçen gün yeni modeller tasarlayarak, kalitesini her zaman bir adım ileriye taşımaktadır.

Sektörü yakından takip ederek, hem yurt içi, hem yurt dışında ki müşterilerine sorunsuz hizmet sumaktadır.

Sumak Makine, geçmişte olduğu gibi gelecekte de yenilikçi, rekabetçi ve yaratıcı çözümler sunan yaklaşımını, içinde bulunduğu topluma karşı duyduğu sosyal sorumluluk anlayışı ile devam ettirecektir.

sumakmakine

PAYIDARTS

Payidarts olarak; 2018 yılında sanata gönül veren, sanatı farklılaştırmak için düşünen, "Sanatın Metal Hali" sloganı ile yola çıkan; genç, dinamik ekibimiz ile geniş üretim hattını kullanarak 7/24 destek ve sürekli Ar-Ge politikası ile kendine has ürün ve altyapısını hazırlayıp sürdürmektedir. Diğer sektörlerde ki geçmişimizden ilham alarak bu alanda da faaliyetlerimizi en kaliteli şekilde benimsemekteyiz.

payidarts

BİLGİ İÇİN

www.sumakgroup.com.tr

Sumak Metal, çeyrek asrı aşkın deneyimi sayesinde müşterileri sarsılmaz bir ilişki kurarak, siz müşterilerinin memnuniyeti için canla başla çalışmaktadır.

Yılda 6.000 tonluk üretim ve işleme, CE ve ISO 9001 sertifikalarıyla hizmetlerinin çapını genişleterek sektörün önde gelen kuruluşlarından biri olmak için durmaksızın çalışmaktadır. Metallerin kesimi ve şekillendirilmesi uygulamalarında da büyüyen teknolojiyi yakından takip etmekle ve tecrübeli kadrosuyla "kusursuz üretim - iş devamlılığı" prensiplerini uygulamaktadır.

Sumak Metal, siz saygın müşterilerinin acil ihtiyacı için yeterli stoğa ve hızlı dağıtım ağına sahip, güçlü bir firmadır. Sağlam, güvenilir, uygun fiyatlı lazer kesim ve yedek parçalarının en doğru adresi Sumak Metal ; teknolojik ve lojistik son gelişmelere ulaşmış, geniş ürün yelpazesine sahip, çözüm odaklı bir şirkettir.

sumakmetal

Çeyrek asırlık tecrübesiyle Sumak, müşterileri ile sarsılmaz bir ilişki kurmuş ve memnuniyetiniz için canla başla çalışmaktadır. Yılda 1.000 ton üretim ve CE, ISO 9001 sertifikaları ile; Sumak, hizmet çapını genişletmiş ve hizmet kalitesini geliştirmiştir.

Sektörün liderlerinden biri olmak için durmaksızın çalışmaktadır. Talaşlı imalat ve metal şekillendirme uygulamalarında gelişen teknolojiye ayak uydurmakta, deneyimli kadrosu ile "kusursuz üretim - iş sürekliliği" ilkelerini gerçekleştirmektedir.

Siz saygıdeğer müşteriler için yeterli ürün stoğuna ve hızlı dağıtım ağına sahip olan Sumak güçlü bir firmadır. Güçlü, güvenli ve ekonomik freze makineleri ve yedek parça için en doğru adres

Sumak; son teknolojik gelişmelere ulaşmış, çeşitli ürün yelpazesine sahip ve çözüm odaklı bir firmadır.

sumakdegirmen

SER
D

SERDRIP

Büyükkayacak OSB Mah. 516 Nolu Sok. No : 5 Selçuklu / KONYA / TÜRKİYE
+90 (332) 355 24 94 - info@serdrip.com - www.serdrip.com

VAHDETTİN ÖZKAN

Konya Valisi

GAZETECİLERİN GAYRETLERİ HER TÜRLÜ TAKDİRİN ÜZERİNDEDİR

10 Ocak 1961 yılında 212 Sayılı Kanun ile basın mensuplarının hakları düzenlenmiştir. Bu tarihin, "Çalışan Gazeteciler Günü" olarak kabul edilmesinin 63. yılında değerli basın mensuplarımızı saygıyla selamlıyorum. Demokratik toplumun temel haklarından olan haberleşmeyi sağlarken basın ilkelerini düstur edinmiş gazetecilerin gayretleri her türlü takdirin üzerindedir. Kişi hak ve özgürlüklerini gözeterek görevlerini ifa eden basın organları, hiç şüphesiz ki demokrasinin en büyük güvencesidir. Yerel basınımız da Konya'mızda yürütülen hizmetler hakkında halkımızı bilgilendir-

mekte, ilimizin kültürel, sosyal ve ekonomik gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. Gelişen dijital teknoloji ile birlikte, bilgi kirliliğine mahal vermeden, teknolojik imkânlardan da faydalanan basınımız; doğru ve hızlı bilgi paylaşımıyla halkın gözü kulağı olmaya, topluma ayna tutarak, ülkemizin gelişmesine ve ilerlemesine nitelikli bir şekilde katkı sağlamaktadır. Bu vesile ile halkın sesini ve sağduyusunu temsil eden basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler gününü kutluyor, çalışmalarında kolaylıklar diliyor ve ebediyete intikal eden basın mensuplarımızı rahmetle anıyorum.

KALİTEYSE KALİTE

İçerisinde kullanılan ürünler
Helal Gıda Yönetim Sistemi'ne
sahip tesislerden alınmaktadır.

FİYATSA FİYAT

DANA **KÖFTE**
KABURGASINDAN

Ekrem Coşkun®

DÖNER

TÜRKİYE GENELİ

250
ŞUBE

444 4 922 | www.ekremcoskundoner.com.tr |

UĞUR İBRAHİM ALTAY

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı

GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Ülkemizin ve şehrimizin dört bir noktasında büyük bir özveri ile görev yapan tüm gazetecilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü yürekten kutluyorum.

Mesai mefhumu gözetmeden, büyük özveri ve fedakârlıkla bu mesleği ifa eden gazeteciler, gösterdikleri bu emek ve başarılarla milletimizin gönlünde müstesna bir yere sahip olmuştur.

Sağduyulu ve ilkeli yayıncılık anlayışıyla; milli ve manevi değerlerimize karşı büyük bir hassasiyet gözeterek gazetecilerimiz, milletimizin gönlünde ulvi bir yer edinmeyi başarmıştır.

6 Şubat tarihinde hepimizin gönlünde derin yaralar açan, asrın felaketi olarak nitelendirdiğimiz depremlerde, basın mensuplarının büyük özverilerine şahit olduk.

7 Ekim'den bu zamana tüm dünyanın gözü önünde İsrail tarafından acımasızca katledilen Filistinlilerin yaşadığı zulmü de yine tüm dünyaya taşıyan-

lar gazeteciler oldu.

Güçlü bir basın, bilgiye erişim hakkını korur, kamuoyunu bilgilendirir ve toplumsal bilinçlenmeye katkıda bulunur. Bu nedenle gazeteciliğin önemini vurgulamak, güçlü bir toplumun inşası için hayati bir adımdır.

Konya'mız özelinde bakarsak; şehrimizin birlik ve beraberliğinin güçlü olmasında basın mensuplarımızın büyük katkısı vardır. Ben tüm hemşehrilerim adına basın mensuplarımıza teşekkür ediyorum.

Sağduyulu, tarafsız, ilkeli, kişi hak ve hürriyetlerine saygılı, toplumumuzun inancına, değerlerine karşı hassas habercilik anlayışıyla görevinin başında olan tüm gazetecilerimize can-ı gönülden teşekkür ediyorum.

Tüm basın mensuplarının 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü tebrik ediyor, üstün gayretleriyle vazifelerini en güzel şekilde yapan tüm medya çalışanlarımıza kolaylıklar diliyorum.

Damaklarda **unutulmaz**
izler bırakıyor!

www.giba.com

Giba
LOKUM VE ŞEKERLEME

AHMET PEKYATIRMACI

Selçuklu Belediye Başkanı

GAZETECİLERİMİZİN ÇALIŞMALARI TAKDİRE ŞAYAN

Gazeteciler, tüm dünyada ve ülkemizde zor şartlarda da olsa görevlerini yerine getirmeye çalışan çağdaş ve katılımcı demokrasilerin vazgeçilmez unsurlarından biridir.

Karşı karşıya kaldıkları en zor koşullara rağmen görevlerini canları pahasına yerine getirmeyi amaçlayan gazetecilerin kamuoyunu; ilkeli, tarafsız ve doğru bilgilendirme çabaları takdire şayandır.

Aynı zamanda toplumsal bilinci artırmak ve güçlendirmek, kamu yararını ön planda tutmak ve farklı seslerin topluma duyurulmasını sağlayan gerek ulusal gerekse yerel basın mensuplarımız Konya'mızda gelişen haberleri yayın organlarına

taşıyarak, vatandaşların doğru ve hızlı bilgilenebilmesi için çaba sarf etmektedir.

Geride kalan görev sürecimiz içerisinde Konya'mızın ve Selçuklumuzun gelişmesi ve kalkınmasına dönük yürüttüğümüz tüm projelerimizin halkımıza tanıtımında da değerli basın mensubu arkadaşlarımızın katkısı büyüktür.

Bu vesileyle gece gündüz demeden, vatandaşlarımızın haber alma hakkı için fedakarca çalışan basın mensuplarımıza gönülden teşekkür ediyorum, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü tebrik ediyorum. Ebediyete irtihal eden basın mensuplarını da rahmetle yâd ediyorum.

SÜREKLİ GELİŞİM VİZYONUyla
Geleceği şekillendiriyoruz...

www.korkmazbeton.com

HASAN KILCA

Karatay Belediye Başkanı

GAZETECİLER TOPLUMUN SESİ, GÖZÜ VE GÜCÜDÜR

Basın, kamuoyunun doğru ve eksiksiz bilgilendirilmesini kendisine ilke edinmiş; tarafsız ve özgür hareket ederek, toplumun haber alma hakkını kullanılmasını sağlarken, onun gözü ve kulağı olarak demokratik devletlerin önemli güçlerinden birisi olarak nitelendirilir.

Kamuoyunun doğru, eksiksiz ve hızlı bir şekilde bilgilendirilmesi, bilgilerin geniş kitlelere objektif bir şekilde ulaştırabilmesi için basın mensuplarının büyük önem taşımaktadır. Farklı görüş, düşünce ve olayları objektif bir açıyla ortaya koyan basın, toplumun bilinçlenmesinde, huzur ve güven ortamının güçlenmesindeki payı büyüktür. Gazeteciler toplumun sesi, gözü ve kulağı olarak, önemli görevler üstlenmektedir. Gerçekleri araştırma ve kamuoyuna doğru bilgiler sunma sorumluluğunu en zorlu şartlarda dahi yerine getirmek için yoğun çaba sarf etmektedir. Bir gazeteci için gece ve gündüz kavramı pek yoktur. Onlar 7/24 esasıyla çalışır. Yeri gelir ailesinden yeri gelir kendi vaktinden ve yeri gelir canından önce tutar görevini. Bunun en güncel örneği şu an Gazze'de yaşanıyor. Dünyanın gözü önünde büyük bir soykırıma imza atan İsrail, Filistin'de yaşananların kayıt altına alınmasını engellemek için gazetecileri doğrudan

hedef alıyor ve maalesef bugüne kadar 106 gazeteci, İsrail tarafından şehit edildi. Dünyanın dört bir tarafındaki tüm bu zorluklara rağmen insanî ve vicdani unsurları temsil eden gazetecilik mesleğini yerine getirmeye çalışan gazeteciler; toplumu aydınlatmaya, bilgilendirmeye ve düşündürmeye devam etmektedirler. Gösterilen bu özveri, cesaret ve duruşla gerçeklerin peşinde koştukları her an, demokrasinin teminatı ve özgür bir toplumun vazgeçilmez önemli bir unsuru olmayı sürdüreceklerdir. 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü vesilesiyle, gazeteci mesleğini en güzel şekilde yerine getirmek için gayret eden basın mensuplarımıza daha nice yıllar boyunca özgür ve tarafsız habercilik anlayışını sürdürmelerini temenni ediyorum. Konya basınımız bu anlayışla hareket ediyor elinden gelen gayreti gösteriyor. Bu noktada tüm basın yayın kuruluşlarına, temsilcilerine ve çalışanlarına teşekkür ediyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle; kamuoyunun aydınlatılması ve bilgilendirilmesi için mesai kavramı gözetmeksizin görevlerini yaparken hayatlarını kaybeden basın çalışanlarını da rahmetle anıyor, bütün basın çalışanlarının 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum."

Hayattaki
dengenin
keyfine
varın!

MUSTAFA KAVUŞ

Meram Belediye Başkanı

BAŞKAN KAVUŞ; “DÜNYA, GAZETECİLERE ÇOK ŞEY BORÇLU”

Gazetecilerin, toplumun sesi, gözü, kulağı ve demokrasinin temel taşlarından biri olduğuna vurgu yapan Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, “Doğru, tarafsız, kalemini hak, hakikat ve adaletten yana kullanan bütün gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü kutlu olsun” diye konuştu.

Meram Belediye Başkanı Mustafa Kavuş, yayımladığı 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü mesajında ayrıca şu görüşlere yer verdi; “Kamuoyunun bilgilendirilmesi ve yönlendirilmesinde en büyük rollerden birini üstlenen tüm gazetecilerimizin bu özel gününü kutluyor, uzun, sağlıklı, huzurlu ve başarılarla dolu bir meslek hayatı ve sevdikleriyle güzel bir ömür diliyorum.

Gazetecilik; bilgili, adil bir toplum ve şeffaf bir yönetim oluşturabilmenin de ilk basamağı, gelişim ve demokrasimizin de en güçlü anahtarlarından. Haberleriyle ve kalemleriyle aziz milletimizin değerlerini, istiklal ve istikbalini herşeyin üstünde tutarak onların sesi ve vicdanı olan, araştırarak, bilgiyi paylaşarak toplumu bilinçlendiren tüm basın ve medya çalışanlarımız, bizlere de hizmet yolumuzda ışık tutmaktadırlar. Gazetecilik,

toplumu bilinçlendirme sanatı, gazetecilerde bu minvalde birer sanatçıdır aynı zamanda. Dünyanın dört bir köşesinde, toplumun doğru bilgiye hızlı bir şekilde ulaşması adına bazen canı pahasına da olsa haber peşinde koşan, her türlü zorluğa ve sıkıntıya rağmen fedakarca çalışan, mesai gözetmeksizin insanları bilinçlendirmek ve her konuda haberdar etmek için mücadele veren basın ve medya çalışanlarımıza çok şey borçlu olduğumuzun farkında ve bilincindeyiz.

Tüm bu düşüncelerle, büyük özverilerle çalışan, doğru, dürüst, ilkeli, vatan ve millet odaklı habercilik anlayışı genlerine kadar sirayet etmiş Konya medyası ve basınının değerli çalışanları başta olmak üzere tüm çalışan gazetecilerin gününü kutluyor, ahirete irtihal etmiş gazetecilerimizi de rahmet ve minnetle anıyorum. Gününüz kutlu olsun.”

HÜSEYİN ÇEVİK

Konya Ticaret Borsası Başkanı

‘DÜRÜST HABERCİLİK KIYMETLİ’

Medyanın insanlar ve toplumlar arası ilişkilerde hayati bir öneme sahip olduğunu belirten Konya Ticaret Borsası Başkanı Hüseyin Çevik, ilkeli ve milli değerlere sahip gazetecilerin kamuoyunun sesi ve vicdanı olduğunu söyledi

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü dolayısıyla açıklamada bulunan TOBB Ticaret Borsaları Konsey Başkanı ve Konya Ticaret Borsası Başkanı Hüseyin Çevik, demokratik, şeffaf bir toplum olmanın önceliklerinden birinin kamuoyunun doğru, hızlı ve eksiksiz bilgilendirilmesi olduğunu, bunu tarafsız, ilkeli, milli değerlere sahip, sorumlu gazetecilerin yerine getirdiğini ifade etti. “Toplumsal yaşamın şekillenmesinde, kamuoyu oluşumunda, düşüncelerin topluma duyurulmasında medyanın rolü büyüktür” diyen Çevik, şunları kaydetti: “Günümüzde teknolojinin hızlı gelişim ve değişimi neticesinde geleneksel gazeteciliğin yerini dijital/ sosyal medya gibi alanlar almaya başlamıştır. Böylece insanlar dünyanın dört bir yanından haberdar olmaktadır. Ülkelerde egemenliklerin kurulmasında, siyasi ve ekonomik olaylarda, günlük hayatta medya belirleyici ve etken rol oynamaktadır. İnternetin sağladığı faydalar neticesinde kitleleri olumsuz etkileyecek manipülasyon içerikli haberler yaygınlaşmıştır. Bu ortam içinde doğru ve dürüst habercilik anlayışı her zamankinden daha kıymetli hale gelmiştir. Dolayısıyla yalan, iftira ve dezenformasyona karşı hakikat mücadelesinde meslek ilkelere bağlı kalarak görevini karakterli, onurlu şekilde yerine getiren gazetecilerin büyük sorumluluğu bulunmaktadır.”

TÜRK BASINI HER TÜRLÜ TAKDİRİ HAK EDİYOR
Çevik, “Doğru, ilkeli ve objektif görev anlayışıyla, kamuoyunu ülke ve dünya gerçekleriyle buluşturan basın, farklı görüşlerin seslendirilmesine de imkan sağlayarak, toplumu düşünmeye, araştırmaya ve doğru sonuçlara ulaşmaya yönlendirmektedir. Türk basını da, sorumluluklarını yerine getirebilmesi için meslek etiğini her şeyin üstünde tutarak, kişilik haklarına saygılı habercilik anlayışını meslek ilkesi olarak benimsemiştir. Geçmişte her ne kadar demokrasimizin kesintiye uğradığı dönemlerde bir vesayet aracı olarak kullanılsa da, bugün itibarıyla daha demokratik, özgürlükçü ve çok sesli bir yapıya kavuşmuştur. Güvenlik ve huzurumuza kasteden odakların terör faaliyetlerine hız vermeye gayret ettikleri hassas süreçlerde basın mensupla-

rımızın, terörle mücadelenin yanı sıra demokrasimizin güçlenmesine, ülkemizin ilerlemesine, birlik ve beraberliğimizin korunmasına önemli katkılar sağladığına şahit olmaktayız. Yakın tarihimizde 15 Temmuz gecesi vatanımızın birliği, demokrasimizin kesintiye uğratılmaya çalışıldığı dönemde Türk basınının millet iradesini hiçe sayan vesayetçi anlayışlara, darbecilere itibar etmeyerek milletimizin, devletimizin yanında mücadele vermeleri her türlü takdiri hak etmektedir. Yine tüm coğrafyalarda olduğu gibi Türk gazetecilerin ve medya kuruluşlarımızın İsrail’in Gazze’deki vahşetini ve katliamlarını en doğru ve gerçekçi şekilde aktarma gayretleri, fedakârlıkları unutulmamak üzere tarihteki yerini almıştır. Bu açıdan medya çalışanlarımızın mesleklerini icra ederken toplumumuzun hassasiyetlerini göz önünde bulundurmaya özen göstermeleri, kararlık odakların algı operasyonlarına alet olmamaları büyük önem arz etmektedir” dedi.

KONYA BASINI ÖZVERİYLE ÇALIŞMAKTA

1870’de Konya Vilayet Gazetesi’yle başlayan ve günümüze kadar güçlenerek varlığını devam ettiren Konya basınının sorumlulukların bilinciyle kamuoyunun aydınlatılmasında üzerine düşen görevi başarıyla yerine getirdiğini vurgulayan Konya Ticaret Borsası Başkanı Hüseyin Çevik, şöyle konuştu: “Her türlü toplumsal olay karşısında vatanın ve milletin yanında yer almıştır. Konya’nın kültürünü, tarihini, gelenek ve göreneklerini, milli ve manevi değerlerini korumakta ve dile getirmektedir. Yaşanan gelişmeleri, haberleri ve karşılaşılan sorunları halkla paylaşarak, gündem oluşturmaktadır. Şehrimizin sosyal, kültürel ve ekonomik gelişmesi, kalkınması için yürütülmekte olan çalışmalar ile projelerin vatandaşlarımızla paylaşılmasında özveriyle çalışmaktadır. Kısacası güçlü yayıncılık çizgisiyle kamunun sesi olmakta, demokrasiyi güçlendirmektedir. Bu duygu ve düşüncelerle, insanların aydınlatılması için üzerine düşen görevi doğru ve ilkeli habercilik anlayışı ile başarıyla yerine getiren basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü’nü kutluyor, vefat edenlere Cenab-ı Allah’tan rahmet diliyorum.”

SEZAI BALLI

Medya-İş Genel Başkanı

FİLİSTİN VE GAZETECİLİK

19. yüzyılın sonunda kurulan Dünya Siyonist Teşkilatı gerçekleştirdikleri düzenli kongreler ve toplantılarla hareketin çerçevesini, yahudiler için Filistin'de bir yahudi devleti kurulması şeklinde çizdiler. Bu hayal ile 1880'ler itibarıyla Filistin'e başlayan yahudi göç dalgası ikinci dünya savaşı sonuna kadar devam etmiştir. Kongrelerde alınan kararlar doğrultusunda sistematik olarak, siyonist göç anlamı şeklinde Filistin'e yerleştirilmeye, Arap Bölge Halkı sistematik ve planlı şekilde mülksüzleştirilmeye, kendi topraklarından zulümle koparılmaya başlanmıştır. Yahudi halkının Filistin sınırları içerisinde rahat örgütlenebilmesi, siyonist amaçlar doğrultusunda ortaklaşabilmesi için uzun vadeli planlar ortaya konmuş ve sistematik şekilde uygulanmıştır. Yerleşimci, sığınmacı, yaşadıkları ülkelerde zulüm gördükleri gerekçesiyle Filistin'e dönen yahudiler siyasi bilinçle, Filistin'de halihazırda yaşamakta olan yahudilerden ve onların dini anlayışlarından tamamen farklı bir siyasi siyonist yahudi topluluğu oluşturulmuş ve İngiltere, ABD ile Fransa gibi devletlerin desteğiyle 1948'de Siyonist İsrail Devleti kurulmuştur. Terör devleti İsrail kurulduğu günden bugüne, en temel insani değerleri, uluslararası hukuku hiçe sayarak, canice 19. yüzyılda Basel'de ortaya konan Siyonist amaçları doğrultusunda Filistin'i kana bulamaktadır. Siyonistler, uydurulmuş teolojik geçmiş ve çarpıtılmış dini buyrukları kendilerine silah yapmaktadırlar. 7 Ekim 2023 sabahı Hamas'ın saldırılarına misilleme olarak başlayan İsrail terörü, 80 yıldan fazladır devam eden işgal sürecini bir soykırıma dönüşmüştür. İsrail tüm dünyanın gözleri önünde hastaneleri, saldırılardan korunmak için kamplarda toplanan sivilleri, okulları vururken çocukları katlederken tüm dünya adeta kafasını kuma gömmüş haldedir. Dünyanın dört bir yanında halklar meydanlarda, Gazze'de yaşanan kuşatma ve insanlık dramına karşı ayakta, devletler yaşanan trajediyi görmezden gelmekte, katil İsrail'e destek vermeye devam etmektedir. Dünyanın adalet duygusu, vicdanı ve merhameti ölen çocuklarla birlikte

toprağa gömülmüştür. Katil İsrail; yaşanan caniliğin dünyaya duyurulmasını engellemek için sistematik olarak basın mensuplarını hedef almaktadır. İsrail, bölgede yaşanan terörizmi, soykırımı dünyaya aktaran onlarca gazeteciyi hayatı koparmıştır. Bölgedeki gözümüz, kulağımız olan birçok meslektaşımız da ağır saldırı altında görevlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar. Gazeteciler, işgal altındaki bölgede, insanlık adına yaşananları tarihe not düşmektedirler.

Son yıllarda defalarca kez şahit olduk ki; gazeteciler savaş bölgelerinde, doğal afetlerde halkların doğru bilgiye ulaşabilmeleri için canlarını ortaya koyarak görevlerini yerine getirmektedirler. Böylesi önemli bir kamu görevini yerine getirenlerin iş süreçlerinde yaşamaları muhtemel olumsuzluklara ve ekonomik kaygılara karşı kurumsal bir koruma kalkanına ihtiyaç duydukları açıktır. Biz Medya-İş olarak, yasal mevzuat sınırlarına sıkışmış Sendikacılığı değil, elimizden geldiğince, bir meslek örgütü olarak üyemiz olsun, olmasın, gazetecilerin ihtiyacı olan her alanda onların yanında olmaya gayret ediyoruz. Bu kapsamda, Filistin Gazeteciler Sendikası ile yaptığımız görüşmelerde bölgede görevli gazetecilerin ihtiyaçları tespit edilmiş ve harekete geçilmiştir. Yaklaşık 20 milyon işçinin yalnızca %15'i sendikalıdır, bu bağlamda sendikalar faaliyetlerini ücret ve toplu pazarlık faaliyetleri ile sınırlamaları asıl ihtiyaç sahibi olan sendikasız iş gücüne ulaşılması konusunda kendini sınırlamalarıdır.

Buradan sonsöz olarak ifade etmek gerekir ki; Katil İsrail devleti, sınırları dahi belli olmayan sözde vadedilmiş topraklarına ulaşabilmek için bir asırdır, çocuk, kadın, yaşlı demeden zulmettiği Filistin halkına bugün soykırım uygulamakta, bölgedeki gözümüz olan, yaşanan caniliğin, işlenen tüm suçların kanıtlarını biriktiren gazeteciler yok edilmek istenmektedir. Tüm bu yaşananların, insanlık dışı bir plan dahilinde organize edildiği açıktır. Bu planı kuranlara, uygulayanlara ve onların destekleyenlere lanet olsun, kahrolsun Katil İsrail.

SEFA ÖZDEMİR

Konya Gazeteciler Cemiyeti Başkanı

AZALARAK GÜÇLENMEK Mİ?

Acısıyla tatlısıyla koskoca bir yılı daha devirdik...

2023 yılına dönüp şöyle bir baktığımızda hayatımızın her alanına etki eden birçok alanda önemli gelişmelere şahitlik ettik.

Bunların başına da hiç şüphesiz ki 6 Şubat tarihinde yaşanan ve istisnasız herkesin hayatına doğrudan yansıyan, 'Yüzyılın Felaketi' olarak yorumlanan Kahramanmaraş merkezli depremleri koyabiliriz.

Depremin yaraları, üzerinden yaklaşık bir yıl geçmiş olmasına rağmen halen tam manasıyla sarılabilmiş değil. Nasıl sarılırsın ki?

Giden canlar geri gelmez de kalanların yeniden hayata tutunmalarını sağlamak, düştükleri yerden kaldırmak da hiç kolay olmayacak.

İşimiz gereği deprem bölgesine sıklıkla gittik geldik geride kalan bir yılda... Çok kısa özetleyecek olursam, depremin hemen ardından bölgeye gittiğimizde yıkılan binaların enkazından bir can daha çıkarabilmek için yapılan mücadeleye şahit olduk. Zamana karşı nasıl bir yarış içinde olunduğunu, insanlık mücadelesi verildiğini gördük.

Sonrasındaki süreçte ise yıkılmayan ama tabir yerindeyse üfleseniz yıkılacak durumda olan binaların yıkımı için çalışmalar başladı. Bir şeyi sıfırdan yapmak zordur da olanı yıkıp yeniden yapmak daha da zordur. Bölgeyi ayağa kaldırmak için depremin yıkmadıklarını da yıkmak gerekiyor. Şimdilerde bunun mücadelesi veriliyor. Tabii bu enkaz yığınları arasında insanlar hayata tutunacak bir dal arıyor. Zor ötesi bir durum. Allah bir daha böyle acıları bizlere yaşatmasın.

Deprem herkesin hayatına doğrudan ya da dolaylı olarak yansıdı. Bunun en bariz belirtilerini ekonomide gördük. Türkiye'de deprem ekonomisi konusudur oldu. Deprem nedeniyle ekonomimizin bir anda alt üst olduğunu gördük, yansımalarını yaşadık ve yaşıyoruz.

Belki sadece deprem değil ekonomiye sıkıntıların sebebi. Ama belli ki ana omurgasını oluşturuyordu. Medya sektöründe de bu durumun izlerine bariz bir şekilde rastladık.

Zaten can alıp can veren, sürekli tökezleyen, 'basın eğilmesin' diye dik durabilmek için mücadele veren sektörümüz tüm zorluklara rağmen son demine kadar bir kamu vazifesi olan halkı doğru bir şekilde bilgilendirme görevini layıkıyla yerine getirmek için gayret gösteriyor.

Bu zor süreç içerisinde her geçen gün daha da azalıyoruz. Yılın başında 4 haneli rakamlarla telaffuz edilen Türkiye genelindeki yerel gazete sayısı, yılın sonunu görmeden 3 haneli rakamlara düştü. Daha sürdürülebilir bir altyapı oluşturmak için ortaya konulan iradeyle birlikte internet medyası basılı medyadan daha kıymetli hale geldi. Ama ortaya konulan şartları yerine getirmenin zorluğu bu alanda da mevcut yapının küçülmesini beraberinde getirdi. Halen de küçülmeye hızlı bir şekilde devam ediliyor.

Ana gelir kaynağı olmasa da gelirinin önemli bir payını oluşturan resmi ilanları alamayan internet siteleri havlu atmaya zorunda kalıyor.

Aslında bu durum azalarak güçlenmek olarak da yorumlanabilir.

Ama biz mesleğimizin sürekliliği ve meslektaşlarımızın işlerini icra edecekleri kurumların varlığı açısından sayıca azalmanın gücümüzü zayıflatacağı kanaatindeyiz. Bu azalma beraberinde iş gücü kaybını ve işsizliği de getiriyor.

Yeni yılda yeni beklentiler, yeni hedefler, yeni gayretler ile yola yeniden bismillah diyerek koyulduk. Ortak hedefimiz, ortak amacımız öncelikle varlık mücadelesi veren kurumlarımızın en büyük sıkıntısı olan ekonomik özgürlük konusunda biraz daha mesafe alabilmelerini sağlamak.

Sonrasında ise daha meslektaşlarımızın daha müreffeh, daha iyi şartlarda, daha yaşanabilir bir şekilde işlerini yapabilecekleri zemini ve ortamı hazırlamak için elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce mücadele ediyoruz.

Bilmiyorum, mevcut düzende olduğu gibi her geçen gün yılların hafızası olan gazetelerimizin daha fazla dayanamayıp kapanması mıdır gerçek güç, yoksa varlıklarını muhafaza edebilmeleri mi?

Allah sonumuzu hayreyleye...

10LAR

KONYA
YenigünGAZETESİ YEREL
SÜRELİ ÜCRETSİZ EKİ

Yıl: 9 Sayı: 115

YENİBAHAR İLETİŞİM
YAYINCILIK REKLAM VE SAN.
TİC. A.Ş. ADINA SAHİBİ
MUSTAFA ARSLANSORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
ABDULLAH AKİF SOLAKGENEL KOORDİNATÖR
FAHRİ ALTINOKGRAFİK TASARIM
MERVE DURGUTSAYI EDITÖRYAL EKİBİ
MUSTAFA GÜDEN
MUHAMMED ESAD ÇAĞLA
HACER CEYLANREKLAM KOORDİNATÖRÜ
İBRAHİM BÜYÜKHARBUTBASKI TARİHİ
OCAK 2024İLETİŞİM
Musalla Bağları Mahallesi
Dereboyu Sokak 10/1
Selçuklu/KONYA
444 5 158
www.konyayenigun.com

BASKI

PROF. DR. İMRAN ASLAN

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

GAZETECİLER: DEMOKRASİNİN KORUYUCULARI, BİLGİNİN KILAVUZLARI

Gazeteciler Günü, kamuoyunun bilgilendirilmesinde ve olayların aydınlatılmasında kilit rol oynayan, doğrunun yanında yer alan gazetecilerin kutladıkları gündür. Her yıl 10 Ocak'ta kutlanılan bugün, basın mensuplarımızın demokratik, aydın ve medeni bir toplum olabilmemiz için ne derece önemli olduğunun üzerinde bir kere daha durup düşünmemiz gerektiğini bize hatırlatmaktadır. Tek bir kare fotoğraf için zor şartlarda görev yapan, bir satır yazı için günlerce araştırma yapan gazetecilerimiz, haberlerin okuyucuya ulaşmasında fedakarca çalışmaktadırlar.

Demokratik bir toplum olma yönünde katkı sağlayan gazeteciler, kamuoyunu bilgilendirmek, haberin doğru, hızlı ve tarafsız bir şekilde aktarılması yönünde sorumluluk sahibidirler. Böylelikle okuyucular olayı detaylı bir şekilde anlayabilir, tartışabilir, doğru kararlar alabilir ve sorunların çözümüne katkıda bulunabilirler. Toplumun önem verdiği veya vermesi gereken konuları gündeme taşıyarak, farkındalık yaratıp daha iyi bir dünya ve gelecek için mücadele ederler. Bu da gazetecilerin siyasi konulardan çevre sorunlarına kadar

her alanda farkındalığı artırma gücüne sahip oldukları anlamına gelmektedir.

Gazeteciler, belli konulara dikkat çekmek, konuların detayına inmek veya sorunların görünür olmasını sağlamak gibi alanlarda, insanları farklı düşünmeye yönlendirmektedir. Aynı zamanda bir haber hakkında insanları eleştirel düşünmeye, doğruluğunu tartışmaya ve sorgulamaya teşvik etmektedir. Böylece daha bilgili ve demokratik sürece katkıda bulunan bireyler olarak toplumda yerimizi alabiliriz.

Gazeteciler, topluma öncü olurken etik ilkelere de ayrılmama bilinci içinde olmalıdırlar. En önemli sorumluluklarından olan doğru ve tarafsız haberi aktarırken, gerçeklik olgusu göz önünde bulundurulmalı ve kaynaklardan teyit edilmelidir. Gazeteciler, herhangi bir güç grubunun baskısı altında kalmadan özgürce fikirlerini ifade edebilmelidirler.

Bu duygu ve düşüncelerle, basın çalışanlarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutlar, basın ahlak ve meslek ilkelerine bağlı olarak, kamuoyunun bilgilendirilmesinde büyük rol üstlenen değerli basın mensuplarımızıza sağlıklı, mutlu ve başarılı bir yıl geçirmelerini temenni ederim.

ABDİL ERDAL

Konya Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası (SMMMO) Başkanı

GAZETECİLİK KAMUOYUNUN VİCDANIDIR

Konya Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası (SMMMO) Başkanı Abdil Erdal, "10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü" dolayısıyla kutlama mesajı yayımladı. Başkan Erdal, yayınladığı mesajında, "Demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından biri özgür bir basındır. Basın Mensuplarımız kamuoyunun tarafsız haber ve bilgi ihtiyacının karşılanması için zor şartlar altında özveriyle görevlerini yerine getirmektedirler. Toplumun olayları doğru bilmelerini ve bilinçlenmelerini sağlayan ilkeli gazetecilerdir. Tarafsız basın

yayın yani gazetecilik kamuoyunun vicdanıdır. Yaptığı görev itibarıyla sadece haber alma ihtiyacımızı karşılamakla kalmayan, aynı zamanda toplumun tarafsız ve doğru bilgilendirilmesinde önemli bir görev üstelenen basın, kamusal kalkınma ve gelişmeye de olumlu katkılar sunmaktadır. Bu düşüncelerle, zor şartlarda, zaman kavramı olmadan görevlerini ifa eden basın mensuplarımızın 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutlar, aramızdan ayrılan değerli basın mensuplarımıza da Allah'tan rahmet dilerim" dedi.

PROF. DR. ŞÜKRÜ BALCI

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi
Gazetecilik Bölüm Başkanı

DEĞİŞEN DÜNYANIN ÖNEMİ DEĞİŞMEYEN MESLEĞİ “GAZETECİLİK”

Bilmek ve haberdar olmak insanın en temel ihtiyacı ve hakkıdır. Çünkü herkesin haber alma, bilme, bildiklerine ilişkin özgürce fikir üretme ve eleştiride bulunma yetisi ve isteği vardır. Gazeteler ve gazetecilerde toplumda bu hak doğrultusunda görev yapan kurum ve kişiler olarak yer almaktadır. Gazetecilik kamu yararı bilinci ve sorumluluğu doğrultusunda basın özgürlüğünü, halkın doğru haber alma ve bilgi edinme hakkına hizmet eden bir meslektir. Öyle ki; gazeteci, öncelikle içinde bulunduğu topluma ve gerçeğe karşı sorumludur. Bu sorumluluk kamu otoriteleri ve işverenine olan sorumluluklarından önce gelir. Çünkü bilgi ve haber ile özgür düşünce, herhangi bir ticari mal ve hizmetten farklı olarak toplumsal nitelik taşır. Bu nedenle gazeteci de iletildiği haber ve bilginin sorumluluğunu üstlenir. Gazetecinin özgürlüğünün içeriğini ve sınırlarını, öncelikle sorumlulukları ile meslek ilkeleri belirler. Bu durum gazeteciliğin önemli, özel ve zor bir meslek olduğunun bir işaretidir.

Gazetecilik doğru ve güvenilir bilginin en kısa

sürede gerekli etik ilkelere uygun bir şekilde topluma iletilmesinde önemli bir faaliyettir. Öyle ki; en önce ve en kısa sürede paylaşım ya da aktarım kaygısı ile doğruluğu ve güvenilirliği teyit edilmeyen bilginin ve haberin insanlar arasında dolaşıma girmesi, toplumsal anlamda çözümü ve telafisi zor sorunlara neden olabilmektedir. Bu nedenle gazetecilik, toplumsal sorumluluk gerektiren, toplumun çıkarlarını gözetken, demokratik ve insan haklarına saygılı olmayı zorunlu kılmaktadır. Aynı zamanda mesleki ve etik sorumlulukların bilincinde, doğru, dürüst ve tarafsız davranmayı, insanlığın evrensel değerlerine saygılı olmayı ve en önemlisi kamu yararını gözeterek görevini yapmayı gerektiren gazetecilik, toplumda bilinç uyandıran bir meslek olma noktasında oldukça önem taşımaktadır.

Bu ilkeler doğrultusunda yapılan gazetecilik mesleği toplumsal anlamda demokrasinin sağlıklı gelişimine, toplumsallaşmaya ve kamuoyu oluşumuna katkı sağlamaktadır. Gazetecilik, insanların içinde yaşadığı dünyaya ilişkin bilgi

sahibi olmasına ve bu dünyaya yönelik davranış geliştirmesine zemin hazırlamaktadır. Bu da toplumun demokratikleşmesi noktasında etkili bir unsurdur. Böylece bireyler sahip oldukları bilgiler neticesinde kendi kararlarını verebilmekte ve seçim yapabilmektedirler. Öyle ki gazetecilik dünya üzerinde yaşanan sorunların görünürlüğüne sağlamada, kıyıda köşede kalmış yeni ve farklı olguların yanında dünyayı olumsuz etkileyen konu ve sorunları gündeme taşımaya yardımcı olur. İnsanların çevrelerinde olup bitenleri öğrenme, öğrendikleri üzerine düşünme ve karşılaştıkları olayları başkalarına duyurma ihtiyacına hizmet eden gazetecilik, toplumsallaşmanın sağlanmasında etkili kitle iletişim araçları olarak dikkat çekmiştir ve çekmeye devam edecektir. Çünkü gazetenin içeriğini oluşturan haber, dünyanın en ilkel kabilelerinden en çağdaş toplumlara kadar insanın olduğu her yerde paylaşılan ve önemini koruyan ortak bir bileşendir. Bu anlamda gazeteciliğin kamuoyu oluşturma rolünün de önemi ve rolü yadsınmamalıdır.

Toplumun geleceğine ayna tutan ve toplumu geliştiren bireyler olarak gazetecilik mesleğini icra eden gazetecilerin, mesleki sorumluluklarını bilen, kamu yararını gözeten, araştıran, sorgulayan ve etik ilkeler doğrultusunda topluma haber ve bilgi aktaran kişiler olması gerekliliği bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Aynı zamanda gazeteciler çağın gerekliliklerine yönelik kendini geliştiren, eğiten ve farklı alanlarda donanım sağlamak zorundadırlar. Çünkü toplumun kanaat önderleri olarak nitelendirilen gazeteciler, gelişime ve değişime ayak uydurmak hatta bir adım önde olmak durumundadırlar. Dolayısıyla gazeteciler toplumun bugününü okuyabilen ve onu geleceğe hazırlayan kişiler olarak, kamuya karşı büyük bir sorumluluk ve görev üstlenmiş bulunmaktadır. Bu nedenle gazetecilik; ortaya çıktığı günden bugüne, gerek dış etkenlere karşı gerek kendi içinde var olan aksaklıklara karşı varlığını koruma ve sürdürme mücadelesi vermiş bir meslektir. İnsanın var olduğu sürece varlığına gerek duyulan gazetecilik ve gazeteciler, hak ve özgürlüklerini kazanmayı, görevlerini uygun şartlarda yapmayı hak eden meslek grubu olarak dikkat çekeceklerdir.

Bilindiği gibi yaşamın her gelişme onunda gelişmesi ve değişmesine neden olacaktır. İlk ör-

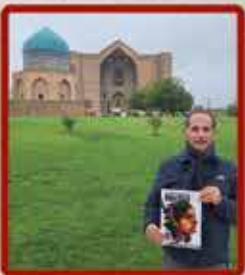
nekleri olarak haber mektuplarından günümüze gelinen sürede yaşamış olduğu her değişim, haberin ve gazeteciliğin önemini azaltmamış aksine farklılaşan dijital dünyada habere ve haberciye olan ihtiyacı artırmıştır. Dünya nüfusunun artması, çeşitli alanlarda yaşanan gelişmeler ve özellikle dijitalleşme ile ortaya çıkan yeni medya uygulamaları gazeteciliğe ayrı bir bakış açısı getirmiştir. Artık her sosyal medya kullanıcısı bir haberci olarak hareket edebilmektedir. Öyle ki, yapay zekâ teknolojileri bu durumu bir üst seviyeye yükseltmiş ve haberciliği tamamen dijital ortamlara taşımıştır.

Burada üzerinde durulması gereken nokta, gazetecilik ya da haberciliğin niceliğinin değişim gösterdiği, ancak niteliğini yani haber ve bilgi verme işlevinin asla değişmediğidir. Özellikle doğru, güvenilir ve kanıtlanabilir bilgi verme noktasında gazetecilik günümüzde daha fazla öneme sahip olmuştur. Çünkü gazetecilik meslek ilkeleri içinde yer alan birçok unsur, yeni medya ile göz ardı edilebilmektedir. Bu durum da toplumsal anlamda sıkıntı ve soruna neden olmaktadır. Bu nedenle gazetecilik mesleği her zaman toplumun en fazla ve en gerekli ihtiyacı olarak varlığını koruyacaktır.

1961 yılından bu yana çalışan gazetecilerin hak mücadelesinin önemli bir dönüm noktası olan 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü, doğru, tarafsız ve güvenilir habercilik yapmak için bütün çabalarını ortaya koyan gazetecilerin onurlandırıldığı bir gün olarak tarihte yerini almıştır ve günümüzde de kutlanmaktadır. Gazeteciliğin var olan ilkeleri yer yer ihlal edilse de varlığını korumaktadır ve bu ilkeler günümüzde daha çok önem arz etmektedir. Belki de en çok içinde bulunduğumuz bu çağda, doğruluğu kanıtlanmamış bilgi ve verinin dolaşımında olması, gazetecilik ilkelerinin önemi ve gerekliliğini bizlere bir kez daha göstermektedir.

Kamuoyunun bilgilendirme ve haber alma ihtiyacını karşılamak için zor şartlar altında çalışan başta bütün gazeteciler olmak üzere, birer gazeteci adayı olan öğrencilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum. Doğru, tarafsız, kalemini hak, hakikat ve adaletten ayrılmadan kullanmak için mücadele veren bütün gazetecilerin, toplumda hak ettiği değer ve saygınlığı daha fazla kazanması dileğiyle...

Sizi Unutmayacağız...

6 Şubat depremlerinde
hayatını kaybeden
meslektaşlarımıza
Allah'tan Rahmet diliyoruz.

TEBERNÜŞ KİREÇCİ: BİZİM İŞİMİZ DOĞRUYU BULMAK

Deneyimli Gazeteci Tebernüş Kireççi; “Bizim işimiz doğruyu bulmak, anlamak ve anlatmak. Haber kutsaldır. Her kelimesinin doğru olması gerekir. Doğruluğu namustur” dedi

Kahramanmaraş'tan Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne öğrenci olarak gelen ve mesleğe Konya'da giriş yapan Tebernüş Kireççi üçüncü sınıfta okulu terk edip İstanbul'a gitti ve Marmara Üniversitesi'nde gazetecilik eğitimine birinci sınıfta yeniden başladı. Radikal, Dünya, Sabah, Vatan, Posta ve Milliyet gazetelerinde muhabirlik yapan Tebernüş Kireççi bu deneyimlerinin ardından emlak alanında uzmanlaştı ve emlak gazeteciliğinde bir marka haline geldi. İşte Tebernüş Kireççi'nin serüveni...

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1974 yılında Kahramanmaraş'ta doğdum. 1994-1996 yılları arasında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde okudum ama üçüncü sınıfta bıraktım. Sonra Marmara Gazetecilik'e başladım. Aynı fakülte aynı bölümde aynı dersleri tekrar aldım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız, hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazeteciliğe, 1989 yılında okul yıllarımda duvar gazetesiyle başladığımda 15 yaşındaydım. Selçuk Üniversitesinde öğrenciyken de

Konya'da Merhaba gazetesinde stajyerlik yaptım.

İstanbul'da ise Radikal'de başladım. Sırasıyla Dünya, Sabah, Vatan, Posta ve Milliyet gazetelerinde çalıştım. Fakat hiçbir gazetede iki yıldan fazla çalışmadım. Hep kovuldum. :)

Gazetecilik böyle bir meslektir. Çok başarılı ya da çok yetenekli olmaya

gelmez. Çok başarılı olursanız ve yalaka değilseniz; daha da önemlisi bir yol haritanız varsa, bir yerde çok uzun süre çalışmanıza gerek yok!

Ben de “Yaşım gençken tüm işleri deneyeyim” dedim. Nitekim denedim de...

Pişman mıyım? Değilim. İyi ki gençken çok iş değiştirmişim.

Gazetecilikte farklı bir kulvar oluşturduunuz. Bu çalışmanızdan bahsedebilir misiniz?

Yaptığım en iyi iş emlak alanında uzmanlaşmak oldu. Bir alanda uzmanlaşmasaydım basında silinip giderdim.

Kendi yolumu kendim açanlardım. Türkiye'de ilk günlük emlak sayfasını hazırladım. İlk günlük emlak programını yaptım. İlk düzenli emlak ekini çıkarttım. İlk emlak haber sitesini kurdum. İnternet üzerinden yüz binin üzerinde soru yanıtladım. Bu bir dünya rekorudur. Guinness'e tescil ettireceğim de vaktim olmuyor.

Sizin muhabirlik döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Halen aktif gazetecilik yapıyo-

rum Ama internet üzerinden. Mesleği bırakmadım. Ayrıca haftalık bir gazeteye de çalışıyorum.

Profesyonel iş hayatımda 27. yıldayım. 27 yılda ne değişti? Gazetecilik militanlaştı.

Gazeteciliğin temeli haberdir. Haber öldü. İki tarafta da militanlar var; bam bam ateş ediyorlar. Kim, neye ateş ettiğini de bilmiyor.

Jakoben bir anlayış oluştu.

“Bizden değilse karşı taraftan” anlayışı var. Oysa iki taraftan da olmak mecburiyetinde değiliz. Bizim işimiz doğruyu bulmak, anlamak ve anlatmak.

Haber kutsaldır. Her kelimesinin doğru olması gerekir. Doğruluğu namustur. Günümüzde bu bitti, iş tetikçiliğe döndü. Artık iyi tetikçi, iyi gazeteci olarak algılanıyor.

Ama neyse ki bunun da sonu geldi. İnternet ve sosyal medya yeni bir gazetecilik doğuruyor. Bize eskisi gibi ihtiyaç kalmayacak.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Yaşadığım çağın dipnotlarını düşüymüş gibi hissediyorum. Modern Vakanüvistlik.

Mesleğin özlediğiniz yanları nelerdir?

Ben Babıali'ye yetişmedim ama plaza gazeteciliğine yetiştim. O ortamlar gözümde tütüyor. Eski ortamları özleyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetede hata yapma şansınız azdır. Zamanla yarışsınız. Düzeltmesi olmaz. Hata yapmamalısınız.

İnternet gazeteciliğinde ise hataları anında düzeltme şansınız var. Ayrıca internet gazeteciliği çok büyük avantajlar barındırıyor. Haberi ya da yazıyı istediğiniz uzunlukta yayınlatabiliyorsunuz. Yayına aldığınızda dünyanın dört bir tarafından erişilebiliyor. İstediğiniz sıklıkta haber yapabiliyorsunuz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Çok mesleki anım var. Ama ben sizinle daha önemli bir şey paylaşayım. Emlak alanında uzmanlaşınca herkes beni emlakçı zannediyor. Ama ben emlakçı değilim. Lütfen bunu özellikle belirtin:) Ben, emlak gazetecisiyim.

10
OCAK
ÇALIŞAN
GAZETECİLER
GÜNÜ'NÜ
KUTLAR,
BASIN
ÇALIŞANLARIMIZA
BAŞARILAR
DİLERİZ.

 /akparti_konya

 /konyaakparti

 /aktanitimkonya

AK PARTİ

İNTERNET BEŞİNCİ GÜÇ OLDU

İnternet gazeteciliğinin geldiği noktaya dikkat çeken M. Latif Yıldız, internetin günümüz çağının en büyük gücü olduğunu söyledi

M. Latif Yıldız öğretmen gazeteci ve reklamcıydı. Konya'da ilk reklam şirketini kuran oydu. Bavulu andıran fotoğraf çantası adeta iri cüssesinin bir uzvu haline gelmişti. Dersten çıkar habere koşar, haberdan çıkar büroya koşardı. Her daim heyecanını diri tutan bir mizacı vardı. Emekli olduğundan beri, uzun yıllardır görüşmüyorduk. Telefon edip röportaj talebinde bulununca "Soruları yaz gönder ama ben elli yılı birkaç sayfaya sığdıramam" dedi. İşte Latif Yıldız ve cevapları: "Değerli meslektaşlarım, arkadaşlarım ve Konyalılar. Aktif gazetecilik yaptığım dönemde Anadolu'da Bugün, Konya Postası, Merhaba ve Hâkimiyet gazetelerinde çalışan Mustafa Güden Konya Yeniğün gazetesinin yayın organı Onlar dergisinin her yıl ocak ayında gazetecilere yönelik özel sayı hazırladığını beyan ederek bu yılki sayıda yayımlanmak üzere bana da sorular gönderdi. Ben de bu soruları hatırladığım kadarıyla cevaplamaya gayret ettim."

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

4 Ağustos 1951 (aslı 1952) Batman'ın Gercüş ilçesine bağlı Cümeysin (Kozlu) köyünde doğdum. 1957- 1965 yılları arasında ilk ve orta tahsilimi Batman'da tamamladım. 1965 yılında kazandığım Diyarbakır Erkek İlk Öğretmen Okulu yatılı bölümünden 1968 yılında mezun oldum. 1968'de gazeteciliğe, 1969 yılında öğretmenliğe başladım. 1978 yılında Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünden mezun oldum. 1991 yılında Coğrafya alanında Yüksek Lisans yaptım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

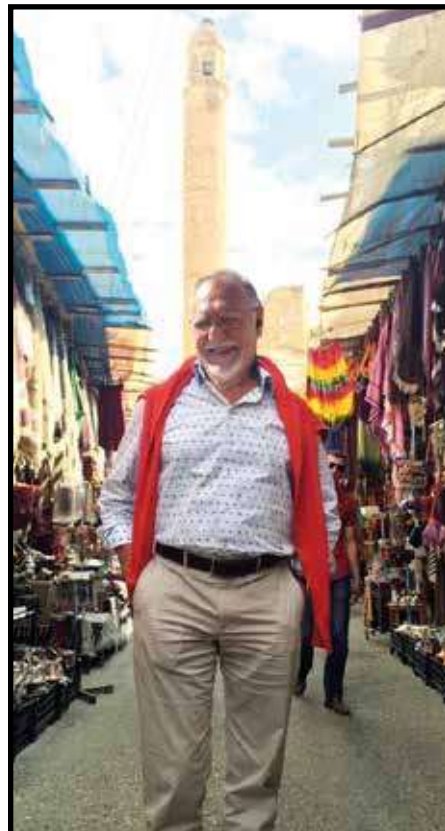
Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik merakım Öğretmen okulunda okul gazetesi ve Diyarbakır mahalli gazeteleri ile başladı. 1968 yılında öğretmen okulundan mezun olduğumda 18 yaşımdayken gün almadığımdan memuriyet atamam yapılmadı. Bir senelik süreci boş geçirmemek için İstanbul'a gittim. Meşhur Bab-ı Ali Çağaloğlu yokuşunda Matematik

Öğretmenim Sait Sungur ile karşılaştım. Günaydın gazetesi yeni kurulmuş, o da Yurt Haberler Müdürü olan arkadaşını tebrike gidiyormuş. Beni de yanına götürünce hayatımın en önemli dönüm noktası oldu. Gazetecilik hayatım, 15 Ağustos 1968 de yaptığım başvuru belgesi ile başladı.

GAZETECİLİK: 1968 yılında İstanbul; 1969-1973 yılları arasında da Batman, Mardin, Siirt, Diyarbakır ve Gercüş yöresinde Günaydın, Tercüman ve Milliyet gazetelerinde muhabirlik yaptım. 1973-1990 yılları arasında Günaydın, 1985-2005 yıllarında Sabah ve ATV'de Konya bölge temsilciliği; Star TV ve gazetesinde 4 yıl 3 gazete ve 2 TV; 1974-1983 yıllarında bölge gazetesi Yeni Konya ile birlikte toplam 30 yıl Konya'da ekibimle birlikte çalıştım.

Mahalli gazeteler olarak 1987 yılında Batman Çağdaş'ta 32 yıl; 1974 yılından itibaren Yeni Konya, Yeni Meram gazetelerinde 2012 yılına kadar güncel, siyasi, spor muhabirlik ve köşe yazarlığı yaptım.

2005 yılı Aksaray Eksperte; 2008 Diyarbakır Olay gazetesinde 2011 yılına kadar köşe yazarlığı. 2008'den itibaren Yüksekova Haber Gazetelerinde 2015'e kadar yedi yıl köşe yazarlığı yaptım. Ayrıca FETÖ ile itham edilen Taraf gazetesine çıkışından kapanışına kadar haftada bir Fetullah Gülen'i en az 3 makalemde eleştiren yazılar yazdım.

Marmara Yerel Haber, Silvan Mücadele, Ufkumuz, Cizre Postası ve benzeri sitelerde 15 yıl yazılarım alıntı yapıldı. Halen Batman Petrol gazetesi ve Konya Olay sitesinde ara sıra makale yazıyorum.

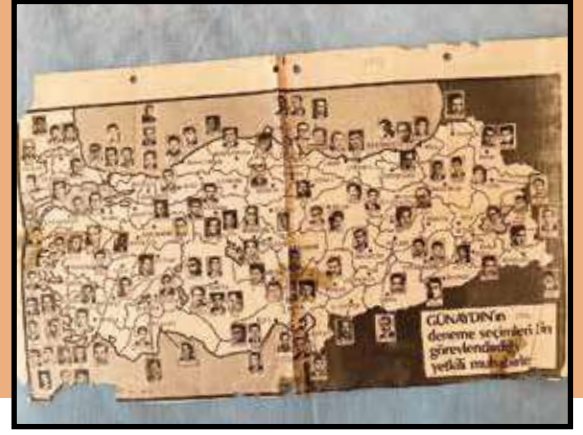
ÖĞRETMENLİK; Gazeteciliğin yanı sıra Anadolu Ajansı tüzüğü ve 222 sayılı kanununa göre öğretmenler iki ek iş (Gazetecilik ve Avukatlık) yapabiliyordu.

196-1972 yıllarında Batman Hürriyet İlkokulu'nda sınıf öğretmenliği; 1972-1973 yıllarında Siirt merkez Kelekçi (Muvele) ve Batman merkez Kuyubaşı (Cegelüve) köyleri ilkokullarında er öğretmen olarak askerlik yaptım. 1973 yılından sonra sırası ile Konya'nın Çengilti, Tatlıcak, Kayacık köylerinde ve Merkez Ferit Paşa ilkokullarında sınıf öğretmenliği yaptım.

1978 yılında Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilgiler Bölümünü bitirerek sırası ile Konya'da Kız Ortaokulu; Akşam Karma Orta Okulu, Gazi ve Karatay Liselerinde Sosyal Bilgiler, Tarih, Coğrafya öğretmenliği yaptım. 1991 yılında coğrafya alanında yüksek lisansımı tamamladım. 1995 yılında öğretmenlikten emekliye ayrıldım.

REKLAMCILIK: 1973-2010 yıllarında 37 yıl Yıldız Reklam Pazarlama Tic. Ltd. Şti'nin hissedarıydım. Emeklilikten sora Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptım. 2005 yılından beri oğlum Burak Yıldız reklam firmasını sürdürerek Kasım 2023 te 50. Yılı kutladı. Şirket Günaydın, Hürriyet, Sabah, Posta, Milliyet, Zaman, Star, Akşam vb. yüksek tirajlı gazeteler; Özel TV'ler ve açık hava reklamlarını yaptı, yapıyor. TRT'nin rakipsiz olduğu yıllarda "Yurttan Sesler" müzik cingili ile haftanın her günü 30 dakikalık programlarım vardı.

BUGÜN: Meslekten kopmama adına yazarlığın yanı sıra 1972 yılından beri tuttuğum anılar, günlük, makalelerim ve haberlerimden yeni kitap üretme çabası içindeyim. Hawar Hasankeyf'in Çılgı kitabımdan sonra "Diriliş" (Vejin) 50 yılda yazdığım bazı makalelerimden topladığım ikinci kitabımı yazdım. 47 yıllık evli iki erkek, iki kız, dört evlat babası; ikisi erkek, iki kız dört de torunun dedesiyim. Konya ve Ankara'da dönüşümlü yaşamımı sürdürüyorum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliği nasıl görünüyorsunuz?

Aslında iki paragraf ile cevap verilebilir. Ancak farklı pencereden bakarak sorunuza cevaplayacağım. Taşra gazeteciliğine birincisi teknoloji, ikincisi etik ve maddi açıdan bakmak gerekir.

Gazeteciliğe başladığım 1968 yıllarında gerek teknoloji, gerekse de iletişim bu kadar gelişmemişti. O günlerde belirgin 3-5 fotoğraf makinası, kilolarca ağırlığında objektif, tele objektifler; Metz denilen 4-5 kiloluk flaşlar ile tam donanımlı bir gazeteci için; (mesela benim çantam) 30-35 kilo ağırdı. Sürekli haberden habere yaya, bazen taksi, dolmuş veya Konya'ya uyarlanmış meşhur triportörler ile gittiğimiz için o ağırlık birçok gazetecinin belini büktü.

İletişim ise; çektiğin resmi gazete-ne ulaştırman için şehre varma gibi bir zorunluluğumuz vardı. Çok acil ise bir tek Anadolu Ajansı Ridvan ağabey ya da PTT den banyosu yapılmış resmi Telefoto ile saatlerce geçmesini bekleyerek iletiyorduk.

Acil değilse film rulosunu sarar, hangi kareler nedir, resim altlarını yazar zarfa koyardık. Zarfı otobüs ile Ankara'ya yollardık. Şoför zarfı yazıhaneye bırakmayı unutmuş ya da kurye otobüsü karşılamayı ihmal etmiş ise zarf aynı otobüs ile Erzurum'a doğru yola çıkmış demektir. Yandı gülüm keten helva! Onca çaba, emek boşa giderdi. Yok, işler yolunda gitmiş ise Ankara'daki kurye zarfı Esenboğa hava alanına götürürdü. Zarf İstanbul Atatürk Hava Limanına giderdi. İstanbul'daki kurye o zarfı alıp gazeteye ulaştırırdı.

Her şey istenildiği hızda geçmiş ve zamanında gazete resim ulaşmışsa telefon ile yazılan haber tamamlanarak ertesi gün gazetede önemine göre, manşette, birinci veya başka sayfalar da yer alırdı. Yetişmemiş ve haberin özelse bir sonraki gün değerlendirilirdi.

Yok, günlük olay ve rakibin olan gazete haberi baskıya yetiştirmişse sarf ettiğimiz bütün emeklerimiz hepsi boşa gider ve o haber çöpe atılırdı.

Peki, ya şimdi? Dağın başında çektiğin haberi anında çok acil ise telefon veya bilgisayarın internetinden; biraz zamanın varsa ofise gelir seçeceğin çarpıcı resimleri WiFi denilen aygıt ve bilgisayar aracılığı ile haberini de yazıp bir tık ile karşıya ulaştırıyorsun. Dün ile bu günkü gazetecilik arasında fark bu kadar belirgindir.

İkincisi... Geçmiş ile günümüzü mukayese ediyorsunuz. Ulaşımı söyledim. Etik ve özgür gazetecilik açısından farklılık vardı. Mesela Yeni Konya'nın patronu Adil Gücüyener beni davet ettiğinde ücreti hiç mesele etmedim. "Tek şartım var" dedim. "Haber ve makalelerimin içeriğine karışılmayacak. Seni yazsam bile" dedim, kabul etti. O zamanların patronların gazetecilik meselesinde bu kadar açık ve özgürlükçü bir görüşe sahiptiler. Ayrılanı kadar ulusal (yaygın) benim ile aynı görüşte olmasalar bile yazılarıma karışmazlardı. Haber veya yazıyı kısaltmak gerekirse içerik ve anlam değişmeden yapılırdı.

Ancak o gün de bu gün de ücret konusunda sorunlar var. O gün çalışan muhabirler ücret ve sigorta konusunda problem yaşıyorlardı. Bu gün de yalnız gazetecilik yapan kurumlarda sorun devam ediyor. O gün de bu gün de bazı şeylere tamah eden meslektaşlarımız vardı. Nitekim Konya'ya geldiğim 1973'te "İçir, istediğini yazdır" (ki hiç içkiden hoşlanmadım) gibi kendini bilmez çirkin söz yüzünden bu tuzağa düşmemek için öğretmenlik ve 3-5 gazeteden elde ettiğim geliri meşgul reklam şirketimi kurdum. Bazı firmalara danışmanlık yaparak aklımı sattım. Çok çarpıcı yaşanmışlığım var ama burada daha fazla yer darlığına meydan vermemek için geçiyorum.

Günümüzde ise gazetecilik ilkeler açısından farklı bir mecraya savrulmuş durumda. Etik olmayan bir takım söylemler, iddialar var. Birçoğu doğrulanacak örnekleri ile her gün yaşıyoruz. Yetmezmiş gibi muktedirlerin arzuladığı gazeteciliği yapmayan, muhaliflere şiddet uygulanıyor. Yargı ve Basın İlan Kurumu aracılığı ile maddi, manevi baskı yapılıyor. İktidar ya da muhalefet yandaş ve karşıt gibi medyada hiç olmaması gereken ayrıştırmalara başvuruluyor ki bu da mesleği yapılmaz, toplumun gözünde küçük düşürecek hale getirmiştir.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için de ülkenin ve kurumların sağlıklı işlemesi için de çok şey ifade ediyor. Basın, medya ülke için olmazsa olmazdır. Gazeteciliğe başladığım yıllarda medya için "Dördüncü Kuvvet" adı veriliyordu. Yasama, Yürütme ve Yargıdan sonra medya yani basın dördüncü güç olarak nitelendirilirdi. Yüzde 50+1 Cumhurbaşkanı yönteminden sonra formül yok edilmiş gibi görünse bile ben hala ümitvarım.

Özetleyecek olursam gazetenin, radyonun, televizyon, dergi ve diğer kitlesel medya türlerinin ortaya çıkması ve yükselişi, çoğulcu demokratik süreçlerin merkezinde yer alan bağımsız bir kurum olarak "dördüncü güç" gelişmesine olanak sağlamıştı. Ancak, zaman içinde medya, kapitalist ve egemen yapının bir parçası haline geldi. Ayrıca, medyanın, politik iktidar ile iç içe geçmesi, yurttaşların, dördüncü gücün işlevini yerine getirmediğinin sorgulamasına neden olmuştur.

Bu bağlamda, medyada yeni oyuncu olarak, beşinci güç dediğimiz internet geleneksel ve kurumsal dördüncü gücün konumunu görmeye başlayan "Beşinci Güce" dönüşmüştür.

KONYA GAZETECİLER CEMİYETİ

Sorularınız arasında yok ama tam da burada, 50 yıl hizmet ettiğim Konya gazeteciliğinden ve Konya Gazeteciler Cemiyetinden söz etmeden geçmeyeceğim. Konya Gazeteciler Cemiyetinde, 1 Ağustos 1950'de kuruluşundan 20 ay sonra ilk bölümüne 27 Mart 1952'de Konya Basın Mensupları ve Teknisyenleri Cemiyeti kurulmasıyla olmuştur. Daha sonraki yıllarda da cemiyet yönetimini beğenmeyen olmuş ve Konya Bölge Gazeteciler Cemi-

yeti, Konya Gazeteciler ve Yazarlar Derneği, Anadolu Basın Birliği, Konya Basın Birliği gibi adlarla yeni dernekler kurulmuştur.

Ama 12 Eylül 1980'den sonra genel kurulunu yapmadığı için feshedilme tehlikesiyle karşılaşan KGC, II. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Bedrettin Demirel'in etkisiyle KBGC ile Konya Gazeteciler Derneği adı ile 26 Haziran 1982'de Suad Abanazır'ın başkanlığında toplanan genel kurulda birleşme kararı aldı. O Genel kurulda Rıdvan Bülbül'ün KGC başkanı seçildiğinde cemiyet üyesiydim.

Tam da burada bir sitemim olacak. Cemiyetin aidatlarından başka geliri yoktu. Yönetimin önerisi ile Ramazan ve Kurban Bayramlarında mahalli gazeteler yayın yapmayacaklardı. Gazete patronları sıcak bakınca cemiyete bir gelir kapısı açılmıştı. Ancak bir sorun vardı. Gazeteye reklam toplanacaktı. Dileyen gazeteci reklam toplayacak getirdiği reklamdan prim alacak, masraflar çıktıktan sonra kalan meblağ cemiyete gelir olarak kaydedilecekti.

İlk sene uygulama curcunaya dönüştü. Alınan bazı reklamların parası cemiyete yatırılmamış, bazıları ise reklam verenden tahsil edilememişti. Konunun bir düzene kavuşması için o tarihlerde şehrin tek reklam şirketi olan ve hissedarı olduğum SYR LTD. ŞTİ'ne reklam toplama yetkisi verildi. İkinci Bayramda her şey faturalı, düzenli işlerken bazılarının şikâyeti üzerine üçüncü Bayram toplamaktan vazgeçtim.

Ancak merhum Rıdvan ağabeyin ısrarı ve ricası üzerine yeniden reklam işini şirketimin üzerine aldım. Reklam sayısı belli, kestiği fatura belli, cemiyete ve şirkete kalan belli olduğu halde dedikoduların önüne geçilemedi. Ben de şirketimin kazancı olan meblağı cemiyetin makbuzu karşılığı hibe ettim. Makbuzları hala ofisimde saklıyorum.

Cemiyete özveride bulunan cemiyet üyesi beni 2000'li yıllarda gıyabımda cemiyetten ihraç etmişler. Sorgusuz sualsiz ihraç yetkileri yok. Avukatım da Hasiş Şenalp ve Ahmet Özer. "Humen dilekçesi ile itiraz et, geri almak zorundalar" dediler. "Hiç gereği yok, cemiyetin bana ne maddi, ne de manevi katkısı hiç olmadı" cevabını verdim. Her halde ihraç edenlerin başı göğe ermiştir. Zerre üzülmedim.

İlk gazetecilik yaptığım şehir İstanbul'da Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Turgay Olcayto ile panelde ikimiz konuşmacyıydık. Olayı anlattım, "Bize üye yapalım" dedi. Başvurmadım. İlk Gazetecilik yıllarımda çalıştığım Batman Gazeteciler Cemiyeti gıyabımda üye yapmış. İhtiyacım var mı, hiç yok. 50 yıl aktif gazetecilik yaptığım şehirde birilerin ayrımcılık ve fitne tohumu ekmesi yerine kardeşliği, birliği, beraberliği tercih etmelerini beklerdim. Konya basınının geçmiş yıllardaki hastalığının yeniden yeşertilmesinin bence bir anlamı yoktu. Kimseye küskün müyüm? Hayır, ama kırıldım.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Yukarıda değindim. Yirmi birinci yüzyılda, beşinci güç internet, basılı kültürden siber kültüre geçişi sağlamış ve çevrimiçi iletişim; ana akım medyayı kontrol eden, denetleyen, alternatif içerikler sunan, alternatif gazetecilik biçimleri üreten beşinci güç olma yolunda bayağı güçlendirmiş ve de küreselleşmiştir. İnternetin ve dijital teknolojilerin kullanımındaki artış; devletlerin, hükümetlerin ve siyasetin denetime açık olmasına olanak sağlayacak bir şekilde ağ oluşturan bireyler için yeni alan meydana getirmiş. Bu değerlendirme ışığında 21. yüzyılda beşinci gücün sahip olduğu potansiyel güç 18. Yüzyılda 4. gücün sahip olduğu potansiyel kadar önemli hale geldi.

Toplumsal bir olgu olarak internetin güçlü bir kavram olarak beşinci gücün yapısı detaylı bir şekilde sorgulanmaya başlandı. Bu bağlamda, internetin özellikleri ve kullanım amaçları kapsamında beşinci gücün demokrasinin sürdürülebilirliği noktasında etkin ve etkili olacağı düşünülen bu yeni güce yönelik tehditler tıpkı Dördüncü Güce olduğu gibi başlamıştır.

Sonuç olarak; beşinci güç internetin demokrasiye katkıları ve demokratik dönüşümün esasları ortaya konulması açısından önemlidir. Dördüncü güç medya, beşinci güç internet ve onları güçlü kılacak demokrasi için gelecekte görülen tehlike burjuva ve kapitalist sınıftır. Ulusal devletlere karşı egemenlik mücadelesinde özgürlükçü karaktere sahip olan Dördüncü Güç, ücretli kölelik sonucu sisteminin korunmasını amaçlayan tutucu karaktere bürünen günler yaşıyoruz. Dileğim öyle bir sürecin içine girmeden özgür, bağımsız, tarafsız, doğrudan yana kalemini ve düşüncesini kiraya vermeyen medya günler görürüz.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazetecilik, halkın haber alma gereksinimini karşılamak üzere haber malzemesi sayılan enformasyonu toplayan, analiz eden, habere dönüştüren ve yayımlanması sağlayan önemli bir meslektir. Gazeteci güç sahiplerini, özellikle de hükmedenleri düzenli olarak takip eder ve bu kişileri, sorumlusu oldukları gerçeklere yanıt vermeye zorlayabilir.

Gazetecilerin yaptığı sayesinde yolsuzluk önlenir, akılcı olmayan girişimler durdurur, kamusal tehlikelerin önüne geçer. Gazeteci güçlü gözlem yeteneğine sahip olmalı ve tarafsız olmalıdır. Farklı bakış açılarından yaklaşmalı. Etkili sözlü ve yazılı iletişim becerilerine sahip olmalı. Dikkatli ve titiz olmalı. Bu nitelikler kaybolduğu için doğrusu bazen özlüyorum. Belli bir alanda uzmanlaşmış, eğitimini temelden almış, kendine hobi haline getirmişsen; bazı meslekler ölene kadar senin ile beraber devam eder. Yalnız meslek, hobi olmaktan çıkar alışkanlık, bağımlılık yapar. O yüzden gazeteciliği başka bir yarar veya rant için yapmayan bunun özlemine duyar, aktif görev almayı her zaman ister.

Özellikle bizim dönemdeki gazeteciler farklıydı. Bu gün branş denilen bölümler bizim dönemde A'dan Z'ye her şeyi yapardı. Örnek Emniyet, Adliye muhabirliği bizde; magazin, aktüalite bizde, spor da her branş bizde; yanisi biz taşrada çalışanlar her şeyi

bilmek, anlamak ve de yazmak ile sorumlu idik. Yalnız yazmak mı? Bir de Ara Güler gibi fotoğraf çekmemiz istenirdi. Şahsen çalıştığım Günaydın, Sabah, Tan, Saklambaç, Star, Akşam gazetelerinde diya (pozitif renkli) resim çok net ve çizik olmamalıydı. Büyütece bakarlardı. Sayfada büyütüldüğü zaman net ve albenisi olmalıydı. Ve de en önemlisi gazeteye girecek kare çarpıcı ve haberi tamamlamalıydı. Biz bu şartlarda gazetecilik yaptık.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Mesleki anılarım o kadar çok ki; 50 yılda her manşete çıkmış haberlerimin anısı vardır. Dergi Konya'da yayınlandığı için, rahmetli Erbakan'ın Konya'da düzenlediği basın toplantılarından her zaman bana manşet çıkardı. Haberin hikâyesi uzun! Hoca ile özel bir haber yaptım. Her ilçe ve beldeye 21 fabrika temelini gösteren bir Konya haritası önünde duran hocanın haberi manşete taşımıştım.

Kullandığım "Fabrika ekliyor" kelimesi yüzünden sabahtan öğleye kadar ev, iş, ofis telefonlarım kilitlendi. Beni ölüm ile tehdit ediyorlardı. Öğleye doğru hoca Ankara'dan aradı. Basın danışmanı Konyalı bir arkadaşımızdı. "Hoca senin ile görüşmek istiyor" dedi. Kendi kendime "Tamam bir fırçada hocadan gelecek" dedim. Derken telefona çıkan Erbakan "Canım kardeşim, teşekkür ederim, haberimi çok iyi değerlendirmişsin" der demez ben, "İyi de hocam, sizinkiler beni öldürmek ile tehdit ediyorlar" deyince; hoca: "Bunlar ahmak, bunlar hiçbir şeyden anlamadıkları gibi haberden de anlamıyorlar. Sen (eker) yazmışsın, ben yaparım. Senden başka haberi manşete çeken yok. Birazdan gereğini yaparım" dedi. Öğleden sonra, olanlar için il ve ilçe yönetimi çiçekleri ile gelip özür dilediler.

Mesela Erbakan'ın Konya'da gövde gösterisi var. 13 Temmuz birinci sayfada "Erbakan Konya'da gövde gösterisi yaptı" haberimde dikkat çeken nokta benim gazetecilik ön görümdü. Refah'lı Belediye Başkanları ile yaptığı toplantının yemeğinde sağına Recep Tayyip Erdoğan'ı, hemen onun yanına Melih Gökçek'i oturtmuştu. İkili ile sık sık konuşurken üçü baş başa bir kareyi çektim ve resim altına "Prensler ile yemek" yazdım. Ve Erdoğan'ın geldiği yer ortada.

Konya'nın yetiştirdiği Ermeni asıllı Panos Özararat'ın Türkler mezarlığına gömülme manşeti var. O vasiyet bana idi ve gerçekleşti. Defin meselesinin bir hayli uzun hikâyesi var, yerim dar diye kısa kestim.

Mesela 4 Nisan 1990 Sabah gazetesindeki sür manşetimde "Keçeciler Özal'a Meydan okudu" haberim var.

Konya'da Turizm Derneğinde rahmetli Fevzi Halıcı'nın yaptığı 17 etkinlikten biri yemek yarışmasıydı. Yarışmada ilginç bulduğum için "Yat Geber" ve hikâyesini renkli tam sayfa haberini yapmıştım.

Mesela Günaydın ve Sabah ile çıkardığım 10 sayfalık renkli Fuar ve Mevlana eklerim var. Hemen her yıl bu ekleri çıkartırdım.

Konya Üniversitesi için "Gecekondu Üniversite" diye 7 Temmuz 1985'te haber yapınca Selçuk Üniversitesi Kampus alanı ve bütçesi TBMM'de görüşüldü ve kabul edildi. Üniversite, ayrıca TIP Fakültesi'nin her tuğlasında emeğim var. Elimde koçan ile yardım topladım.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

İcra ettiğim bütün mesleklerden kendi özgür iradem ile ayrıldım. Öğretmenlikten, 27,5 yıl sonra 1. Derecenin yüksek kademesinden kendi rızam ile 1995 yılında emekli oldum.

Reklamcılığı, Üniversite bitiren oğluma alan açmak için kendi rızam ile 2005 yılında bıraktım.

Gazetecilikte başlayan tüccar patronlar ve güdümlü medya yavaş yavaş belirmeye başlayınca kendi rızam ile çalışmak istemediğimi söyledim. Medyada kötü kokuların geleceğini ilk keşfeden biri olarak zamanlamam isabetliydi ve 2010 yılında bıraktım.

Danışmanlık görevinde iki şirket ile iş birliği yaptım. İlki Ordu'lu dostum Süleyman Birben ile oldu. Üç yıl DASAT firması ile çalıştım. Bir diğeri de Rahmetli Mustafa Bülbül'ün Özyatağan'ı ile oldu. Özyatağanlı Tarım Makinaları iken, on yıl içinde Mustafa Bülbül Holding için katkı oldu. Ancak Reklamcılıkta işlerim çok büyüyüp Kayseri, Mersin, İzmir'de şubelerimi açınca ayrılmak zorunda kaldım.

Konya'da bu işlerin hepsini bir arada ve çok az sayıda yardımcı eleman, eşim Sermin (Reklam şirketinin yönetim kurulu başkanıydı) ve oğullarım Ömer, Abdülkerim Burak; kızlarım Sibel ve Emel'in katkıları ile tek başıma günde on sekiz saat çalışarak başardım.

Bu fırsatı bana verdiğiniz için teşekkür ediyorum.

DOĞRU, İLKELİ VE OBJEKTİF

Toplumsal bilinci ve kamu yararını gözeterek emek veren, fedakârca çalışarak gelişmeleri halkımızla paylaşma yolunda emek harcayan tüm basın mensuplarımızın Gününü kutluyor, meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Remzi KARAARSLAN
MHP Konya İl Başkanı

MESLEĞİN EN ÖNEMLİ NOKTASI: SABIR, DİKKAT, ÖZEN

Teçrübeli Gazeteci Münir Bağriaçık, gazetecilik mesleğine olan büyük sevgisini anlattı. Bağriaçık, gazetecilik mesleğinin sabır işi ve özen gerektiren bir meslek olduğunu belirtti

1980'li yılların sporsever nesli onu futbol saharındaki mücadeleyi sayfadaymış gibi gösteren enstantane fotoğrafları ve yorumlarıyla tanıdı. Milliyet gazetesinin sayfalarına can veren fotoğraflarından sonra gazetenin Almanya temsilcisi oldu ve tarihin akışı içinde pek çok olayı aydınlatan araştırmalar, haberler yaptı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'nın Taşkent ilçesinde 1961 yılında dünyaya geldim... Konya Selçuk ilkokulu ve Mevlana Ortaokulu'ndan sonra o dönem tek olan Konya Teknik Lisesi Makine bölümünden 1979'da mezun oldum... 1984 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu (Şimdiki adı İletişim Fakültesi) Gazetecilik Halkla İlişkiler bölümünden mezun oldum... Gazeteciliğe 4 Temmuz 1982 yılında foto muhabiri olarak Milliyet'te başladım. Kısa süre sonra YÖK'ün garabetleri nedeniyle Milliyet'in efsane Spor servisine geçtim. Ardından yazı yazabilme yeteneğim keşfedilince haberler de yazmaya başladım.

Bu sayede Türkiye'de 2 kez yılın gazetecisi seçildim. Aralarında Üyesi olduğum Türkiye Spor Yazarları Derneği TSYD, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Foto Muhabirleri Derneği'nden toplam 8 ödül kazandım... 2 Kızım var. İlki Almıla (1990 Ankara doğumlu) Almanya ve Avrupa'da çok tanınan bir sinema yıldızı ve yönetmen oldu. Birçok film ve dizide başrol oynayan Almıla Bağriaçık Türkçe, Almanca, İngilizce, İspanyolca, Fransızca, Arapça ve Rusça konuşabiliyor. İkinci kızım Alara da (2001 Berlin doğumlu) Berlin'de İşletme Fakültesinde okuyor. Alara da Türkçe, Almanca, Fransızca, İngilizce ve Latince biliyor.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Az önce belirttiğim gibi 1982'de başlayan ve 1995 yılına kadar devam eden Milliyet Ankara serüveninin ardından 2 Ocak 1995 yılında Berlin'de Milliyet'in temsilcisi olarak göreve başladım. Burada muhabir, foto muhabiri ve köşe yazarlığı yaptım. 1997 yılında başladığım Berlin-Brandenburg Radyo Televizyon Kurumu RBB-Multi-kulti Radyosu'nda 10 yıl, 2002'de başladığım Batı Alman Radyo TV kurumu WDR bünyesindeki Köln Radyosu'nda 15 yıl spor ve haber programları yapıp sundum. Yanı sıra Türkiye için NTV Spor, Kanal D, ShowTV ve Avrupa Eurosport'da da muhabir olarak kısa süreli çalıştım. Yine kısa süreli de olsa 2012 yılına kadar Konya'da yerel bir gazete-ye de çalıştım. 2018 ve 2019 yıllarında rahmetli Taki Doğan yönetimindeki Ortadoğu

Gazetesinde haftada bir Berlin Mektupları adıyla köşe yazıları yazdım.. Köşe yazıları dedim de Berlin'de özellikle gençlerimize güzel Türkçemizi iyi sunmak için Merhaba Berlin isimli bir dergin kurucuları arasında oldum. Orada "Bir Gazetecinin Not Defteri" isimli köşe yazıları yazdım. Garip bir tesadüftür 2019 yılının yine bir 4 Temmuz gününde Almanya'da 24 saat Türkçe yayın yapan tek kurum olan Metropol FM de işe başladım. Orada redaktör olarak, hem yerel (7 ayrı yayın bölgesine) haberleri, hem de Almanya, Türkiye ve Dünya haberlerini hazırlayıp sunuyorum. Yanı sıra moderatör ve sunucu arkadaşlarla sohbetlere katılıp, yorumculuk yapıyorum.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazetecilik ve fotoğraf benim için gerçekten bir yaşam biçimi. O nedenle de çok okuyor, çok geziyorum ki (Arjantin ve Küba'dan, Sri-Lanka'ya, İtalya'nın en güneyinden, Norveç'in en kuzeyine kadar mesleğim gereği görme ve fotoğraflama ve röportaj yapma imkanım oldu. Bu arada 42 yıllık (farkında olmadan Konya plakasına ulaşmışım) gazetecilik serüvenimde Türkiye Cumhurbaşkanları Kenan Evren, Turgut Özal, Süleyman Demirel, Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan, ABD Başkanları George H. W. Bush, Bill Clinton, Almanya Başbakanları Helmut Kohl, Gerhard Schröder, Angela Merkel, İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi, Fransa Cumhurbaşkanları Jacques Chirac ve Nicolas Sarkozy, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev, Fazıl Say, Sezen Aksu, Tarkan, Yeşilçam'ın dört

yapraklı yoncası, Cüneyt Arkin, Tarık Akan, Aytaç Arman, Shaikra, Jodie Foster, Oliver Ston gibi devlet adamı ve sanatçı ile söyleşiler yaptım. Yanı sıra başta yakın dostum ve rahmetle andığım Naim Süleymanoğlu, Tanju Çolak, Rıdvan Dilmen, Ünal Karaman, Mustafa Denizli, Fatih Terim, Abdullah Avcı, Aykut Kocaman, George Hagi Jupp Derwall, Seep Piontek, Franz Beckenbauer, Marcello Lippi, Zinédine Zidane, Didier Deschamps, Brezilyalı Ronaldo (Ronaldo Luís Nazário de Lima), Cristiano Ronaldo, Lionel Messi, Mesut Özil, Mehmet Scholl, Manuel Neuer gibi spor ve futbol dünyasının önemli isimleri ile söyleşi yaptım ve kendilerini fotoğrafladım.. 21 yaşında 4 Temmuz 1982 de başladığım mesleğimin içinde, zaman zaman kulvar değişse de yazıyor, fotoğraf çekiyor, dinleyenlerime ulaşmaktan mutlu oluyorum. Burada özlem duyduğum yegâne şey geçmiş. Hani derler ya "Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer" işte tam da öyle bir şey. Geçmişin gazeteciliğine, geçmişin zor koşullarda da olsa yapılan işlerine ve onu icra eden değerli dostlarıma, ağabeylerime ve ustalarıma özlem duyuyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Bizim mesleğin en önemli anlayışı çok çalışmak... Çalışma süresiyle ilgili zaman kavramının olmaması. İş ne zaman biterse, o zaman kendine, ailene, sosyal hayata dönebilirsin. Aslında buna özveri de diyebiliriz. Geçmişle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor diye çok düşünürüm. İşimin en iyi yönü eskiden dünyada, yaşadığın ülke ve ortamda insanlardan bir gün önce bilgi sahibi olmaktı. TV yayınları gelişince bu sabahtan akşama kadar oldu. Şimdilerde ise internet ve sosyal medyada ki gelişme-

ler nedeniyle anlık paylaşımlar her şeyin önüne geçti. Burada bir konuya dikkat çekmek lazım. Elbette biz gazeteciler çağa ayak uydurmak zorunda kalıyoruz. Ancak gazetecilik etiğinden uzak kişiler tarafından kullanılınca sosyal ve dijital medyada yalan, yanlış ve manipüle bilgi paylaşımı çok oluyor. Bence burada önemli bilgileri başka kaynaklardan doğrulamadan, okur veya takipçiler tarafından kuşkuyla karşılanmalı. Zira bizlerin gazeteci olabilmesi için kriterler vardı. Nedir bunlar iyi bir eğitim almış olmak. Mektepli ya da bir ustanın yanında çırak da olsa iyi bir eğitim. Yazdığın ya da konuştuğun dili iyi bilmek. Paylaştığın görselin ya da fotoğrafın ne anlam ifade ettiğine karar verebilmek. Bu arada internet gazeteciliği nedeniyle özel habercilik de kalmadı. Herkes her yerden kopyala yapıştır yöntemiyle alıntı yapabiliyor. Oysa işimizde sahip olmanız gereken en önemli beceri anlık karar verme. Farkındalık. Bakıp görme yeteneği. Son tahlilde bir haberi anlaşılır, yalın, tarafsız yazıp bunu okurla ya da dinleyicisiyle paylaşır olmak. Tüm bunlar için de bence en önemli kural da önce insan, dahası ahlaklı insan olmak çok önemli. Bu kalmadı. Artık kâğıda basılı mürekkep ve boya kokulu gazeteler sona yaklaşıyor. Onun yerini internet gazeteciliği alıyor. O nedenle daha hızlı tüketilip, yeni bir haber, fotoğraf ve görüntü üretmek durumunda kalınıyor. Bu da mesleğin en önemli noktaları olan sabır, dikkat, özen, yazma ya da haberi sunma sürecinin yok olması anlamına geliyor. Yine de Mesleğimi seviyorum. Yeteneği olan gençlere de tavsiye ediyorum.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Anı hangisini paylaşsam bilemiyorum. Benim gazetecilik sürecimde politika, spor, sanat, güncel hayatla ilgili anılarım. Yaşadık-

Kamuoyunu doğru ve hızlı şekilde bilgilendiren, ilkeli ve dürüst gazeteciliği kendine ilke edinmiş değerli basın mensuplarımızın

10 Ocak Gazeteciler Günü kutlu olsun.

KADİR ULUSOY
İYİ PARTİ KONYA İL BAŞKANI

larım. Bunlara savaş ve çatışmaları da katabiliriz. Birçok kez ölümler karşı karşıya geldiğim de oldu. Bunların hepsinden edindiğim bilgi, birikim ve deneyim normal hayatın dışında şeyler olması bana ilginç geliyor. 1994 benim için çok önemli. Tanju Çolak'la Üsküp'te yaşadığım 28 zor gün. Babamı yeni kaybetmiştim. 52'sinde Konya'da olamadım. Ama Bosna savaşından Üsküp'e sığınan İmamın Murat Paşa Camii'nde okuduğu Mevlit Allah katında mesafenin olmadığı benim için en anlamlı anlarımdan biriydi. Orada yaşadığım süreçte film sahnelerini aratmayan macerası içinde yaptığım işler o yıl bana birçok ödül getirdi. 1994 yılında Arjantin, Paraguay, Şili' de gerçekleşen Camel Trophy de yaşadığım kazaya rağmen olaydan kopmadan oraları yaşama isteği başka bir duyguydu. O yılın sonunda da Berlin'e tayinim çıktı. Anlayacağınız benim için o yıl tam bir dönüm noktasıydı.

1998 yılı da öyle. Berlin'den rahmetli Mesut Yılmaz'ı Berlin'den yolcu ettim. Gece sabaha karşı telefonum çaldı. Ankara bürodan Soner Gürel bana Mesut Yılmaz'ın nerede olduğunu sordu. Bilmediğimi söyledim. Birkaç sonra Başkent hastanesinden burnu sarılı çıkmıştı. O gece Berlin'den kalkan uçak İstanbul yerine Budapeşte'ye inmiş. Gece Hilton otelinin kumarhane girişinde Veysel Özerdem isimli kişinin yumruklu saldırısı ile sona ermişti. Birkaç gün sonra bana sabah Budapeşte'de olmam söylendi. İlk trene bindim sabah Viyana oradan da Budapeşte'deydim. Sınırdan geçerken vize için 15 gün yazdım. Gerçekten de 15 gün Macaristan'da kaldım. Orada Anavatan Partisi ile Doğruyol Partisi arasında Macaristan toprakları savaşa tanık oldum. Macar savcılığının iddianamesini, bir odacı aracılığıyla 800 DM'ye satın aldım. Orada Alaattin Çakıcı'nın elemanlarıyla dostluklar kurdum. Kendisinin İspanya-Fransa sınırında tutuklandığı haberini ben Budapeşte'den bildirdim. Sürekli Macar gizli servisi, polisi, bizim siyasiler ve elemanlarla muhatap olmaktan sigaraya başladım. 15 gün sonra Slovakya, Çekya üzerinden Berlin'e trenle dönerken vize olmadığı gerekçesiyle Slovak polisince tutuklandım. Beni Budapeşte'ye geri gönderdiler. Bu sefer Viyana üzerinden geri dönmekten başka çarem yoktu. Bu sefer Avusturya sınırında benim için Macar polisi treni durdurup beni kontrol etti. Gereke ülkeye girdiğim noktadan değil başka bir sınır kapısından 48 saat içinde çıkmam gerektiği. Çünkü bana transit vize vermiş-

lerdi. Ama ben 15 günlük vize olduğunu söyleyip kendilerine gösterdim. Artık dostum olan Başsavcının kartını, yanı sıra kaldığım lüks otelin faturasını gösterdim. Evraklarımı alıp gittiler. Vagondaki her kes trenin benim yüzümden beklediğini düşünüp bana küfür ediyordu. İki saat sonra komutan olan kişi ve yanındaki bir manga asker geri geldi. Eyvah dedim beni götürecekler. Ama komutan son derece nazik bir şekilde özür dileyip arkadaşlarının bana yanlış vize verdiğini belirtme benim yoluma devam etmeme izin verdi. Böylece 24 saat gecikmeli Berlin'e döndüm. O yıl Arnavutluk'ta da Çok zor koşullarda bir 17 gün geçirdim. Eski başbakan Sali Berisha'nın partisinden müslüman bir milletvekili öldürüldü. Ülkede iç karışıklık çıktı. Tanklarla meclisi bastılar. Bana atla Tiran'a git dendi. Orada çok iyi karşılandım. Avrupalı gazetecilerin yanında Türk olmanın dayanılmaz rahatlığını hissettim. Birçok kapı bana anında açıldı. Bir kaç saat sonra eski başbakan ile röportaj yapıyordum. Her şey iyi gidiyordu. Ancak akşam kent içinde karışıklıkta az daha bir Kalashnikov kurşununa hedef oluyordum. Ama verilmiş sadakam varmış ve Allah bir kaç cm farkla beni korudu. Cenaze törenlerinin ardından hep yaptığım gibi gitmişken başka işlerin peşinde koştum. Kosova sınırına ve İşkodra'ya gittim. Orada savaşın içinde oldu. Kosova'dan gelen mültecileri Birleşmiş Milletler heyetiyle birlikte Valilik koordinasyonunda kente getirdik. BM yetkilileri bana kalmamı söyledi. Ama ben 18 Eylül'de tarihi seçim öncesi, o zamanki dostum Gerhard Schröder'in kazandığı seçim için Berlin'e döndüm. Aslında anlatacak çok anı var. Şimdilerde bunları yazıyorum. Yakında gazetecilik anılarımı bir kitap haline getireceğim. Hatta aynı zamanda yönetmen olan kızım bunların filmini çekmeyi de düşünüyor. Allah kısmet ederse bir şiir ve fotoğraf kitabı da hazırlıyorum.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Şükür 43. Yılına girdiğim mesleği, henüz meslekte beni bırakmadı. Belki daha dingin işler yapıyorum. Şimdilerde radyoda sesimle para kazanmaya çalışıyorum... Yanı sıra senede bir kez okyanus ötesi, beş altı kez Avrupa içinde fotoğraf çekimleri için seyahat ediyorum. Hayatım boyunca tek kelimeyle heyecan duyduğum işimi en iyisini yapabilmek adına çalıştım. Kısmet olursa gücüm ve aklım yettiğince de mesleğimi sürdürme uğraşı içinde olacağımı düşünüyorum.

Akseker

AKLA GELEN LEZZET

EN KALİTELİSİ

En Lezzetlisi

10 Ocak Çalışan
Gazeteciler
Gününüz
Kutlu Olsun

444 9 177

www.aksekerkapinda.com

www.akseker.com.tr

YAZILI BASININ GÜCÜ AZIMSANMAMALIDIR

“İnternet gazeteciliğinin önemi artmış olsa da yazılı basının gücü de azımsanmamalıdır” diyen Hüseyin Rahmi Gündüz, yazılı basının arşivlerde uzun süre saklanabileceğini vurguladı

Hüseyin Rahmi Gündüz televizyonculukla başladığı medya serüveninde gazeteciliğin detaylarını da en ince ayrıntısına kadar yaşadı. Spor muhabirliği, yazı işleri müdürlüğü, sunuculuk, moderatörlük yaptı. Sektörden ayrılır gibi olduğu dönemlerde görev aldığı kurumlarda da basınla ilgili birimlerdeki görevleri gereği ilişkisini hiç eksiltmedi. Halen Konya Şeker’de Basın ve Medya İlişkiler Uzmanı olarak görev yapan Hüseyin Rahmi Gündüz’le mesleğin dünü, bugünü ve yarınını konuştuk.

Kendinizi tanıtır mısınız?

1977 Konya doğumluyum. Çumra Yenisu Köyündenim. (Eski ismi Alkaran’dır) Babamın memuriyeti nedeniyle ilkokul, ortaokul ve liseyi Ilgın İlçesi’nde tamamladım. Selçuk Üniversitesi TBMYO Teknik Haberleşme Ön lisans (1998), Anadolu Üniversitesi İşletme Lisans (Yönetim ve Organizasyon-2003) ve Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İletişim Bilimleri Fakültesi, Reklamcılık ve Halkla İlişkiler ABD Yüksek Lisans (2011) mezunuyum. Bir süre Başkent Üniversitesi Konya Sağlık Hizmetleri MYO’unda okutman olarak görev yaptım. MRT, Kanal 1, KTV, Kanal 42, Yeni Konya Gazetesi, Yeni Gazete (Hakimiyet-Şampiyon) ve Maraton Gazetesi’nde sigortalı, SUN TV (spor), KANAL 42 (spor) KON TV’de (Sağlık) program yapımcılığı ve sunuculuğu, Konya Postası, Merhaba ve Hakimiyet Gazetelerinde köşe yazarlığı yaptım. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında ve bazı siyasi partilerde dönem dönem aktif görev aldım. Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi Basın ve Halkla İlişkiler Uzmanı olarak görev yaptım. 2021 yılı Kasım ayından itibaren de Konya Şeker, TORKU’da Basın ve Medya İlişkiler Uzmanı olarak çalışmaktayım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Medya sektörüne girişim televizyon ile oldu. 1997 yılında Selçuk Üniversitesi Kampüsü çıkışında tramvay duraklarında Mustafa Radyo TV’nin “genç yetenekler arıyor” ilanını görünce sınıf arkadaşım Hüseyin Bestil ile birlikte başvuru yaptık. Ben ve Hüseyin MRT’ye başladık. Altı-yedi ay, REJİ’de yayın masasında görev yaptım. Reji’de görev yaparken, Mustafa Öztemel abi ile haber panorama programı olan “8.GÜN” isimli programın yapımcılığını ve sunuculuğunu yaptık. Sonra Kerem İşkan abi, beni haber merkezine aldı. Cem Ali Aksoy, Ramazan Altuntaş, Ümit Ciddi, Celalettin Kandemir, Necati Batı, İsmail Koç, Halil İbrahim Parlak, Tolga Durmaz, Osman Çamurlu o yıllarda ekipte hatırladıklarım. Bir yıl sonra Endüstri Holding kanalı satın alınca ismi KANAL 1 oldu ve spor servisinde ihtiyaç olduğundan hem haber servisi, hem spor servisinde görev yapmaya başladım. Spor servisinde Muhammed Kencik, Tolga Durmaz ile birlikte güzel işler çıkardık ve Selçuk Üniversitesi’nden ödül aldık.

Spora olan tutkum nedeniyle o dönem yayın hayatına başlayacak olan ve bölgenin ilk ve tek günlük spor gazetesi olacak Şampiyon gazetesi’nden, Muhammed Kencik abime teklif geldi. Muhammed abi de beni de ekipte görmek istediğini söyledi. Heyecan içinde tarihi beklerken, Muhammed abi, “Ben gidemeyeceğim” dedi. “Abi sen gitmezsen ben ne yapayım, sensiz gitmem dedim.” Gazetenin çıkma tarihi de yaklaştığından Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Güden ve gazetenin sahibi Yusuf Gürbüz, Muhammed Abi’ye “Ya ikiniz gelin, ya da biriniz mutlaka gelsin” şeklinde baskı yapıyordu. Sonuçta Muhammed abi bana “Sen gençsin, sporu da seviyorsun, sen gitmelisin” deyince, Şampiyon gazetesinde

gazetecilik serüvenim spor yazı işleri müdürü olarak başladı. Ekip-te Mustafa Güden, İbrahim Gürler (Yeni Gazete'den destek veriyordu) gibi tecrübeli isimler vardı. Tevfik Özgün, Cemal Mekan, Fatih Ersoy, Hüseyin Altay süreç içinde ekibe dâhil oldular. Üst katta da Yeni Gazete'nin güçlü haber ekibi bulunuyordu. Rahmetli duayen gazeteci Yalçın Dikilitaş abi, rahmetli Ayşe Bağrıaçık, Osman Dikilitaş, Celalettin Boyalı abi ile de o günlerde tanışma imkanı buldum. Kombassan Konyaspor ve Konya Endüstrispor'un coşkulu çekişmesinin yanı sıra, basketbol, voleybol, hentbol, güreş, salon sporları ve amatör branşlarla, Konya adeta bir spor şehri gibiydi. Düşünün; 12 sayfa günlük spor sayfası her gün dolu dolu çıkıyordu. O yılın sonunda da Şampiyon gazetesi, Selçuk Üniversitesi Özel ödülüne layık görülürken, farklı nedenlerle Yeni Gazete ile birleşme kararı alındı ve dört sayfaya düşürüldü. Bu durum ekibin moralini bozmuş olsa da yapılan başarılı işler "bu iş yapılabilir" cesaretini vermişti.

Bir süre daha Yeni Gazete'de çalıştıktan sonra Mustafa Güden ayrılma kararını bildirdi. Ekibi kuran kişinin ayrılması bide yeni bir oluşum beklentisi meydana getirdi. Nitekim Mustafa Güden, önce haftalık bir spor gazetesi çıkaracağını bana anlatmasına rağmen daha sonra günlük yayınlamaya karar verdi. Bu haberi duyunca ekip halinde ertesi gün Yeni Gazete'den izin istedik. 2000 yılının Mart ayında hazırlıklarına başladığımız Maraton gazetesi Mustafa Güden abinin önderliğinde Nisan ayında yayına başladı. Mehmet Tezer, İsa Yılmaz, Yaşar Toy ile Maraton'da çalıştık.

Stadyumdaki maçlarda Merhaba Gazetes'i'nin usta yazarı Nail Bülbül abinin hemen sağına oturur, hem sohbetini dinler hem de maç izler, notlar alırdım. Daha sonra Mustafa Güden, Maraton gazetesini, Endüstri Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Ertekin'e devredince bizim ekip Yeni Konya Gazetesi ile birleştirildi. KANAL 1'in bulunduğu eski Ticaret Borsası binasında bir süre çalıştım. Burada hafta sonu ana haberlerini ve hafta sonu spor haberlerini de sunmaya başladım. TV ve Yeni Konya Gazetesi Yaka Meram'a taşınınca burada spor merkezinde Mehmet Koç ve Mustafa Genç ile devam ederken, haber merkezine de katkılarımız oluyordu. Rahmetli Şenol Demirbaş, Metin Temiz, Yağmur Akaltan, Oğuzhan Dirlik ile burada

çalıştık. Bir süre sonra Yeni Konya Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Zafer Samancı'nın ayrılmasından sonra Yazı İşleri Müdürlüğü görevine getirildim. (2001 yılı)

2002 yılında K TV Haber Merkezi'ne geçtim. Durmuş Alagöz önderliğinde, Yaşar Toy, Galip Marlalı, H.Hüseyin Gülcan, Yağmur Akaltan, Hale Gülpınar, Hayati Bulut, Fatma Öztemel, Mehtap Özkan ile çalıştık. Burada hem haber servisinde görev alırken, hem de "Sabah Gündemi" programının moderatörlüğünü yaptım. Ayrıca, Mustafa Güden'in çıkardığı aylık yayın yapan Büyük Hamle Gazetesi'nin de Haber Koordinatörlüğünü üstlendim.

2002, 2004, 2009 ve 2014 yıllarındaki seçimlerde, bir siyasi partinin İlçe teşkilatında (seçim dönemlerinde) seçim işleri basın danışmanlığı ve Seçim Koordinasyon Merkezi'nde (2002-2004) görev aldım.

2005-2006, 2006-2007, 2007-08, 2008-2009 sezonlarında Konyaspor'un iç saha maçlarını Atatürk Stadyumundan, İstatistik şirketi FSTATS'a anlatıp, aktardım. İstatistiklerin bir kısmını Yeni Meram Gazetesi ve Hakimiyet Gazetesi'nde yayımladım. Aynı dönemlerde sırasıyla Konya Postası, Merhaba Gazetesi ve halen devam ettiğimiz Hâkimiyet Gazetesi'nde spor köşe yazarlığı yaptım. 2008-2009 sezonu sonunda küme düştüğümüz için maç anlatımları sona erdi.

2004 yılında kısa dönem askerlik görevi için mesleğe ara verdim ama askerlikte de medyadan uzak kalamadım. İskenderun Deniz Er Eğitim Alay Komutanlığı'nda acemilik görevi sırasında, Alay komutanım Kurmay Albay Dursun Çiçek'in isteği üzerine iki arkadaşla birlikte kışlada çekimleri yeniden yaparak tanıtım filmini yeniledik. Usta birliğimi de Gölcük Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Poyraz FM Radyo-TV'de tamamladım. Askerlik dönüşü K TV'de sabah programına devam ederken, Hâkimiyet Gazetesi'nde de spor köşe yazarlığını yapmaya başladım. 2005 yılı Şubat ayında Selçuk Üniversitesi eski rektörüm Prof. Dr. Abdurrahman Kutlu hocamın davetiyle Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi'nde göreve başladım. Burada da Hasta Hakları Birim Sorumluluğumun yanı sıra, Basın ve Halkla İlişkiler Sorumlusu olarak, kurumun tüm basın, medya ilişkilerini de yürütmeye devam ettim.

SUN TV'de Spor Ekspres programını iki sezon Dursun Seyis

abi ile, iki sezon kendi moderatörlüğümde hazırlayıp, sundum. İki sezon KANAL 42'de Spor programı yaptım. Bütün programlarımızda özellikle amatör sporlara da önem verip, yer verdik, konuklar aldık. Karatay Belediyesi'nin 15 yıl süren, Resmi Kurumlar Arası Futbol Turnuvası'nın son dokuz yılının komitesinde yer alarak, kurumlar arası birlik, beraberlik ve dayanışma adına güzel bir etkinliğe katkıda bulunduk. Konya Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Futbol Adamları Derneği Konya Şubesi üyeliğimiz oldu. 2014 yılında kurulan Kasırgaspor'da yöneticilik yaptım.

Gazeteciliğin seyrüseferini nasıl görüyorsunuz?

Gazeteciliğe başladığım Şampiyon gazetesinde keyifli bir ortam vardı. Zaman zaman üst kata çıkıp Yeni gazetenin haber ekibiyle de sohbet ettiğim için, bütün Konya gündemini öğrenmiş oluyordum. Yani herkesin bir gün sonra okuyacağı haberleri, bilgileri bir gün önce öğrenmek güzeldi. İnternetin yaygın olmadığı dönemlerde herkes bayilere akın eder, birçok bayide gazeteler öğlen olmadan satılmış olurdu. Hemen hemen her gazetenin kendine ait matbaası vardı. Mesela TV'de çalışmak farklıydı. TV'de haberi O an yayın yapıyorduk. Bir gün sonrayı beklemek haberi atlamak gibi oluyordu. Televizyonda çalışırken, gittiğimiz deplâsmanlardan haberi anlık olarak canlı telefon bağlantısıyla aktarma imkânımız varken, gazetede bunu dizgideki Mehmet Arı'ya veya editörlerden birisine aktarıyor, bir gün sonra yayınlanıyordu. Sık sık elektrik kesintilerinin olmasıyla da adeta elin kolun bağlı bekler, gaz lambası sohbetlerine geçiş yapılırdı. Elektrik gelip sayfaların aydıngere basılıp, kontrollerinin yapılmasının ardından matbaaya gitmesine kadar süreçten sonra heyecan ertesi sabah aynı heyecanla (sanki dün akşam aynı satırları yazmamış, görmemiş gibi) hemen basılmış gazeteler alınır ve satır satır okunurdu. Teknolojiye, enflasyona ve baskı maliyetlerine rağmen "Söz uçar, yazı kalır" diyorum ve gazetelerin yaşamasını, ayakta kalmasını önemsiyorum.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Yeni hedeflerin, yeni projelerin bizzat içinde olmayı seven biri olarak, gerek mesleğe başladığım rejiden başlayıp, kasetli, manuel montajlı dönemlerden, ekran önünde haber, program sunmaya, gazetenin mizanpaj çiziminden, karanlık odada basılacak fotoları beklemeye, matbaadaki kırımına kadar tüm aşamalarını bizzat yaşayıp, gören biri olarak özlem duyuyorum tabii ki. Mesela sahanın içinde, maç önünde, maç sonunda futbolcularla direk röportajlar yapardık. Spor programları merakla beklenir, pazartesi günleri gazeteler adeta yok satardı. Kurumların basın bürolarında çalışanlara basın sigortası kapsamında sigorta yapılmadığından, meslekte (TV-Gazete-Dergi) uzun yıllar görev yapmış olup, halen yapıyor olmamıza rağmen benim gibi birçok kişi Basın Kartı sahibi olamadı. Eskisi kadar avantajları olmasa da kart sahibi birçok kişi sadece sigortası yattığı ve kendilerine bile ait olmayan haberlerin altına isimleri yazıldığı için basın kartlı gazeteci sayılıyorlar. Bizden geçti belki ama bence kurumların basın bürolarında çalışan kardeşlerimiz, gençlerimiz için bir düzenleme yapılmalı. Hala mesleğin bir parçasında olmaktan mutluyum. Mesela bu kadar spor un içinde olup da, çoğu üyeden

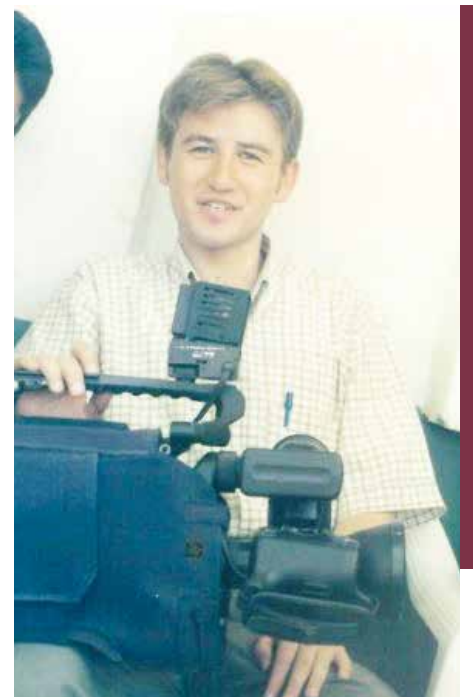
daha çok köşem yazım olmasına rağmen, TSYD'ye kendine özgü kriterleri nedeniyle üye olamamakta garipsediğim bir durumdur. İnsan severek bir şeyi yaparsa özlem duygusu azalıyor. Ben hala yazabilme imkânının olması nedeniyle kendimi şanslı hissediyorum ve şükrediyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Bir haberin internette yayılma hızı inanılmaz boyuttadır. Tabii bu yayılma haberin içeriği, önemi, etkisine göre değişmektedir. Önce de değindiğim gibi, bir muhabir olarak; sabah 9'da yaşanan bir olayı, bir demeci, bir açıklama veya duyuruyu gazetede çalışıyorsak yazarız ve ertesi gün yayınlanır (ve bir zahmete girip, az da olsa bir bedel ödeyip okuyucunun almasını bekleriz). Televizyon da isek, Hemen saat 10'da Ara Haber Bülteninde aktarır, önem derecesine göre saat başı haberlerde ve sürekli alt yazı geçerek gün boyu yayınlayabiliriz. (ki burada izleyicinin ekran başında olması şartı olacak, TV'yi izlemesi gerekecek) İnternet gazeteciliğinde ise girilen haberin görülme, okunma ve yayılma potansiyeli daha yüksek olmaktadır. Arama motoruna yazılan bir "Konya'da son dakika" yazısı ile saat başı gündemi, rahatlıkla cep telefonuyla her mekân ve zamanda kolaylıkla takip edebilmekteyiz. İnternet gazeteciliğinin önemi artmış olsa da yazılı basının gücü de azımsanmamalıdır. İnternette çıkan bir haberi, çeşitli sebeplerle kaynağından sildirdiğiniz zaman bir daha kimse ulaşamaz. Ancak bir haber gazeteye basıldıysa ve dağıtıma çıktıysa, asla sildiremez sadece tekzip yazdırabilirsiniz. Ama arşivlerden sildiremezsiniz. Yine de yeni internet gazeteciliği kriterlerinin ağır olduğunu mutlaka esnetilmesi gerektiğini düşünenlerdenim.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Çokça anımız olmuştur. Güldük, ağladık, sevindik. Kanal 1 Televizyonu spor muhabiriyken, 17 Mayıs 1999 tarihinde

Aydın'da 2.Lig'e yükselme final maçında Konya Endüstri Spor ile Eyüpspor ile karşılaştı. Ortamı, maç önu atmosferini telefonla Kanal 1'de Tolga Durmaz ile yaptığımız canlı bağlantıda anlatıyorum. Maç önu bilgileri ve kadroları verdim. Biraz anlattım, 3. dakikada gol oldu. Sonra yaptığımız her bağlantıda gol olmaya başladı, tam 10 gol olmuştı. Golcü Muharrem Aydın'ın altı, müthiş bir yetenek olan Murat Özatak'ın iki gol attığı final maçı 10-0 bitti ve Endüstri Spor ŞAMPİYON oldu. Maç öncesi, maç sonu bağlantılar hariç, aralıksız 30 dakikaya yakın bağlantıda kaldık. O coşkulu günü ve Konya'daki coşkulu karşılamayı unutamam.

2.Lig B Klasman Grubunda mücadele eden Konya Endüstri Spor, 1999-2000 sezonun ilk maçına İstanbulspor deplasmanına çıkacaktı. Maç Kartalspor ile 15 Ağustos 1999'daydı. Karşılaşma 2-2 bitti. Çekimlerimizi bitirdik, gece Harem Otagarından bindik otobüse. O dönem Otobüsle yolculuk molalarla birlikte 12-13 saate yakın sürerdi. 16 Ağustos 1999 öğlene doğru indik. Bir gün sonra geçtiğimiz güzergâhların, yemek yediğimiz lokantanın, yolların depremle yerle bir olduğunu görmek çok acı ve üzüntü duyduğum bir andı. İki gün önce Serdar Kahraman ve Muharrem Aydın'ın gol attığı stadyumun yarısı yıkılmış, yeşil zemini de yaralılar için hazırlanan çadırlarla dolu izlemek zorunda kalmıştık. (17 Ağustos Gölcük depremi)

Stadyumda Konyaspor'un maçlarında deplasman takımlarının otobüsleri soyunma odasının giriş kapısına kadar girerdi. Bizlerde orada bekler maç önu duygularını sorardık. İlk kez gece maçı oynanacaktı. (19.00'da). 17.00 civarı Trabzonspor otobüsü geldi, inen futbolculara soru soruyorum, elimizde kablolu uzun mikrofonlar var. Sağlı sollu iniyor yanımdan geçiyor futbolcular. İsmi burada zikretmeyeyim; soluma mikrofonla hızla dönerken ünlü milli futbolcunun çenesine çok sert bir şekilde mikrofon çarptı. "Kardeşim ne yapıyorsun, misafir böyle mi karşılanır" dedi. Özümlü dilekten sonra, "Kısa bir görüş alayım" dedim. "Maçta gol atarak görüş belirteceğim" diye karşılık verdi. Önce Konyaspor 2-0 öne geçti. Sonra o futbolcu hakikaten gol de attı ve sonra Trabzonspor 3-2 öne geçti. Neyse ki Zafer Biryol'un son dakika'da attığı golle maç 3-3 bitti. (09.08.2003)

Mesleğim dönemimde Rahmetli Özkan Sümer, Rahmetli İlhan Cavcav, Rahmetli Hıncal Uluç ile yaptığım söyleşileri, Nurseli İdiz, Teoman, Selami Şahin röportajlarını, şampiyon takımların mimarı Yavuz İncedal, Hüseyin Hamamcı, Tanju Çolak ile futbol üzerine soru-cevapları, şimdi Konya milletvekilimiz olan Mehmet Baykan, rahmetli Avni Uluer, rahmetli Naci Renklibay, rahmetli Orhan Berk, rahmetli Hüseyin Öner, rahmetli Mehmet Vural ve spor programlarımıza konuk olan değerli isimlerle Konya futbolu ve amatör sporlar üzerine keyifli sohbetleri, Selçuk Üniversitesi'nden aldığımız ödülleri, siyasi arenada ziyaretleri, seçim çalışmalarını, maçları saha içinden izlemeyi anılarım arasında sayabilirim. İsmi buraya yazamadığım çok değerli çalışma arkadaşlarım, abilerim, ablalarım oldu, programa aldığım çok sayıda kıymetli isimler oldu. Hepsisiyle mutlaka bir etkileşim oldu. Mümkün olduğunca kimseyi kırmamaya çalıştım. Her koşulda ve çalıştığım her yerde saygı ve sevgiyi ilk planda tuttum.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Televizyonculuk sürecinden keyif alıyordum. Gençlik ve her girdiğin ortamda tanınmak güzel bir duyguydu. Ama EGO'ya takılmayarak, yeni maceralara açılmak, yeni heyecanların içinde olmak için hep yeni projelere evet dedim. Bu açıdan Şampiyon Gazetesi ve Maraton Gazetesi yayın hayatına devam edebilseydi, kim bilir belki devam ederdim diye düşünüyorum. Nasipten öte yol gitmezmiş. İstanbul'da çok iyi iş fırsatları kapımı çalmasına rağmen askerliğimi yapmamış olmam ve orada kimseyi tanımamam beni şehrimde yola devam etme kararına itti. Önümde askerlik de olunca bir yerde sabit kalmadım. Okulu bitirir bitirmez, 2004 mahalli seçimlerdeki görevimi de tamamlayıp, askere gittim. Asker dönüşü Durmuş Alagöz ve Uğur Özteke abilerimin de sözlerini dinleyerek, kurumsal bir yer olsun düşüncesiyle bir gazeteye başlamadım. Program ve yazılarımı dışardan devam ederken, Başkent Üniversitesi Konya Hastanesi'ne 2005 yılının Şubat ayında başladım. O yıldan, bugüne kadar televizyon ve gazetecilik ile yollarım hep kesişti ve kesişmeye devam ediyor.

Basın, milletin ortak sesidir. Basın, başlı başına bir kuvvet, bir mektep ve bir rehberdir.

10 OCAK ÇALIŞAN
GAZETECİLER
GÜNÜ KUTLU OLSUN

**GELECEK
PARTISI**

Ahmet Arslan
Gelecek Partisi Konya
II Başkanı

BASILI GAZETECİLİK BİTME MELİ

Basılı gazetenin önemine değinen Ali Sami Palaz; "Basılı gazeteciliğin bitmemesi gerektiğine inanıyorum. Özellikle gelecek nesillerin, bugün arşive bırakılacak olan kâğıt gazeteye ihtiyacı olacak" dedi

Ali Sami Palaz haber gazeteciliği ve televizyonculuğu yapmamış gibi görünse de aslında Köşe Bucak Dünya programlarında, gidip gördüğü ülkelerin tanıtımlarını yaparken bir yandan da o yerlerden bizi haberdar etmiş oluyordu. En uzun soluklu gezi programlarına imzasını koyan ve Konya'nın en çok yurt dışı gören gazetecilerinin başında gelen Ali Sami Palaz mesleki serüvenini dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1973 Konya doğumluyum. Lisede okuduğum yıllardan itibaren aile işimiz olan deterjan imalatı ticaretiyle ile uğraştığım için üniversiteyi A.Ö.F Uluslararası ilişkiler ve ikinci üniversite olarak da Mahalli idareler okudum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe lise ikinci sınıfta başladığımı söyleyebilirim. Merhaba gazetesinde 1991 Yılında "Genç Satırlar" ismiyle köşe yazıları yazarak gazeteciliğe ilk adımımı atmış oldum. Köşe yazılarıma devam ederken KON TV'nin açılmasıyla 1992 yılından başlayarak televizyonda, "Çıngırak" isimli çocuk programı, "Yedi Renkli Yağmur" isimli haber aktüel programı ve "Akşama Doğru" isimli canlı yayın programı hazırladım. Aynı yıllar-

da Yeni Meram Gazetesinde "Piramit" isminde mizah ve kültür sanat içerikli sayfa hazırlamaya başladım. KTV'de "Parola" isminde sohbet canlı yayınları yaptım.

Yıl 2005 olduğunda bugün halen sürdürdüğüm Köşe Bucak Dünya sürecim başladı. TV5 için Suriye'den başlamak üzere gezi belgeseli programları hazırlamaya başladım.

Köşe Bucak Dünya çok ilgi gördü ve Kanal 42 Televizyonunda da on yıldan fazla yayınlandı.

Köşe Bucak Dünya dergisini yayınlamaya nasıl karar verdiniz?

Onlarca ülkenin ardından yıl 2010 olduğunda programın birde dergisi olsun istedim ve Köşe Bucak Dünya Seyahat ve Kültür Sanat içerikli dergiyi çıkarmaya başladım. Dergimiz halen yayın hayatına devam ediyor. Televizyon programımız da çeşitli kanallarda yayınlanıyor.

Tüm bu süreçte birçok dergi ve gazeteye gezi yazıları yazdım. Bunlardan bazıları şöyle; Star gazetesi Cumartesi ekine bir yıl süre ile gezi yazıları yazdım. Hâkimiyet ve Konya Postasında yıllarca seyahat izlenimleri yazıları yazdım. Memleket Gazetesi için yayın danışmanlığı yanı sıra çeşitli röportajlar ve yazılar yazdım. Kısaca böyle...

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Haber gazeteciliği yapmadığım için bu soruyu o açıdan cevaplayamam. Ama şunu söyleyebilirim. O dönemde daha çok özel ve güzel haberler yapılıyordu. Emek verilerek dosyalar hazırlanıyordu. Sayfalar, “kopyala yapıştır” ile değil sahada araştırarak hazırlanıyordu. Birde teknolojik farklar var tabii. Biz sayfa düzenini mizanpaj kağıdına çiziyorduk, videolarımızı betacam kasetlere çekiyorduk.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için, içine batırıldığı nesnenin ne olduğunu gösteren turnusol kağıdını hatırlatıyor. Yüze tutulan aynı çağırıyor.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazeteciliğin bitmemesi gerektiğine inanıyorum. Özellikle gelecek nesillerin, bugün arşive bırakılacak olan kâğıt gazeteye ihtiyacı olacak.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Meslekte çok anılarım var. Köşe Bucak Dünya programı için dünyayı gezerken çıkınımızda birçok anı birikti. İlk program çekimini 2005 yılında Suriye de yaptım. O zamanlar Suriye kolay gidilip çekim yapılabilen bir ülke değildi. Halep El Medine Çarşısında çekim yaparken beyaz entarili, uzun beyaz sakallı 80 yaşlarında bir Halepli nereden geldiğimizi sordu, Türkiye’den geldiğimizi söylediğimde elime sarılıp öpmek istedi. Ben amcanın torunu yaşındaydım. Bir yandan elimi öpmeye çalışıyor, bir yandan, “Siz Osmanlı torunlarınsınız, izin ver elini öpeyim” diyordu.

10
OCAK

ÇALIŞAN
GAZETECİLER
GÜNÜ’NÜ
KUTLAR, BASIN
ÇALIŞANLARIMIZA
BAŞARILAR
DİLERİZ.

TEMEL PEKER
Yeniden Refah Partisi
İl Başkanı

İNTERNET İCATLARIN ANASINI-BABASINI DEĞİŞTİRDİ

İnternetle gazetecilik anlayışının değiştiğine vurgu yapan Ahmet Atılgan, “İnternet icatların anasını-babasını değiştirdi. Herkes bir biçimde yayıncı olabilir. Bu imkân her türlü kötülüğe de alan açtı” diyor

Resmi görevleri nedeniyle makalelerini müstear isimle yazan Ahmet Atılgan, üslubu ve çelik gibi cümleleriyle zihinlerde yer edinen etkili bir yazardı. Konya Belediye Başkanı Mehmet Keçeciler’e danışmanlık yaptı, Selçuk Üniversitesinde öğretim görevlisi, Dumlupınar Üniversitesinde öğretim üyesi oldu. Halen de KTO Karatay Üniversitesi Sigortacılık ve Sosyal Güvenlik Bölüm Başkanı olarak görev yapıyor.

DEVE ÇOBANLIĞINDAN ÜNİVERSİTE HOCALIĞINA

“Yerleşik düzende doğmuşum. Kadınhanı Pusat Köyü’ndenim. Aslımız yörük. Galiba Saçıkara Yörüşü’yüz. Sülelemize İzmirli denir. Hatay-Kahramanmaraş-Kayseri eksenindeki konargöçerliğimiz 1948-49’da bitmiş ve Pusat’ta iskân edilmişiz. Fakat ailem deveyi ve kıl çadırı biliyor. Ben 8 yaşında iken kıl çadıra çıktık. Deve de göttüm koyun da göttüm. Koyun çobanının yardımcısına çeltek denir. Ben de Çelteklik yaptım. Sonra sürü göttüm. Bu arada okudum. Aslında düzenli bir eğitim hayatım olmadı. İlkokulu üç farklı belde ve dört farklı okulda okudum. Konya İmam Hatip Okulu orta kısmına başladığımda 15 yaşında idim. Aynı sınıfta 18 yaşında arkadaşlar vardı...”

Ahmet Atılgan kendisini anlatmaya böyle başlıyor.

Türkiye’de Yarın gazetesindeki yazılarıyla gazeteciliğe adım atan Ahmet Atılgan 78-79’larda zaman zaman

Milli Gazete’de yazıları yayımlandığında keyiflenen genç bir üniversitelidir. İlerleyen yıllarda 3-4 yıl Konya Postası’nda yazdı. Yeni Konya’da kısa bir süre yöneticilik yaptı. Bursa İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi İktisat bölümü mezunudur. Selçuk Üniversitesi’nde yüksek lisans ve doktora yaptı. Sonra bu üniversitede yöneticilik görevi üstlendi; ücretli öğretim görevlisi olarak çalıştı. Ardından Dumlupınar Üniversitesi’nde öğretim üyesi oldu.

Akademik kariyerini anlatırken, “Doçentlik çalışması yaptım. Ama inci kefalleri gibi akıntıya ters istikamette gittiğim için olmadı” diyerek gülümsüyor ve sebebini şöyle açıklıyor: “Doçentlik jürileri çok aykırı idi. Jüri üyelerine, “Doçent adaylarının okullarına dikkat edilsin” diye gizli emir verilmiş. Yani bu, ‘imam hatiplileri doçent yapmayı’ demektir. 28 Şubat döneminde nerede psikopat-şizofren birileri varsa onları yönetici yapıyorlardı. Ben de emekli olmayı seçtim.”

Ahmet Atılgan, emekli olduktan sonra önemli bir STK’da on yıl ekonomi danışmanlığı yaptı. “Peki, sonrası nasıl gelişti?” diye sorunca da, “Tilkinin dönüp dolaşıp geleceği yer kürkçü dükkanı imiş. O hesap, tekrar üniversiteye döndüm. On yıldır Karatay Üniversitesi’nde hocayım” diyor.

Ahmet hoca, 70’li yıllarda Konya İmam Hatip Okulu’nun, o zamanlar dört yıl olan orta kısmını bitirdikten sonra ayrılıp İmam hatiplik yapmış. “Hitabetim iyi ama sesim yoktu” diyerek kendine dair bir tespitte bulunuyor; “Sesim kafi gelmeyince imamlık olmadı. Sonra okulun lise kısmını

dışarıdan bitirdim. Dönem arkadaşları arasında il-ilçe müftüleri çıktı. Kimler mi? Mesela, Konya müftülüğü yapan Şükrü Özbuğday ve Ahmet Poçanoğlu, Manisa Müftülüğü yapan Ahmet Durmuş, Meram müftülüğü yapan Yusuf Eseroğlu gibi arkadaşlarım hemen aklıma geliyor. Başka arkadaşlar da vardır ama, şu an hatırladıklarım bunlar.”

Peki, gazeteciliğe nasıl başladınız hocam?

“Profesyonel bir gazeteci olmadım. Gençlik yıllarımda gazeteciliğe karşı içimde bir ilgi vardı. 1977 yılında bir gün Türkiye’de Yarın gazetesine telefon edip Genel Yayın Yönetmeni Ziya Tanrıkulu ile görüştüm ve gazetede yazmak istediğimi söyledim. Ziya Bey talebimi makul karşıladı ve günlük yazılar yazmaya başladım. Müstear isimle yazdım. En çok kullandığım müstear isim Gökhan Akgün’dür. Bir dönem Salih Gaye müstearını da kullandım.”

Konya Belediyesi’nde basın danışmanlığı yapmışsınız?

“1977 belediye seçimlerinde MSP’nin basın sözcüsü idim. Konya Belediye Başkan adayımız olan ve seçimi kazanan Mehmet Keçeciler’in basın danışmanı oldum. Gençlik bir başka şey. Mehmet Keçeciler’in yöneticiliğini pek beğenmiyordum. Ama yıllar yıllar sonra, başka ortamlarda, başka kişilere de danışmanlık yapınca, Mehmet Keçeciler’in danışmandan gayet iyi yararlanmayı bilen bir yönetici olduğunu anladım.”

O döneme ait bir hatıranızı nakleder misiniz?

“Keçeciler’le bir gün konuşuyoruz. ‘Hoca (merhum Erbakan) sağa sahip çıkmıyor. Partisini sağdan ayrı tutuyor. Bak, Demirel tüm sağa sahip çıkıyor’ dedi. O günlerde Demirel ‘bana ‘sağcılar da adam öldürüyor’ dedirtemezsiniz’ demişti. Keçeciler de bunu kastediyordu. ‘Haaa, öyle mi? Peki, yarın öbür gün Demirel başbakan olduğunda solcuların da başbakanı olmayacak mı?’ dedim. Keçeciler yüzüme baktı, sustu kaldı.

Mehmet Keçeciler de bütün belediye başkanları ile birlikte görevden alınmıştı. Siz 1980 darbesinden etkilendiniz mi?

“Darbeden sonra belediye başkanları görevden alınmıştı. Konya Valisi Lütfi Fikret Tuncel belediye başkanlığına vekâlet ediyordu. Bana, basın danışmanlığına devam etmem yazılı olarak emredildi. Dedim ya, gençlik! İtiraz ettim, “Bu iş herkese yapılmaz” dedim. Onlar da “Öyle mi!” diyerek, beni en alt düzeyde bir göreve verdiler.

Bu arada ben kendime bir alan açmaya çalışıyorum. Belediyede benimle oynamak isteyen bir yılan vardı. Asılmaya gider gibi işe gidiyordum. Öyle zor zamanlarımdı. Sonra Allah o kişiyi, ben öteden gelirken ayağa kaldırdı. Elinde fırsat varken iyilik edeceksin. Gün gelir kendi kötülüğünün altında ezilirsin!

Mart 1983’te gizli örgüt üyesi olduğum iddiasıyla gözaltına alındım. Bilmiyorum, gerekice bu imiş. Oysa ben hayatımda hiçbir derneğe üye olmadım. Siyasetin içindeydim. MTTB-Akıncılar hattındaydım, ama dernekçiliğim yoktu. Hani derler ya, yalnız kurt; ben öyleydim. Bu sırada Selçuk Üniversitesi’ne asistan olarak girmeye çalışıyordum. Bunu engellemek isteyenlerin bir suç üretmekle asılsız iddiayla gözaltına aldıklarını sonradan öğrendim. Yirmi altı gün gözaltında tutuldum ve serbest bırakıldım.”

Gecikmeli de olsa Üniversite’ye girdiniz, akademik çalışma yaptınız. Bu süreci anlatır mısınız?

“Konya Belediyesi’nde 1985’in Temmuz ayına kadar çalıştım. Bu tarihte Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sekreteri oldum. Bir yandan da 1990 yılına kadar yüksek lisans ve doktora yaptım. 1987’de atandığım Rektörlük Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü görevinde iken doktoramı tamamlayınca ücretli öğretim görevlisi olarak da çalıştım. Daha sonra Dumlupınar Üniversitesi’nde öğretim üyesi oldum, dört yıl da orada çalıştım ve emekli oldum.

2001-2011 yılları arasında on sene Hak İş Konfederasyonu’nda ekonomi danışmanlığı yaptım.

Su anda da KTO Karatay Üniversitesi Sigortacılık ve Sosyal Güvenlik Bölüm Başkanı olarak görev yapıyorum.”

Bir de gazetecilik-yazarlık güzergâhınız var?

1971’de Mustafa Üstün, Yokuş adlı bir dergi çıkarmıştı. Maalesef sadece birkaç

sayı çıkarılabildi. Yokuş’ta hikâyelerim yayınlandı. Arkadaşlarımızdan Mustafa Alagöz 1987 yılında Konya Postası gazetesini devralmıştı. Bana da gazetede yazmamı teklif etti, 1991 yılına kadar müstear isimle yazdım.

Müstear isminiz neydi?

“Gökhan Akgün.

Türkiye’de Yarın’daki yazarlığımı daha evvel anlatmıştım. Türkiye’de Yarın gazetesini 1991 yılında teknolojik olarak geliştirilip Merhaba adıyla yayınlanmaya devam etti. Gazete merhum Ali Güneri’nindi. Ali abimiz çok zeki bir insandı. Gazeteyi istediği içerikte yayımlamayan arkadaşlara biraz kızsız gerek. Bana üstü örtülü iş teklif ediyor: “Yahu Ahmet, gazeteyi benim talimatıma uygun çıkarmıyorlar. Ne yapalım? Kim var?” diyor. Ben “abi ben varım ya!” diyeceğim. Öyle demedim. Gazetede yönetici arkadaşın doğru yaptığını söyledim.

Merhum Ali Güneri için bir paragraf ayıralım: Çok zeki bir insandı. Dürüst bir insandı. 25 seneden fazla bir süre Konya’da politik bakımdan belirleyici oldu. O’nun eline geçen fırsatlar başkalarının eline geçseydi, kim bilir neler yaparlardı? Aslında ben O’nun hatıralarını yazmak istiyordum. Ama ahhh! Hayatımız hayıflanmalarla gelip geçiyor. Bu niyetimi Ali Abi’ye söylemeden şartlar değişti. Kendisini sevgiyle, saygıyla, rahmetle anıyorum. 1978-80 arasında politika yapmak çok riskliydi. O dönemde çok başarılı oldu. Politik bakımdan en büyük hatası Halil Ürün’ü Konya Büyükşehir Belediye Başkanı yapmasıydı. 2002’deki politik ayrışmada Saadet’te kaldı. Bunu da anlamak lâzım. Merhum Erbakan’la 30 yılı aşkın bir hukuku vardı. O’nu bırakıp nasıl gelsin?”

Bir de Yeni Konya yöneticiliğiniz var. O süreç nasıl gelişti?

“Üniversitede sorun yaşayıp ayrıldığım 1998 yılında kısa bir süre Yeni Konya gazetesini yönettim. O zamanlar üniversiteden ayrılıncaya kadar Konya kamuoyu ile pek irtibatım olmuyordu. Birden bire kültür mantarı gibi zuhur eden holdingleri millî bir kalkınma hamlesi zannediyordum. Öyle değilmiş. En iyilerinde bile akıl almaz bir amatörlük vardı. Zaten çoğu da iyiniyetli değilmiş. Yeni Konya’da da istikrarlı

bir yönetim mümkün değildi. Orada uzun süre kalmadım, ayrıldım.”

Kitaplarınız?

“Henüz 19-20 yaşında iken “Kur’an-ı Kerim’de Salih Amelin Unsurları” diye bir konu çalıştım. Bunu bir hocama söyledim. “Aman ha kimseye söyleme, çalarlar” dedi. O çalışma adeta başlangıç eğitimi gibi bir şeydi. Öylece kaldı. Bir kenarda kalan, gün yüzü görmeyen çalışmalarımın birisi de “Anamızdan Doğmaz Olaydık” adlı romanımdır. 1973-74 yıllarında askerde yazmıştım. Bir yayıncıya verdim, yayımlayacağını söyledi, sonra kaybetmiş! O da öylece kaldı. Peygamber Efendimizin kutlu hayatını anlatan bir çevirim yayımlandı. Adı Herkes İçin Peygamber Yolu. Ekonomiye dair kitaplarım var. Başka bazı kitaplarım var. Mesela su üzerine 2 kitabım var.”

Su?

“Evet su. Su üzerine oynanan küresel oyunlardan kimselerin haberi yok. Ama dünya kömürsüz, elektriksiz, petROLSÜZ olur da susuz olmaz. Başta Fransızlar olmak üzere, küresel güçler dünya su kaynaklarını ele geçirmek için adeta örtük bir savaş stratejisi uyguluyorlar.”

Matbu gazetecilik ile günümüzde yaygın hale gelen dijital medyayı mukayese etmeniz mümkün mü?

“Televizyon 1927’de icat edildiğinde, o zamanın ünlü bir sosyoloğu “Bütün icatların anası-babası olacak” diyor. 1990’lara kadar öyleydi de. Ama bu internet icatlarının anasını-babasını değiştirdi. Herkes bir biçimde yayıncı olabilir. Bu imkân her türlü kötülüğe de alan açtı. Yolsuzluk, ahlâksızlık, bozgunculuk, cehalet medyayı kuşattı. Hülâsa, medyanın seyri de teknolojiye gelişmelere göre şekilleniyor. Tarihi süreç de böyle işlemiştir. Gazeteler bir dönem en önemli haber alma araçlarıydı. Sonra radyo bu göreve ortak oldu. Ardından televizyon devreye girdi. İnternetin gelişmesi ve akıllı cep telefonları sayesinde haberin yahut bilginin anlık servisi edildiği sosyal mecralar yaygınlaştı. Bunlar karşı konulacak gelişmeler değil.”

Son olarak unutamadığınız bir hatıranızı alsak?

“14 yaşındaydım. Babam beni bir Kur’an Kursu’na verdi. Hoca beni ilk gün ilk derste dövdü. Meğer babam hocayı biraz da tahkir eden bir söz söylemiş. Hoca sessiz kalmış, ama ben elindeyim. Zaten de gaddar birisiymiş. Beni her gün dövüyor. Böyle basbayağı yüzüme yüzüme basıyor yumruğu. Dersi verip sırama geçtiğimde başıma ağrı giriyor. O zamanlar cumartesi günler de ders vardı. Ben pazartesiden başlıyorum saymaya: “Beş dayak kaldı, döt dayak kaldı...” Cumartesi oldu mu, ‘Ohhh, “bu haftanın dayağı bitti” diyorum. Neredeyse dağılacaktım, hoca beni çıldırtacaktı. Basbayağı depresyon yaşadım. Adını filan bildiğimiz yok da, meğer yaşadığım sıkıntı depresyonmuş. Bu tür ayarsız, merhametsiz, psikopat insanlar Din’le ilgili hizmetlerden uzak tutulmalı.”

MECRALARDAKİ ÇEŞİTLENME DOĞRU İLE YANLIŞI AYIRT ETMEYİ ZORLAŞTIRIYOR

Gazeteci-Yazar Nurettin Bay, medyada mecra çeşitliliğinin çoğalmasıyla oluşan avantaj ve dezavantajlarla ilgili önemli açıklamalarda bulundu

İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesinde okurken okulun çıkardığı gazetede ilk mesleki deneyimleri yaşayan, daha sonra TRT'de stajın tamamlayıp kurumun çeşitli birimlerinde on beş yıl çalışan Nurettin Bay, Kon Tv'ye geliş sürecinden Konya'da yaşadıklarına ve medyada mecra çeşitliliğinin çoğalmasıyla oluşan avantaj ve dezavantajlara kadar pek çok konuyu dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1969 Malatya doğumluyum. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesini bitirdikten sonra bir süre TRT, İstanbul medyası ve o günün tabiri ile Yeşilçam'da (Kamera arkası) çalıştım. Kontv'nin kuruluş aşamasında Konya'ya davet edildim. 1993 yılında geldiğim Konya'dan bir daha ayrılmadım. Ve hep Kontv'de çalıştım. Muhabir olarak başladığım mesleğin tüm basamaklarında görev almak kısmet oldu. Selçuk Üniversitesinde kendi alanımda Yüksek Lisans yaptım. 'Radyo ve Televizyon Yayıncılığı' isimli bir kitabım var.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Hukuk okumak isterken tercih hatasından İletişim Fakültesi'ne giren birisi olarak 'iyi ki böyle bir hata yapmışım' diyenlerdenim. Üniversiteyi kazandığım

ilk yıl fakülte gazetesinde çalışmaya başladım. O zamanlar 'kültür-sanat' sayfasında görev almaktaydım. Radyo TV bölümünde okuduğum için stajımı TRT İstanbul'da yaptım. Sonrasında da TRT ile irtibatım devam etti. İlerleyen yıllarda önce TRT Anadolu, ardından TRT Haber'de 15 yıl devam eden haftalık programlarda görev aldım.

Kuruluşundan kısa bir süre sonra bünyesine katıldığım Kontv'de önce muhabir olarak çalıştım. Sonra Haber Müdürlüğü ve Genel Yayın Yönetmenliği yaptım... Yerel gazetelerde yazmaya devam ediyorum. Birçok gazetede köşe yazılarının dışında kaleme aldığım yazı dizilerim de mevcut. Halen farklı illerde yayın yapan beş ayrı internet haber sitesinde yazmaktayım. Yazmayı seviyorum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Değişen bir şey yok. Meslek, çalışanlardan hep aynı şeyi istiyor. Önce alanınızla birlikte pek çok alanda kendinizi iyi yetiştirmeniz gerekiyor. Sonra mesleğin gereği olan özverili çalışma zorunluluğunu gönüllü olarak kabul etmeniz lâzım... Bir yaşam biçimi olarak değerlendiriyorum gazeteciliği... Kimi, "gazeteci 24 saat çalışandır" diyor. Ben

öyle demiyorum. Ben "Tüm zamanı ve dünyası mesleği olandır gazeteci..." diyorum. 24 saat çalışıyor görünüp de hiçbir şey yapmamış olabilirsiniz. Gazeteci çalışmayı dert etmez. Mesaiyi konuşmaz. Gazeteci mütemadiyen akan gündemin içerisinde olmayı arzular. Gündemi yakalayabilme kaygısı güder sadece... Dolayısıyla gazetecilikte fazlaca değişen bir şey yok.

Tabi gazetecilik mesleğinin yapıldığı mecralar çoğaldı. Radyo eklendi, TV eklendi, internet eklendi, sosyal medya (ben medya olarak kabil etmesem de) eklendi... Ancak gazetecik aynı gazetecilik. Yeter ki, ruhuna uygun yapılınsın.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Bir hayat biçimini... Soluksuz çalışmayı... Özverili olmayı... Mesleğini, vatanını, milletini sevmeyi... Allah'tan korkmayı... İnsanlara faydalı olmayı... Duymayı, duyurmayı... Halkın içinde olmayı... Sormayı, sorgulamayı... Gerçekten ve hakikatten yana olmayı ifade ediyor...

Basılı gazetecilik ve internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İnternetin yaygınlaşmaya başladığı 2000'li yılların başında gazeteciliğin nereye evirileceğini sorguladık. Artık insanlar bayilere gidip gazete almaz olmaya başlamıştı. Bu bizi ilkin tedirgin etti. Bizi tedirgin eden asıl mesele internet gazeteciliğinin kural tanımaz pervasızlığı idi... Ancak korkunun ecele faydası olmadı. Basılı gazetecilik kan kaybetmeye devam etti. Her sektörde olduğu gibi bizim meslekte de kazanan teknoloji oldu. İnternet medyası ile ilgili yasaların çıkmasından sonra içimizdeki tedirginliği üzerimizden atmaya başladık. Artık internet gazeteciliğinin de tâbi olduğu kanunlar var.

Süreçte basılı gazetecilik internet haber sitelerine doğru, televizyonculuk ise sosyal medyaya doğru eviriliyor. Gazetelerin yerini hızla internet haber siteleri alıyor. Cep telefonlarına indirilen mobil uygulamalar ile günün istediğiniz saatinde, nerede olursanız olun habere ulaşabiliyorsunuz. Bu güzel bir gelişme. Ancak Basın İlan Kurumu'nun zorunlu hale getirdiği günlük takip standartlarının kaliteli içeriği olumsuz etkilemesinden endişeliyim. Haberde önemli olan çok okunmasından ziyade içeriğinin doğruluğu ve kalitesi olmalıdır. Raytingin TV'lerde oluşturduğu içeriklerdeki seviye düşüklüğü sorununun internet sitelerinde de yaşanması kaçınılmaz gibi görünüyor. Mevzuatın yeni ve uygulamaya 1 Nisan 2023'te geçilmiş olması hasebiyle kesin bir yargıda bulunmak zor. Ancak ciddi endişelerimizin olduğu da bir gerçek.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Anı çok. Bizim meslekte anı bitmez.

Konyaspor'un 1.Ligden Süperlig'e yükseldiği son maçı basın tribününde izlemiştik. Maçı yayıncı kuruluş canlı vermişti. Biz ise Kontv olarak karşılama sonrasında coşkuyu ekrana getirmek için hazırlık yapmıştık. Bitiş düdüğü ile birlikte tüm taraftar sahaya indi. Saha kenarında bir kameramız bulunuyordu. Koşup mikrofonu elime geçirecek ve coşkuyu anlatacaktım. Ancak polis bırakmıyordu. Görevli olduğumu ve mutlaka oraya gitmem gerektiğini polisler anlatmaya çalışsam da o hengâmede bu mümkün olmadı. Polisler 'Nuh diyor peygamber demiyor', 'Giremezsin hemşehrim!' diyorlardı. Mesafeyi gözüme kestirdim. Koşacak, polislerin arasından hızla geçerek kameraya ulaşacaktım. Mikrofonu elime almam halinde de polisler bana bir şey demeyeceklerdi. Gücümü topladım ve koşmaya başladım. Ancak saniyeler sonra nereden geldiğini anlayamadığım bir dayak karambolünün içinde buldum kendimi. Polisler niyetimi anlamış olmalı ki benden önce davranmış ve gereğini yapmışlardı. Yediğim dayığa değil de kırılan gözlüğüme yanmıştım... Ancak birkaç dakika sonra hepsini unuttum. Çünkü Konyaspor yıllar süren bir mücadelenin sonunda Süper Lig'e çıkmayı başarmıştı ya... O sevinç dayığı da gözlüğü de unutturmıştı.

Mesleğin istikbalini nasıl görüyorsunuz?

Haber alma ihtiyacı fitri bir ihtiyaç. Keza bilgi edinme ihtiyacı da... Dolayısıyla kıyamete kadar bu meslek var olacak. Önemli olan mesleği icra edenlerin hesap gününe hazırlıklı olmaları... Yaptıklarımızdan, konuştuklarımızdan hesaba çekileceğimiz gibi yazdıklarımızdan da hesaba çekileceğiz. Mesleğe başlamaya niyetli genç meslektaşlarıma bu konuda hassas olmalarını tavsiye ediyorum. Gazetecilik gelişen teknolojiye paralel olarak farklı mecralardan var olmaya devam ediyor. Eskisi gibi kolaylıkla zapturapt altına alınacak bir medya yok artık. Zapturapt ifadesindeki kastım bir devlet sansürü değil. Aksine... Okuyucu ve takipçileri kast ediyorum. Çok dikkatli olmaları gerekiyor. Takip edecekleri medyalara özenle seçmeliler. Okullara 'medya okuryazarlığı' dersi seçmeli ders olarak kondu. Bunu önemsiyorum. Ancak bu ders fazlaca seçilmiyor. Mecralardaki artış ve çeşitlenme, insanların doğru ile yanlış ayırt etmesini zorlaştırıyor. Uluslararası büyük güçler, istihbarat birimleri ve terör örgütleri özellikle sosyal medyayı silah olarak kullanıyor. Toplumlar algılarla farklı istikametlere sürükleniyor, ülkeler benzer metotlarla talan ediliyor. Sosyal medya operasyonlarıyla yönetimler düşürülüyor, darbeler yapılıyor. Tüm insanların bu konuya duyarlı olması gerekiyor. Çocuklarımıza bu konuyu iyi anlatmalıyız. Zira artık kutsal olarak gördüğümüz mesleğimizde sadece iyi niyetliler kalem oynatmıyor.

Gazeteciliğin temel ilkelerinden birinin “ahlak” olduğuna vurgu yapan Cemal Mekan; “Ahlaki çöküş gördüğüm her yerde “eski gazetecilik olsaydı bu olmazdı” diyorum” dedi

CEMAL MEKAN: GAZETECİLİK “AHLÂK” DEMEKTİR

Cemal Mekan, kendine verilmiş grafik görevi ile yetinmeyip eline fotoğraf makinesini alarak sahalara koşacak kadar kabına sığmayan bir insandı. Konya’da Yeni gazetede ve Şampiyon gazetesinde çalıştı sonra memleketi Mersin’de ve Malatya’da mesleğini sürdürdü. Nihayetinde Payitaht İstanbul’a yerleşip medya ile ilintili projeler yürüttü, oyunculuk ve yönetmenlik yaptı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Mersin’in Mut ilçesinde 1981 yılında dünyaya geldim. İlk ve ortaöğrenimimi Mut’ta; liseyi Mersin’de tamamladım. Aynı yıl haberleşme bölümü öğrencisi olarak başladığım yükseköğrenime ara verip Konya’da mesleğe devam ettim. Kısa olsa da gazetecilik adına güzel anılar biriktirdiğim bir dönem olarak yâd ederim o günleri.

Meslekte çeşitli görevlerde bulunduktan sonra Mersin’de iletişim tasarımı alanında çalışan ilk firmamı kurdum ve gönül bağımlı sürse de etik gerekçelerle aktif gazetecilik yaşamıma 2003 yılında ara verdim. Bu dönemde yükseköğrenimimi İstanbul Üniversitesi Sosyoloji bölümünde tamamladım.

2009’da siyasal, sosyal sorumluluk, kültür-sanat alanlarında faaliyet gösteren şirketimizi İstanbul merkezli TV ve sinema içerik üretim şirketimizle genişleterek başta TRT kanalları olmak üzere birçok TV projesi ürettik. Belgesel yapımlar ile kıyısından tuttuğum gazetecilik mesleğine süreçle birlikte maalesef aktif olarak hiç

dön(e)medim.

Aynı dönem daha önceden TOBAV, Prof. Dr. Zeliha Berksoy, Yaşar Esgin gibi ustalardan almış olduğum eğitim nedeniyle kısa bir oyunculuk kariyeri yaşadım. Diriliş, Muhteşem Yüzyıl, Savaşçı, Çember gibi projelerde rol aldım.

Çeşitli uluslararası projeler için Çin, Ortadoğu ülkeleri ve Latin Amerika’da bulunduktan sonra Hollanda’ya yerleştim. Evli ve biri dünyaya doğru yolculukta olan iki çocuk sahibiyim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız ve hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazeteciliğe; çocukluktan beri araştırmaya olan hasarı ilgim nedeniyle yine çocuk yaşta radyo programı yazarak, okul gazetesi çıkararak başladım. Profesyonelleşmem de çok uzun sürmedi. Henüz 14 yaşındayken, sonradan ailemize ait olacak Mersin Haber adlı gazetede çeşitli sorumluluklar yükledim. O dönem ofset teknolojisi yeni yeni yaygınlaşmaktaydı ve kendimi çok şanslı hissettiğim enterteyn baskı sisteminde; asit indirme fotoğraf kalıpları, kumpas, potaya kurşun atma gibi faaliyetleri tattım. Tattıkça da mesleğe aşık oldum. Ancak koltuk altımdan desteklenmeden profesyonel bir gazetecilik yaşamına adım atışım Konya’da ustam, ağabeyim Mustafa Güden’in çıkardığı Türkiye’nin ilk yerel spor gazetesi Şampiyon ile oldu. Gazetede salon sporları foto-muhabirliği, mizanpaj grafik uygulama, NBA yazarlığı

(sanırım adımın haber altına basılmasından tatmin olamadım, fotoğrafımı da görmek istedim) gibi görevlerde bulundum.

Hatırladığım kadar sırasıyla; Kanal 2000 (Mersin), Yeni Gazete(Mersin), Radyo Metropol (Mersin), Super44 FM (Malatya), Gözlem Dergisi Bölge Temsilciliği (Malatya), Ufuk TV (Malatya), Arayış (Mersin), Şarbon(Mersin), Mersin Kültür Sanat Bülteni (Mersin), Bugün Mersin (Mersin) ve birçok ek yayın ve kolektif projede muhabirlik, grafikerlik, haber müdürlüğü, haber spikerliği ve yönetmenliği, yazı işleri müdürlüğü gibi görevlerde bulundum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Meslekte halen içimi burkan en büyük dönüşüm bence, bütün dünyada yaşanan dijitalleşme sürecinin ötesinde Türkiye’nin siyasal ve dünyanın iktisadi yapıya bağlı etik çöküşü ile yaşandı.

Bizim aktif ve etik değerleri en azından gündemimizde tutarak çalıştığımız 90’ların sonunda “haber eşdeğeri” kavramı ortaya atıldı. Sonrasında ise gazetecilik onurunu hızla kaybetti. Bu bütün dünyada neo-kapital düzenin çıktısıydı bence.

Ve ardından Türkiye’de gelen basın yasası düzenlemeleri gazeteciliği kuvvetler ayrılığındaki etkinliğinden ve KIA olgusundan hızla uzaklaştırıp reklam ve ilan servislerinin yönettiği birer duyuru panosuna dönüştürdü. Benim, iletişim şirketi kurarken meslektaşlarımı etkilememek için

etik sebeplerle yönetimini bıraktığım gazete sonrasında reklam alanında rakibimiz oldu :) Özetle gazetecilikte "araştırmacılık" olgusu hızla yok oldu. İşin bütün büyüğü bozuldu.

Ta ki dijital devrim bağımsız gazeteciliği önceleyene kadar. Ancak burada data monarşisi ve bilgi kirliliği olgusundan ortaklık toz duman oldu.

Gazeteciliğin dirilmesine dair umutlarım web 3.0 altyapısının yaygınlaşmasına kaldı artık. Tabii ustalarımızdan aldığımız etik değerler hatırlanırsa.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?
Tek kelimeyle "ahlâk".

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?
Çok, hem de çok. Ahlaki çöküş gördüğüm her yerde "eski gazetecilik olsaydı bu olmazdı" diyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Edemem. Çünkü elma ile armut gibiler. Ancak bu fark üzerine bir şeyler söyleyebilirim; basılı gazetecilik sokakta oynamak gibidir. Beyninizin yanında kaslarınız da çalışır. Diğerinde ise daha özgürsünüzdür; sokak çizgilerine değil, beyninizin tembelliğine ve daha büyük hapisane olan "data monarşisine" mahpusunuz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Birçok anım var ama etik sebeplerle paylaşamam :) Ancak biraz analog dönemlerin şaşkın bir foto muhabiri olduğum dönemlerde birçok kez film koymadığım makine ile çalışıp, diğer arkadaşlardan fotoğraf dilenmişliğim vardır. (Ajansların kapısını çalmayıp kendimiz ürettiyorduk, zaten İHA hariç henüz emekleme dönemindeydiler.)

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Aslında ben ve benim gibi düşünen hiç kimse gazeteciliği bırakmadı; o bizi terk etti :) Daha önce de belirttiğim gibi aktif araştırma tutkumu hiç bırakmadım; halen tasarlayıp, geçekleştirdiğim tv, belgesel, film, sosyal sorumluluk ve muhtelif iletişim kampanya ve etkinliklerinde gazetecilik mesleğinin omurgası vardır.

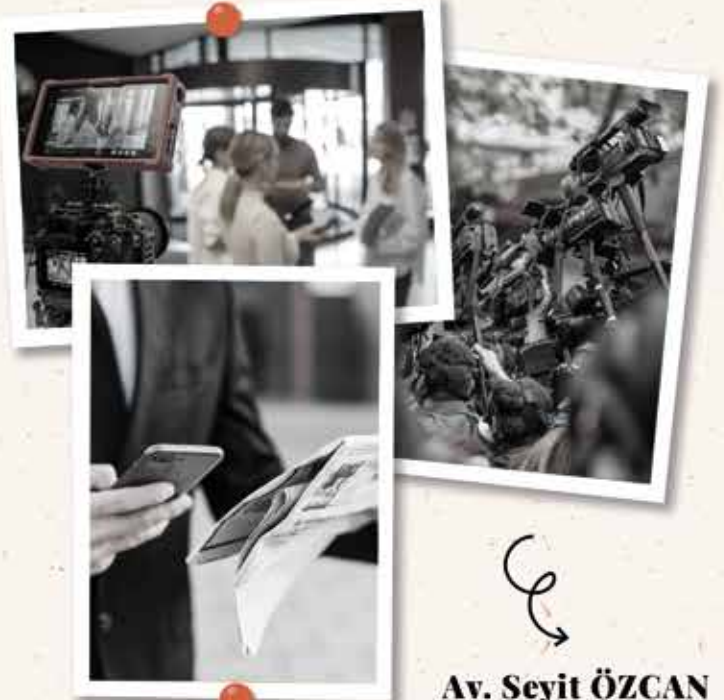
Aktif gazeteciliğin beni bırakıp gitmesi de 'Reklamcılık yaparsak bari doğru çatı altında yapalım' diyerek 2003 yılında iletişim tasarımı şirketimi kurmamdır.

**BÜYÜK BİRLİK
PARTİSİ**

BASIN, MİLLETİN MÜŞTEREK SESİDİR

İlk günkü heyecan ve inanç ile görevlerini yerine getiren, hakim ve haberdar olmamızı sağlayan tüm basın mensubu dostlarımızın **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü**'nü kutlarım.

Av. Seyit ÖZCAN
BBP Konya İl Başkanı

TEKRAR DÜNYAYA GELSEM YİNE GAZETECİ OLURDUM

26 yıllık meslek hayatında birçok olaya şahitlik ettiğini belirten Gazeteci Tolga Durmaz, mesleğini çok sevdiğini belirtiyor

Televizyon muhabiri ve spor spikeri olarak meslek hayatına giren, bir dönem Ulusal bir televizyon kanalında da yaygın medya tecrübesi yaşayan Konya basınının kıdemlilerinden Tolga Durmaz gazetecilikte geçirdiği 26 yılı anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1977 yılında Konya'da doğdum. İlk, orta ve liseyi de memleketim de tamamladım. Öğretmen bir babanın ve ev hanımı bir annenin ilk çocuklarıydım. Yıllar sonra ailemize neşe getiren bir de erkek kardeşim oldu. 2009 yılında evlendim. Biri erkek biri kız, iki çocuğum var. 26 yıllık gazeteciyim. Sürekli basın kartı sahibiyim. Türkiye Spor Yazarları Derneği Konya Şubesinde de başkan yardımcılığı görevini yürütüyorum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Mesleğe başlamadan önce spor gazeteciliğine ilgim çok fazlaydı. Liseden arkadaşım olan ve şu an Kontv'de spikerlik yapan Mustafa Durmuş ile ders aralarında radyo spikerliği taklitleri yapar ve çok eğlenceli zamanlar geçirirdik. Üniversite sınavlarına hazırlandığım dönemde Konya'da yayın hayatına başlayacak bir televizyonun muhabir ve spiker aradığını öğrendim. Vakit kaybetmeden Nüve İş Merkezindeki televizyon kanalına gittim ve iş başvurusunu yaptım. Spora olan ilgim nedeniyle beni spor servisinde görevlendirdiler. Böylelikle 1997 yazında

mesleğe adım atmış oldum.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

MRT Televizyonu'nda mesleğe başladım. Kanalın ismi daha sonra Kanal 42 oldu. Kısa süreliğine diksiyon eğitimi almak için gittiğim İstanbul'da döneminin önemli yayın kuruluşlarından olan HBB TV'de iş imkânı buldum. Burada hem spor muhabirliği, hem de spor spikerliği yaptım. Yani mesleğe başlamamın üzerinden bir yıl geçmeden kendimi ulusal medyanın içinde bulmuştum. HBB'nin ardından Antalya merkezli yayın yapan EY-TV'nin İstanbul ekibi içinde ve yine spor bölümünde mesleğimi sürdürdüm. Askerlik öncesi ise Konya'dan gelen cazip teklifi kabul ederek Kanal-1 Tv'de yine spor servisinde muhabir ve spiker olarak çalıştım. Askerlik sonrasında mesleğe Yeni Konya Tv'de devam ettim. 2004 yılında ise uzun yıllar çalışacağım Yeni Meram gazetesine transfer oldum. 15 yıl görev yaptığım ve uzun yıllar spor müdürlüğünü üstlendiğim Yeni Meram gazetesinin devrolmasının ardından iki ay daha aynı gazetede çalışmaya devam ettim. Daha sonra bölgenin basındaki yeni sesi olan BBN ailesine dahil oldum. Bu medya kuruluşunda da 3.5 yıllık bir hizmetim oldu. EYT kapsamında 2023 Temmuz ayında emekli olmam ile birlikte BBN ile yollarımızı ayırdık. Halen, 15 yıl yanında çalıştığım Ahmet Bahçivan'ın sahibi olduğu AHB Medya bünyesinde

meslek yaşantımı sürdürüyorum.

Meslekte ilk yıllarınızla bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

İmkân açısından çok farklılık olduğunu söyleyebilirim. 1997 yılında mesleğe başladığımda internet imkânımız yoktu. Şimdi her türlü bilgiye oturduğunuz yerden birkaç saniye de ulaşmanız mümkün. Ancak o zaman yapılan gazetecilikle şimdiki gazetecilik arasında kalite yönünden çok farklar olduğunu net şekilde söyleyebilirim. Şimdilerde üretmek yerine daha çok kopya habercilik anlayışı hâkim maa-lesef. Eskiden her gazetede farklı haberler çıkararak, günümüzde haber içeriğinin aşağı yukarı aynı olduğunu görüyoruz. Gerçi internet medyasının basılı medyayı yuttuğu günümüzde özgün içerikli haber üretilmesi için de çeşitli yaptırımlar uygulanıyor. Bu durum da medyanın yeniden eski günlerine döneceğini gösteriyor.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için gerçekten bir yaşam tarzı. Gençlik yıllarımda tanıştığım mesleğimden hiç kopmadım, kopamazdım da... Ben spor basınındayım. Konyaspor'u çok seviyorum. Hem tutkunu olduğum takımımın maçlarını takip ediyor, hem de mesleğimi icra ediyorum. Kamuoyunun sesi olmak, onlara haber aktarmak tarifi olmayan duygular tattırıyor size... Hani derler ya; 'Yeniden

TOLGA DURMAZ

Dünya'ya gelseniz, hangi işi yaparsınız?' diye, inanın ben yine gazeteciliği tercih ederdim.

Mesleğin özlem duyduğunuz yönleri var mı?

Eskileri özleyorum elbette. Hem gençliğin verdiği dinamizm, hem de eski dönemdeki gazetecilik günleri bambaşka idi. Ancak birkaç aylık kısa ayrılıkların dışında 26 yıllık meslek yaşantımda gazetecilikten hiç uzaklaşmadım. Aktif gazeteciliğe devam ettiğim müddetçe de mutluluğum devam edecektir düşüncesindedim.

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik uzun zamandır can çekişiyor aslında. İnternet medyasının gücünü her geçen gün arttırdığını da hesaba alırsak birkaç yıla kadar basılı medyanın tamamen kalkacağını düşünüyorum. Altmış yaş altındaki insanların artık basılı gazete okumadıklarını biliyoruz. Dijitalleşemeyen yurttaşların haricinde ne yazık ki gazete kültürü artık yok. Yeni nesil artık habere anında ulaşmayı tercih ediyor. Haklılarda... Gelişmelere anlık hâkim olmak varken neden 24 saat sonra okusunlar ki?

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Ebetteki 26 yıllık meslek yaşantımda birçok anım var. Aklıma ilk geleni sizinle paylaşayım. Sanıyorum 2000 yılı kış aylarında Konyaspor'un deplasmanında Hatayspor ile oynayacağı maç için kameraman arkadaşımınla birlikte Cuma akşamı yola çıktık. Pazar günü nüfus sayımı nedeniyle sokağa çıkma yasağı olacağı için tüm maçlar cumartesi oynanacaktı. Maçı takip ettikten ve görevimizi tamamladıktan sonra yola çıkacaktık. Konya üzeri Bursa'ya gidecek bir otobüste yeri zorlukla bulduk. Bizim gibi bu deplasmanı takip etmek için gelen, o zaman Sun-TV'de çalışan arkadaşım Seyit Ali Gülcan otobüs içinde ön tarafta yer bulurken, ben ve kameramanım arka tarafta yer bulmuştuk. Günü birlik maça geldiğimiz için çok yorulmuştuk. Otobüsün hareket etmesiyle bizim uyumamız bir olmuştu. Gözümüzü açığımızda dışarıdaki sisten otobüsün güçlükle ilerlediğini fark ettik. Gayri ihtiyari bir telaşla otobüs içinde koşturana muavine sordum; 'Konya'ya ne zaman geliriz' diye. O da; 'Konya'ya girdik, otogara girmeyeceğiz burada inekseniz sizi hemen indirelim' dedi. Otogar şimdi ki Kule Site AVM'nin oradaydı. Kunderacılar Kavşağında apar topar indik. Para durumumuz sıkıntılıydı. Taksibe binemedik, dolmuşta o saatte bulunmaz. Neyse ki sokağa çıkma yasağı olmasına rağmen izin kâğıtlarımız cebimizdeydi. Oradan zafere kadar yürüdü. Eve geldiğimde sabahın ilk saatleriydi. Yatağa uzanmamla birlikte bizim Seyit Ali'nin aklıma düşmesi bir oldu. O otobüsün ön koltuklarındaydı ve biz inerken onu unutmuştuk. Adam Bursa'ya gidiyor ve ertesi gün sokağa çıkma yasağı var. Eyvah ki ne eyvah! Cep telefonu da yok, onu arayamam. Pazar günü kuruma gidip Sun-TV'yi aradığımda Seyit Ali'nin bizimle konuşmak istemediğini öğrendim. Biz indikten sonra Koyuncu Petrol Kavşağında da o uyanıp, 'Burası neresi' diye sormuş, 'Konya' demişler, 'Ee ben ineciğim' demiş, hemen otobüs durmuş, 'Arka tarafta arkadaşlar vardı' diye sorunca da, muavin 'İki kişi indi geride' demişler. Meğer Seyit Ali bize olan öfkesinden, tuttuğu taksile biz Nalçacı da yürürken yanımızdan geçip gitmiş. Zor barıştı bizimle.

İlerleyen zamana dair planınız var mı?

2023 yılı Temmuz ayında meslekten emekli oldum. Ancak bizim meslekte bırakma olmaz. Tecrübelerimi şimdilerde AHB Medya için kullanıyorum. Sonrasına Allah Kerim'dir.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nün, Gazetecilerin
Meslekleriyle, Meslek
Onuruna Sahip Çıkma günü
olmasını dileyerek, tüm basın
emekçisi gazetecilerin bu
anlamlı günlerini kutlar,
sevgilerimi ve saygılarımı
sunarım.

Barış BEKTAŞ

CHP Konya Milletvekili - TBMM Anayasa Komisyonu Üyesi

Spor basının marka isimlerinden Ömer Altay, 38 yıllık meslek hayatında beş kıtada 19 Dünya Kupası ve Olimpiyat Oyunlarını takip ederken dünya yıldızlarıyla röportajlar yaptı, haberler patlattı

SOSYAL MEDYA SABUN KÖPÜĞÜ GİBİ

Spor yazarı, araştırmacı, tarihçi, spor müze, kütüphanecisi... Konya'nın İhsaniye mahallesinde doğup büyüyen ve uzun yıllardır İstanbul medyasında Ömer Altay spor basında adeta büyük bir markadır. Yankı Dergisi, Güneş, Günaydın, Radikal gibi kuruluşlarda çalışan, 38 yıllık meslek hayatında beş kıtada 19 Dünya Kupası ve Olimpiyat Oyunlarını takip ederken dünya yıldızlarıyla röportajlar yaptı, haberler patlattı. A Milli Takımın Konya'da maç oynama serüveninin temelini atan da bizzat Ömer Altay'dır. Onunla yapılacak röportaj birkaç sayfaya sığmazdı ve öyle de oldu. Sabredip okuduğunuzda sıra dışı bir hayata tanıklık etmiş olacaksınız.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Spor yazarı, araştırmacı, tarihçi, spor müze, kütüphanecisiyim. Konyaspor Tarihi, Çocuk Olimpiyatları gibi faaliyetler ile sportif idareciliklerinin yanı sıra küresel spor seyahatçiyim. 'Dünya spor seyahatçisi' olmanın kökeni, çocuklukta spor tohumlarının ekildiği bir mahallede yaşamamla başlar. Konyalıyım, 1961 doğumluyum. Çocukluğum Konya'da futbolun ilk oynandığı yer olan, İhsaniye Barbaros İlkokulu yakınındaki Ebuzyiya Köşkü Bahçesi'nde geçti. Konya Maarif Koleji'nde 7 yıllık bir öğretim hayatımız oldu. 1980'de Koleji'den mezun olup yükseköğrenim için gittiğim İstanbul'da, hayatımın ikinci perdesi açılmış oldu. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde yükseköğrenim gördüm.

Gazeteciliğe nasıl başladınız ve hangi kurumlarda görev yaptınız?

Yankı Dergisi, Güneş, Günaydın, Radikal gibi gazetelerde muhabir ve yazar olarak çalıştım. İşte bu süreçte İstanbul yurt dışı spor seyahatlerim de başladı. Dünya Kupası ve Olimpiyat gezgini spor yazarıyım. Bugüne kadar kümülatif 19 Dünya Kupası ve Olimpiyat Oyunları organizasyonunu yerinde takip ettim, şahit oldum. Spor gezegenimizde 38 yıl boyunca beş kıtada organizasyonların içinde bulundum. Okudum, gezdim, yazdım... İstanbul

Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olduktan hemen sonra, lisanımı geliştirmek için İngiltere'ye gittim. Londra günlerimde, o yıllarda ülkemizin en yüksek tirajlı yayın organı olan Güneş gazetesinin İngiltere temsilciliğini de yürütüyordum. 1986 yazında Londra'dan Mexico City'ye geçtim. Dünya Kupası Meksika'da düzenleniyordu. Türkiye yoktu ama Maradona, Lineker, Barnes, Mattheaus, Butragueno, Platini gibi futbol yıldızlarının sahne aldığı Dünya Kupası Meksika'da sahneleniyordu. Ben Londra'dan geçtim, İstanbul'dan gelen Güneş ekibi ile Mexico City'de buluştuk.

Sizin döneminizden bu yana gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

1970'lerde ve 80'lerin başında gazeteler, haber olgusunun lokomotifiydi. Türkiye'nin nüfusu 50 milyon bile değildi ki, gazetelerin tirajları 1 milyonlara dayanıyordu. Başlangıç yıllarımda gazetecilik daha meşakkatli, lâkin daha yarışmacı ve keyifliydi. Özel haberler, özel röportajlar yapılır, üretme adına müthiş bir rekabet yaşanırdı. Şimdilerde de Konya'da çok yetenekli, donanımlı genç gazeteci arkadaşlarımız var. Emeklerini görüyorum, takdir ediyorum. Şimdiki teknoloji ve imkânlar, o günlerde hayallerimizde bile yoktu. Ne internet, ne de mobil telefonlar vardı! Fotoğrafları 36'lık film kasetleriyle çeker, yazılarımızı teleksle, faksla ulaştırır ya da birkaç dakikalık sabit, dışarıda isek umumi jetonlu telefonlarla yazdırırdık. Fakat, günümüzde genç meslektaşlarımız, bizim dönemdeki gazetecilik heyecanı ve motivasyona sahipler mi, sanmıyorum!

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğimin çatı olgusu gazetecilik... Ben spor muhabirliği ve yazarlığı çerçevesinde geçirdim yıllarımı. Eskilerde spor böylesi endüstriyel değildi. Akreditasyon kısıtlaması yoktu. İstanbul yıllarımda Dolmabahçe Stadi'nda Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş derbi maçlarını basın tribününde takip eder, iner sahaya futbolcularla yüz yüze konuşurdum. TV'den izlediğimiz dönemin yıldız futbolcularıyla; derbi ma-

çının hemen ardından, soyunma odalarına girer terleri kurumadan röportajlar yapardım. Mesela Milli Takım otobüsüne binip, Dünya Kupası'na giden İngiltere Milli Takımı'nın futbolcularıyla da rahatça röportajlar yaptım. Sayfalara böyle özel röportajlarla manşet taşıyorduk. Arda Vural'ın teknik direktör olduğu 1985 Konya'sında, takım kafitemiz deplasmana çıkıyordu. Arda Vural'a fotoğraf çekme ricasında bulundum. Tüm futbolcularımızı otobüsten indirdi... Koca Konyaspor, Zafer'in göbeğinde bana takım pozu verdi!.. Şimdilerde bu mümkün mü? Röportajlar, maç ardi basın toplantılarıyla sınırlı. Takımla, futbolcularla iç içe değiliz, arada aşlamayan sanal bir duvar var sanki... Eski günleri nasıl özlemeyiz!..

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Gazetecilik, adı üstünde gazete ile mesleki bağıdır. İnternet çağının başlamasıyla gazetecilik, habercilik kâğıttan, baskı platformundan kanatlanıp tabletlere, mobil ekranlara yapıştı. Şimdilerde dergiler de digital, sanal ortamlarda konuşlandırılıyor. Oysa gazete, dergi kâğıtla özdeştir. Basın eylemi, baskı ve kâğıttır. İnternet gazeteciliği dense de, çoğu kez özdenetim ve yazı işleri süzgecinden geçmeyen ekspres haberciliğinin ifadesi olan internet yayıncılığı, bazen basın ciddiyetini taşıyamayabiliyor. İnternet dergiciliği de yüzeysel bir ifadedir. Gazeteyken, dergiyken kâğıt düzleminde boy gösterirsin, baskı kalıcılığın mecrasıdır. İnternete, sosyal medyaya her saat milyonlarca yazı ve fotoğraf pompalanıyor... Bu görseller de, sabun köpüğü gibi yeniledikçe eskileri uçuşup gidiyor. Albümlerde, gazete ve dergilerdeki yazı ve fotoğraflar yıllar geçse de yerinde duruyor. Sararıyor, soluyor belki ama kaybolmuyor, yerinde duruyor...

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

40 yılı aşan meslek hayatımda, haliyle bir dolu hatıralar birikti. Özellikle Olimpiyat ve Dünya Kupalarını takip ederken yaşadık-

larımla külliyat oluşur...

İşte hatıralarımdan birkaç numune...

1966 İngiltere Dünya Kupası oynanırken henüz beş yaşında çocuktum. Konya'nın 1900'lerin başında futbolla ilk tanıştığı futbol arsası olan Ebuzziya Köşkü bahçesinde çocukluğumuz geçiyordu. İlerleyen yaşlarımda Siyah İnci Pele'yi duyuyordum. Herkes 'Pele... Pele...' diyordu. Portekiz'in Eusebio'sunu Kara Panter'i de, İngiltere'nin Wembley finalinde tartışmalı golünü ve İngilizlerin Kraliçe Elizabeth'in elinden Jules Rimet Kupası'nı almasını da işittim kulaklarım... Tüm bunlar, çocuk hafızamın kırıntıları...

1970 Meksika'yı radyoda ajans haberlerinden ve gazetelerden takip edebildik.

Gerçek anlamda hatıralarımı doldurabildiğim ilk Dünya kupam 1970 Meksika'dır. Dokuz yaşında çocuktum... Radyo'dan takip ediliyordu maçlar. İleride yerel gazetede spor yazarlığı yapacak olan Mehmet (Vural) ağabeyden alırdık ilk yorumları. Tafsilatlarını da, radyodaki ajans haberlerinden ve mahalleye giren birkaç gazeteden... Brezilyalı Pele, Jairzinho, Tostoa, İtalyan Mazzola, Riva... Futbol gezegenimizin ilk yıldızlarıydı... 1970 Haziran'ıydı, İtalya'yı finalde 4-1'le dize getiren Brezilya şampiyon oldu, Pele'nin de son kupası... Bu finalden tam 20 yıl sonra, bir başka Dünya Kupası'nda İtalya'da, çocukluk kahramanım Pele'yle tanışma mutluluğu yaşadım. Üstelik, ayak üstü mini röportaj yapma şansını yakaladım Torino'da... Juventus'un Delle Alpi Stadi'nda... Sonra Mazzola'yı Milano'da... Guiseppe Meazza Stadi'nda... Asansörde rastlaştık... Nedendir bilmiyorum, Azzuro'ların efsanesi 1970 Meksika finalinin ünlü İtalyan kramponu Mazzola ile sadece selamlaşma ile yetindim: Buongiorno!..

1974 Almanya finali öncesi mahalle de ikiye ayrıldık; Hollandacılar, Almancılar.

1974 Dünya Kupası, Türkiye'nin siyah beyaz ekranlı TRT televizyonunda naklen yayınlandı. Henüz mahalleye televizyon girmemişti. Konya Zafer'de mağazanın vitrinine konan televizyondan kaçamak seyredebilme telaşındaydık. Polonya'yı konuşuyorduk golcülerini Lato, Szarmach'ı... Asıl Hollanda'dan büyülenmiştik. Total futbol oynuyor, sahada önüne geleni ezip geçiyorlardı. Sarı fare Cruyff, Rep, Neeskens, Rensenbrink... Tüm mahalle, kupadan önce silme Brezilya'cıydık. Zagallo'nun Bre-

ziya'sını Hollanda devirince, finalden önce ikiye ayrıldık; Hollandacılar, Almancılar... Babam o yıllarda Almanya'da işçiydi... Haliliye ben Almancıydım!.. Neeskens'in ilk dakika penaltı golüyle buz kestim. Breitner'in penaltısı, Müller'in golü derken kupayı Beckenbauer havaya kaldırdı. Hollandacılar, Almanya'nın şampiyonluğunu hiç içlerine sindiremediler...

Dünya Kupası arşivciliğim, lise yıllarımda Arjantin 78 Dünya Kupasıyla başlar

1978 Arjantin lise yıllarıma rastlıyordu. Kupa'da yine yoktuk. Türkiye, çelmelendiği Prohaska'lı, Pezzey'li, Krankl'lı Avusturya'ya, Arjantin vizesini İzmir'de teslim etmişti. Fransız Lacombe'un İtalya'ya Dünya Kupalarının en erken golünü atmasının ardından 'Bininci golü kim atacak?' merakına büründük. Hollanda, Şah Pehlevi'nin İran'ını 3-0 yenerken, Rensenbrink kupanın ilk hat-trick'ini yaptı, Dünya Kupası'nın 1000. golünü de içine sığdırdı. Kupanın en güzel golü de merakımızdı. Almanya kalecisi Meier ve İtalya kalecisi Zoff'u şaşkına çeviren Hollandalı Haan'ın nefis gollerini konuşuyorduk. Ama bir de Peru'lu Cubillas gerçeği vardı. İskoçya'ya frikikten öyle bir gol atmıştı ki Cubillas... Meşin yuvarlağı ağlara ampul gibi asmış, tüm dünyayı kendisine hayran bırakmıştı. Bu Cubillas başka bir gol topçusuydu. Meksika 70'de ve Arjantin 78'de 5'er gol atmış, ne takımlara kupada havlu attırılmıştı... Hollanda'lı Rensenbrink, Peru'lu Cubillas ve Arjantin'li Kempes kupanın gol ilahlarıydı. Kupaya kalite katan bu üç dev krampon, o günlerde futbol kahramanlarımızı... Maçlar Türkiye'de gece yarısı oynanıyordu. Televizyondan seyretmekle kalmıyor, maç anlatımlarını kasetlere alıyordum. Dünya Kupası arşivciliğim, Konya Maarif Koleji öğrenciliğim döneminde, o günlerde başlamıştı...

Torino'da Brezilya - İskoçya maçı çıkışı...

Sağım Cubillas, solum Romario... İki Dünya yıldızıyla başbaşayım!..

Yüce tanrıma şükrediyorum. Tam 12 yıl sonra bir başka Dünya Kupası'nda Teofilo Cubillas'ı dünya gözüyle gördüm, tanıştık, konuştuk... Üstelik Cubillas'la tanışmakla da kalmadık, birlikte iş yaptık, gazetecilik... İtalya 90 Dünya Kupası'ndaydık. Torino'da Brezilya-İskoçya gece maçında... Delle Alpi'de maç henüz bitmişti.

Sadece akredite medyanın girebildiği bir alana ilk girendik. Yanımda foto muhabiri abim Yusuf Dursun'la özel haber, röportaj kovalıyorduk. Gecenin karanlığında faltaşı gibi açılan gözlerimde bir anda flaşlar çaktı. Gözlerim yalancı mı!.. Hayır hayır, sağ tarafımda Nene (Bebek) lakaplı ünlü Perulu Cubillas, solumda Brezilyalı Romario...

Üstelik etrafta hiç kimse yok... Bir yanımda çocukluk kahramanım Cubillas, öbür yanımda az önce tüm dünyanın naklen seyrettiği Dünya Kupası maçında Brezilya formasıyla oynayan Romario. İskoçya karşısında giydiği sarı Brezilya formasını bile üzerinden çıkarmamıştı henüz. Garip, bir arabanın içinde oturuyordu. Takım arkadaşlarından ayrı, tek başına... Niçin, niye? Çocukluğum ağır bastı, Romario'yu es geçip Cubillas'a yöneldim. Laf atmakta hiç tereddüt etmedim. Emin de olmak istiyordum, 'Sensin, sen Cubillas...' Başını hafifçe eğip, onayladı... 'Brezilyalı Müller'in şimdiki maçta İskoçya'ya golü çok sıradan...' deyip, karşılık vermesine gerek bırakmadan devam ettim; 'Senin Arjantin 78'de İskoçya'ya attığın gol Dünya Kupası harikası...' Hoşuna gitti, önce gözleri ışıldadı, ardından dudakları gevşeyip yayılarak gülümsedi... 'Ben de çok seviyorum o golümü' demekle yetindi...

Cubillas'la gazetecilik ve dünyaya televizyon röportajcılığım

Foto muhabiri Yusuf Dursun abime göz işaretiyle rica ettim, peş peşe deklansörüne bastı, 1978'in efsanesi Cubillas'la fotoğrafımızı çekti. Konuşmayı sürdürmek istiyordum ki, Perulu uyardı; 'Bak Romario burada' deyip ilave etti; 'Kimse yokken bu röportaj fırsatını kaçırmayalım.' 12 yıl önceki Dünya Kupası'nın yıldızıydı, ama acemi spor muhabiriydi. Çekingeniğini sezindim, 'Sen niçin konuşmuyorsun' diyecek oldum, O erken davrandı, ateşledi, 'Sen git, sen başla konuşmaya ben de geliyorum.' Böylece efsane Cubillas'la, bir başka ünlü Brezilyalı Romario röportajı için reaksiyona geçtim. Hemen beş metre önümüzdeydi Brezilyalı; 'Merhaba Romario... Maç nasıldı, senin durumun?' Selamımıza karşılık verdi. Arabanın kapısını da açtı, yanına yaklaştım, baş başa röportajımıza başladık... Sakatlığından söz etti. Brezilya daha iyi olacak vesaire bir şeyler söylerken, haberi alan tüm akredite gazeteci ve televizyoncular arı kovarı gibi etrafımıza üşüştü. Bir anda aramıza otuz yakın mikrofon uzatıldı. Bu anaforda, dünya televizyonlarının kamera-

ları da etrafımızı kuşatmıştı. Peş peşe sorular yöneliyordum, Romario da yanıtlıyordu. Röportajıma kimse müdahale etmedi. Herkes çekim telaşındaydı. Artık, tüm dünya medyasına röportaj yapıyordum. Bir iki dakika geçti geçmedi. Medya kalabalığında uçtular yükseldi, Brezilyalı teknik ekip futbolcularını alıp soyunma odasına götürdü. Ben seyredemedim ama aynı gece İtalya televizyonunda tekrar tekrar ekranlara getirilmiş bu röportajım. Ertesi gün gazeteci arkadaşlar: 'Ömer Altay, Brezilyalı Romario röportajını RAI'den izledik. İtalyan televizyonlarına da ekstra çalışıyorsun. Bravo valla...' diye takıldılar. Dünya Kupası'na Günaydın gazetesi adına akrediteydim. Bir spor yazarı, spor muhabiri... Spontane gelişen bu olayla, bir anda uluslararası televizyoncu konumuna geçmiştim. Bu ballı röportajım, o gün dünyanın kaç ülkesinde, kaç televizyonunda yayınlandı, kaç milyon kişi seyretti kim bilir!...

Londra'da 1978 Dünya Kupası'nın yıldızlarından Arjantinli Ardiles'in jübile maçı...

Futbol Dünyası'nın efsanesi Maradona'nın, iki yıl önce ani ölümü tüm dünyayı yasa boğdu. Ölüm haberi beni çok çok sarstı. FIFA'nın, Pele ile birlikte 'Tüm zamanların en büyük futbolcusu' ilan ettiği Maradona'yı defalarca takip ettim. Meksika'da, İtalya'da, Amerika'da... Arjantinli dünya yıldızını ilk İngiltere'de seyretme şansına sahip oldum.

"1986 baharı, Londra'daydım... Bir take-away'de gece part-time çalışıyordum. İşe henüz gelmişim ki, müşterinin bıraktığı bir İngiliz gazetesini elime aldım. Spor sayfasına göz attım. Bir haber ki, aklıma başımdan alıyor, 'Maradona Londra'da... Arjantin 78 Dünya Kupası'nın şampiyon ekibinden Ossie Ardiles'in jübilesinde Maradona da sahaya çıkıyor...' Maçın başlamasına da daha birkaç saat var... İş kıyafetimi çıkarttım, menacere 'Çıkıyorum ben' dedim, 'Neden, nereye?' 'Acil, çok önemli bir durum...' Menacer şaşkın soruyor; 'Nedir söyle?', Nasıl derim, 'Maça gideceğim, Maradona'yı seyretmeye', bir şey diyemedim elbette... 'Gidersen işi bırakmış olursun, bir daha burada çalışamazsın! Kimin umurunda, çıktım, tabi işten de kovuldum.'

Tottenham White Hart Lane Stadı önünde Maradona için saatimi rehlin bıraktım!.."

Bundan sonrası daha da ilginç gelişiyor: 'Doğru Tottenham'a, White Hart Lane Stadı'na... Maçın başlamasına yarım saatten az, cebimde sadece 12 pound var.

Gişeye geldim, biletler 15 pound!.. Eyvah ne yapacağım, yanı başımda 'matchbook' satan bir satıcı var, bileğimden saati çıkarıp uzatıyorum, 'Bilet param çıkışmıyor. Maradona'yı seyredeceğim, bana üç pound lazım, al şu saati ver parayı, haftaya parayı getirir, saatimi alırım' Halimden anladı, krizi derhal çözdü, ben saatimi, o ihtiyacım olan üç Elizabeth'i verirken, muzip bir gülüçükle seslendi, 'Haftaya gelmezsen saat benim..' 'Okey anlaştık..' Kendimi maça attım, Tottenham - Inter ile oynuyor, jübilesini yapan Ardiles, Maradona'nın gölgesinde kalıyordu. Maradona, sırtında Tottenham'ın 10 numaralı forması, flaşlar patlıyor, foto muhabirleri onun peşinden koşuyor...

1934'de yapılan stadın o günlerde kapasitesi 36 bin dolayında, tabi silme dolu. Maç başlıyor ve Maradona'nın ekibinin 2-1'lik galibiyetiyle kapanıyor. Ne golleri, ne golleri kimin attığını hatırlıyorum. Herkes gibi 90 dakika boyunca, sadece Maradona'yı, onun topla cambazhane hünerlerine odaklanıyorum. Zaman su gibi akıp gitmişti. Gece maç çıkışı Tottenham'dan Dalston'daki evime tam bir buçuk saatlik yürüyüşle dönabiliyorum. Ne rehin bıraktığım saat, ne de işten kovulmam aklımda... Bu gece keyfimi hiçbir şey bozamaz, Maradona'yı gördüm, Maradona'yı seyrettim ya..."

Güneş gazetesi ekibi ve 1986 Meksika Dünya Kupası seyahatinde neler yaşandı?

"Güneş gazetesinin Şansal Büyüka, Oğuz Tongsir, Orhan Şahin ve Fatih Terim'li Dünya Kupası ekibinin en genciydim. Dünya Kupası'ndan önce bu ekip 'Meksika 86'da 25. takım' diye anons edildi gazetesinde. Mexico City de tam bir Dünya Kupası karnavalı yaşanıyor. Gece sabahın ilk ışıklarına kadar 'Mexico, Mexico... ra, ra, ra...' tezahüratları yapılıyor. Latin Amerika'da Dünya Kupası olağanüstü bir fiesta, renk, ışık ve ses etkileriyle yüklüydü... Şehir sabahlara kadar uyumuyordu... Fatih Terim Galatasaray'da henüz jübilesini yapmış ve bizde futbol yorumculuğuna başlamıştı. Londra'dan erken geldiğim için ilk zamanlar Fatih Terim'in akreditasyonu yapılmamıştı ve Terim'in Meksika'da ilk maç biletini özel kanallardan ben temin ettim. Hangi maç mı? Arjantin-İngiltere karşılaşması... İngiltere elemelerde bizi İstanbul'da 8-0, Wembley'de 5-0 mağlup etmiş dev bir kadroya sahipti. Arjantin malum. Maradona ve arkadaşları... 180 bin kişilik efsane Azteca Stadı'nda oynanıyordu maçı. Devasa bir stad, en üst tribünlerden adeta gündelende maçı seyrediyor hissine kapılıyordunuz."

5 dolar Arjantin-İngiltere maçı bileti!..

1986 Dünya Kupası'nda Maradona'nın attığı 'Asrın golünü' Meksika'da izleyen bir avuç Türk spor yazarından biriydim. Bu tarihi maça ilişkin anım; "Elimde üç bilet var. Bir gün önce gayri resmi satışla, Mexico City'nin büyük bir otelinin karaborsacısından 100 küsur dolara satın almıştık... Ben Londra'dan, Meksika'ya önceden gelmiştim. Güneş ekibimizle İstanbul'dan henüz gelen Fatih Terim'e lazımdı biri, birlikte maça gidecektik. Fatih hocam akredite olunca biletler boşa çıkıyor, maç gününde stad önünde ikisini satmaya çalışıyorum... 50 dolar istiyorum bakan yok. 40'a, 30'a, 20'ye düşüyorum nafile, alıcı çıkmıyor. Dipten satışı deniyorum şimdi de; 'Haydi maça bilet, 10 dolar!..' Dakikalar kaldı maçın başlamasına. Panik... Zararın zararına satış... 'Bedavadan da ucuz, Yok mu alan, 5 dolar!.."

Stadın önu hınca hınç, maçı biletini önceden almışlar. Kalabalık, lakin tek bir alıcısı yine yok... Burada insanlar futbol çılgını ama yoksullukla da başa çıkılıyor... Bakıcısı çok, alıcısı yok... Belli ki paraları çıkışmıyor...

Maçın başlama düdüğüne birkaç dakika kalıyor... Son anda turnikeden geçip kendimi maça atıyorum; 5 dolar'a bile satamadığım bir çift maç bileti de elimde... Burası; Meksika'nın başkenti, Mexico City... Latinlerin futbol mabedi Estadio Azteca... 'İngiltere-Arjantin', birazdan başlayacak maçı adlı... 1986 Dünya Kupası çeyrek final maçı... Bir tarafta İngiltere; Shilton'lu, Robson'lu, Lineker'li... Diğer tarafta Arjantin; Maradonalı...

Dünya'yı ayağa kaldıran asrın golü

Tanıklık ettiğim bu maça, Maradona'nın bu unutulmaz golünü de şöyle yaşadık:

"Falkland adaları kriziyle iki düşman ülkenin yıldızları stres yüklü. Adeta sahaya değil cepheye gidecekler, Azteca'da kıyamet kopacak... Kazanan büyük hedefe, dev bir adımla 'Dünya Şampiyonluğu'na doğru yoluna gidecek... Kaybedenin vay haline... Artık gerisini herkes bilir..."

Gol kovalayan Arjantin bir pozisyonda Maradona ile İngiltere kalecisi Shilton topa sıcıyor ve 1.68'lik Maradona, dev Shilton'un üzerinden topu kafayla aşırıyor ve golünü atıyordu. Ne kafası, Maradona topu resmen eliyle yumruklamıştı. Tribünlerdeki diğer 120 bin kişiyle birlikte ben de, topu Maradona'nın eliyle attığına şahitlik ediyorduk. Lakin yan hakemler de sessiz kalınca İngilizlerin itirazlarına da kulak asmayan hakem

gole hükmetti! Asıl büyük kıyamet bir diğer pozisyonda yaşandı. 120 bin kişilik stadi ayağa kaldıran bir çift gol. Maradona'nın uzun bir hava topunda Shilton'la karşı karşıya, kafayla karışık el temasıyla topu İngiltere ağlara bırakışı, 'Tanrı'nın eli..' (Yıllar sonra bir röportajında düzeltti, tabii benim elimdi, Tanrı yardım etti) diyerek. İkincisi anlatılmaz, anlatsanız da inanılmaz...

Aynı Maradona, kendi yarı alanından aldığı topu, önüne çıkan 6-7 İngiliz futbolcuyu mahalle topçusuna çevirip teker teker ekarte ediyor, rakip kaleye kadar tek başına taşıyor, kaleci Shilton'u da vücut çalımıyla boşa çıkarıp topu İngiltere ağlarıyla buluşturuyordu. Tribünlerdeki 180 bin kişi değil, adeta koca Azteka Stadi ayağa kalkmış, "Gooooo!" diye kükrüyordu. Futbol keşfedileli, Dünya Kupası icat edileli böyle bir gol ne yaşandı, ne duyuldu... Maradona o gün, koskoca İngiltere'yi adeta tek başına teslim aldı. Az önce eliyle attığı sahte golün kötü izlenimini, bu muhteşem golüyle silip attı. Asrın golüydü bu, Dünya Kupası tarihinde bir daha böyle bir gol yaşanmadı, belki de hiç yaşanmayacak. Yanımda oturan Genç Millî Takımı teknik direktörü Feridun Köse'yle birbirimize baktık. Şoktaydık, şöyle dediğimi hatırlıyorum 'Bu da gol değil... Ooo, bu golden çok fazlası!...

İngiltere'yi infaz eden bu baş döndürücü golüyle Maradona, yalnızca Azteka'daki 120 bin futbol çılgınına değil, dünya'nın dört bir köşesinde ekranları karşısındaki milyonları da hipnotize etmişti. Attığı bu mucize golle, yerküremizi futbol topu gibi sallayan 1.68'lik futbol sihirbazıydı Maradona... 'Made by Maradona' patentli bu çılgın gole çok geçmeden 'Asrın golü' apoleti takıldı.

Öyle mutluyum, onurluyum ve Yarıdan'a minnettarım ki... O gün, oradaydım, Mexico City'de... Asrın golü'nü izledim, büyüldüm... İngiltere-Arjantin maçına, Maradona'nın müthiş driplinglerine ve Asrın golü'ne bizzat statta şahitlik ettim...

Bileti beş dolara bile gitmeyen bu tarihi maçın bu golüne paha biçilmez... Bu bir çift bilet, aradan geçen 36 yıldır bende, saklarım o günün hatırasına... Bu maçı, bu golü görebilmek, Maradona'nın futbol hünerlerine çıplak gözle tanık olabilmek için bilete değil beş dolar, on binlerce dolar Maradona'nın ayaklarına saçarlardı. İşte Maradona'nın yasıyla hüzne bulanmış bir hatıram 1986 Haziran'ından kalan...

İtalya 90'da, Arjantin Kampı'nda

Maradona'ya ilişkin anılarım arasında İtalya 90 Dünya Kupası'nda yaşadıklarım da çok enteresan: "1990 Dünya Kupası

için Günaydın gazetesi adına akredite olarak İtalya'dayız. Meazza Stadi'ndaki Arjantin-Kamerun açılış maçında 48 saat var. Milliyet'ten muhabir arkadaşlarımız Halil Özer ve Turgay Örne ile Arjantin'in Milano yakınlarındaki kampına gidiyoruz. Otobüsle kampa yakın bir mevkiye geliyoruz. Kampa ulaşamıyoruz, araç yok. Bir salaş büfe görüyoruz, önünde minibüs ve bir kaç İtalyan genci. Soruyorum 'Bizi Arezzo'ya Arjantin Kampı'na götürür müsünüz? Kaç liret isterseniz veriz...' Aralarındaki kısa konuşmada 'Turista, giornalista' gibi sözleri işittik. Gözü tok gençlerin, kafaları da güzel... 'Bira' dediler sadece, 'Büfeden iki soğuk bira karşılığı bizi arabalarına aldılar. Alkol limitini çoktan aşmış genç şoförümüzün kullandığı minibüs 20 dakikalık mesafenin sonunda bizi sağ salım Arjantin Kampı'na getirdi.

O güne dek basına kapalı tutulan Arezzo kampında sıkı güvenlik önlemleri vardı. Çevrede adeta kuş uçurtulmuyordu... Son Meksika 86 Dünya Kupası'nın şampiyonu olarak İtalya'ya gelen Arjantin'i izleyip, en taze haberleri yansıtmak için bir dolu muhabir, foto muhabiri, kameraman da burada.

Önce Arjantinli futbolcular antrenman sahasına doluyor, kısa bir süre sonra da Maradona tek başına kamp yaptıkları tesislerden çıkıyor, kendisine el sallayan küçük kızlarına öpücük yolluyor, hızla antrenman sahasına giriyor. Değil konuşmak, yan yana gelmek bile mümkün değil. Topu büyük bir hünerle ayaklarında dolaştırıp kafasından geçirdiyor, aynı anda saha kenarında deklanşörler şakırdıyor. Fotoğrafçılar her anı dikkatle pozlandırıyor. Bir parça da sakatlığı var, çok sert ikili mücadelelerden sakınıyor. Antrenman biter bitmez çömelip kramponlarını çözüyor, Milliyet'ten Halil Özer de koşup yanına çöküyor. Maradona'nın tepkisi bir yana, birkaç foto alırdır, işi kotarıyor.

Arezzo'da Maradona ile tadımlık röportaj

Tel örgülerle çevrili sahanın hemen çıkışında eşim Nilgün kapağında Maradona resmi olan Dünya Kupası kitabını ve kalemini uzatıp, imzalamasını rica ediyor; '-Per favore Maradona' O ana kadar koşar adım hızla kamp tesisine yönelmeye kararlı olan Arjantinli aniden duruyor, bu isteği yerine getiriyor. Kalemi alıp, kapağında kendi fotoğrafı olan sarı kitabı imzalarken, ben de soruyorum, '- Arjantin'i yine şampiyon yapacak mısın?' '-Tabii, tabii... Arjantin yine şampiyon...' 'Argentina champion...' 'Devamında ağızdan birkaç sözcük

daha çıkıyor, hemen yanı başındayım ama ben bile anlayamıyorum...' İşte her şey bu birkaç saniyede oluyor. Tel örgülerin hemen önünde üç kişiyyken, çevremiz bir anda arı kovani gibi doluyor. 72 milletten onlarca gazetecinin çemberinde kalıyoruz, önce bir uğultu kopuyor, peşi sıra akortsuz bir ses yığını... Herkes aynı anda bir şeyler sormaya başlıyor, anlamsız bir gürültü... İmzaladığı kitabı alelacele eşime geri teslim ederken, yine sorma çabasıydım Maradona'ya ki, mimik ve jestleriyle tedirginliğini iyice açık ediyor. 'Beğendin mi yaptığımı, beni çok oyaladın' dercesine, yüzüme öyle sitem yüklü bir bakış atıyor ki... Mahcubiyetimle röportaj çabam arasında bocalarken bana 'Keselim... Burası çok karıştı' diyor Maradona. Ardından kalabalığı yarıp koşarak kamp tesisine yöneliyor... İşte size tadımlık bir Maradona röportajı. Neresinden tutacak, neresini yazacaksın. Daha komiçi, Maradona'yla konuşamayan İtalyan, Alman, Meksikalı bilumum milletten ne kadar gazeteci varsa hepsi etrafımı sarıp şimdi de benim ağızımdan, Maradona kaynaklı bir çift laf, demec almaya çalışıyor... Ne demeliyim onlara ben şimdi: 'Oynayacağız, yine şampiyon olacağız!' Dünya Kupası'nın iki gün sonraki açılış maçında Arjantin Milano'da Kamerun'a 1-0 kaybetti, yine de gruptan çıkmayı başardı. Ardından kaleci Goigochea'nın penaltı kurtarışlarıyla yoluna devam etti. Yarı finalde Napoli'de Arjantin ev sahibini elerken İtalyanları ağılattı. Roma'daki finalde ise Brehme'nin penaltı golüyle kupa Almanlar'a giderken, Maradona'nın gözyaşlarına tanık olduk..."

Maradona, masal değil gerçek kahraman

Maradona'nın parlak kariyerinde Dünya Kupası'nda attığı son gole de tanıklık ettim. "Maradona'lı Arjantin'i son olarak 1994 Amerika Dünya Kupası'nda da takip ettim. Boston'da Yunanistan'ı 4-0 yendikleri maçta da tribüneydik. Bu, Maradona'nın Dünya Kupası'nda attığı son golüymüş meğer. Maçın ardından apar topar teste tabii tutuluyor ve dopingli olduğu anlaşılınca kupadan ihraç ediliyordu. Dört Dünya Kupası'nda dört farklı Maradona portresi. İlk kupası İspanya 82'de Gentile'nin gencecik adalelerini biçiş ve gördüğü kırmızı kart. Meksika 86'da İngiltere'ye attığı 'Asrın golü' ve Dünya Kupası'yla Azteka'da omuzlarda zafer turu. İtalya 90'da Almanya maçından sonra Roma'da döktüğü gözyaşları. Amerika 94'de dopingle mecburi emekliliğinin ilanı. Maradona masal değil gerçek kahramandı. Maradona, futbol dünyamız-

dan rüya gibi geldi geçti..."

Centilmen Pele'nin jesti... Siyah İnci ile mini röportajım

Brezilya-İsveç maçında Pele'yle tanışma, konuşma kısa röportaj imkânına sahip oldum. Sıkışık bir andı, etrafını saran kalabalıkta Pele'yle konuşabilmenin mümkününü yoktu. Pele'ye mecburen seslendim. Foto muhabirimiz Yusuf Dursun'u da işaret ettim. Röportaj ricamı anlamıştı. Etrafını dağıtıp beni yanına çağırdı, bir kaç dakika konuşabildik, fotoğraflarımız çekildi ve ertesi gün, Dünya Kupası devam ederken 1990'da ülkemizin en yüksek tirajlı gazetesi olan Günaydın'da, 'Pele-Ömer Altay röportajı' manşet oldu. Bu tarihi röportajın gerçekleşmesinde benim gayretim bir yana, Pele'nin yüksek insanı değerleri, centilmenliği ve sıcakkanlılığı daha etken olmuştur. İtalya 90 ve diğer Dünya Kupalarında Pele, Maradona, Beckenbauer, Gullit, Cubillas, Hugo Sanchez, Klinsman, Lineker, Barnes, Voller, Matthaeus, Baggio gibi birçok dünya yıldızı ile tanışıp konuştuk, Türkiye'de ses getiren röportajlarımız oldu.

Bir başka renkli hatıram; Kolombiyalı Valderrama'yı Fenerbahçe'ye transfer ediyordum!..

Anılar üst üste birikince arasından çekip çıkarması, seçmesi biraz güç olabiliyor. Size yaşanmış bir transfer öyküm de aktarayım. Talay Erker'in ekip başı olduğu, Yusuf Dursun'un foto muhabirliğini yaptığı İtalya 1990 Dünya Kupası'nda yolumuz Kolombiya Kampı'na düştü. Futbolseverler çok iyi bilir. Kolombiya Milli Takımı'nda Carlos Alberto Valderrama isminde sarı, kabarık, kıvrıkcık saçlarıyla ünlü bir futbolcu forma giyiyordu. 1990, 94, 98 Dünya Kupası'nda oynadı. 1990'larda Kolombiya'nın onsuz maça çıktığını hatırlamıyorum. 100'ün üstünde milli olmuştur.

Kolombiya Kampı'na gitmeden bir gün önce bizi İstanbul'dan aradılar, Fenerbahçeli yöneticiler Bekir Hazar arkadaşım vasıtasıyla Dünya Kupası'nda bazı futbolcularla transfer görüşmesi yapmamı istediler. Bu işler hassas, ben olaya pek girmek istemesem de lisanım olduğu için ihale bende kaldı. Sorduk, 'Yarın Valderrama ile görüşeceğim, Fenerbahçe'ye uyar mı, ister misiniz?' 'Harika olur' dendi. Ertesi gün kampta

diğer Kolombiyalı futbolcularla konuştuk, 'Valderrama'ya seni Fenerbahçe'ye transfer edelim, ister misin?' diye sordum. Bir de baktım Kolombiyalı da istekli. Türkiye'den gelen diğer gazeteci arkadaşlara da haber verdik ve mecburen kendi icadımız transfer girişimini haberleştirdik. Kendin pişir kendin ye: 'Valderrama Fenerbahçe'ye geliyor!'. Valderrama'nın Fenerbahçe transferinin akibeti mi? Parada anlaşılamayınca iş yattı...

Parreira bizi Milano'da Bedevi Çadırı'nda konuk etti

"İtalya 90 Dünya Kupası'ndayız. Şampiyona öncesi rutin bir gün. Renkli bir haber çıkar diye Batı Almanya, Yugoslavya ve Kolombiya ile aynı grupta yer alan Birleşik Arap Emirlikleri'nin kampına gittik. Milano yakınlarında büyük bir otelde kamp yapıyorlar. Kampa vardığımızda ne görelim. Otelin önüne büyük bir bedevi çadırı açmışlar. Bizi BAE'nin teknik patronu Brezilyalı Carlos Alberto Parreira bu çadırda karşıladı, konuk etti. Mütevazı, hoş sohbet bir insandı Parreira. Bazı as futbolcularını da çağırdı. Geleneksel Arap kıyafeti savb kostümleriyle yanımıza gelen futbolcuları da aramıza alıp fotoğraflar çektirdik. Parreira o gün, 'Bu Dünya Kupası'nda tek iddiamız, BAE'de de futbolun oynandığını göstermek' dedi. Arapların elbette grupta hiçbir şansı olamazdı. Açılış maçlarında Kolombiya'dan iki, devamında Almanya'dan beş ve Yugoslavya'dan da dört gol yediler. Kalelerinde gördükleri 10 gole karşılık iki gol atabildiler. Sıfır puanla elenip ülkelerine döndüler. Aynı Parreira bir sonraki kupada Brezilya'nın başındaydı. Meksika 70'den 24 yıl sonra Brezilya'yı Dünya Şampiyonu yaptı. Bizim Milano'daki röportajımızdan beş yıl sonra, tüm Türkiye de Brezilyalı ile tanıştı. Parreira, 1995-96 sezonunda Fenerbahçe'ye teknik direktör olacaktı..."

Arjantin 78'in şampiyon teknik direktörü Menotti ile 24 yıl sonra Güney Kore'de konuşmamız 'Kaç sigara bilmiyorum ama Hollanda finalinde ömrümü tükettim!..'

"Arjantin 78 Dünya Kupası'nı ev sahibi ülke kazandı. Ne kupaydı ama... Mavi-Beyazlılar maçlara konfeti yağmuru altında çıkıyor, kulakları sağır eden 'Ar-gen-tina... Ar-gen-tina' tezahüratı eşliğinde oynuyor-

du. Arjantin'in başındaki diktatör Videla, takımdan mutlak şampiyonluk istiyordu. Bu yüzden futbolcular ekstra baskı altındaydı. Ev sahibi ekibin teknik direktörlüğünü, gençliğinde Rosario ve Boca Juniors formlarını da giymiş eski ünlü futbolcu Cesar Luis Menotti yapıyordu. İtalya, Fransa ve Macaristan'ın yer aldığı çok güçlü gruptan, Bettega'nın golüyle İtalya'ya yenilen Arjantin ağır yaralı çıkmıştı.

Ardından Brezilya ile büyük çekişmelerinde Brezilya, Polonya ve Peru'nun arasından sıyrılıp finale sıçradılar. Yalnız, Arjantin'i averajla finalist yapan 6-0'lık Peru galibiyetlerinde futbol dünyası 'şike' söylentileriyle çalkalandı. Futbolcuları sahada ter dökerken, teknik direktör Menotti de kenarda sigara üstüne sigarasını yakıyordu. Bu stresi Hollanda'yı uzatmalarda 3-1 mağlup edip Dünya Şampiyonu olduğu finalde de fazlasıyla yaşadı. Ne zaman yakın çekimlerde Menotti ekrana yansısı, hep elindeki sigarasını ağızına götürürken izledik.

İşte Arjantin 78'in şampiyon apoletli teknik direktörü Menotti'yi bu dev finalden 24 yıl sonra Güney Kore Seoul'de gördüm, tanıştık, konuştuk. Bana, Brezilya karşısında seyrettiği Türkiye'yi çok beğendiğini söyledi. Sohbeti eskilere getirdim, 78'de Buenos Aires'teki Hollanda finalinde kaç sigara içtiğini sordum: "-Kaç sigara içtiğimi bilmiyorum ama o finalde ömrümü tükettim. Bu maçı, ülkemizde Dünya Kupası'nı kazanamasyadık ne olurdu hiç bilmiyorum..." dedi.

Beckenbauer'le Kolombiya maçından sonra derleştik. İmparator'a moral verdim!..

Meksika 86 finalinde kupayı Maradona'ya kaptıran Batı Almanya, İtalya 90 Dünya Kupası'nda yarışa Yugoslavya, Kolombiya ve BAE'nin bulunduğu grupta başlamıştı. Völler'li, Klinsmann'li, Matthaeus'lu, Brehme'li Almanya elbette yine şampiyonluk iddiasıyla yola çıkmıştı. Nasıl unutturum, San Siro Meazza'daki açılış maçında tribündeydik. Maç, bardaktan boşanırcasına yağın yağmur altında oynandı. Almanlar da yağmura eşlik edip Yugoslavlara gol yağdırdı. 4-1 kazandıkları bu maçtan sonra, Birleşik Arap Emirliği'ni de 5-1'lik parlak bir skorla aradan çıkardılar. Gruptan çıkmaları kesinleşti. Kolombiya ile yaptıkları son maçtan 1-1'lik beraberlikle ayrıldılar. İşte Kolombiya maçının ardından kefir, dondurma ikramlı Batı Almanya kampına gittik. Medya ile görüşme saati ayarlanmıştı. Genelde Almanya basın mensurları kamptaydı. Konuşmaya gülücükler saçarak, hayli neşeli başlayan Beckenbauer'e Alman gazeteciler peş peşe tatsız soru, hatta suçlamalarla yüklenmeye başladılar. Takımın son Kolombiya maçıyla düşüşe geçtiğini söylediler, 'Şu futbolcuları niçin oynatmadın!..' türü klasik suallerle de hesap sormaya başladılar. Beckenbauer'in yüzü düştü, çehresi asıldı. Savunmaya geçti, gruptan çıkmayı garantiledikleri için, Kolombiya karşısında yeterli konsantrasyonda olmadıklarını, daha bir dolu şeyler söyledi. Sohbet havasına dönen toplantıda, etrafına üşüşen Alman gazeteciler sordu da sordu. Canı fena halde sikkindi Beckenbauer'in. Bu kalabalık etra-

findan ayrılınca, yanına yaklaşıp 'Türk spor yazarıyım' girizgâhıyla kendimi tanıttım. İçi şişmiş, bunalmıştı koca Beckenbauer'ın. Soru sormama bile fırsat vermeden, bana 'Herr Türkei' diye hitap edip, dert yanmaya başladı; 'Bizimkileri gördün mü!.. Söylediklerine bak... Gruptan beş puanla lider çıktık sürekli şikâyet ediyorlar. Suçluyorlar, ne denebilir?...'. Bu yakınmaları karşısında dayanamadım, ağızımdan şu sözcükler döküldü; 'Bay Beckenbauer... Siz Kaiser'siniz... Aldırmayın... Yeter ki takımı Yugoslavya maçındaki gibi oynatın... Siz, Kaiser Beckenbauer, Almanya'yla burada çok büyük başarılar kazanacaksınız...' dedim. O an İmparator'un soruya değil, en çok bir parça morale ihtiyacı vardı. Onu yaptım. Tebessüm ve teşekkür etti. Elini sıkıp yanından ayrıldım. O turnuvayı, finalde Maradona'lı Arjantin'i yenen Almanya kazandı. 8 Temmuz 1990 gecesi Roma Olimpiyat Stadi'ndeydik. Alman futbolcular Dünya Kupası'nı havaya kaldırırken Maradona gözyaşları döküyordu. Beckenbauer'ın yüzünden de mutluluk gülücükleri saçılıyordu... Final gecesi, 20 gün önce kampa İmparator'u suçlayan Alman gazetecilerinin halini merak ediyordum!...

Escobar'la, İtalya 90'da tanıştım... ABD 94 turnuvasında New Jersey'de ölüm haberiyle çarpıldım, canım yandı...

Kolombiyalı Escobar, seyrettiğim Dünya Kupalarında en acı hatırlarımdır. İtalya 90 turnuvasında Milano yakınlarındaki Kolombiya kampına, çılgin kaleci Higuita ve Fenerbahçe'ye transfer teklifinde bulunacağı Walderrama odaklı gitmiştik. Bu iki futbolcu beklerken bir centilmenle tanıştırdım: Andres Escobar. Kolombiya Milli Takımı'nın defans aktörüydü. Foto muhabirimiz Yusuf Dursun birkaç pozumuzu aldı. Günaydın'a, İstanbul'a gazeteye bile göndermeye gerek duymadık. Escobar'la tanışmamızın bu dia pozitifleri hala bendedir. Escobar, o zamanlar henüz 23 yaşındaydı. Uzun boylu, temiz, beyefendi bir futbol delikanlısı. Kendisiyle röportaj bile denemeyecek sorularla, samimi bir sohbette bulunduk... Aradan tam dört yıl geçti. Bir sonraki Dünya Kupası için Amerika'dayız. Valderrama, Aspirilla, Valencia, Rincon ve Escobar'lı Kolombiya, elemelerde Arjantin'i üstelik deplasmanda 5-0 dağıtmıştı. Pele dahil, bir çok otoritenin favorisiydi. İşler kötü başladı, istediği gibi gitmedi sonu facia oldu!.. İlk maçlarında Hagi'li Romanya'ya 3-1 boyun eğdiler, ikincisinde ise ev sahibi Amerika'ya çarpıldılar. ABD'ye 2-1 yenilirken Escobar, kendi kalesine gol atma talihsizliği ile yüzleşmişti. Grubun son maçında İsviçre'yi 2-0 yenmeleri para etmedi. Grubu üç puanla son sırada tamamlayan takım Kolombiya'ya geri döndü. Bu hüsranda tüm futbolcular suçlanıyordu, fanatikler en çok da kendi kalesine gol atan Escobar'a yükleniyordu. Turnuva devam ediyordu. New Jersey'de bir grup gazeteci arkadaşla birlikteydik. Acı haber, 2 Temmuz günü Türkiye gazetesinden arkadaşım Hasan Sarıççek'in ağızından çıktı; 'Kolombiyalı Escobar öldürülmüş!.. İçime ateş düştü, üzüldüm, yıkıldım. Bizimkilere, 'Yahu ben

Escobar'ı İtalya'da yakından tanıdım, konuştuk, çok beyefendi çocuktu' diyebilirdim. Haberi değişik kaynaklardan teyit ettik. Maalesef doğrudu. Doğum yeri Medellin'de bir barda silahlı saldırıya uğrayıp kurşunlanmış, orada can vermişti. Toprağın bol olsun, huzur içinde uyu Escobar...

Vicini, Baggio'yu fena halde haşladı... Hem de benim yüzümden!

Dünya Kupaları çok yıpratıcı, kırıcı bir yarıştı. İşin ucunda futbolun en büyüğü olmak, Dünya Kupası şampiyonluğu var ya... Ödül ne kadar büyükse, stresi de o kadar büyüktür. Milli takım formlarıyla sahaya çıkıp ülkeleri adına canını dişine takıp top takımın sorumluluğu yüklenen teknik direktörler gerilmiş yay gibiler... İtalya'nın teknik direktörü Azeglio Vicini de o günlerde gergindi, diğerleri gibi kafası karıştı...

Bir turnuva başlangıcı, 2 Haziran 1990 günü. Dünya Kupası'nın başlamasına bir hafta kalmıştı. Vicini, Fransız Cannes takımı karşısında Azzuro'ları test edecekti. Özel maç Arezzo'da küçük bir sahada oynanıyordu. Maçtan önce bu küçük kasabaya geldik, stada da İtalyan Milli Takımı kafesleriyle beraber girdik. Dünya Kupası akreditem muhabir kategorisindeydi. Foto muhabiri sıfatı taşımasam bile, o gün göz yumulmuş, maçtan önce sahaya girmeme izin verilmişti. Fransız takımı Cannes kırmızı formları ile sahada maçın başlatılmasını bekliyordu. O güne kadar hiç görmediğim enteresan tarzda, çapraz parçalı mavi-beyaz formlar giydirilen İtalyan onbiri de sahada hakemin maçı başlatacağı düdüğü bekliyordu.

Zenga, Vialli, Bergomi gibi birkaç İtalyan futbolcu ile ayaküstü konuştuktan sonra, yedek kulübesindeki Baggio'yu gözüme kestirdim. Benim yedek kulübesine oturup konuşmam hiç olmazdı. Bir an göz göze geldiğimiz Roberto Baggio'ya, yanına gelmesi için işaretle ricada bulundum. Baggio şöyle etrafına bir bakındı, henüz antrenör ortalıkta yok. Yanındakilerin de 'Ne duruyorsun, gitsene' gibi teşviğiyle, yanına geldi. Henüz merhaba demiş, daha lafa girememiştik. Azzuro'ların koçu Vicini bir anda kapıdan giriş yapıp, başımızda bitiverdi. Maçın başlamasına neredeyse saniyeler kala futbolcusunu, saha içinde röportaj-

da gören Vicini fena kızmıştı. Yanımdaki Baggio'ya başıra çağıra bir şeyler söyledi. Tabii İtalyanca, iyi ki de anlamadım... 'Ben kaçtım' dercesine aniden yanımdan sıvışıp, koşar adım yedek kulübesine geçip yerine oturdu. Donakaldım... Bir daha göz göze geldiğimiz Baggio, yarı özür, yarı sitemli bakışla, 'Bu hiç iyi olmadı' dercesine başını sallıyordu. Vicini'den fena fırça yemişti Baggio, benim yüzümden! O'nu, benle röportajı için yanıma gitmem yolunda gaz veren yedekteki diğer arkadaşları şimdi Baggio ile dalga geçiyorlardı üstelik...

Arjantin 78 gol kralı Kempes'e bir çırpıda şampiyon takımın ilk onbirini sayınca...

Arjantin 78'de konfeti yağmuru altında sahaya çıkan Menotti yönetimindeki ev sahibi takım şampiyonluk için şartlandırılmıştı. Arjantin ekibi, turnuvanın ilk grubunda İtalya'ya yenilip, ikinci aşama grubunda Brezilya'ya yenilemeye de, 6-0'lık manidar Peru galibiyetiyle finale tırmanmayı başardı. Hollanda Rensenbrink'in gollerıyla hedefe yol alırken, Arjantin'i de aslan yelesi gibi uzun saçlarıyla Kempes, attığı kritik gollerle finale koşturmuştu. Buenos Aires'teki final gecesi de çok dramatik geçti... İlk yarıda açılış yapan Kempes'ti. Fakat Portakallar 81'de Nanninga ile skoru eşitleyip finali uzatmalara sundurdular. Uzatmalarda Kempes bir kez daha topu Jongbloed'in koruduğu Hollanda kale ağlarıyla buluşturdu, Bertoni'yle bir başka gol daha atan Arjantin 3-1'e Dünya Şampiyonu oldu.

İşte bu şampiyonlukta, 74 Dünya Kupası'nda da Arjantin'in formasını giyen Valencia'lı Kempes'in hissesi çok büyüktü. 6 golle kupanın gol kralı da olan Kempes'i Arjantin 78'den yaklaşık 35 yıl sonra gördüm. Merhabamla birlikte, kendisine şampiyon Arjantin'in ilk onbirini bir çırpıda sayıverdim; 'Fillol, Olguin, Passarella, Galvan, Tarantini, Ardiles, Bertoni, Luque, Ortiz, Kempes...' şaşıtı kaldı... 'Gallego'yu da kendi ekledi... Bu alakam, 30 küsur yıl sonra şampiyon takımın bir yabancı tarafından ezberle söylenmesiyle hayretler içindeydi. Biraz yaşlanmıştı, iki eliyle ellerimi tuttu, takdir ve teşekkür etti. Ne söyleyeceğini düşündü bir, sonra da 'Bu takıma kendi adını da yaz... Sen de şampiyon takımdasın' deyiverdi.

İNTERNET DEHŞET VERİCİ!

Meslek hayatıyla ve gazeteciliğin geldiği noktayla ilgili değerlendirmelerde bulunan Tijen Çalık; "Hayatın akış hızı kadar haberler de baş döndüren hızla akıyor. Her olay aslı araştırılmadan saniyesinde internete düşüyor... Bu dehşet verici!" diyor

Tijen Çalık Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesinden mezun olduktan sonra Yeni Meram gazetesinde muhabir olarak çalışmaya başladı ama anneliği öncelikli gördüğü için mesleki hikâyesi uzun sürmedi. Yıllardır başka sektörde çalışan Tijen Çalık ile meslek hayatını ve gelişmeleri konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?
İzmit'te 1972 yılında doğdum. İlk, orta ve liseyi Konya'da okuduktan sonra Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesinden 1995 yılında mezun oldum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?
Okul yıllarında kısa bir süre şu an yayın hayatında olmayan bir dergide muhabirlik yaptım. 1994-1996 yılları arasında da Konya Yeni Meram gazetesinde bir muhabirlik serüvenim oldu. Anne olmaya hazırlanırken mesleği bırakmak zorunda kaldım ve tekrar geri dönemedim.

Sizin çalıştığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?
Gazetecilik mesleğinin o dönemde daha özverili yapıldığını ve daha güvenilir olduğunu düşünüyorum. Şimdi

internet gazeteciliği diye bir şey var.

Peki, internet gazeteciliği hakkında fikriniz nedir?

Hayatın akış hızı kadar haberler de baş döndüren hızla akıyor. Her olay aslı araştırılmadan saniyesinde internete düşüyor... Bu dehşet verici!

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Bu çağda yazılı basın ne kadar takip ediliyor? Kaç kişi gazete ve dergi alıyor? Sanırım yazılı basını takip eden ve bütçe ayıran okur oldukça azdır. Elimizde internet diye bir araç varken haberlere kolayca erişiyoruz, hatta müdahale edip yorumlar yapıyoruz, habere katılım sağlıyoruz ve yazılı basına ihtiyaç duymuyoruz. Gazetecilik mesleği de yıllar içinde ortadan kalkar mı diye aklıma gelmiyor değil.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Yıllardır başka bir sektörde çalıştığım için artık gazetecilikten uzağım. Ama en güzel anılarımı gazetecilik mesleğini yaparken biriktirdim. Güzel arkadaşlıklarımız oldu, topluma yararlı olacak haberler yazmaya gayret ettik.

YENİ MERAM'A KAN VERENLER

Yeni Meram Gazetesinin 44 Yıl boyunca özveri ile geçirdiği gündüzüne katarak çalışan kadrolarının çabaları sonucu her gün dolu dolu evine geldi. Yeni Meram Gazetesinin bayrağını elden ele taşıyarak bu güne getiren çalışanlar Konya gündemini oluşturabilmek, olayların nabzını tutabilmek için gece yarısına kadar sayfa başında ter döktüler. Günün çoğunu gazetede geçirenler için Yeni Meram ikinci bir ev oldu.

Yazın 11'de

“

Dijitalleşmeyle haber ve bilgi akışı hızında değişim yaşandığını belirten Feridun Keşir; “Her şeyin fazla tüketildiği bir çağdayız. Anlık manşet değişiyor, basılı gazete okunması sınırlı artık” dedi

HER SEYİN FAZLA TÜKETİLDİĞİ BİR ÇAĞDAYIZ

Feridun Keşir Konya Ereğli’de Lise tahsilini tamamladıktan sonra İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesinden mezun oldu ve TRT’de yirmi yıl Prodüktör ve Yönetmenlik yaptı. TBMM İletişim Daire Başkanlığı ve TRT Yönetim Kurulu Üyeliği de yapan ve halen TBMM’de Daire Başkanlığı görevinde bulunan Keşir ile meslek hayatını ve Türk medyasını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

28 Mart 1965 Ereğli (Berendi) doğumluyum. İlkokulu köyümde, ortaokul ile liseyi Ereğli’de bitirdim. 1986 İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi mezunuyum.

Meslek hayatınızdan bahsedermisiniz, hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Yirmi yıl TRT’de Prodüktör-Yö-

netmen olarak yüzlerce TV programı hazırladım. Sonra ki yıllarda Ankara TBMM İletişim Daire Başkanlığı yaptım. 2013- 2017 yılları arasında TRT Yönetim Kurulu Üyeliği görevini sürdürdüm. Hâlen Türkiye Büyük Millet Meclisinde Daire Başkanı olarak görev yapmaktayım. Otuz altı senelik medya serüvenimin yirmi yılı İstanbul, on altı yılı Ankara’da geçti. TRT Televizyonlarının rakipsiz dönemini de, çok kanallı rekabete açık yılları da yaşadım.

Gazeteciliğin seyrüseferini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yazılı Basın internet dönemiyle birlikte mahiyet değişti. Kamu Yönetimlerini izlemek, denetlemek, tenkit etmek yerine ya tam destek ya da tam muhalefet etme sürecini yaşıyoruz. Televizyonlar ve Radyo yayınlarını ise tematik yayımlar dışında aşırı taraflı buluyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Her şeyin fazla tüketildiği bir çağdayız. Anlık manşet değişiyor, basılı gazete okunması sınırlı artık... TV ve Radyo yayıncılığı 24 saat esasına göre ve devamlı değişen manşet-habere yetişmek güç artık. Okuyucu/ izleyici görsel habere yatkın. Hızlı değişen gündemler-Sosyal Medya farklı bir toplumsal kitle oluşturmuş durumda.

Asıl çalışan gazeteciler/ medya mensupları için zorluk şurada ki Gazeteci-Muhabir-Kameraman-Foto Muhabiri-Sunucu-Prodüktör yetiştiren Fakülte ve Yüksek Okulların sayısı arttıkça istihdam sorunu güçlüğü yaşanmaktadır. Yetişen gençler iş bulmakta sıkıntı çekmekte, işinden ayrılmak zorunda kalan gazeteciler iş bulma sorunu yaşamaktadır.

İnternet gazeteciliği ile basılı gazetecilik arasındaki farkla ilgili ilginç bir tespitte bulunan Necati Çoban; "İnternet gazeteciliği tam bir tembel işidir. Basılı gazetecilik ise kültür işidir" diyor

BASIL GAZETECİLİK KÜLTÜR İŞİDİR

Necati Çoban Konya basınında ismini ilçeden servis ettiği Sarayönü haberleriyle duyurduktan sonra Anadolu'da Bugün gazetesi tarafından merkez muhabirliğine çağrıldı. Ancak bir süre sonra Konya'nın ekonomik şartlarını yetersiz bulup ilçeye dönüş yapmıştı. Beyefendi kişiliğiyle tanınan Necati Çoban kısa süren basın hayatını anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'nın Sarayönü ilçesinde 1.8.1962 tarihinde doğdum. Sarayönü Devrim İlkokulu'nu bitirdikten sonra ortaokul ve Liseyi Sarayönü de okudum. Açık Öğretim Fakültesi İktisat Bölümü son sınıfındayken okulu bıraktım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Sarayönü Halk Eğitim Müdürü Nesimi Kara beyin teşviki ile Hürriyet gazetesi Sarayönü temsilcisi olarak başladım. Daha sonra dostum Mustafa Gül'ün Yazı İşleri Müdürü olduğu Anadolu'da Bugün gazetesinin ilçe muhabirliğini üstlendim. Bir süre sonra Konya merkezde çalışmam için teklifte bulunuldu ve Anadolu'da Bugün gazetesinin Toptancılar Çarşısındaki yerinde 1986 yılında göreve başladım. Fakat buradan ücret konusunda anlaşmazlık nedeniyle ayrıldım.

Daha sonra Sarayönü de, rahmetli İbrahim Çoban ile Sarayönü Haber gazetesini çıkardık. Ancak ilçede satış ve reklam geliri sınırlı olduğu için kapatmak zorunda kaldık. Bundan sonra da bir süre Güneş gazetesi ve Hürriyet gazetesi ilçe temsilciliğine devam ettim.

Meslekten erken ayrılma kararınızın sebebi neydi?

Birincisi ekonomik anlamda yeterli bir kazancımız olmuyordu. 1988 yılında askerlik zamanım gelmişti. Tezkereyi alıp döndükten sonra da kazancı da sınırlı olduğu için gazetecilik yapmayı düşünmedim ve başka bir meslek seçmek zorunda kaldım.

Sizin döneminizle bugün mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Günümüzde gazetecilik tamamen

siyasi taraftar gibi oldu. Artık kim hangi gazeteyi okuyorsa siyasi fikrini tahmin edebiliyorsunuz. Eskiden bu kadar aleni değildi ve her fikre, her fikre sahibi insana bir saygı vardı.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için topluma doğru bilgiye aktaran saygın bir meslek dalıdır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğe her zaman özlem duyuyorum. Çünkü haberi bulma, fotoğraflama, koşturmaya, heyecan ve sonunda insanların bilgi edinmesini sağlamanın mutluluğunu tarif edilmez, yaşanır.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İnternet gazeteciliği tam bir tembel işidir. Basılı gazetecilik ise kültür işidir. Basılı gazetede haber, spor, magazin, reklam ve bulmaca gibi her şey bir arada verilir ama verilmeden önce de bilginin doğruluğu kontrol edilir.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Meslek hayatımda hatıra olarak hep gülümseyerek hatırladığım bir olay var. Hürriyet gazetesi muhabiri rahmetli Ali Akgül ile Adliyede haber takip ediyorduk. Doğanlar Mahallesi'nde iki aile kavga etmiş, Eski Adliye binasının ikinci katında savcılığa getirilmişlerdi. Ali kardeşime, "Kavga büyük, iyi bir haber olur" dedim. Benden önce koşarak çıktı ve hemen fotoğraf çekmeye başladı. Flaşlar patlayınca iki ailede rahatsız oldu ve kadınlar terlikle Ali kardeşimize saldırdı. Ali dayak yerken biz de o anı fotoğraflayıp güzel bir haber yaptık. Tabi o fotoğrafı Ali'ye de verdik.

ALIŞVERİŞİ DERT ETME! *tıkla kapına gelsin!*

www.celikkayalaronline.com

BU ŞEHİRİN MARKETİ

mart

 çelikkayalar
online

Müşteri Hizmetleri

444 67 80

Gazetecilikle ilgili değerlendirme yapan Mustafa Gül, "Gazetecilik benim için bir yaşama biçimi olarak tarif edebilirim. Özel hayatta sosyal hayatta hep bir gazeteci bakış açısıyla hayat devam ediyor. Farkındalığınız en üst seviyede oluyor" dedi

GAZETECİNİN FARKINDALIĞI EN ÜST SEVİYEDE OLUR

Konya Postası'nda girdiği sınavı kazanarak başladığı gazetecilik hayatında Anadolu'da Bugün ve Çare dergilerini yöneten, uzun yıllardır da Akademi de hizmetine devam eden Mustafa Gül, meslek hayatını ve tespitlerini ve anılarını dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'nın Sarayönü İlçesi Eski adıyla Zengen köyü şimdiki adıyla Özkent Mahallesi'nde doğdum. İlkokulu Köyümde orta ve lise tahsilimi Sarayönü ilçesinde tamamladım. Anadolu Üniversitesi Mezunuyum. 1997 yılından itibaren Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde Öğretim Görevlisi olarak görev yapmaktayım. Spor Bilimleri Fakültesinde Spor Gazeteciliği ve Etkili İletişim Becerileri Derslerini yürütmekteyim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 1983 yılında Sayın Durmuş Alagöz'ün sahibi, Rahmetli İbrahim Sur'un Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptığı Konya Postası Gazetesinde Muhabir olarak başladım. Konya postası gazetesi muhabir almak için sınav açmıştı. Ben de birçok adayın katıldığı sınava girdim. Sınav sonucunda göreve başlayan iki muhabirden birisi olarak gazetecilik mesleğine ilk adımı atmış oldum. Yaklaşık bir yıl sonra Rahim Özkaymak grubunun sahibi olduğu Anadolu'da Bugün Gazetesi Yazı İşleri Müdürü olarak mesleğe devam ettim. Yaklaşık olarak 4 yıl bu görevden sonra Arı Matbaası sahibi Sn. Sabri Altun Konya'da aylık bir haber dergisi çıkartma projesi geliştirmiş. Ben de ÇARE isimli derginin yayın hayatına başlamasında yazı işleri Müdürü olarak görev üstlendim ve Konya Basın hayatına bir haber dergisi kazandırmış olduk. Aynı zaman dilimi içerisinde Konya Gazeteciler Cemiyeti Müdürlüğü görevini de yürüttüm. Konya'da haber dergisi olarak en uzun süre yayın hayatını sürdüren ÇARE dergisi daha sonra Sabri Altun'un Konya Basınında Günlük Gazete olarak devam etme isteği üzerine ben ayrıldım. Çare dergisi yayın hayatına son verip Anadolu Manşet Adı altında Günlük gazete olarak devam etti. Daha önce de ifade ettiğim gibi 1997 yılında profesyonel gazeteciliği

aktif olarak bırakıp şimdiki yürüttüğüm akademik hayata geçiş yaptım. Halen akademi görevimi sürdürüyorum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Aktif olarak gazetecilik yaptığım 1980 ve 90'lı yıllar ile günümüzde gazeteciliği bir değerlendirmeye tabi tuttuğumuzda o yıllarda Konya'da yayın yapan gazetelerin hepsinin okuyucu kitlesi trajik rakamları günümüzle kıyaslanamayacak kadar fazla idi. Üstelik baskı matbaa teknolojisi çok eski olmasına rağmen böyleydi. Bir örnek verecek olursak trajik en az olan

gazetenin bile bayi satışı bin 200 den aşağı değildi. Konya'da 80 gazete bayi gazete satardı rakamlar bu seviyede idi. Yeni Meram Gazetesi ilk kez ofset baskı teknolojisini kurdu ve günlük traji 11 binin üzerine çıktı. Bildiğim kadarıyla bugün bunca gazetenin satış rakamı toplamı Yeni Meram gazetesinin o dönemde günlük satış rakamını yakalamış gözüküyor.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir yaşama biçimi olarak tarif edebilirim. Özel hayatta sosyal hayatta hep bir gazeteci bakış açısıyla hayat devam ediyor. Farkındalığınız en üst seviyede oluyor. Sorgulayarak bakıyor değerlendirmeleriniz genellikle bu bakış açılarından sonuçlanıyor. Gelişmelere "Aslında ne?" sorusunun cevabını bulma çabasında oluyorsunuz. Kişiyi çok önemli kabiliyetler kazandırıyor. Görüyor izliyor değerlendiriyor sonuçlandırıyor ve en önemlisi anlıyorsunuz. Yerine göre de anlatıyorsunuz. Kim bu bakış açısında olmak istemez ki?

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazetecilik Mesleği kolay vazgeçilebilecek bir meslek değil ki. Hele de bir hayat tarzı olmuş ise. Elbette özlem duyduğum zamanlar oluyor. Bazen sosyal siyasi ekonomik hatta mahalli ölçekte gelişmeler karşısında "Şimdi tam Gazetecilik yapılacak Zaman" diye

düşündüğüm hatta dost meclislerinde dillendirdiğim zamanlar çok olmuştur. Ancak günümüz gazeteciliği buna çok da fırsat vermiyor. Şimdilerde tabiri caizse "Suya Sabuna Dokunmayalım" anlayışı geçerli gözüküyor. Kurumları incitmeyelim herkesle iyi geçinelim. Olabildiğince reklam ilan gelirimiz artsın kısaca biz çarkımızı döndürelim inancı genel kanaat gibi duruyor. Gazete sahiplerinin yayın yönetmenlerinin müdürlerinin içinde buldukları durumlar da pek iç açıcı değil gibi. Bunları düşündüğüm de ise mesleğe soğuk bakıyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Yazılı Basın gazeteciliği ile günümüzde internet gazeteciliği diye adlandırılan gazeteciliği temelde çok farklı görmüyorum. Hatta biri birinin tamamlayıcısı internet gazeteciliğinin yazılı basını teşvik edici olduğunu değerlendiriyorum. Her iki alanda da haber için verilen emek aynı. Fakat internet gazeteciliğinde haber anlık olarak kısa sürede okura ulaşıyor ulaşma şeklinde maliyet daha düşük. İşte tamda bu noktada yazılı basında görev yapan gazetecilere büyük iş düşüyor. Bülten gazeteciliği yerine araştırma inceleme yapıp aynı haberi daha da tatlandırarak okuyucusuna ulaştırabilme çabasında olmalı. Yani okur İnternet gazetesinde ilgisini çeken haberi ertesi gün gazete olarak daha başka değerlendirilmiş olarak görebilmeli. Bir yönüyle internet haberini "Haberin Habercisi" olarak değerlendiriyorum. Her iki alan da bana göre ihtiyaç. Okurun tercihi noktasında aslında şansları eşit. Bu şans iyi değerlendiren alan okurda sadakati getirecek diye düşünüyorum.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Meslekte uzun yıllar görev yapan her arkadaşımızın mutlaka anıları olur. Tabiatıyla benim de içinde bulunduğum dönemde birçok anım var. Kimi zaman acı kimi zaman üzüntü kimi zaman komik anılara şahitlik edip bazen içinde bulunduğunuz durumlar da gerçekleşmektedir. Her insan gibi biz de duygu taşıyoruz. İçinde bulunulan duruma olaya göre anılar oluyor. Unutamadığım bende derin izler bırakan anılardan öncelikli olanı Beyşehir Gölündeki sandal faciasıdır. O Faciada yakın dostum Konya Postası Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Orhan Samur kendisi eşi çocuklarıyla ve diğer arkadaşların boğularak can vermelerinin acı hatırası bende hala tazeliğini korumaktadır. Yeri gelmişken rahmetle anıyorum.

Mesleki olarak unutamadığım ise Türkiye'de 12 Eylül iktidarı var. Kenan Evren Cumhurbaşkanı Bülent Ulusu Başbakan. İkinci Ordu Komutanlığı Konya'da. Sıkıyönetim biraz esnetilerek devam ediyor. Konya postası gazetesinde çalışıyorum. Tevfikiye Caddesi Vakıflar İş Hanında Gazetemizin idare merkezi. Her sabah iki asker geliyor o gün çıkan gazeteyi elden alarak garnizona götürüyor. Böyle bir iklimde gazetecilik yapılıyor. Muhabir olarak ben bir habere ulaştım. Haber Üçüncü Hava Üs Komutanlığına ait bir eğitim uçağının düştüğü. Haberi doğrulatıp değerlendirdikten sonra gazeteyi baskıya verdik. Prova baskıyı gördükten sonra ayrıldık. Ertesi sabah gazeteye geldiğimde bizim gazetenin manşeti bambaşka idi. Üstelik uydurma haber. Yazı İşleri Müdürüm Deneyimli usta gazeteci Rahmetli İbrahim Sur'un Odasına girdim. Odanın bir Köşesinde birinci sayfa ve spor sayfası basılmış arka sayfaları boş iki bine yakın gazete. Uçak haberi bu baskıda. Rahmetli İbrahim abiyi askerler gece evinden almışlar Matbaaya gelmişler baskı iptal. Haber çıkartılmış yerinde uydurma haber. Haberin başlığı "Bir ilçe Müftüsünün iki Çocuğu Yangında Can Verdi" yaşadıklarımıza içinde bulunup şahitlik ettiklerimize dair o kadar anı var ki şimdilik bunları paylaşmış olayım.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleği 1994 yılında bıraktım. Gerekçe ortaya koymak belirleyici olmaz kanaatindeyim. Birçok sebep söylenebilir. Bu soruyu böyle cevaplamış olma hakkımı kullanmış olayım. Bu vesileyle başta size yayın kuruluşunuza yazı işlerinden matbaa işçisi olarak görev yapan arkadaşlara teşekkür ediyorum. Başarılarınızın devamını diliyorum.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününüz Kutlu Olsun

Hasan Ekici

Gelecek Partisi Konya Milletvekili

**GELECEK
PARTİSİ**

'DİJİTAL DÜNYA İLE SAVAŞAN BİR NESİLİZ'

Anadolu Ajansı Dijital Haberler Direktörlüğü'nde Kıdemli Muhabir olarak görev yapan Gazeteci Ayşe Büşra Erkeç; "Dijital dünya ile savaşan bir nesiliz) basılı gazeteler ve gazetecilik halâ çok değerli ve bence yayın hayatlarına devam etmeliler, bizler de onlara okuyarak destek olmalıyız" diyor

Edebiyat dergisi Eylül'de yazdığı yazılarla basın hayatına giren, Konya Yenigün, Yeni Konya, Merhaba, Memleket ve Hakimiyet gazetelerindeki köşe yazılarıyla İstanbul medyasının yolunu bulup Yenişafak gazetesinde çalışan, halen de Anadolu Ajansında kıdemli muhabir olarak görev yapan Ayşe Büşra Erkeç meslek hayatı, hatıraları ve sektördeki gelişmeleri anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Merhaba kıymetli hemşehrilerim. Aslen Konya-Bozkırlı, doğma-büyüme Konyalıyım. 1981'de dört erkeğin bir bacısı olarak, Meram'da doğdum ve büyüdüm ama topraklarımızdan yani Bozkır'dan hiçbir zaman kopmadık. Bayramlarda ve düşünlerde sıla-i rahim yapmanın yanı sıra, rahmetli babacığım emekli olduktan sonra Torosların eteğinde yaptığı yayla evimizde de maaile bulunmayı, zaman geçirmeyi huy edindik. Bu durum hem topraklarımızla hem de akrabalarla bağları kuvvetlendiriyor. Aldığımız terbiye temelinde de zaten toprağına bağlı ve milli bir yapım olduğumu ifade edebilirim.

Eğitim hayatım başörtüsü sorunlarıyla mücadele ederek geçti, bu nedenle Kon-

ya'da özel kurslarda eğitim aldım. 1995'te Milli Gençlik Vakfı'nda eğitimlerim devam ederken eş zamanlı Açık Öğretim bünyesinde ortaokul ve liseyi bitirdim. Evlilik ve kıymetli oğlum Muhammed İshak Sevgi'nin dünyaya teşrifıyla uzak kaldığım eğitimime yine AÖF Felsefe ile devam ettim. Hala eğitim hayatımız hem görünen hem de mana halinde devam ediyor. Her daim, emre binaen "Beşikten mezara kadar..." bu süreç devam edecektir, diye düşünüyorum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız, hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

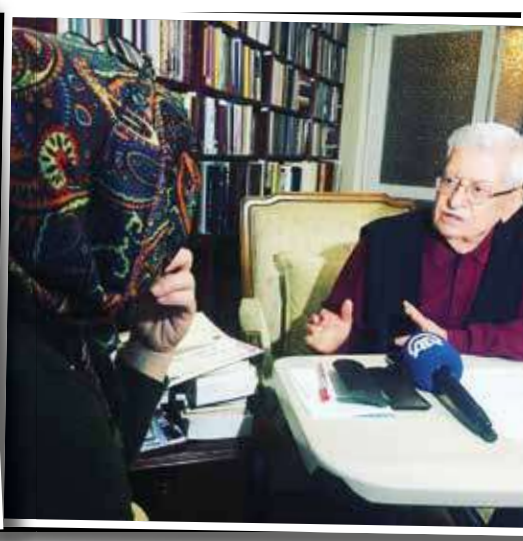
Küçük bir kız çocuğuyken dayımın kızıyla Konya'daki evimizin balkonunda evcilik oynarken, "Büyünce ne olacaksınız?" sorusuna "Gazeteci olacağım ve Felsefe okuyacağım..." cevabımı gerçekleştirmemi sağlayan Yüce Rabbime her daim şükür makamındayım. Oyunlarda gazeteci veya tiyatrocı olurdum, çocukken belli oluyor insan... Şimdi de hayallerimi yaşıyorum diyebilirim.

Konya'mızın meşhur edebiyat dergisi Eylül'de yazım yayımlandığında 14 yaşındaydım. 15 yaşında da gurbetteki babacığma mektup yazarak, Konya gazetelerine

içerik üretmek için izin istediğim yıllarda gazetecilik maceram başladı. Böylece Konya Yenigün ve Yeni Konya Gazetesi'nde köşe yazmaya ve kitap tanıtımları yapmaya başladım. Akabinde Merhaba ve Memleket, Hakimiyet gibi Konya'nın değerli gazeteleriyle mesleğimi, işin mutfağında öğrendim. Gençlik FM'e içerik yazıları gönderdim, radyoda program yapma teklifi de almıştık ama o senelerde gerçekleştirmek nasip olmadı.

2000'li yılların başında internetin hayatımıza girmeye başladığı senelerde de avukat, eğitimci ve öğrenci arkadaşlarımızla oluşturduğumuz "Edebi-Hayat" isimli bir grup ile Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi (TYB) çatısı altında internet dünyasında edebiyat çalışmaları, internet radyoculuğu, akabinde de gazetelerde çalışmalar icra ettik. Hayatıma dokunan her bir meslektaşına ve büyüklerime teşekkür ediyor, buradan sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Bu arada çocukluk diyebileceğim yaşlarımızda radyoculuk deneyimini gerçekleştiremedik ama daha sonra İstanbul'da, İstanbul Valiliği bünyesinde radyo programı yapmayı Rabbim nasip etti. Yılmamak lazım, çalışmaya devam ettiğiniz sürece Al-

lah emekleri asla zayı etmiyor, bunu bizzat yaşadım.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciliğin benim için ne ifade ettiği sorunuzun bendeki cevabı çok derin ve geniş bir yere hitap ediyor, yeterince anlatılabiliyordum ama bence gazetecilik, Allah'ın (cc) insanın fitratına yerleştirdiği bir vasıf... Değerli dostum Sıdika Sarı ile 16 yaşında Merhaba Gazetesinin kapısını çalıp, "Biz Kültür Sanat sayfası hazırlamak istiyoruz." demiştik. Bizi karşılayan Mustafa Balkan Bey, hiçbir şekilde hevesimizi kırmadı ve bize boş bir A-3 deneme kâğıdı verdi, "Bunu doldurun getirin bakalım, sonrasında da görüşürüz." dedi. Konya Büyükşehir Belediyesi'nin önündeki çınar ağaçlarının altında oturup, önce isim bulalım dedik. Belli bir süre isim konusunda beyin fırtınası yaptıktan sonra baktım tepemizde ulu ağaçların dallarından bir yaprak kucağıma düştü. Maceramıza, bir çınar yaprağı ilham oldu ve böylece sayfamızın adını "Çınaraltı" koyduk. Köşe, Kitap Tanıtımı, Kültür Sanat Günlüğü, Röportaj ve Sinema kutucukları oluşturup sayfayı doldurduk. Mustafa Ağabey (Balkan), "Sizde gazetecilik kumaşı var, haftalık hazırlayıp getirin, sayfa sizde..." dedi. Böylece çalışmaya başladık, hala arşivimde bu sayfalar mevcuttur. Sayfaları hazırlarken hiçbir zaman para derdimiz olmadı, sevdiğim için devam ettim, yazdım.

Yıllar sonra yolum İstanbul Valiliği bünyesinde hem yazılı hem internette yayın yapan İstanbul Ajandası, Türkiye'nin en çok okunan ulusal gazetesi olan Yenişafak Gazetesi ve Kurtuluş Savaşı'nın "Halide Onbaşısı", Türk edebiyatının "ilk savaş romancısı" Halide Edip Adıvar ve Gazi Mustafa Kemal

Atatürk'ün yerli ve milli değerlerimizi gerçek-doğru bir şekilde dünyaya duyurmak için kurduğu Anadolu Ajansı'na (AA) ulaştı.

Yaklaşık 10 senedir onurla görev yaptığım ve yapmaya devam ettiğim AA'ya kadar bizi taşıyan yolculukta ki hatta Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı'ndan Basın Kartı almama vesile olan, yerel gazetelerde öğrendiğim meslek ahlakı, hassasiyeti, olaylar karşısındaki duruş ve tarafsızlık düsturunun ortaya çıkardığı çalışmalarım olduğunu ifade etmek isterim. Yani fitratımızda olan Rabbimin ikramı olarak nitelendirdiğim gazetecilik yapmasaydım ne yapardım bilemiyorum. Ülkeme hizmet etmek, tarihe tanıklık etmek benim için en büyük yaşam ikramıdır, Rabbime sonsuz şükürler olsun.

Mesleğe başladığınız dönemde bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Mutfakta işin inceliğini ve ahlakını öğrenmiş bir gazeteci olarak, günümüzde gazetecilik yapmak isteyen gençlere baktığımda çoğunlukla mücadele etmediklerini veya beklentilerinin çok yüksek olduğunu görüyorum. Yenişafak Gazetesi'nde çalışırken tecrübeli ağabey-ablalarımızın peşinden ayrılmazdık. İşin inceliğini, sayfa dizaynından haber yazarken neleri dikkate alacağımızla ilgili sorular sorar, kızsalar bile alınmaz, daha iyisini yapmak için kapılarını tekrar çaldık. Usta-çırak ilişkisinin en güzel yaşandığı ortamlar kendinize bir rehber edinmenizdir ki o sizi pişirsin, tabiri caiz ise terbiye etsin. Hepsini genellemiyorum ama gençlerimizde müthiş bir enaniet var; soru sormayı geçtim yönlendirilmeyi de istemiyorlar.

Ajansta staj yapan gençlerimiz oluyor, bazıları tüm gün oturup cep telefonlarıyla ilgilenerek vakit geçirmeyi tercih ederken, bazıları da sorular soruyor, tanışıyor, işle ilgili detaylara vakıf olmak istiyor. Neden? Çünkü meraklı... Gazeteciliğin şiarıdır merak duygusu. Muhabirlik yaparken meraklı olanları gözlerinden tanır, habere giderken gelmek isteyip-istemediklerini sorardım, gelmek isteyenlere de konuyu verir, araştırmasını söyler ve en az beş soru çıkarmasını, kendi işim bittikten sonra ona da röportaj yaptıracağımı aktarırdım. O kadar heyecanlılardı ki, kimisi gelmekten vazgeçerdi, kimisi heyecandan ağlardı, kimisi de son derece özgüvenli titreyen sesine almadan işe başlardı. Pek çok stajyerim şimdi TRT ve çeşitli TV kanallarında çalışıyor, onlarla gurur duyuyorum. Çocuklarımız okuldan mezun olmuş, yaşları 23-24 ama hiç röportaj yapmamış, basın toplantısına katılmamış, bülten yazmamış... Bence bu durumu telafi etmek için sahaya çıkmaları gerekiyor. Üniversite gazeteleri dâhil, gençlerimize mutlaka sahada olmalarını şiddetle tavsiye ederim.

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Dijital dünyanın sunduğu, haberciliğin de dijitalleştiği bir zamanda yaşıyoruz. Sosyal Medya'nın hayatımıza girmesiyle artık herkes elindeki telefonlarla farkında olmadan gazetecilik yapıyor. Burada dikkati çeken durum ise hiç şüphesiz bilginin doğruluğu konusudur. Bu konuda okuyucularımız dikkatli olmalı. Çünkü dijital-sosyal mecralar algı yönetimi konusunda da büyük bir güç haline geldi. Bunu 15 Temmuz darbe girişimi dâhil, en son İsrail terör devletinin Gazze'de gerçekleştirdiği vahşi katliamı manipüle etmesi gibi defalarca tecrübe ettik.

Oğluma her zaman, beyninin ve kalbinin çöplük olmadığını, okuduğu kitaplara, izlediği filmlere ve dinlediği müziklere kadar dikkatli ve seçici yaklaşması gerektiğini söylerim ki bunlar bizi biz yapan değerlerdir; karakterimizi ve düşünme şeklimizi belirler.

Hepimiz bu detaya dikkat etmeli ve haberin-bilginin kaynağına bakmalıyız. Bunun için de yerli ve milli kaygılarla kurulan, "Doğru ve Gerçek" haberciliğin bayrağını onurla dalgalandıran ve şahlandıran,

Gazetecilik Gönül İşidir

Gece gündüz çalışan,
demokrasinin yanında saftutan,
millet için yazan, emek veren
tüm basın mensuplarının
10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nü kutlarız.

Nazif KARLIER

Memur-Sen Konya Şube Başkanı

hatta yayımladığı haberleri mahkemelerce delil olarak kabul edilen Anadolu Ajansı'nı (AA), resmi kanallarca yapılan açıklamaları takip etmelerini öneririm.

Basılı gazetecilik konusuna gelirsek; bizim nesil için çok kıymetli... Okuyucu için de gazeteci için de kıymetli olduğunu düşünüyorum. Çünkü dokunmak önemlidir, kâğıt kokusu önemlidir. Gazeteni okuduktan sonra koltuğunuzun altına sıkıştırıp, bir dostla iki lafın belini kırarken gazetede çıkan-okuduğunuz bir köşe yazısını veya haberi analiz edip sesli düşünmek, gazeteciyseniz haberinizi kâğıtta görmeyiz-okumanız bambaşka bir heyecan nedenidir.

Çocukken okuma alışkanlığımı edindiren kıymetli ağabeylerim, eve iki gazete alırdı. Biri Millî Gazete, diğeri Yenişafak Gazetesi... Panzehir, İslâm, Kadın ve Aile, Altınoluk gibi dergiler gelirdi her ay... Dolayısıyla bu şekilde büyümüş bir kadın olarak yazılı basın yokluğu benim için kabul edilebilir bir durum değil. Basılı gazeteciliğin önemi çok bariz; nostalji seven biri olarak şu an bile basılı gazete ve dergi aboneliğim olduğunu belirtmeden geçemem. Her sabah işime giderken kapıma takılmış gazetemi alıp koltuğumun altına sıkıştırıp, kahveni içerken okumak, hafta sonu uzun kahvaltımında, pikabımda çalan Türk Sanat Müziği eşliğinde gazetemi okumaktan duyduğum mutluluk ve heyecanı ifade etmem mümkün değil. Bizim nesil için (bizim nesil diyorum, artık çünkü zaman bambaşka bir gerçeği suratımıza çarpıyor, dijital dünya ile savaştan bir nesil) basılı gazeteler ve gazetecilik halâ çok değerli ve bence yayın hayatlarına devam etmelidir, bizler de onlara okuyarak destek olmalıyız.

Elbette burada belirtmeden geçmek istemediğim bir diğer konu ise nostaljimizi yaşarken dijital dünyadan da el-etek çekmemektir. Geçtiğimiz ay Dijital Medya Okur-Yazarlığı başta olmak üzere 7-8 eğitim paketi satın aldım, online olarak izliyorum öğreniyorum, e-devletime sertifikalar eklendikçe de çocuksu bir heyecan yaşıyorum. En başta ifade ettiğim hususu hatırlatmam gerekirse eğitim her dönem ve yaşta şarttır. Kendimizi her daim güncellemeli, okumalı, dinlemeli, izlemeli ve geliştirmeliyiz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Madem Konyalıyız, yola ilk çıktığımız yıllarda rehberim olan bir anımı anlatmak isterim... Değerli bir meslektaşım dedi ki, "Sizden öyle bir haber istiyorum ki konu size ait, bakış açınızı yansıtın." Düşünüyoruz, konu bulamıyoruz, heyecanlıyız, işi doğru yapmak istiyoruz filan. Neyse utana-sıkıla tekrar gittik çaldık kapıyı; dedik ki, "Konu bulamadık ağabey..." Çok yoğun olacak ki başını işinden kaldırmadan, "Çöpleri karıştırın, haberi yazın-gelin, iki saatiniz var" dedi.

Yanımda bir arkadaşım daha var, düşünürken dedik ki Doğanlar Mahallesi'ndeki düşük gelirli ailelerin çöplerini ve zengin mahallelerdeki çöplere bakalım, kıyaslama yapalım, en-leri yazalım, hangi ürünler, markalar tüketilmiş vb... Böylece markalarla gelir düzeyini anlattığımız bir haber çıkardık, koyduk masaya. Yazı işlerindeki ağabey haberi görünce çok şaşırıldı, "Çöpleri karıştırın" derken meğer betimleme yapmış. O haber takdir edersiniz ki çok tartışılabilme ihtimali gözetilerek yayımlanmadı. Lâkin haber konusu noktasında stajyerlerimize, öğrenci ve mesleğe yeni başlayan arkadaşlarımıza anlattığım güzel bir anıdır.

Gazetecilik, neyi nasıl gördüğünüz ve ne aktarmak istediğinizle alakalıdır. İsterseniz çöpten bile milyonlarca konu çıkartabilirsiniz lâkin bir Müslüman olarak bakış açımızı Hakka ve halka çevirmeliyiz.

Mesleğe devam ediyorsunuz ama pozisyonunuz farklı. Geçmişten duyduğunuz bir özlem var mı?

Evet, meslekten kopmuş veya uzak değilim ama yaklaşık bir-iki senedir haber üretmiyorum. Çünkü belli bir süre AA Haber Akademisi'nde görev yaptım. Şimdilerde ise AA Dijital Haberler Direktörlüğü'nde Kıdemli Muhabir olarak, idari asistanlık vazifesini icra ediyorum.

Haber kovalamak, röportaj yapmak gibi heyecanlı koşuşturmaları özlemiyor değilim. Fakat, "Görev alınmaz verilir" düsturunca hayata bakıyorum. İlerleyen süreç ne getirecek bilemeyiz, mutluyum, verilen vazifeyi elimden gelenin fazlası ile icra ediyorum. Allah utandırmasın.

Bu vesile ile Haktan yana kalemini bir kılıç gibi kuşanan, doğrudan ayrılmayan meslektaşlarımın 10 Ocak Gazetecileri Günü'nü kutluyorum. Selam ve muhabbetlerimle, saygılar sunuyorum.

Mell's Caramel

10 OCAK Çalışan
Gazeteciler Günü
Kutlu Olsun

www.hurmetdole.com
Buyukkayacik Osb Mh 416 Sk
No: 8/1 Selçuklu KONYA/TÜRKİYE

KONYA ÜNİVERSİTESİ
ŞUBESİ

Çalışan Gazeteciler
Günü'nüz Kutlu Olsun

"Basın, demokratik hukuk devletinin
temel taşlarından birisidir."

Mithat ŞAFAK

Sağlık-Sen Konya Üniversite Şube Başkanı

BAŞKALARININ YAZDIĞINI YAYINLAMAKLA GAZETECİLİK OLMAZ

Bugünkü gazetecilikle ilgili eleştirilerde bulunan Süleyman Alagöz;

“Bugünkü gazeteciliğin fason olduğunu söyleyebilirim. Çünkü başkalarının yazdığını yayınlamakla gazetecilik yapılıyor. Bizim dönemimizde bütün gazetelerin muhabirleri kendi haberlerini toplar kendi perspektifinden yazardı” dedi

Süleyman Alagöz eline kalem alıp hiç haber ya da makale yazmadı. O sadece işveren olarak Konya Postasını yönetti. Haberciliği, haber servisindeki personelin inisiyatifine bırakırken Konya'nın üçüncü ofset gazetesini oluşturdu, ilk renkli baskıya geçişinin temelini attı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Çumra'ya bağlı Apasaraycık köyünde 23 Mart 1951'de doğdum. İlk üç sınıflı köyde okuduktan sonra 1962 yılında Konya'nın Ulurmak mahallesine taşındık ve son iki sınıflı Hürriyet İlkokulunda okudum. Sonra da Devrim Ortaokulundan mezun oldum.

İş hayatınız nasıl başladı ve gazeteciliğe geçişiniz nasıl oldu?

O günün şartlarında liseye gitmedim. 1973 yılında Et Balık Kurumunda memur olarak göreve başladım. 1981 yılına kadar orada çalıştıktan sonra o yılın mart ayında istifa ettim.

Abim Durmuş Alagöz 1977 yılından beri Konya Postası gazetesini çıkarıyordu. Ben memuriyetten ayrılınca iki sene kadar beraber çalıştık. Sonra gazeteden ayrılıp Tarsus'tan bir matbaa makinası satın aldım ve Matbaacılar Sitesinde bir arkadaşın dükkânına kurarak kendi işimi yapmaya başladım. İki sene kadar bu şekilde çalıştıktan sonra bu makineyi Mersin'de bir matbaacıya satıp Kahramanmaraş'tan bir matbaayı komple devraldım. Konya'ya getirdiğim makinelerle Vali İzzetbey Caddesinde yeni bir matbaa açıp 1987'ye kadar bu işi sürdürdüm.

Sonra Konya Postasına iddialı bir dönüş yaptınız ve Konya'ya üçüncü

ofset gazeteyi kazandırdınız. Bu süreci anlatır mısınız?

Biz üç kardeş farklı işlerle meşguldük. Abim Durmuş Alagöz Konya Postası gazetesini devretmek istediğini söyleyince İnşaat Mühendisi kardeşim Mustafa Alagöz ile karar verip birlikte 1987'de Konya Postası'nı devraldık.

O yıllarda gazetenin yazı işleri servisi ve matbaası Modern Vakıflar Çarşısında idi. Önce habercilikte iddialı olacak bir yazı işleri kadrosu oluşturmamız gerekiyordu. Konya Postasında daha önce çalışan ve dürüstlüğü kadar mesleki kabiliyetinden de emin olduğumuz Orhan Samur'u Türkiye'de Yarın gazetesinden Yazı İşleri Müdürü olarak transfer ettik. Kadronun diğer elemanlarını da Orhan Samur'un tercihiyle bıraktık.

İyi bir haber servisimiz olmuştuk ama teknoloji olarak gerideydik. Ofset teknolojisinin geliştiği bir dönemde tipografik baskı yapmak, dönemin şartlarını göz

ardı etmek doğru olmazdı. Haberler entertip makinesinde kurşunla diziliyor, başlıklar hurufat kasesindeki harflerden tek tek hazırlanıyordu. Günlük taze fotoğraf kullanabilmek için de metal klişe yaptırmamız lâzımdı ve bu epeyce masraflı olduğu gibi zamanla yarışılan bir sektörde büyük dezavantajdı.

Bir yandan bilgisayarlar alıp dizgi servisini oluştururken diğer yandan o günün şartlarında iyi bir paraya ofset baskı makinesi satın aldık ve Dülgerler Sokak'ta üç katlı binaya taşındık. Gazeteyi devraldığımızdan itibaren, oğlum Ahmet Alagöz de genç yaşında gazetenin her işine koşturdu, yardımcı etti. Dizgi servisinde, matbaada oluşan ihtiyaçlar için kendini geliştirdi ve bize yardımcı oldu.

Orhan Samur hem personeli hem de kurumu düşünen, çalışkan ve değerli bir yazı işleri müdürüydü. Ekip ruhuna sahipti. Habercilikte iddialı olduğu kadar özel eklerle de gazeteye büyük bir katkı kazandırdı. Aynı şekilde Spor Servisimizi yöneten Ahmet Eser'de haftalık spor ekleri hazırladı ve tiraj bakımından Konya Postası iyi bir seviyeye geldi.

Meslekten ne zaman ve hangi gerekçeyle ayrıldınız?

Bizim 1987'de kurduğumuz kadro zaman içinde değişime uğradı. Orhan Samur'u 1993 yılında Beyşehir gölünde elim bir kazada kaybetmiştik. Sonra gazete binamızı daha merkezi bir konuma taşıdık. 1999'un Ağustos ayında kardeşim Mustafa Alagöz ile ortaklığımı sonlandırma kararı aldım ve ayrılıp kendi matbaamı kurdum. Bu tarihten itibaren ticaretimle meşgul oldum. Matbaayı da beş yıl önce devredip emekliliğe çekildim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bugünkü gazeteciliğin fason olduğunu söyleyebilirim. Çünkü başkalarının yazdığını yayınlarak gazetecilik yapıyor. Bizim dönemimizde bütün gazetelerin muhabirleri kendi haberlerini toplar kendi perspektifinden yazardı. Biz de muhabirlerimize, "Şu haberi yaz, şunu yazma diye" müdahale etmezdik. Bugün gazetelerde muhabirliğin tükenme noktasına geldiğini görüyoruz. Kurumların servis ettiği bültenlerle, ajansların servis ettiği haberlerle gazetecilik yapınca muhabire ihtiyaç kalmıyor, iş dizgi servisinde bitiyor. Oysa muhabir gittiği basın toplantısında soru sorabilen, açıklamaları farklı yönleriyle gündeme getirme becerisine sahip, yürüdüğü yoldaki eksiği görüp haber yapabilen, araştıran, sorgulayan insandır.

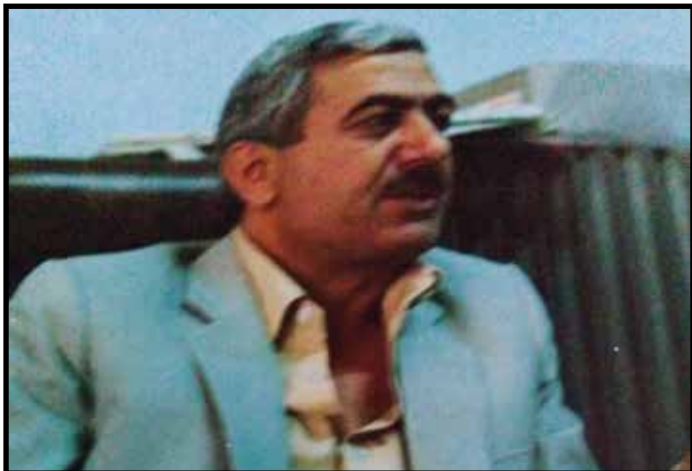
Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Matbu gazeteciliğin zahmeti de masrafı da çoktur ama kalıcıdır. Çünkü gazetenin arşive girmesi ve tarihe mül olması açısından önemi büyüktür. Bugün İl Halk Kütüphanesi arşivine girdiğiniz zaman yetmiş, seksen sene öncesine ait gazeteleri bulabilirsiniz. İnternet gazeteciliği daha masrafsız ve haberin çok hızlı yayılmasını sağlıyor ama bilginin dijital platformlarda çabuk eskidiğini ve kaybolduğunu görüyoruz. Kâğıt gazeteler piyasada varlığını koruyamazsa korkarım ki geleceğe ciddiyle hazırlanmış bir gazete arşivi bırakılamayacaktır. Çünkü bilhassa sosyal medya denilen platformda doğruluğu teyit edilmemiş bilgilerin servis edildiğini görüyoruz. Oysa sorumlu gazetecilikte sistem haberin doğruluğunu kontrol eder; muhabirin yazdığı haberi önce istihbarat şefi ya da haber müdürü görür sonra yazı işleri müdürü okurdu.

Unutmadığınız mesleki bir anınız var mı?

Biz işveren olduğumuz için habercilik hatıramız olmadı tabi ama gazetemizde çıkan haberlere dair çok hatıramız var. En önemlisi, 1993 yılının Temmuz ayında bir cumartesi günü Yazı İşleri Müdürümüz Orhan Samur'u Beyşehir gölünde yaşanan tekne faciasında eşi ve üç çocuğuyla birlikte kaybetmemizdi. Sadece kurum olarak bizim değil, bütün gazetecilerin yüreği yandı. Bütün Konya Orhan Samur'un cenazesine sel olup aktı. Allah rahmet eylesin. Hatta hiç unutmam, bizim personelin bir kısmı Beyşehir'de arama çalışmalarını takip ediyor, bir kısmı gazetede perişan vaziyette bekleyiş içindeydi ve o gün bizim birinci sayfamızı, geçmiş yıllarda Konya Postasında da çalışan Yeni Meram'ın Yazı İşleri Müdürü rahmetli İbrahim Sur hazırlamıştı. Gazeteciler her ne kadar rekabet içinde olsa da bu tür durumlarda yardımlaşma duygusuna sahipti.

Bir de Meram Belediyesinin ekmek fırınıyla ilgili ciddi bir iddiayı gündeme taşımıştık. Orhan Samur aslında o dönem seçimlerde Veysel Candan'ı destekleyen haberler yapmıştı ve Başkan bizim gazetede köşe yazarlığı da yapıyordu. Ama ekmek fabrikasında madeni yağ kullanıldığı ile ilgili ciddi bir bilgi gelmişti ve Orhan Samur bunu haber yaptı. Haber gazetede çıkınca Veysel Candan telefon edip epeyce sitem etti ve bu olayla münasebetimiz bitti.

Güçlü gazeteci, güçlü basın kuruluşunun; güçlü basın kuruluşları da güçlü demokrasinin tesisini sağlamaktır.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününüz Kutlu Olsun

Metin Töke
Türk Sağlık-Sen Konya Şube Başkanı

10

“Bugünkü haberin yarın gazetede yayımlanması artık gecikmişlik sayılıyor” diyen Yüksel Soylu, çağın gereklerine göre hareket edilmesi ve matbu gazeteciliğin içerik anlamında yenilenmesi gerektiğini savundu

ÇAĞIN GEREKLERİNE UYUM SAĞLAMAK LÂZIM

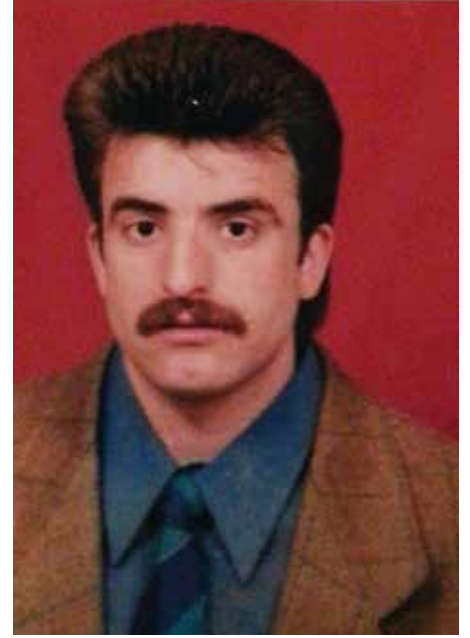
Konya'nın yetiştirdiği gazetecilerden biri de Yüksel Soylu. Konya'da başlayan gazetecilik serüvenini Alanya'ya taşıyan Soylu, meslekte önemli görevler yaptı, dikkat çeken başarılarına imza attı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'nın köklü ailelerinde olan Tenekeçiler sülalesinden Mehmet ve Ayşe Soylu'dan, 20 Nisan 1964 tarihinde Konya Meram Uzunharmanlar Mahallesi'nde dünyaya geldim. Kemal abim, kardeşim Muammer Soylu'nun ortanca kardeşliyim. Onlarla birlikte aynı meslek sahibi olarak gazetecilik yapmaktayım.

İlkokula 1971 yılında başladım. 1. sınıfı Zafer İlkokulunda okudum ve Mithatpaşa ilkokulu yapılıncaya oraya geçip 1975 yılında mezun oldum. Konya'da meşhurdur; ilkokulu bitirince aileler genelde çocuklarını bir-iki yıl Kur'an Kursuna gönderirler. Ben de 1976 yılında mahallemizde bulunan Uzunharmanlar Kuran Kursunda okudum. Ortaokul hayatım 1977 yılında eski hapishanenin yanında bulunan Konya İmam Hatip Lisesine kaydolmamla başladı. Eğitim sekiz ders üzerinden veriliyor ve ikindiye kadar sürüyordu.

Bu zaman zarfında, gazeteci Kemal Soylu abim de Gazi Lisesinde okuyordu. Allah başımızdan eksik etmesin; babam askerliğini Kore'de yapmış ve teskereye gelirken ufak bir fotoğraf makinası getirmiş. Abim o makine ile kendi halinde fotoğraf çekiyor ve tab ettiriyordu. Konya'da Anıt civarında Foto Karagöz vardı. Lisede okurken fotoğraf bilgisini iletirmek için tatil günleri orada çalışıyordu. Çoğu bilir, eskiden 2. Ordu Konya'da idi. Rah-

metli Turgut Özal zamanında onun memleketi Malatya'ya taşındı. Ayrıca Dutlukırı'nda 487. Acemi Askeri Birliği vardı. Buradaki askerler Konya esnafının geçim kaynağı idi. Çarşı iznine çıktıklarında şehir merkezini gezer, yer, içerlerdi.

Abim de Cumartesi ve Pazar günleri Alaaddin Tepesinde asker fotoğrafları çeker, ertesi hafta tab edip, birlikte götürür parasını alırdık. Her hafta onlarca fotoğraf çekip ertesi hafta götürüp Alâeddin'de askerlerin fotoğraflarını teslim ediyorduk. Sonra abim o çalıştığı Foto Karagöz ile ilişkisini kesip evimize karanlık oda yaptı. İkinci el bir agrandizör temin ederek evde siyah beyaz fotoğrafları tab edip, önceki gibi asker fotoğraflarının çekimini tatil günlerinde sürdürdük. Bu

arada akrabaların da bahçeli düğünlerinde fotoğraflarını çekiyorduk. Bu vesileyle fotoğraf çekme sevdası bize de bulaştı.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Kemal abim Yeni Meram gazetesinde muhabir olarak işe başlayınca ben de oraya gidip gelmeye başladım. Rahmetli Mehmet Gazel, İbrahim Sur gibi abilerle o dönemde tanıştım.

Anarşi olaylarının başlaması üzerine İmam Hatip Lisesini Ortaokul kısmında bırakmak zorunda kaldım. Hatta bazı yürüyüşlere katılıp biz de destek veriyorduk. Okulların çatışma alanına çekilmeye başladığı o günlerde ortaokul bölümündeyken eğitimi bıraktım. Babam sanayici olduğundan üç yıl sanayide çalıştım ama gazeteciler ile bağımlı koparmadım.

Abimin sayesinde birçok gazeteci ile tanıştım ve gazete bürolarına gider gelirdim. 1984 yılında vatani görevim için 1964/1 tertip olarak Malatya'ya gittim. Bir ay sonra Ankara Etimesgut'a geldim. Burada üç ay acemi birliğinde askerlik yaptıktan sonra dağıtım iznine de salmayıp Kıbrıs'a gönderdiler. Kıbrıs'ta 14 ay askerlik yaptım.

Bir aylık iznimi kullanmadığımı fark eden Bölük Komutanı, “İznini yakarım” deyince Konya'ya izine geldim. 1985 yılında tezkereyi alıp Konya'ya döndüm. Askerlikten sonra bir süre medya dışında çalıştım. Kemal Soylu abim Milliyet Gazetesinin Alaaddin Bulvarında Milliyet Konya Bürosunu açıp Genç yaşında Konya Bürosunun Şefi olunca bende onun yanında çalışmaya başladım. Konya'da görev yapan basın mensuplarıyla bu süreçte daha yakından tanışır olduk.

Konya'da ilk defa renkli ve kuşe ofset baskılı, aylık olarak yayın yapan, bütün ilçelerde dağıtılan Flaş dergisini çıkardık. Gitmediğimiz ilçe kalmadı. Reklam ve röportajlarla o dönem Konya'da bir çığır açtık. Kadromuzda deneyimli gazeteciler ile çalışma imkânımız oldu. Dergimiz büyük bir başarıya ulaştı ve Antalya olmak üzere sayılı illerde de haber ve reklamlarla okuyucusu ile buluştu. Bu arada Mehmet Akif Lisesini dışardan bitirerek diplomamı aldım.

Alanya'ya yerleşme kararını neden aldınız, hangi kurumlarda görev yaptınız?

Milliyet Konya Bürosunda üç kardeş birlikte çalışırken ağabeyim Kemal Soylu bir planlama yapıp kardeşim Muhammer'i Alanya'da istihdam etti. Ben de ara sıra Alanya'ya ziyaretine gidiyordum. Tabi Alanya dünya şehri; deniz, güneş, plajları ile bizde bir özlem bırakıyordu. 1992 yılında, Selçuklunun kışlık başkenti olan Alanya'ya yerleşmeye karar verdim. Burada uzun yıllar Milliyet Gazetesi Alanya muhabiri olarak çalıştık.

Sonra Sabah gazetesine geçtik. Türkiye'nin en teknolojik baskı tesislerini kuran Sabah grubu Antalya'ya Avrupa'nın en iyi gazete parkurunu kurarak Antalya ve Akdeniz Bölgesine özel yayın yapmaya başladı. Bu arada Akdeniz eki çıkararak bölgelerin haberlerine büyük yer veriyordu.

Uzun yıllar Sabah gazetesinde çalıştıktan sonra Kanal 7'nin kuruluşu Yurt Haber Ajansında çalışmaya başladım. Alanya bölgesinden güzel haberlere imzalar attık. Star gazetesi kurulduğu zaman Alanya'da muhabirliğini yaparak uzun yıllar bu gazetede çalıştık. Patronumuz Cem Uzan idi. Gazete el değiştirdiğinde Star gazetesinden ayrıldık.

Alanya'da Flaş dergisini devam ettirerek uzun yıllar okuyucusu ile buluşturduk. Bu sırada Alanya bölgesinde Hürriyet, Milliyet, Sabah, Posta, Star, Akşam ve Güneş gazetelerine ilan ve reklam almaya başladık. Alba Ajans adı altında reklam ajansı kurarak Alanya, Gazipaşa, Manavgat, Side ve Antalya'dan vatandaşların ilan ve reklamlarını almaya başladık.

Zamanla siz de internet medyasına yöneldiniz ve site sahibi oldunuz. Bu süreci anlatır mısınız?

İnternet furyası başlayınca gazetelerin de yavaş yavaş satışları düşmeye başladı. Bu arada maliyetlerin artmasından dolayı Antalya'da birçok yerel gazete kepenk indirdi. Bundan dolayı internet haber sitesi kurarak hizmetimize devam etme kararı aldık. 10.01.2013 tarihinde "Tıklayın, haberiniz olsun" sloganıyla www.gazetealanya.com haber sitesini yayın hayatına soktuk. Tam on yıldır Alanya ve çevre ilçelerinde özel haberlerimizle okuyucularımıza doğru tarafsız ve objektif olarak hizmet etmekteyiz.

Basılı medya ile interneti mukayese edebilir misiniz?

Çağın gereklerine uyum sağlamak lazım. Bilginin bir saat sonra eskidiği bir devirde yaşıyoruz. İnsanlar, parkta çay içerken, kumsalda güneşlenirken telefonlarından gelişmeleri anlık takip etmek istiyor. Bugünkü haberin yarın gazetede yayımlanması artık gecikmişlik sayılıyor. Aslında bu süreç televizyonculuğun yaygınlaşması sırasında d görülmüş, bazı önemli toplantılar, organizasyonlar canı yayınlanarak gazete haberciliğinin eskiyeceğine dair sinyaller verilmişti.

Matbu medya varlığını sürdürmek için içerik anlamında kendini yenilemeli, diye düşünüyorum.

Bu vesile ile tanıyan tanımayan bütün gazeteci arkadaşlarımla 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününü kutluyor, vefat etmiş olanlara Allah'tan rahmet diliyorum. Ayrıca bu röportaja imkân veren Yenigün yetkililerine de çok teşekkür ederim.

10 OCAK Çalışan Gazeteciler Günü

Toplumsal bilinci ve kamu yararını
gözeterek emek veren, fedakârca
çalışarak gelişmeleri halkımızla paylaş-
ma yolunda emek harcayan tüm basın
mensuplarımızın
Günü Kutlu Olsun...

YUNANİSTAN'I KARIŞTIRAN ADAM!

Yunanistan'a kupa maçına giden Seyit Ali Gülcan, "Türkiye ile Yunanistan ilişkileri 90'lı yılların sonunda sıkıntılı olduğu için, benden haber alınamayınca kaybolduğum veya kaçırıldığım düşünülerek bizim SWAT diye bildiğimiz özel kuvvetlere haber veriliyor" diyerek başına gelen ilginç olayı anlatıyor

Seyit Ali Gülcan Yeni Konya gazetesinde amatör maç izleyerek başladığı meslekte televizyonculuk alanını seçerek SUN TV ve KTV'de uzun yıllar habercilik yaptı, spor programları sundu. Halen Konyaspor'da foto muhabirliği yapıp internet sitesini yöneten Seyit Ali'nin Koraç Kupası maçı için gittiği Yunanistan'da, kaçırıldı zannedilmesi bakımından nasıl bir kriz çıkarmış?

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

2 Ekim 1979 Konya doğumluyum. Mesleğe 15 yaşında önce Yeni Konya Gazetesi'nde amatör maçları takip ederek, ardından da Türkiye'nin ilk yerel televizyonu olan SUN TV'de o zamanlar Spor Müdürü olan çok kıymetli Ali Tunç hocamın yanında çalışarak başladım. Tripod, kamera çantası taşıyarak başlayan süreçte 32 yılı geride bıraktım. Meram Ticaret Lisesi'nden mezun olduktan sonra muhasebe bölümünde çalışmak yerine çok sevdiğim sektörde kalmayı seçtim. 1996-2003 yılları arasında SUN TV'de, 2003-2006 yılları arasında KTV'de spor servislerinde çalıştım. Aynı zamanda spor programları sundum. 6 Eylül 2006'da gelen bir teklif üzerine hiç düşünmeden, 5 yaşından beri içerisinde olduğum, yaz okullarında kale-

cilik, eskilerin tabiriyle 2,5'lük (top toplayıcılık) yaptığım ve basın mensubu olarak takip ettiğim KONYASPOR'a geçtim. Kulüpte yaklaşık 18. yılımı geride bıraktım. Açık Öğretim Fakültesi'nden İktisat ve Halkla İlişkiler Bölümlerinden mezun oldum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 15 yaşında o dönem Yeni Konya Gazetesi'nde çalışan ağabeyim Hasan Hüseyin Gülcan'ın sayesinde hafta sonları Sanayi ve Dumlupınar Sahalarında oynanan amatör maçları takip ederek başladım. Sonrasında Ali Tunç hocamla tanışım ve kendisinin tavsiyesi ile SUN TV'de çalışmaya başladım. Önceliğim kendisiyle birlikte özellikle amatör branşları takip etmektir. Bu çok hoşuma gitti. Zaten sporun içerisinde biriydim. Yavaşta kamera çekimi yapmaya başladım. Ali hocamın kırmızı bir bisikleti vardı. Bisikletin arkasında eski Atatürk Stadyumu'ndaki tüm amatör branşlardaki organizasyonları takip etmeye başladım. Sonrasında o dönemin imkanlarıyla montaj yapmaya ve diğer cihazları kullanmayı öğrendim. Ve sürekli olarak sektördeki yenilikleri imkân ölçüsünde takip ettim. O dönemler bugünkü gibi internet yoktu. İnternete bağlantıyı

çevirmeli telefonla yapıyorduk ve süremiz kısıtlıydı. Ama on dakika bile olsa internete bağlandığımda yenilikleri aldım. SUN TV'de spor muhabirliği, spor programı sunuculuğu ve spor müdürlüğü, KTV'de de aynı görevleri yaptım.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

İmkânlar açısından mukayese bile edilemez. Şimdi imkanlar üst seviyede. O zamanlar fotoğraflar makineleri bu kadar gelişmiş değildi. Film kullanılıyordu. Sarmal film olduğu için zayi etmemek adına idareli kullanıyorduk. Kamera kasetlerinde de aynı durum söz konusuydu. Bir kaseti, 60-70 defa üzerine çekim yaparak kullanıyorduk. Şimdi her şey dijital. İnsanları kolaylığa alıştırıyor. Sosyal medya ve iletişim araçları nedeniyle habere ulaşmak son derece kolay. Başladığım dönemde böyle imkânlar tabii ki de yoktu. Ama o zamanlar habercilik yapmanın zevki bir başkaydı. Şimdi görüyorum meslekte artık her şey dijital cihazlara bağlı. Gazete satışları ve yerel televizyon izlenme oranları çok düşük. Bizim zamanımızda meslekte haber atlatma olayının zevki vardı. Şimdi var mı bilmiyorum. İmkânlar iyi ama gazetecilik

mesleği neredeyse yok olma noktasında. O dönem imkanlar azdı ama gerçek gazetecilik yapılıyordu.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Klişe olacak ama gerçek anlamında bulaşıcı bir hastalık gibi. İçerisine bir girdiğinde ve üzerine bulaştığında kesinlikle bırakamıyorsun. İyi ki başlamışım ve devam ediyorum.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

İlk başlarda duyuyordum. Ama sonrasında yaşananlar, insanların birbirlerinin ayaklarına çelme takmaya başladıklarını gördüğümde ve gelinen noktada gazetecilik mesleğinin dijitalle yenik düştüğünü gördükten sonra böyle bir özlemin doğru olmadığını düşünmeye başladım. Ama arada sırada eski günleri yâd edip, eski gazetecilik mesleğini özlemiyor değilim.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Birçok insan için internet gazeteciliği erişim kolaylığı açısından tabi ki de çok daha iyi olabilir. İsteddiğiniz yerden haberlere özel içeriklere ulaşabiliyorsunuz. Ama benim için gazete kâğıdının kokusu gibisi yok. Gazeteden haber okumak, sayfaları çevirmek, o çevirme sesleri hiçbir şeye değişilmez. Bizim evde babam hala basılı gazete okuyor. Ve Allah uzun ömür versin, bundan da kesinlikle vazgeçecek gibi değil.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Birçok anı var tabi ki. Yukarıda da bahsettiğim gibi mesleğe başladığımda o dönemki spor müdürüm Ali Tunç hocamla birlikte amatör branşları hocamın bisikletini ulaşım aracı olarak kullanarak takip ediyorduk. O dönemler daha kilolu olduğum için ekipmanları taşımakta zorlanıyordum ve arkadaşlarım bu konuda yardımcı oluyordu. Hatta Kazım Özçelik'in çantamı taşıırken yardım ettiği anda çekilen bir fotoğraf hala hafızamdadır ve gazetelerde de yayınlanmıştı. O dönem Atatürk Stadyumu içerisinde bulunan salonlarda takip ettiğim amatör maçları, il ve Türkiye bazında yapılan şampiyonaları, profesyonel basketbol, voleybol ve futbol maçlarını, kurduğum arkadaşlıkları-dostlukları kesinlikle unutamam.

Birçok özel anı var ve bunları birbirinden ayırt etmem zor. Ama ilk kez uçağa bindiğim 1998 yılında Kombassan Konyaspor basketbol takımı ile Yunanistan'a Koraç Kupası maçı oynamaya gitmiştik. İlk uçağa binişim yorgunluğa sebebiyet vermişti. O dönemin koçu Murat Didin beni çok severdi ve bana tek kişilik büyük bir süit oda vermişti. Takım antrenmana gidecekti. Ben uyuduğum için antrenmana gidemedim. Sonrasında odama geliniyor. Kapıyı çalınıyor ve açan yok. Türkiye ile Yunanistan ilişkileri 90'lı yılların sonunda sıkıntılı olduğu için, benden haber alınamayınca kaybolduğum veya kaçırıldığım düşünülerek bizim SWAT diye bildiğimiz özel kuvvetlere haber veriliyor. En son uykumda duyduğum kapının yumruklanması ve seslerin gelmesiydi. Aradan on saniye geçmeden odamın camı kırılarak içeriye iki SWAT elemanı girdi. Tabi ki uykudan yeni kalkmış biri olarak, dillerinden de ne dediklerini anlamadığım için yaşananları görünce hala rüyada olduğumu ve bir film sahnesinin içerisinde yer aldığımı düşünüyordum. Ama böyle olmadığını, odamın kapısı kırıldığında ve karşımda 5-6 tane daha SWAT elemanı gördüğümde ve Murat Didin hocamın azarlamalarıyla kendime geldiğimde farkına varmıştım. Bu herhalde yeryüzünde çok az insanın başına gelebilecek bir durum.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleği aslında bırakmadım, sektörün farklı bir kolunda devam ediyorum. 6 Eylül 2006'da Konyaspor'dan teklif geldiğinde hiç düşünmeden o dönem görev yaptığım KTV'den ayrıldım. Konyaspor'da foto muhabirliği ve internet sitesi yöneticisi olarak göreve başladım.

Doğru, ilkeli ve tarafsız gazetecilik anlayışı ile zor şartlarda fedakare görev yapan değerli basın mensuplarımıza başarılarla dolu bir meslek yaşamı diliyoruz.

**10 Ocak
Çalışan
Gazeteciler
Günü
kutlu olsun**

GAZETECİLİK YAZILI BASINDIR

Gazetecilikle ilgili düşüncelerini aktaran Yalçın Mor, “Bana göre gazetecilik yazılı basındır. “Söz uçar, yazı kalır” demiş atalarımız. Yazılı basın, yani ana medyanın bizim dönemlerde bir ağırlığı, saygınlığı, güvenilirliği, ayrıca ahlâki-etik değerlere bağlılığı vardı” dedi

Konya medyasının ilçe haberciliğini önemsemediği yıllarda Konya Postasının Akşehir İlçe Büro Şefi olarak üç bin tirajı yakalayan ve yazdığı haberlerle ilçede büyük yankı uyandıran Yalçın Mor, elde ettiği popülarasyona rağmen, ekonomik sebeplerle memuriyeti tercih edip çok sevdiği sektöre veda etti. Yalçın Mor zorluklarla dolu yıllarda yazdıkları başarı hikâyesinin serüvenini anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Akşehir'in Kızılca mahallesinde Nisan 1959'da dünyaya geldim. Akşehir 24 Ağustos İlkokulu ve Merkez Ortaokulundan sonra ve Akşehir Ticaret Lisesini 1978'de bitirdim. 40 yıl sonra 2018'de Selçuk Üniversitesi Akşehir Meslek Yüksekokulu İşletme Yönetimi Programı Ön Lisans mezunu oldum. Halen Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümünde lisans tamamlamaya çalışıyorum.

İş hayatına nasıl atıldınız?

Toplam 20 yıla yakın baba mesleği olan inşaatlarda duvar ve kalıp ustalığı yaptım. Akşehir'de ve Isparta'da inşaat taşeronluğu, şantiye kalfalığı, Suudi Arabistan'da, Antalya Kumluca'da inşaatlarda çalıştım. Kitapçı da çalıştım. Bakkal dükkânı işlettim. Ekmek fırınında çalıştım. Toptan Attariye pazarlamacılığı yaptım.

Gazetecilik serüveniniz nasıl başladı?

Konya Postası sahiplerinden Mustafa Alagöz ile Avukat Yusuf Bodur'un arkadaş olduğumu sonradan öğrenmiştim. Ağustos 1989 ayında Yusuf Abi beni çağırdı, Konya Postası'nın temsilciğini teklif etti, gazete bürosunun Ceylanlar Çarşısı'nda tutulduğunu söyledi, kendisi de köşe yazılarıyla ve diğer çalışmalarla ilgili her türlü desteği vereceğini taahhüt etti. Ben de

kabul ettim.

Temsilcilik bürosunun kurumsal olması için vergi levhasının tasdikli sureti, Temsilcilik yazısı ile masa sandalye gibi mefruşatı tamamlandı. Ardından hemen faaliyete başladık. İlk önce gazetenin tanıtımı için günlük 40-50 adet gazeteyi bir ay boyunca resmi kurum, siyasi partiler, sivil toplum kuruluşları ve abone olabilecek kişilere ücretsiz dağıttık. Bu arada; Av. Yusuf Bodur ile Mustafa Alagöz ağabeylerle resmi ve sivil toplum kuruluşlarına ziyaretlere gittik.

Ekim 1989'dan itibaren 75 adet gazete abonesi ile faaliyete devam ettik. 1989 yılı sonuna doğru gazete abonesi ve tirajımız 85'i buldu. Süleyman ve Mustafa Alagöz'lerle yaptığımız anlaşma ile; Sigorta primlerim yatırılacak ve ücret olarak da ilân-reklam gelirleri ile gazete tiraj gelirlerinden yüzdelik prim, yani pay almak üzere anlaşmaya varıldı. Bu arada temsilcilik bürosunun kira ve diğer giderleri Alagöz'lerce ödenecekti ve öyle de oldu. 1990-1992 yıllarında gazete günlük tirajı ortalama 400 adedi buldu. İlân ve reklam gelirleri de mükemmeldi. Bir de özel ve tüzel kişilere, siyasilere özel haber ile tam sayfa ilân ve reklam alınmasıyla, ayrıca bin ila üç bin adetlik ilave gazete satılması ile Allah bereket versin, her ay hesap görüldüğünde ciddi ödemeler yaptım ve bize de maddi manevi güzel kazançlar getirisi oldu.

Hatta bu yüksek performansla istinaden gazete sahiplerince farklı zamanlarda iki çeyrek ve bir yarım altınla ödüllendirildim. Ama ne yazık ki 1993 yılında itibaren reklam gelirleri ciddi düşüşleri gördü. Yani bu da gösteriyor ki mahalli basının destekleyici yan gelirleri olması lazım ki devam ettirebilsin.

Bu dönemde Konya Postası bir de Anadolu Ticaret Gazetesi yayınladı, onun da Akşehir Temsilciliğini yaptım. İki gazetenin de faaliyet alanını bir hayli genişlettim;

Çeltik, Yunak, Tuzlukçu ve Doğanhisar ilçelerinden muhabirler seçerek haber akışlarını sağlamaya çalıştık. Akşehir'de Temsilci Yalçın Mor, Muhabirler; Arif Doruatlı, İsmail Yazar, Gazete Tevzii görevlileri merhum Babam Mustafa Mor ile Nurettin Çınar ile kışın eksi 20 derece ve yazın sıcaklığında düzenli olarak her gün gazeteleri dağıtıp satışlarını yaptık. Ayrıca spor muhabiri olarak değerli Beden Eğitimi Öğretmeni Ahmet Beltekin ile Akşehir merkezde ve diğer ilçeler olmak üzere yedi kişilik bir muhabir ekibi ile haber peşinde koşturduk. Faaliyetler esnasında her gün ileriye dönük plan ve hedefler belirleyerek ciddi mesafeler ve sonuçlar elde ettik.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

1993 yılında gelirler düşüş göstermeye başlayınca Mustafa Alagöz'e gelir artırıcı alternatifler olması gerektiğini belirtmeme rağmen böyle bir imkan oluşmadı. TMO Akşehir Şube Müdürü Kadir Hancıoğlu 1993 yılı başlarında Afyon'a yeni üniversite kurulduğunu ve oranın Personel Daire Başkanı olarak atandığını söyleyip bizimle vedalaştı. Ben de gazetenin artık fazla gelir getirmediğini söyleyip, üniversite de memur alımı için imtihan açılırsa haber vermesini istedim. Allah Kadir abiden razı olsun. Bir zaman sonra imtihan için haber verdi, yazılı ve mülakatı kazandım. Üniversiteye alınacak ilk 128 kişi arasına girdim ve Eylül 1993 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nda memurluk hayatıma 35 yaşında başladım.

Mustafa Alagöz'e temsilciliği bırakacağımı, memuriyeti kazandığımı söylediğimde çok kızdı, hatta Süleyman Alagöz'de, "Kararını tekrar gözden geçir" diyerek kalmamda ısrar etmişti.

Çok sevdiğim bir mesleği mecburen yüreğim sızlayarak bırakırken, temsilcilik bürosundaki her şeyi Fikret Bayam kardeşime devrederek ayrıldım. Mevla'dan o zevkli, yoğun, objek-

tif, samimi ve kamuoyuna yararlı faaliyet alanı olan gazeteciliği tekrar nasip etmesini yürekten dua ile isterim.

Memuriyet hayatınız nasıl geçti?

Eylül 1993 ile Ekim 2002 yılları arasında memur olarak Afyon Kocatepe Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nda, Sultandağı Meslek Yüksekokulu'nda, Bolvadin Meslek Yüksekokulu'nda, Mühendislik Fakültesi'nde ve TAGEM birimlerinde görev yaptım. Ekim 2002'den itibaren Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğü Akşehir Huzurevi'nde görev yapmakta iken 2011 yılında 53 yaşında emekliliğe ayrıldım. Emeklilik sonrası 2013 yılı sonuna kadar iki yıl kitap kırtasiye dükkânı işlettim. İşler yolunda gitmeyince işyerini kapatmak mecburiyetinde kaldım.

Siz siyasete de yakın ilgi duyduunuz ve faaliyet gösterdiniz. Hangi görevlerde bulundunuz?

Lise yıllarımda Ülkü Ocaklarına devam ettim. Lise bitince 1979'da AP Gençlik Kolları Yönetiminde, 1986-1989 yıllarında DYP İlçe Yönetiminde, 2014-2019 yıllarında DP İlçe Yönetiminde görev yaptım. Mart 2019 Mahalli

İdareler seçimlerinde İYİ Parti listesinden Belediye Meclisi Üyeliğinin 3. Yedekte girmiştim. Bir İYİ Parti meclis üyesinin istifası sonucu Mart 2023'ten itibaren Akşehir Belediye Meclis Üyeliğine hak kazandım, halen görevim devam ediyor.

Siyaseti olarak 1980 darbesinden etkilenen siyasiler arasında bulundunuz mu?

Askerliğimin üç aylık bir dönemini Silvan'daki acemi birliğinde, sonra 12 Eylül 1980 Askeri Darbesinin olduğu yıllarda 17 ay Diyarbakır 7. Kolordu Sıkıyönetim Mahkemesi Başsavcısı Hakim Albay'ın yazıcısı olarak yaptım. Yani darbe döneminde vatani görevdeydim, etkilenmedim. Bu arada üç Erkek, bir kız babasıyım.

Bir ilçede üç bin tirajı yakalayabildiğiniz yıllarla bu günü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bana göre gazetecilik yazılı basındır. "Söz uçar, yazı kalır" demiş atalarımız. Yazılı basın, yani ana medyanın bizim dönemlerde bir ağırlığı, saygınlığı, güvenilirliği, ayrıca ahlaki-etik değerlere bağlılığı vardı.

Değerli Basın Mensuplarımızın “Çalışan Gazeteciler Günü” Kutlu Olsun

Şu anda sosyal medyanın nazari olarak itibarlı veya değerli görülmesiyle ilgi artıyor. Fakat teknolojide arızalar ve hacklemeler, zamansız kesintiler, elde edilen bilgilerin kötüye kullanılması gibi menfi oluşumların başladığı görülmektedir. Basılı medyanın gerilemesi yaşanmakta ise de benim, gazete ve dergilerin yeniden eski güzel ve ihtişamlı günlerine döneceğine dair umudum var.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciliği içten ve seveerek yapmak, inançlı olmak ve objektif düşünerek, sadece kamu yararını benimseyip, ahlâki ve etik değerlerle faaliyet yürütmek, gayretli bir çalışma devamlılığını sağlayacaktır.

Hiç kimsenin hiç kimseden bihaber olduğu toplum hayatında bu asil ve kutsal meslek gazetecilik, herkesin birbirinden haberdar edilmesini mümkün kılacaktır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Hem de nasıl? Halen özlem duymaktayım. Tabiri caiz ise kronik bir hastalık gibi! Bu mesleğe bir bulaşan bir daha kurtulamıyorum. Mesleği samimi yapanlar için; insanın aklına, kalbine, ruhuna ve mana âlemine kadar müspet manada işliyor. Bu mesleğe, uygun şartlarda Allah nasip ederse tekrar dönmek isterim.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Önceki soruya verdiğim cevap ve mukayeseye paralel olarak, şu anda internet gazeteciliği çok hızlı gelişmekte, cazibesi tüm medya türlerini geride bırakmış olsa da, ileriki yıllarda bu işi kötüye kullanabilecek küresel güçlerin tekelinde kalacak ve istediği amaçlarda kullanabilecektir. Ama basılı gazetecilik veya medya bu olumsuzluklar ve ciddi felâketlerden sonra tekrar eski ilgi ve itibarına kavuşup kabul görecektir, diye düşünüyorum.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir hatıranız var mı?

Tabi ki birkaç hatıram var; Yaklaşık üç yıl kadar Konya Postası sabah Konya'dan kalkan Ak-Sel Seyahat'ın ilk arabası ile geliyor iken, daha sonra gazete baskıdan hemen sonra Özkaymak Seyahat ile Konya-Afyon karayolu üzerinde, Akşehir merkeze beş kilometre mesafedeki Shell Petrol Dinlenme Tesislerine gelmeye başladı. Kış aylarında hava eksi 20-22 derecelerde soğuk iken bisikletle gidip gazeteyi her gün almam gerekiyordu. Elimde yün eldivenle bile ellerim donuyordu ve tesiste önce ellerimi soğuk suya batırıp, yıkayıp kendine geldikten sonra gazeteyi büroya getiriyor ve çetin kış şartlarında bisikletle ya da yürüyerek dağıtıyorduk. Aşırı yağmurlarda bile gazeteyi hiç ıslatmadan ama kendimiz ıslanarak dağıtım yapıyorduk.

Kamuoyu oluşturmada deneyimli hale gelmiştik. 1990 yılında Akşehir'de neşredilen bir gazete de Peygamberimiz (sav) ile ilgili bir menfi haber çıkması üzerine yaklaşık iki aylık bir zaman diliminde; Akşehir Müftülüğü, sivil toplum kuruluşları, siyasi parti yönetimleri, eski müftüler, hocalar ve toplumdaki duyarlı kişilerle röportajlar yaparak güçlü bir kamuoyu oluşturmak suretiyle Peygamberimize (sav) yapılan hadsizliği bertaraf etmeyi kayda geçirdik.

Bir en önemli hatıram da; Akşehir ve bölgesinden Konya Postası'nda yaptığımız haberler ulusal medyaya da kaynak oluyordu. Yeni Asya, Türkiye, Milli Gazete ile bazı ulusal dergiler söz konusu haber ve röportajlarımızı atıf yaparak daha detaylı ve geniş haberlere kaynak teşkil ediyordu. Kayda değer bu hatıralardan, riyasız gurur duymuşumdur.

Sonuç olarak röportaj içinde isimleri geçen abi ve kardeşlerime canı gönülden teşekkür eder, Allah'ın dünya ve ahiret hayatlarını mamur etmesi duasıyla selam, sağlık ve hürmetlerimi sunarım.

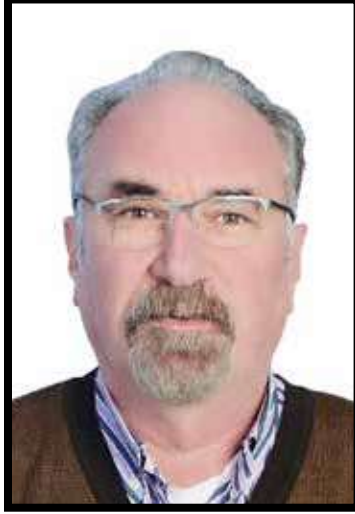
MATBU MEDYA YOK EDİLMEMELİ

İnternet gazeteciliğiyle mesleki değişimlerin yaşandığını belirten Ahmet Metin Torun, buna karşın matbu gazeteciliğin de yok edilmemesi gerektiğini savundu

İlçe şartlarında gazetecilik yapmanın kendine özgü zorlukları vardır. Ahmet Metin Torun 2007 yılında Cihanbeyli Expres gazetesine önce genel yayın müdürü, ardından imtiyaz sahibi olarak bu zorluğa kendini verdi. Torun yaşadıkları zorlukları ve görüşlerini dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ben 1965 yılının Temmuz ayında Konya'nın Cihanbeyli İlçesinde doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Cihanbeyli'de tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik, erken yaşlarda ilgi duyduğum bir meslek değildi. Eğitimimi tamamladıktan sonra bir müddet Konya'da bulundum ve ticaret yapmaya başladım. 2007 yılında ilçemizde bir arkadaşın teklifi üzerine ortaklık teklifi etmesi üzerine bizim gazetecilik serüvenimiz başlamış oldu.

Sürekli yayınladığımız Cihanbeyli Expres gazetesinin Genel Yayın Müdürlüğünü üstlendim. Ancak ilerleyen zamanda ortaklığı bitirme kararı aldık ve gazetenin İmtiyaz Sahibi oldum.

Mesleğe giriş yaptığınız dönemle bugünün şartlarını mukayese edebilir misiniz?

Gazetecilik genel olarak toplumun bütün katmanlarında ilgi ve itibar gören saygın bir meslekti. Ancak günümüzde, klasik gazeteciliğin bitirilmeye çalışıldığını görüyoruz. İlan ve reklam gelirleri azalan gazeteler yok olmaya doğru gidiyor.

İnternet gazeteciliğinin gösterdiği gelişime dair neler söylemek istersiniz?

Teknoloji gelişiyor, buna dur diyemeyiz. İnternet üzerinde de gazetecilik yapılmalıdır ama matbu gazetenin tarihi sorumluluğunu yok sayamayız. Dijital mecra bilgiyi çok çabuk eskitiyor. Ama tarihe kayıt düşme görevini matbu gazeteler yapmıştır. Gazetelerin, bu özelliklerinden dolayı sahiplenip desteklenmesi ve yaşatılması gerekiyor.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik ayrı bir dünya... Ayrı bir zevk... Tarifi imkânsız gibidir. Her ne kadar imkânsızlıklar içinde olsak da gazetecilik gazeteciliğin hazzı apayrıdır. Çünkü toplumu bilgilendirme görevi yapıyoruz. İnsanlar yayınladığımız bilgileri okuyarak istifade ediyorlar.

Gazeteciler, kamu yararı için görev yapan, toplumun gözü, kulağı, aynası ve sesidir.

Basın emekçilerinin **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü**'nü kutluyor, sağlıklı ve başarılı yıllar geçirmelerini diliyoruz.

KONYA
DİŞHEKİMLERİ ODASI

“Konya Tabip Odası İdari Müdürü ve Basın Sorumlusu olarak çalışma hayatına devam eden Ahmet Haşim Atalay, için gazeteciliğin ilkokulda hayalini kurduğu ve kavuştuğu bir meslek olduğunu ifade etti”

‘GAZETECİLİK EN BÜYÜK HAYALIMDI’

Aldığı eğitim ardından kendini geliştiren Konya Tabip Odası İdari Müdürü ve Basın Sorumlusu olarak çalışma hayatına devam eden Ahmet Haşim Atalay, için gazeteciliğin ilkokulda hayalini kurduğu ve kavuştuğu bir meslek olduğunu ifade etti. Atalay, “Gazetecilik tarihte her zaman değerli mesleklerden biri olmuştur. Benim için gazetecilik ilkokulda hayalini kurduğum ve kavuştuğum bir meslek. Yine olsa tüm olumsuzluklara rağmen yine aynı hayali kurar tekrar peşinden koşarım.” dedi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ben Ahmet Haşim Atalay. 12 Temmuz 1983 tarihinde Ankara’da doğdum. İlkokuldan başlayarak tüm eğitim hayatımı İstanbul’da tamamladım. Liseyi sınıf 1. ve okul 2. olarak bitirdikten sonra 2001 yılında Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü’nü kazandım. 2005 yılında mezun oldum. 2015 yılından beri Konya’da yaşıyorum. Konya Tabip Odası İdari Müdürü ve Basın Sorumlusu olarak görev yapıyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Üniversite yıllarında hem okulda hem de çeşitli kurumlarda kısa dönemli çalışmalarla gazeteciliğe başladım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Günümüzde sektörün her gün yeni gelişmelerin yanında teknolojik yeniliklerle çehresi bir hayli değişmiş olsa da tam manasıyla gazeteciliği yapmak için özveriyle çalışan birçok milli meslektaşımız bulunmakta.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Kısaca özetleyecek olursam; 2003 yılında NTV’de stajımı tamamladım. 2004-2008 arası Ülke TV’de prodüktör olarak görev yaptım. Bu süre zarfında meslek Üstadım Turgay Güler abimle ve nice değerli meslek erbabıyla çalışma fırsatım oldu. 2008 yılı sonunda kısa dönem olarak vatani görevimi yerine getirdim. 2009’da askerlik dönüşü güçlü bir prodüksiyon şirketinde kurumsal iletişim yöneticisi olarak çalıştım. Sonraları çeşitli ulusal dergilerde baş editör ve genel yayın yönetmeni olarak görev yaptım. İstanbul’da son görevim yurt içi ve yurt dışında faaliyetleri olan Beşir Derneği Genel Merkezi’nde Basın ve Medya Yöneticiliği oldu. 2015 yılında eski adıyla İttifak Holding’de Yönetim Kurulu Başkanı Özel Kalemli olarak Konya’daki çalışma hayatıma başladım. 2016 Nisan ayından bu yana Konya Tabip Odası İdari Müdürü ve Basın Sorumlusu olarak görev yapıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor? Gazetecilik tarihte her zaman değerli

mesleklerden biri olmuştur. Benim için gazetecilik ilkokulda hayalini kurduğum ve kavuştuğum bir meslek. Yine olsa tüm olumsuzluklara rağmen yine aynı hayali kurar tekrar peşinden koşarım.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Şu an en büyük sorun her önüne gelenin gazeteciyim diye ortalıkta gezmesi. Bu mesleğin bir eğitimi var. 5N 1K ne demek bilmeyen ve gazeteciyim diyenlerin sektörden temizlenmesi gerekiyor. Ekonomik açıdan düşününce de hak etmeyenlerin haksız kazançlar sağlaması çok üzücü oluyor. Ayrıca toplumda şu yandaş, bu tarafsız diye oluşturulan algılar insanların güven duygusunu çok olumsuz etkiliyor. Diğer yandan ilkesiz gazeteciler yüzünden gerçek gazetecilerin değeri azalıyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bu çalışmalar iki cümlede anlatılamaz. Meslekte alaylı duayenler elbette var ama bana göre en önemlisi iletişim fakültesi eğitimi almaktır. Sorgulayan ve sorguladığı kavramları objektif ve doğru bir biçimde insanlara aktarmayı seven dürüst insanlar eğitimini aldıklarında bu mesleği seçebilirler. Eğitimin yanında girişken olmakta çok önemlidir.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Görevini içtenlikle yapmanın huzuru varsa doğru yapılmıştır. Araştırmayla elde edilen bilgiyi kendi bakışımızla ama objektif olarak topluma paylaşmak müthiş haz veriyor bence.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Gazetecilikte yaptığımız bilgi aktarımı topluma doğruyu göstermeyi hedeflemek olduğu için kamuoyunu gerçek doğruya yönlendirmek toplumdaki her insana katkı sağlar. Önemli olan objektif bakıp doğruysa doğru, yanlışsa yanlış diyebilmek olmalıdır.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Sosyal medya toplumda her konuda olduğu gibi gazetecilikte de büyük dezenformasyona ve bilgi kirliliğine yol açtı. Bunun için insan açık duylulara sahip olmalı. Her gördüğüne, her duyduğuna ve her okuduğuna inanmayıp, farklı kaynaklardan doğru bilgiye ulaşmalıdır. İnternet mecrasının faydalı olduğu nokta ise sadece ülkemizde değil tüm dünyadaki yazılı basında olan haberlere ve bilgilere çok hızlı bir şekilde ulaşmamızdır. Böylece farklı düşünce ve haberlere ulaşabilen toplum daha çok aydınlanıyor.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet tabii ki. Önceki bir soruda belirttiğim gibi kamuoyunu gerçek doğruya yönlendirmek toplumdaki her insana katkı sağlar. Yeter ki tüm düşünceleri inceleyip, vatanımızın ve milletimizin yararına olan doğruları ve yanlışları paylaşmayı görev edinelim. Ülkemizde milli olduğu bildiğimiz birçok duayen kalem sahibi meslektaşımız var. Her vatandaşın olduğu gibi onların da bir hayat görüşü ve siyasi bir fikri var. Şahsen ben at gözlüğü olmayan, ulusalda veya yerelde ayırt etmeden doğruya doğru, yanlışla yanlış diyen milli gazetecileri takip edip, kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Ben meslek hayatımın hayalini kurduğum yıllardaki anılarımdan bahsetmek istiyorum. İlkokul 5. Sınıfım. Beni her zaman "Sevgim" diye büyüten annem tedavi için beni dış hekimine götürüyordu. Eskiden Marmara Üniversitesi'nin Nişantaşı Kampüsü vardı. İletişim fakültesi ve dış hekimliği fakültesi bu kampüste yer alıyordu. Dış tedavisi için gelip giderken, iletişim fakültesini gördüm. Kendimce ansiklopedilerden ve kitaplardan bu fakülte hakkında araştırmalar yaptım. Gazeteci olmak için iletişim fakültesinde eğitim almak gerektiğini öğrendim. Ve bir gün yine dış hekimine giderken iletişim fakültesinin önünden geçtiğimiz anda "Anne ben bu okulda bu bölümde üniversite okuyacağım" deyip hayalimi annemle paylaştım. Bu hayalimin yolunda yıllarca çalıştım hatta lisede sırf iletişim fakültesine gidebilmek için sözel bölüm açtırdım ve başarılı bir öğrenci olarak hayalimi gerçekleştirdim.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Öncelikle mesleğin eğitimini alın. Teorik bilgilerin yanında pratiğe çok önem verin. Seçici olun. Araştırın, ilkelerinizden taviz vermeden doğrunun peşinden gidin. Kalemizin sizin bunu unutmayın. Başkasının kalemi olmayın. Vatan için millet için kendiniz yazın ve paylaşın.

Ekleme istedikleriniz var mı?

İlk başta bugünlere gelirken her zaman en büyük destekçilerim olan babama ve anneme şükranlarımı sunuyorum. Bu fırsatı verdiğiniz için de Konya Yenigün Ailesine çok teşekkür ediyorum. Sizlerin vesilesiyle tüm meslektaşlarımın 10 Ocak Çalışan Gazeteci-Günü'nü kutluyorum.

10 OCAK

Çalışan Gazeteciler Günü vesilesiyle,
tüm gazetecilerimizin ve çalışanlarının
bayramını en içten dileklerle

Kutluyorum

Gülvezir KORKMAZ

Konya Genç İş İnsanları Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı.

KONYAĞİAD
KONYA GENÇ İŞ İNSANLARI DERNEĞİ

İMKÂN GENİŞLEDİKÇE GAZETECİLİK BİTİYOR

Teknolojik gelişmelerin mesleki kolaylığı getirmekle birlikte önemli bir soruna da neden olduğunu ifade eden Osman Öztokmak; "Teknoloji gelişip imkânlar çoğaldıkça mesleğin bittiğini görüyoruz. Günümüzde gazetecilik diye bir meslek neredeyse söz konusu değil" diyor

Konya'nın Sesi'nde başladığı gazetecilik hayatını Anadolu'da Bugün ve Yeni Meram'da tamamlayıp emekli olan, Milliyet gazetesine yaklaşık on beş yıl spor haberlerini servis eden Osman Öztokmak uzun yıllardır Antalya'da yaşıyor ve mesleğini Akdeniz kıyısında sürdürüyor. Öztokmak ile mesleğin dününü be bugünün konuştuk.

Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Konya'da 1960 yılında doğdum. Selçuk ilkokulunu bitirdikten sonra Mevlana Ortaokulunda öğrenimime devam ettim. Gazi Lisesinden mezun olduktan sonra da Anadolu Üniversitesi İş İdaresi Bölümünde lisans eğitimim aldım.

Gazeteciliğe nerede ve nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 1979 yılında Konya'nın Sesi gazetesinde başladım. Orhan Berki Haşmet Öyken, Sabit Horasan, Ethem Öyken, Feyyaz Caner gibi Konya basınının önemli isimleriyle aynı gazetede çalıştık. İş için müracaat ettiğimde beni direkt spor servisine aldılar ve meslek hayatım boyunca spor servislerinde görev yaptım.

1982 yılında askere gidinceye kadar Konya'nın Sesi'nde çalışmaya devam ettim. Askerlik dönüşünde 1983 yılında da Anadolu'da Bugün gazetesine Spor Müdürü olarak başladım. Aslında kurum değiştirmemişim. Çünkü ben askerdayken Konya'nın Sesi gazetesi el değiştirmiş ismi Anadolu'da Bugün olmuştu. Yönetim değişince Ahmet Polat Genel Yayın Müdürü olmuştu ve beni işe çağırın da oydu. Rahmetli İbrahim Sur'un çok samimi arkadaşı olduğu için beni tanıyordu. Anadolu'da Bugün'de uzun yıllar çalıştım. Dönemin şartları

zordu. Zaman içinde gazetenin kadrosu ben hariç yenilendi. 1980'li yılların sonuna doğru bende ayrılarak Yeni Meram gazetesine geçtim ve oradan 2001 yılında emekli oldum.

Milliyet gazetesinin Konya bürosunda da on beş yıla yakın çalıştım ve Konya'ya dair spor haberlerini İstanbul ve Ankara'ya servis ettim.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Bizim gazetecilik dönemimizde en teknolojik aygıtlarımız, daktilodan başka masaüstü telefon, siyah beyaz faks cihazı bir de filmli fotoğraf makinasıydı. Fotoğrafi da klişe yaptırarak ancak basabiliyorduk ve bu çok maliyetliydi. Bilgisayar, internet, dijital fotoğraf gibi imkânlarımız yoktu. Hatta Anadolu Ajansına bile abone değildik. Ve esas gazetecilik o yıllarda yapıyordu. Bir sayfada en az on altı-on yedi haber olurdu. Günlük klişe yaptırmadığımız için taze fotoğraf kullanmakta zorlanırdık. Özellikle Konyaspor'un maç günleri klişe yaptırma derdimiz olurdu. Kurumun maddi durumu iyi haldeyse yaptırabilirdik. Kurum içinde fotoğrafhanemiz yoktu ve benim fahri muhabirim rahmetli Hasan Hüseyin (Foto Seyit) kendi karanlık odasında filmi yıkayıp verdiğim ölçüye uygun tab eder ve Nazar klişeye götürürdü. Klişeciye ilk fotoğrafı da Hasanın sayesinde biz yetiştirirdik. Maçları yerinde takip eder bizzat not tutarak haber yazardık. Dedim ya; ajans haberi diye bir imkânımız yoktu.

Bugün gazetelerde amatör küme ve salon sporlarına dair müsabaka haberleri neredeyse yok durumda ama biz o yıllarda bütün branşları tek tek takip ederdik.

OSMAN ÖZTOKMAK

Yerel gazeteler Pazar günü yayınlanmadığı için cumartesi tatılmış gibi görünürdü ama spor servislerinin en yoğun çalışma günleri cumartesi ve pazardı. İzin günümüz, tatilimiz yoktu. Anadolu'da Bugün'de Spor Müdürüydüm ama kadrolu spor muhabirim çok zaman olmadı. Bu yüzden fahri muhabirlerle işi yürüttüm. Zorunlu izin, hastalık gibi durumlarımda genellikle rahmetli İsmail Çelik'e rica ederdim, Mevlana Müzesindeki görevinden izin alıp benim gazetedeki görevimi ifa ederdi.

Günümüzde sayfalar internet haberleri ve ajanslar sayesinde her türlü doluyor. Hatta spor muhabirleri maça geldikten sonra gazeteye dönmeden direkt evlerine gidiyor. Oysa ben yıllarca maçtan çıktığımda direkt eve gidebileceğim günleri hayal ettim.

Habercilik ajanslar vasıtasıyla yapılırken herkes aynı şeyi yazmış, yayınlamış oluyor. Hatta ajans muhabiri haber bir hata yapmışsa bütün gazeteler aynı hatayı tekrar ediyor. Bizim dönemde yerel haberleri ajansın gazetelerden aldığı olur, ajanstan haber alan gazeteciye, "Haber mi bulamadın?" diye sorarlardı.

Gazeteciliğin seyrüseferini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Teknoloji gelişip imkânlar çoğaldıkça mesleğin bittiğini görüyoruz. Günümüzde gazetecilik diye bir meslek neredeyse söz konusu değil. Herkes belli çatı altında, sponsorunun güvencesinde çalışıyor gibi bir görüntü var.

Matbu gazetecilikle internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Birincisi; internet gazeteciliği güven verici değil. Çünkü otokontrol yok. Oysa haberin bir kontrol mekanizması olmalıdır. Teyit edilmemiş bilgi haber yapılamazdır.

Az önce teknolojik imkânların genişlediğinden söz ettim. Biz deplasmana maça gidince, "Telefonu nerede bulacağız,

daktiloyu nerede bulacağız?" diye düşünürdük. Şimdi habere giden muhabir dital fotoğraları anında gazeteye gönderiyor. Çantasındaki bilgisayarında yazısını yazıp gazeteye gönderebiliyor. Bizim dönemimizde şehirlerarası telefonu direkt arayamazdık. Postaneye arayaçağımız numarayı yazdırdıktan sonra, basının öncelikle görüşme hakkı olmasına rağmen saatlerce beklediğimiz olurdu.

Unutmadığınız mesleki bir hatranızı bizimle paylaşmısınız?

Konyaspor'un şampiyonluğu üç gol averajla Sakaryaspor'a kaptırdığı sezon oynadığı son Tarsus İdmanyurdu maçını unutamıyorum. O gün tarihte bir daha tekerrür etmeyecek olaylar yaşandı. Ben o gün sahada, insanların nasıl çift taraflı oynadıklarını gördüm. Konyasporlu futbolcu, Konyaspor için değil de adeta başka takım için oynuyordu! Mesela Mete ceza sahasının köşesinde, hiçbir müdahale yapılmadığı halde kendini yer atıp sakatlık numarası yaptı ve oyundan çıktı. Sonra da kader maçının sonunu beklemeden şehri terk etti. Gol çizgisini geçmek üzere olan topa son hamleyi yapan Konyasporlu oyuncunun, takımının atacağı gole engel olduğunu gördük. Maç biter bitmez Konyasporlu futbolcuların, "Kurtar bizi baba" diye hakemin yanına koştuğunu gördük. Bu maçın belki de dünyada bir benzeri yaşanmamıştır. Sakaryaspor maçı bittiğinde Konyaspor maçın daha ilk yarısı bitmemiştir. Üç gol averajla şampiyonluğun kaçırılmasından sonra seyirci galeyana geldi ve rakip takım ya da hakemlere değil de kendi oyuncularına saldırdı. Maç sonunda Stadyumdan hisimla çıkan taraftarlar Türbe önüne kadar sel olup aktı, çevreye zarar verdi. Sezon içinde, Konyaspor Başkanı Süleyman Çınar'ın, "Konyaspor şampiyon oldu" şeklindeki ifadesini manşet yaptığı için Yeni Meram gazetesi de taraftarın hedefi olmuştu.

10 Ocak Çalışan GAZETECİLER GÜNÜ

Kutlu Olsun!

10 Ocak 1961 tarihinde 212 sayılı kanun ile yürürlüğe girerek, basın mesleği icrasında emek veren basın mensuplarımızın haklarını düzenleyen ve "Çalışan Gazeteciler Günü" olarak kabul edilen bu özel günü hep birlikte kutluyoruz.

ASRIAD
KONYA ŞUBESİ

ASRIN
İŞADAMLARI
DERNEĞİ

HABERCİLİK HAZZI KAPİTALİZME YENİLDİ

“Medya gelişen teknolojik ve dijital hareketlenmelerden nasibini aldı” diyen Yusuf Elmacı, gazeteciliğin verdiği hazzın kapitalizmle yok olduğunu söyledi

Yusuf Elmacı 1980’li yıllarda Ilgın’ın önce gelen gazetecilerinden biriydi. Yeni Meram, Anadolu’da Bugün gazetelerinin muhabirliğini yaptı, Konya Postasının ilçe temsilcisi oldu. Hürriyet ve Fotospor’da haberleri yayınlandı. 1993’de Almanya’ya yerleşen Yusuf Elmacı ile meslek yıllarını ve gurbet hayatını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1968 Isparta Yalvaç Dedeçam köyü doğumluyum. İlkokula Dedeçam da başlayıp Ilgın Atatürk İlkokulundan mezun oldum. 1977 yılı sonlarında rahmetli babamın işi nedeniyle Ilgına taşındık. Orta ve Lise eğitimimi Ilgın Lisesinde tamamladım. 1984-1993 yılları arasında Ilgın Şeker Fabrikasında çalıştım. Bu süre aynı zamanda medya hayatım oldu.

Fabrikada çalışırken gazeteciliğe nasıl başladınız?

Bu mecraya sokak tozlarını Ilgın’da Yeni Ilgın gazetesinin matbaasında çalışırken yutmaya başladım. Ilgın’dan yerel ve ulusal yayın organlarına haber ulaştırmak için ilçemizi arşınladım. Anadolu’da Bugün ve Yeni Meram’ın Ilgın muhabirliğini yaptım. Konya Postasının Ilgın bürosunu açtık Temsilciliğini yaptım. Ulusal basında da Hürriyet ve Fotospor’a Ilgın haberlerini gönderdim.

Peki, gazetecilikten nasıl koptunuz?

İl göz ağrım olan mesleğe 1993 yılında Almanya’ya yerleşirken ara verdiğimi düşünmüştüm ama meğer nokta koymuşum, geç öğrendim. Zira otuz bir yıldır Almanya’da yaşıyorum. Kuzey Almanya’nın şirin bir ilçesinde plastik sektöründe çalışıyorum. Gurbet elde olmama rağmen tüm şartları zorlayarak memleketim ile alakamı kesmeye özen gösteriyorum. Evliyim ve iki erkek evladımız var. Allah ömür verirse, memleketimin topraklarına dönüp yaşama isteği bizi burada ayakta tutan bir hedefimizdir.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Medya gelişen teknolojik ve dijital hareketlenmelerden nasibini aldı. Şehrin her yerini adımlamak, nabza göre şerbet vermek, elde ettiğin ürünleri merkezlere ulaştırma koşusu; siyah beyaz renkli fotoğraf ayırımı, ertesi gün gazetede ismini görme hazzı yerini şu anda tamamen kapitalizme kaptırmış durumda. Bu durumu beğeniyor muyum? Yerine göre evet. Medyada şimdilerde çalışma şartları daha kolaylaştı. İletişim ve ulaşım sorunu yok.

Buna karşılık, bir kişinin yaptığı haber günümüzde “kopyala yapıştır” rahatlığıyla bir çok mecrada fastfood misali servis ediliyor.

Geçmişin tadı, maddi güçsüzlük, özveri, fedakârlık hissinde gizliyen günümüzde klavye ustalığıyla işler hallediliyor.

Geçmiş ile günümüz mukayese

edilip, "Hangi dönemde görev yapmak istersin?" diye sorulduğunda, verilen tüm cevaplara saygı duyarım. Her dönemin kendine göre gereklilikleri vardır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

On yıllık medya tecrübesinden sonra geldiğim Almanya'da sektörün neferliğini devam ettirme çabalarım karşısında hep yabancı dil engeli vardı. Belki özlem, belki de mizacımız gereği, gazetecilikten kopmam imkânsızdı. Dernek, cemiyet, futbol takımı, camii organizasyonlarında fotoğraf çekerek özlemimi bir nebze olsun gidermeye devam ediyordum.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Meslekten muhakkak birçok hatıram var. 1990 yılında satın aldığım fotoğraf makinem ve masa üstü isimliğim benimle bugüne kadar geldiler. Iğınspor ve Iğın Şekerspor ile de yakından ilgilendiğim için sportif de pek çok hatıram var.

"Askerde dayak yemeyen asker veya asker dövmeleyen komutan yoktur" derler ya; medyada da tehdit, kavga, itibarsızlaştırma ile beraber ödül alma onore edilme saygınlık hep yan yana olmuştur. Bende bu duyguları yaşadım. Iğınspor'un, Iğın Şekerspor'un amatör ve DAL ya da şimdiki adıyla BAL ligleri maçları sonunda dört saat stattan çıkmadığımız, ilk yarısını önde kapattığımız bir maçta rakip yöneticinin odaya gelip tehditler savurduğunu, mücadeleyi bırakmamızı istediğini, deplâsmana giden takımın trafik kazası geçirmesine rağmen, gerekli sürede ve teamüle uygun tutanak tutulmadığı için hükmen yenik sayılması, ligin son maçına deplâsmana formları götürmeyi unutmak, vize edilmemiş lisanslarla beş maç oynandıktan sonra durumun anlaşılması, erteleme maçının tebligatını yöneticinin çekmece de unutup, takımın hükmen mağlup sayılması hem aklıma gelen bazı hatıralarıdır.

Günlük yaşamda da çalışmamızı sekteye uğratabilecek irili ufaklı bilinen engeller başımıza geldi. Ama takdir edilmek değer, verilmek bizi sokaklardan alıkoymadı.

Anavatan Partisinde Mesut Yılmaz Genel Başkan seçildikten kısa süre sonra Iğın parti binasında üç milletvekili basın karşısında İlçeye bağlı Bulcuk köyüne Gölet açılışına gidecektik. Konya, Mesut Yılmaz'a bir genel başkan yardımcısı vermişti. Saffet Sert'in bu göreve getirilmesi taze bir konu olunca sorular bitmek bilmedi. Masada Mustafa Dinek ve Ziya Ercan vardı ve açılış saatini hayli geciktirdik. Sonunda Ziya Ercan duruma el koydu ve "Toparlanın artık, Topal Rafet'i kızdıracağız şimdi" dedi. Topal Rafet, Bulcuk köyünün muhtarı ve siyasette ağırlığı olan bir isimdi, Allah rahmet eylesin.

Bir gün de bir görüşme için bir siyasi parti ilçe başkanının işyerine gittim. Personeli Başkanın kahvehanede olduğu söyleyince ben de oraya gittim. Baktım ki aynı masada farklı siyasi görüşteki üç siyasi partinin yetkilileri çay sohbetindeydi. Demek ki özel hayat ile siyaset sahnesinde sözler de tavirlara da değişiyordu.

"Ahlak kuralları doğrultusunda kamuoyunu bilgilendiren ve bunun yanı sıra toplumun talep ve beklentilerini dile getirerek önemli bir sorumluluğu yerine getiren değerli basın mensuplarımızın ve çalışanlarının 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutlar, çalışmalarınızda üstün başarılar dilerim.

Dr. Mehmet Bilgeç
TÜMSİAD KONYA ŞUBE BAŞKANI

MATBU GAZETENİN EZİYETİ ÇOKTUR AMA GÜVENLİDİR, ZEVKLİDİR

İlgin'da gazetecilik mesleğini başarıyla sürdüren Mevlüt Danacı; "Matbu gazeteciliğin eziyeti çoktur, yorucudur ve bir o kadar zevklidir. En azından bizim zamanımızda öyleydi" diyor

Bir zamanlar Konya'da gazetelerin ilçe muhabirleri, hatta bazılarının ilçe büroları vardı. Taşra haberlerini o muhabirler duyururdu. Mevlüt Danacı da Ilgın'da Konya Postası Gazetesi Temsilciliği yaptı ve ilçeye dair pek çok habere imza attı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

İlgin'a bağlı Çavuşçugöl kasabasında 1955 yılında dünyaya geldim. İlk ve ortaokulu ilçede okuduktan sonra Konya Mehmet Akif Ersoy Lisesini bitirdim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Okumayı, özellikle de gazetelerdeki haber ve makaleleri sevdiğim için gençlik yıllarımda gazeteciliğe karşı ilgi duydum.

Bunun neticesinde de bir heves, hobi olarak gazetelere haber göndermeye başladım.

Hangi gazetelerde görev aldınız?

İlgin bizim gençlik yıllarımda hem siyasi yönden hem de sportif yönden hareketli bir ilçeydi. Ben gazeteciliği ana meslek olarak değil, ikinci iş ya da hobi olarak yaptım. Konya Postası gazetesi 1980'li yılların ikinci yarısında ilçelere büyük önem veriyordu. Ilgın'da da büro açtık. O gün için ilçede çok ses getirmişti. Gazetemizin patronu Süleyman Alagöz bize büyük destek verdi, çok yardımcı oldu.

O dönem Ilgın Şekerspor ve Ilginspor Konya Amatör Kümenin önemli takım-

larındandı. Hatta Argıthanıspor, Çiğilspor gibi takımlarımız da vardı. Keza İlginli milletvekili de olduğu için ilçede siyasi hareketlilik vardı. Zaman zaman diğer yerel gazetelerden de arayıp haber için destek isteyenler olduğunda yardımcı oluyorduk. Gazeteye haber gönderme dışında günlük abone dağıtımı, tahsilatı, reklam gibi işlerimizde oluyordu. Yusuf Elmacı da gazetemize büyük emek verdi.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciğin bizim dönemde toplumdaki önemi büyüktü. Çünkü halkı doğru bilgilendirmek ve günlük haber ve bilgi akışını güvenilir bir şekilde sağlama zorunluluğu vardı.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Eskiden gazeteler yazılı basın olarak tanımlanırdı. Çünkü aynı mecrada radyo sesli, televizyon görüntülü habercilik yapıyordu. İnternet icat olunca yazılı basın ifadesi gazeteyi tanımlamakta yetersiz oldu. Matbu basınla internet haberciliği birbirinden çok ama çok farklı gibi duruyor. Matbu gazeteciliğin eziyeti çoktur, yorucudur ve bir o kadar zevklidir. En azından bizim zamanımızda öyleydi.

İnternet gazeteciliği ise daha kolay, hızlı ve anlık haber alma ve ulaştırma imkânı sağlıyor. Gazetede, bizim dönemde muhabirin haberi, Yazı İşleri Müdürüne verilmeden Haber Müdür yahut İstihbarat Şefinin kontrolünden geçirdi. İnternet çağındayız ve şimdi habercilik "Kopyala-yapıştır" formuna dönmüş durumda. Teyitsiz haberler bilhassa sosyal mecralarda halkın yanlış bilgilenemesine yol açabiliyor.

Gazeteciliği ne zaman ve hangi sebeple bıraktınız?

Söylediğim gibi, her ne kadar İlgin İlçe temsilcisi olsam da gazetecilik benim ikinci işimdi. İşlerim yoğunlaşıp zamanım yetersizleşince 1990'lı yılların başında bırakmaya karar verdim.

Gözlemlerinize, dünkü ve bugünkü gazeteciliği mukayese edebilir misiniz?

Bizim de içinde aktif olduğumuz döneme ve bugüne baktığımızda zahmetli olsa da biz iyi zamanda ve iyi gazetecilik yapmışız. Her gün yazdığımız haberleri ve çektiğimiz filmleri zarfa koyup otobüsle Konya'ya yollar, sonra o haberlerin gazetede yayınlanmasını bekledik. Bizim gibi haberin muhatapları da gazeteyi merakla beklerdi tabi. İnternet bütün bu duyguları değişme uğrattı.

Gazeteciler,
gördüklerini,
düşündüklerini,
bildiklerini
samimiyetle
yazmalıdır.

M. Kemal Atatürk

10 OCAK
ÇALIŞAN
GAZETECİLER
GÜNÜ
KUTLU OLSUN

TÜRSİAD
TÜM ÜRETKEN SANAYİCİ VE İŞ ADAMLARI DERNEĞİ

tursiad.com

BASILI GAZETE KALICI, İNANDIRICI VE KURUMSALDIR

İnternet gazeteciliğinin günümüzde hayatın gerçeği olduğunu ancak buna karşın basılı gazetenin hala önemini koruduğunu belirten Hacı Bulut; "Basılı gazetecilik alanındaki haberler; araştırmalarla elde edilen, kontrolden geçen bilgilerle hazırlandığı için daha kalıcı, kapsamlı ve inandırıcılığı daha yüksektir. Geçmiş itibarıyla daha kurumsaldır" dedi

Hacı Bulut Hüyük'ün Tolca köyünde doğdu, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisiyken de İstanbul Kartal'da yerel gazete çıkardı. Hürriyet gazetesinin açtığı deneme yarışmasında Türkiye üçüncüsü olduktan sonra Babiali'ye çağırılmıştı ki, kader onu Bartın'a götürdü. Önce yerel televizyonda genel yayın müdürlüğü yaptı, sonra da yıllarca Bartın Manşet gazetesini çıkardı. Hacı Bulut, meslek hayatını dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1965 yılında, Konya Hüyük ilçesine bağlı Tolca köyünde doğdum. İzmir Atatürk Lisesini, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesini bitirdim. İngiltere de iki yıl dil eğitimi aldım. Evli ve bir çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

İletişim fakültesi üçüncü sınıftayken 1988'de, dört okul arkadaşımınla birlikte İstanbul Kartal'da çıkardığımız yerel gazete ile mesleğime fiilen başlamış oldum. 1990-92 arasında İngiltere de dil eğitimimi aldım. Ülkeme döndükten sonra askerliğimi tamamladım. Bu arada Hürriyet gazetesinin açtığı deneme yarışmasında Türkiye üçüncülük ödülü ve burs kazandım. Burslu öğrencisi olarak Hürriyet gazetesinde göreve başlamak üzere iken, tesadüflerle dolu biri dizi gelişme oldu. Tanıdık ilişkiler sayesinde ısrarlı bir teklif sonucu kendimi Bartın'da bir yerel televizyonun Genel Yayın Yönetmeni olarak buldum. "Nasıl olsa olmaz, ama en azından Bartın'ı görürüm" diye gitmiştim ama Bartın huzurlu ortamı, doğası ve hoş sohbet insanlarıyla etkiledi beni... Mavis ve yeşilliyle Bartın; elini uzatsan deniz, arkana yaslıysan ormandı... 1994'ten 2009'a kadar yerel televizyonda

genç, yetenekli birçok arkadaşla güzel çalışmalar yaptık. O dönemlerde yerel televizyonlara değer verilir ve yerel halk tarafından mutlaka izlenirdi. 2009 yılsonu itibarıyla eşimle birlikte Bartın Manşet günlük gazetemizi kurarak mesleki çalışmalarımıza 2023'e kadar yazılı basında devam ettik.

Televizyonculuk ve gazetecilik yaptığınız 1990'lı, 2000'li yılları günümüzle mukayese ettiğinizde ne görüyorsunuz?

Dönemsel olarak mesleğimizi karşılaştırmalı değerlendirmek kapsamlı bir konu. Çünkü birçok açıdan incelenmesi gerekiyor. Genel hatlarıyla değinmek gerekirse, mesleğe başladığımız yıllarda gazetecilik; temeli araştırmaya dayanan, etik kuralları olan, bilgi ve birikim gerektiren bir meslekti. Toplumsal yaşamda etkisi, işlevi ve prestiji yüksekti. Son yıllarda ise özellikle iletişim alanındaki teknolojik gelişmelerin etkisi ve demokratik ortamın giderek daralması, mesleğimizin toplumsal yaşamdaki önemini, işlevini ve itibarını erozyona uğrattı. Eskiden araştırılarak elde edilen bilgilerle oluşturulan haberlerin yerini şimdi içeriği zayıf, herhangi bir etik kaygısı taşımadan etrafa hızla yayılan iletiler aldı.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

İnsanı sürekli değişime, öğrenmeye ve çevre ilişkilerini geliştirmeye zorlayan, dünyanın en güzel mesleklerinden biridir gazetecilik... Hatta birçokumuz için meslekten öte yaşam biçimidir...

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik alanındaki haberler; araştırmalarla elde edilen,

kontrolden geçen bilgilerle hazırlandığı için daha kalıcı, kapsamlı ve inandırıcılığı daha yüksektir. Geçmiş itibarıyla daha kurumsaldır. İnternet gazeteciliği ise son yıllarda iletişim alındaki teknolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan ve hızla yayılan basın alanı... Doğası gereği haberlerin daha hızlı üretilmesi daha hızlı yayılması ve daha hızlı tüketilmesi internet gazeteciliğinin temel özellikleridir.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Elbette uzun yıllar aktif gazetecilik yapmış biri olarak değişik konularda unutamadığım birçok anım var. Ama en önemlisi, 1998 yılında Bartın'ın yaşadığı büyük sel felaketidir. Bartın'ın hem çevre yol bağlantıları hem de iletişim bağlantıları kesilmişti. Bir tek ana cadde hariç bütün mahallerdeki evlerin birinci katları sular altında kalmıştı. Cadde ve sokaklarda belimize kadar sel sularına girerek, omzumuzda kameralarla yaptığımız çalışmalarını unutmam mümkün değil.

Gazetecilik, bırakılabilecek bir meslek olarak görülmez. Siz neden ve nasıl bıraktınız?

Hem işveren hem de basın çalışanları açısından maddi zorlukların giderek artmasının yanında mesleğin; her gün yeni baştan çalışmamızı gerektiren ve zorluklara karşı mücadele azmimizi artıran manevi motivasyon gücünün azalması, beni emekliliğe özendirdi diyebilirim.

Aktif gazeteciliğin günlük telaşı ve stresinden uzak, daha rahat bir zaman diliminde kapsamlı ve kalıcı çalışmalar yapmak, gün geçtikçe içimde güçlenen bir istektir. Tabii ki karar verebilmek hiç kolay değildi. Ancak Pandemi sürecinde evlere uzun süre kapanma durumunun, yıllardır ilgilenemediğim arşiv ve pul koleksiyonlarım üzerinde çalışma fırsatı vermesi, bu konuda karar vermeme kolaylaştırdı. Bu çalışmalarım sonucunda "Pullarla Atatürk'ün hayatı ve mücadelesi" adlı kitabı çıkarmak, Cumhuriyet değerlerine önem veren biri olarak beni çok mutlu etti.

Peki, özlem duyduğunuz oluyor mu?

Her ne kadar gazeteciliği fiili olarak bıraksak da zihinsel olarak bırakmak mümkün değil. Ara sıra özlem duygusu olsa da gazeteci zihniyle arşivler üzerine çalışarak daha kapsamlı ve kalıcı çalışmalar da yapmak da çok önemli.

Bu vesileyle, uzun yıllar ayrı kaldığım Konya'ya, Hüyük'e sizin aracılığınızla selam ve sevgilerimi gönderiyorum.

KONİAD
SANAYİCİ ve İŞ İNSANLARI DERNEĞİ

Birleştiren Güç

**BASIN
ÇALIŞANLARI
HALKIN
SESİDİR**

Doğruyu gösteren, gerçeği yazan, hakkı savunan bütün gazetecilerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü kutlu olsun.

Sosyal medyanın gazetecilik mesleğine olan zararlarına dikkat çeken Spor Muhabiri Hüseyin Turgut, sosyal medyada herkesin gazeteci gibi davranmasının gerçek gazetecilerin emeğini çaldığını söyledi

GERÇEK

GAZETECİLERİN

EMEKLERİ HEBA

OLUYOR

1999 yılında kapısından girdiği Yeni Meram gazetesinden hiç ayrılmadan spor muhabiri ve Spor müdürü olarak hizmet eden Hüseyin Turgut, ilk yıllarındaki gazetecilikle yeni dönem gazeteciliğini kıyasladı, sosyal mecralarda yayınlanan teyitsiz haberlere rağmen internet gazeteciliğinin matbu gazeteciliği bitme noktasına getirdiğini anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

13 Mart 1982 Konya doğumluyum. 2010 yılından bu yana evliyim, iki kız çocuğu babasıyım. Beş yıllık ilköğretim hayatımı Şeker İlkokulu'nda tamamladıktan sonra orta ve liseyi Dumlupınar Lisesi'nde okudum. Lise hayatı sonrasında dört yıllık Selçuk Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni kazandım, ancak çeşitli sebeplerden ötürü son sınıfta okulu tamamlayamadım ve ardından da gazetecilik hayatına atıldım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazeteciliğe 10 Ağustos 1999 yılında Yeni Meram gazetesinde başladım. Üniversite hayatımda çalışmaya karar vermiştim ve bir tanıdığım aracılığıyla, spora da olan merakım nedeniyle Yeni Meram gazetesine spor muhabiri olarak iş başvurumu yaptım. O dönemin Spor Müdürü Sabit Horasan ve gazetenin sahiplerinden Ahmet Hakan Bahçıvan ile yaptığımız görüşmenin ardından yaklaşık bir hafta sonra, yani tarihler 10 Ağustos 1999'u gösterdiğinde basın camiasına giriş yapmış oldum.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik hayatına başladığım

günden bu yana Yeni Meram gazetesinde basın sektörüne hizmet vermeye devam ediyorum. İkinci bir gazetede çalışma hayatım olmadı. Sadece 2006 yılında bir yıllık askerlik görevimi yapmak üzere mesleğime ara verdim. Askerlik dönüsü ise diğer gazetelerden birçok teklif olmasına karşın tercihimi Yeni Meram gazetesinden yana kullandım. Gazetemizin imtiyaz sahibi Bahçıvanlar Basım Sanayi AŞ. bazı sebeplerden ötürü 1 Ağustos 2019 tarihinde bünyesindeki Yeni Meram gazetesini şu an ki imtiyaz sahibi Ömer Sarıkulak'a devretti. Şu anda da Yeni Meram çatısı altında 24. yılımı geçiyorum. Gazeteye ilk olarak spor ve foto muhabiri sıfatıyla göreve başladım. Yıllarca bu görevi şerefle ve severek yürüttüm. Şu an da mevcut gazetemde 2020 yılından bu yana Spor Müdürü olarak okurlarımıza hizmet vermeye devam ediyorum.

Geçmiş dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrişerferi nasıl görünüyor?

Benim gazetecilik mesleğine başladığım yıllar ile günümüz arasında çok farklar bulunuyor. 1999 yılında bu mesleğe girdiğimde hem maddi, hem manevi anlamda çok daha iyi bir durumdaydı sektör. Ancak yıllar ilerledikçe, ülkenin ekonomik şartları değiştiğinde maalesef gazetecilik sektörü maddi olarak her geçen yıl kan kaybetmeye devam ediyor ve ayakta durmakta oldukça zorlanıyor. Kan kaybının tek sebebi tabii ki sadece ekonomik şartlar değil. Sosyal medyada maalesef herkesin gazeteciliğe bürünmesi, basın sektörünün belini büken ikinci etkenler-

den. Sosyal medyanın günümüzde tüm insanlar tarafından çok etkin olarak kullanılması ve insanların takipçi sayılarını artırmak adına gazeteci gibi davranarak doğru veya yanlış haberler yapması, bu işten ekmeğini kazanan gerçek gazetecilerin emeklerinin heba olmasına neden oluyor. Bir diğer etken de insanların her geçen yıl gazete okuma alışkanlığının zayıflaması. Benim meslekteki ilk yıllarımda ülkenin gazete okuma alışkanlığı yüzde 50'nin üzerinde iken şimdi yüzde 15'i bile bulmuyor. Öyle ki bu yüzdeler dilimi de gençler değil, orta yaş grubu insanlar oluşturuyor. Bu orta yaş grubunu da kaybettiğimiz zaman sanırım gazete okuma alışkanlığı sifıra kadar inecek ve belki de üç, dört yıl sonra yazılı basın tarihe karışacak; insanlar sadece internet gazeteciliği ve sosyal mecralardan haberleri takip edecekler. Manevi konuya gelince... Eskiden bu mesleğin bir ağırlığı vardı, ancak çok detaylara girmeden bu manevi ağırlığını da kaybetmek üzere olduğunu üzümlüyorum.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir meslekten ziyade bir aşk ve sevgi işi. Ailemden sonra sevgi sıralamasında gönlümdede ikinci sırada geliyor. Zaten bu mesleği yapabilmek için öncelikle sevmek gerekiyor. Eğer içinizde gazetecilik adına az da olsa bir sevgi ve aşk beslemiyorsanız, bu mesleği yapmanız çok ama çok zor. Bu sevgi içinizde yoksa ilerleyen dönemde illa ki bir yerde gazeteciliğin zorlu şartlarına yeniliyorsunuz. 24 yıllık gazetecilik hayatımda bunun örneğini çevremde çok gördüm. Birçok arkadaşım, abim veya benden yaşça küçük insanların gazetecilikten tabiri caizse 'pes' diyerek farklı sektörlere yöneldiğine şahit oldum.

Şimdi şöyle bir soru sorabilirsiniz, 'Dünyaya bir daha gelsen gazeteci olur musun?'... Bu soruya mesleğimin ilk yıllarında olsam hiç düşünmeden 'evet' cevabını verirdim, ancak şu anki şartlarda kılı kırk yarar öyle cevap verir, belki de gazeteciliği çok sevmeme rağmen 'hayır' derim.

Askerlik dışında hiç ayrı kalmadığınız ama mesleğin özlem duyduğunuz yönü oldu mu?

Evet oldu. 2006 yılında İstanbul'da askerliğimi yapmak üzere bir yıllık ara verdim. Vatani görevim boyunca en çok tabii ki ilk olarak aileme, sonrasında ise mesleğime özlem duydum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İnternet gazeteciliği artık hayatımızın en uç noktasına kadar girdi. Size branşımdan, yani spor haberlerinden örnek vereyim. Mesleğe başladığım ilk yıllarda okuyucularımız, Konyaspor'un maç sonuçlarını veya anlık skorlarını telefonla öğrenirdi. Konyaspor'un maçı devam ettiği esnada taraftarlar, gazetemize telefonla ulaşarak canlı olarak maç skorunu bizden öğrenirlerdi. Şimdi ise 7'den 77'e herkesin kullandığı akıllı telefonlar sayesinde bırakın maç sonucuna bakmayı, golün videosunu bile maç bitmeden izleyebiliyorsunuz. Sonuç olarak ülkemizde her alanda olduğu gibi bizim meslekte de; teknoloji geliştikçe, basılı gazeteciliğin yerini internet gazeteciliği aldı. Her sektörde olduğu gibi basın sektörü de ayakta durabilmek adına teknolojiye ayak uydurmak zorunda. Okuyucular artık basılı gazetelerden değil, anlık gazetelerin internet sitelerine girerek, ülke gündeminden haberdar olmak istiyor. Eskiden 'haber tazeliği' diye bir tabir vardı. Şimdi artık internet gazeteciliğinin yaygınlaşmasıyla birlikte bir haber, bir saat sonra tabiri caizse bayatlıyor. Yakın zamanda sadece yerel değil, ulusal basınında basılı gazetecilik hayatına son vereceğini ve internet gazeteciliğinin hayatımıza tamamen yerleşeceğini düşünüyorum.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Meslek hayatım boyunca spor muhabirliği yaptığım için tatlı veya acı anılarım hep Konyaspor ile oldu. Mesleğe başladıktan sonra 2003 yılında Konyaspor o zamanki adı 1. Lig, şimdi ismiyle Süper Lig'e çıkma başarısı göstermiş ve tam 10 yıl aradan sonra yeniden bizlere Süper Lig heyecanı yaşatmıştı. O dönem büyük maddi sıkıntılar yaşayan ve kapısına kilit vurulmak üzere olan Konyaspor, kayyumun eşliğinden dönmüş ve 52 saatte kurulan kadroyla kendi ligini lider bitirerek şampiyon olmuş ve Süper Lig'e çıkmıştı. 10 yıl sonra gelen bu şampiyonluk İstanbul'da boğaz turu atılarak kutlanmıştı. Bu şampiyonluk benim meslek hayatımda unutamayacağım en özel anıdır. Tabii ki, Konyaspor'un kazandığı Türkiye Kupası ve Süper Kupa şampiyonlukları ise meslek hayatımda ayrı bir yere sahiptir. Belki de bir daha ne zaman nasip olacağı belli olmayan bu iki kupayı Konyaspor ile birlikte kaldırmak bana da nasip oldu.

Üzücü anılar ise; malum Kon-

Halkı bilgilendirmek maksadıyla, mesai mefhumu olmadan her şart altında görevini yapmaya çalışan gazeteci arkadaşlarımızın özverileri bütün takdirlerin üzerindedir.

İsmail Çelik
Türkiye Kamu-Sen İl Temsilcisi

yaspor'un Süper Lig'den düştüğü sezonlardır. Ancak bunlar dediğim gibi kötü bir anı ve hatırlamaya gerek yok. Şu an Konyaspor Süper Lig'de yoluna devam ediyor ve umarım daha da uzun yıllar buralarda mücadelesine devam eder ve yeni nesil Konyaspor sevgisiyle büyümeye devam eder.

Sportif güzel anların yanı sıra tabii ki yaşadığımız üzücü olaylar da oldu. 2004 yılında Teknik Direktörümüz Tefvik Lav ve 2022 yılında futbolcumuz Ahmet Çalık'ın trafik kazaları sonucunda aramızdan ayrılması, yine futbolcumuz Poljac'ın trafik kazası sonucu felç kalarak futbolu bırakmak zorunda kalması meslek hayatımın en acı günleri olarak kayıtlara geçmiştir. Bu isimlerin yanı sıra yine yeşil-beyazlı futbolcu Muhammet Yürükuslu, yöneticilik görevinde bulunan Ramazan Özbek ve bu camiaya hizmet veren birçok ismi kaybetmenin acıları hala dün gibi yüreğimizdeki tazeliğini koruyor.

Aktif gazetecilik sonrasına dair planınız var mı?

Şu an mesleğime devam ediyorum ama EYT'den emeklilik için girişimlerim var. Eğer şartlar oluşursa ve başvurum kabul görürse, 2024 yılında bu şerefli meslekten emekli olacağım. Ancak tabii ki, çalışma hayatım devam edecek. Allah bana sağlık verdiği sürece, elimden geldiği kadar bu meslekte okuyucularına uzun yıllar hizmet vermek istiyorum.

HİZMET PETROL

Yarım asırlık
HİZMET AŞKI

7/24
HİZMETİNİZDEYİZ

TEK ARACA DEĞİL, HER ARACA
TEK SEFER DEĞİL, HER SEFERİNDE
ANINDA İNDİRİM!

HER ZAMAN KALİTE
UYGUN FİYAT
GÜLER YÜZLÜ HİZMET

HİZMET
PETROL

HİZMET
PETROL

HİZMET
PETROL

Bizi Facebook'tan da
takip edebilirsiniz!
facebook.com/hizmetpetrol

www.hizmetpetrol.com.tr

Mevlana Civarı Üçler Mezarlığı Karşısı Konya

Tel./Faks: 0332 352 22 41 • E-mail: bilgi@hizmetpetrol.com.tr

Yakıtlarımız **Tüpraş** rafinerileri çıkışıdır.

KURULUŞTUR

“İnternet gazeteciliğinin günümüz dünyasındaki önemine değinen Gazeteci Bekir Karakuş; “Emin ve güvenilir ellerde olduğu müddetçe İnsanların hızlı haber alması açısından internet gazeteciliği kesinlikle önemlidir” diyor”

İNTERNET GAZETECİLİĞİ HABERE HIZ KAZANDIRDI

Turizm sektöründe çalışırken, gezip gördüğü şehirleri İpekyolu gazetesinde yayınlamak medya sektörüyle tanışan ve daha sonra aynı gazetenin Genel Yayın Müdürlüğünü üstlenen Bekir Karakuş halen ipekyoluhaber.net haber sitesinde habercilik yapıyor.

Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

1973 yılında Hadim'e bağlı Aşağı Eşenler Köyü'nde doğmuşum. İlkokulu Aşağı Eşenler İlkokulu, Ortaokul ve Liseyi Taşkent İmam Hatip Lisesi'nde bitirdikten sonra Eskişehir Anadolu Üniversitesinden Halkla İlişkiler, Boğaziçi Üniversitesinden Turizm İşletmeciliği eğitimleri aldım. 1999-2006 yılları arasında özel bir şirkette Finans sorumlusu olarak çalıştım. 2006-2011 yılları arasında değişik turizm şirketlerinde tur operatörü olarak görev yaptım.

Sosyal sorumluluk olarak da, Aşağı Eşenler Köyü Sosyal Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Taşkent İmam Hatip Lisesi mezunları ve mensuplarına ait Gönül Bağı Derneği ile Konya Turizm Elçileri Dernekleri'nin kurucu yönetimlerinde bulundum.

Ulusalda, Türkiye Turizm Gazetecileri ve Yazarları Derneği (ATURJET), Uluslararasıda, Dünya Turizm Gazetecileri ve Yazarları Federasyonu (FIJET) üyesiyim. Evli ve 3 çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Turizm operatörlüğü yaptığım 2008 yılında gezdiğimiz ülkeler ve şehirleri aylık

yayın yapan Selçuklu İpekyolu Gazetesi'nde köşe yazısı olarak yazmakla gazeteciliğe adım atmış oldum. 2011 yılında da aynı gazetenin Genel Yayın Yönetmeni olarak devam ettim. 2013 yılında gazetenin yayın hayatına son verilmesi ile birlikte 2011 yılında açtığımız ipekyoluhaber.net haber sitesi ile meslekte varlığımı devam ettirdim.

Gazetecilik dışında da yine meslekle ilgili aktiviteleriniz var. Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Konya/Meram ilçe ve Konya il yönetimlerinde medya danışmanlığı, Siyaset Akademisi Derneği Genel Merkezi Yönetim Kurulunda Basın, İletişim ve Protokolden Sorumlu Komite Başkanlığı, Selçuklu Sanayici ve İş Adamları Derneğinde (SELSİAD) Medya Danışmanlığı, 2013-2018 yılları arasında da Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜR-SAB) Konya BYK'da Medya Danışmanı olarak görev yaptım.

Halen, Turizm ve İş Dünyasını Geliştirme Derneği (TURİDER) medya sorumluluğu, İpekyolu Medya Genel Yayın Yönetmenliği, İpekyoluhaber Yazı İşleri Müdürlüğü, Türkiye Turizm Gazetecileri ve Yazarları Derneği (ATURJET), Dünya Turizm Gazetecileri ve Yazarları Federasyonu (FIJET) Konya Temsilciliği, MAR-SAN Sanayi Sitesi İdari İşler Müdürlüğü, Gelecek Partisi Konya İletişim Başkanlığı ve İl Başkan Yardımcılığı, TBMM'de Konya Milletvekili Hasan Ekici'nin İletişim Koordinatörlüğü görevlerini sürdürmekteyim.

Gazeteciliğin mesleğe başladığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde, seyrüseferi nasıl görüyorsunuz?

Filmi fotoğraf makinası ile sınırlı sayıda çekilebilen fotoğraflardan, dijital makinalarla neredeyse sınırsız fotoğraf çekebilme imkânına kavuştuk. Yaptığımız haberi ertesi gün gazetede görmek bir başka heyecan verse de günümüzde internet gazeteciliği sayesinde anında haberler yayınlanıyor ve halkı anlık olarak gelişmelerden haberdar edebiliyoruz.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Düşünsenize; siz olmazsanız insanların dünyadan haberdar olmayacak ve sadece gördükleri ya da kulaktan duyma bilgilerle yetinecekler.

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Sabah işyerine gelip gazeteyi eline aldığı zaman o mürekkep kokusu huzur veriyor, yaptığın işin ve verdiğin emeğin ödülünü almış hissi veriyorsun. Fakat baskı masraflarının ve maliyetlerin bu kadar arttığı bir dönemde basılı gazetecilik hem cesaret hem de ekonomik güç gerektiriyor. İnternet gazeteciliğini yabana atmamak gerekir. Kontrolü emin ve güvenilir ellerde olduğu müddetçe insanların hızlı haber alması açısından internet gazeteciliği kesinlikle önemlidir.

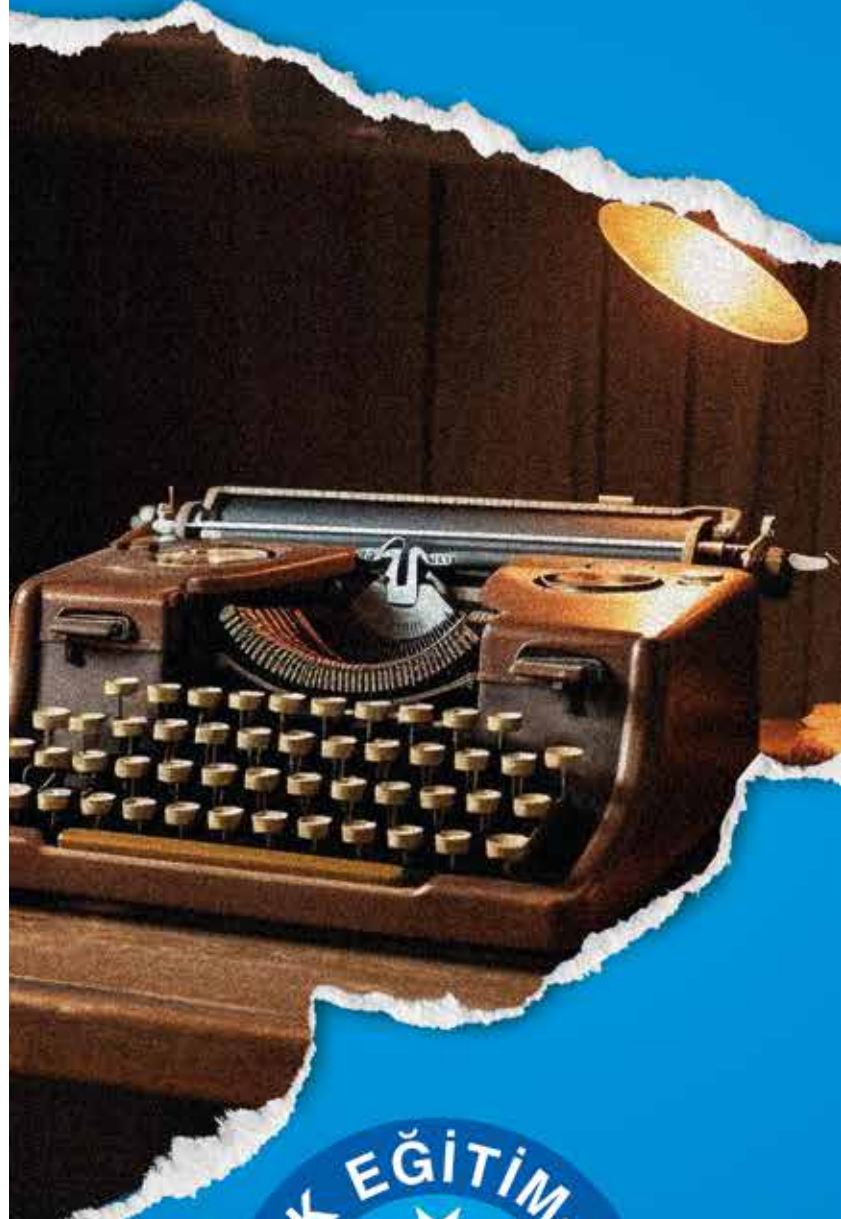
Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Olmaz mı? 2017 Yılında TÜRSAB Konya BYK Başkanı Sayın Kazım Yanar ile birlikte büyük emekler vererek, üyesi ve Konya temsilcisi olduğum Dünya Turizm Gazetecileri ve Yazarları Federasyonu (FIJET) Başkanı, Tunus eski Kültür Bakanı Tijani Haddad ve Yönetim Kurulu Üyelerini Konya'da ağırlamış, şehrimizin turizm bölgelerini gezdirerek FIJET'in 1970 yılından bu yana her yıl bir ülkenin bir şehrine verdiği ve Turizmin Oscarı olarak nitelendirilen Altın Elma (GOLDEN APPLE) ödülüne aday gösterilmesi sağlamış ve bu ödülü alabilmesi için büyük çaba göstermiştik. Bu çabaların sonucunda Konya'mız ödülü Türkiye'de dördüncü kazanan şehir olmuştu. Düzenlenen ödül törenine FIJET Genel Başkanı Sayın Tijani Haddad'da katılmış ve ödülü onun elinden dönemin Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Tahir Akyürek almıştı. Bu ödül benim için olduğu kadar ve tevazu şehri Konya'mızın tanıtımı için de çok önemliydi. Ama tabii ki değerlendirilebilseydi!

Benim içimi acıtan, bu ödülü şehrimize kazandırmak için verilen emeklerin Konya'daki yöneticiler tarafından bugüne kadar görmezden gelinmesi ve o günden sonra hiç hatırlanmamasıdır. Halbuki biz turizmde **ALTIN ELMA** ödülü almış bir şehriz.

Gerçeğin ışığında
yol almamızı sağlayan tüm
basın emekçilerinin
**10 Ocak Çalışan
Gazeteciler
Günü Kutlu Olsun**

TÜRK EĞİTİM-SEN
KONYA 3 NOLU ŞUBE

BİZİM PUSULA GİBİ HOCALARIMIZ VARDI

Gazetecilik yaptığı dönemlerde meslek büyüklerinden çok şey öğrendiğinin altını çizen Ebru Çürükkuyu Alagöz; “Başımızda usta gazeteci abilerimiz ablalarımız vardı. Onlar bizim için gazeteciliğin yollarını gösteren pusula gibiydiler” dedi

Yeni Konya gazetesinde başladığı muhabirlik hayatını daha sonra Konya Postasında sürdüren ve evlenip anne olduktan sonra çocuğuna vakit ayırmak için gazeteciliğe veda eden Ebru Çürükkuyu Alagöz meslekte geçirdiği yılları ve deneyimlerini anlattı.

Kendinizi tanıtır mısınız?

4 Kasım 1973 tarihinde Konya'da doğdum. İlköğrenimimi Ayşe Tümer İlkokulunda, ortaokul ve liseyi Erbil Kuru Lisesinde tamamladım. Evliyim, iki tane oğlum var.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Liseden mezun olduktan sonra açık öğretim işletme fakültesinde okurken bir yandan da aileme destek olmak amacıyla çalışmaya karar verdim. Gazete ilanlarına bakarken Yeni Konya gazetesinde “Bizimle çalışmak ister misiniz?” ilanını gördüm ve başvurudum. Birkaç hafta sonra beni mülakat için çağırdılar. Görüşmeden sonra işe kabul edildiğimi öğrendim ve üçüncü sayfa haberlerinden sorumlu olarak işe başladım. Benden önce üçüncü sayfa sorumlusu olan Yadigar Güneş arkadaşımın gazete mi-

zanpaj çizimi ve haber yazımıyla ilgili ders aldım. Devamında arkadaşımın gazeteden ayrılmasından sonra üçüncü sayfa mizanpaj ve haberlerini yapmaya başladım. Aradan kısa bir süre geçtikten sonra birinci sayfa için de haber muhabiri olarak görev almaya başladım. Daha sonra Konya Postası gazetesine geçtim ve birinci sayfa muhabiri olarak beş yıl görev aldım. Bu arada işlerin yoğunluğundan açık öğretim işletme fakültesine devam edemedim.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor ?

Gazetecilik, doğrunun peşinde, taraf olmadan, objektif, sorunlara çözüm odaklı yaklaşan, haklı ve mazlumun yanında, ilkeli bir yaşamın adıdır. Her zaman halkın sesi-soluğu olmak, insanları doğru haberlerle bilgilendirme çabası içinde olmaktadır.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

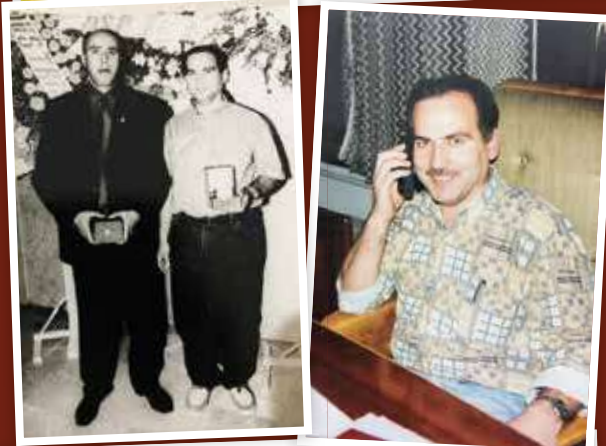
Mesleğe özlem duyduğum zamanlar oldu. En çok o zamanki çalışma arkadaşlarımı özlüyorum. Birlik beraberlik ve yardımlaşmanın olduğu çok güzel bir deneyim oldu. Genç yaşta olmamın verdiği tecrübesizlik meslekte geçirdiğim yıllar içinde beni

Konya Postası Gazetesi'nde spor muhabirliği yapan Aşır Arıcı, "Minik sporcularımızın, fotoğraflarını çekmek için gittiğimizdeki sevinçleri beni mutlu ederdi" diyor

SPORCULAR MUTLU OLUNCA

BİZ DE MUTLU OLURDUK

Konya Postasında spor muhabiri olarak çalışırken efendi kişiliğiyle tanınan Aşır Arıcı çalışma hayatını, çalıştığı yılların mesleki şartlarını anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya merkeze elli kilometre uzaklıkta bulunan Akören ilçesinin Şirin Belkuyu köyünde 15.10.1967 tarihinde doğdum. İlkokulu köyümde, ortaokulu Akören'de okuduktan sonra Çumra Ticaret Lisesini bitirdim.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik hayatıma 1993 tarihinde Konya Postasında başladım. Spor müdürüm Sayın Ahmet Eser başta olmak üzere değerli arkadaşlarım Mustafa Güden, Hasan Altuntepe ve Selman Elçiçeği ile beraber çalıştım. Meslek hayatım spor servisinde geçti.

O yıllarda gazetecilik teknik ve çalışma şartları bakımından ne seviyedeydi?

Ben sektöre adım attığımda gazetemiz ofset tekniği ile yayınlanıyordu ama değerli büyüklerimin anlattıklarına göre birkaç yıl öncesine kadar kurşun dizgi yapılıyor, fotoğraflar klişe-

den basılıyormuş. Ben o dönemi yaşamadım. Fotoğraflarımız kendi karanlık odamızda yıkanıp tab ediliyordu. Sonraki yıllarda dijital sisteme geçilmesi adeta devrim gibi bir gelişme oldu.

Spor muhabirlerinin en aktif zamanı hafta sonlarıydı. İki ve üç nolu futbol sahalarında, Sanayi ve Dumlupınar semt saharlarında amatör küme maçları oynanır, Atatürk ve 100. Yıl Spor Salonlarında basketbol, voleybol, hentbol maçları, halter, güreş, masa tenisi, jodo ve karate salonlarında çeşitli organizasyonlar olurdu ve biz bunların hepsini takip ederdik. Konyaspor'un deplasman maçlarında görevliyse, cumartesi günü akşam saatlerinde gazeteye gidip haberleri yazar, sonra otogara koşurup yolculuğa çıkardık. Pazartesi sabah da doğrudan gazeteye gelir, maça dair detaylı haberler yazardık. Yani, normal meslek sahiplerinin dinlendiği hafta sonları bizim en yoğun çalıştığımız günler olurdu.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik, bana göre topluma yön veren bir mektep gibidir. Bu mesleğe gönül verip, vatan ve milletini düşünen, mal ve para hırsı olmayan, haktan ve hakikatten

yana olan bireylerin bu sektörde görev yapması sayesinde çok daha iyi yerlere gelecektir.

Sizin döneminizle günümüz gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Muhabir ve yazarlar, bizim dönemimizde koşturup, araştırıp aslına uygun ve doğru haber yazar yorum yaparlardı. Bugün ise internet gazeteciliğinde emek harcamadan, "Kopyala, yapıştır" mantığıyla hareket edildiği için mesleğin güven ve saygınlığı azaldı. Bugün çalıştığım sektör itibarıyla görüyorum ki gazete bayilerine gelen on üç gazeteden sadece üç tanesinde satış olurken diğerleri geldiği gibi iade ediliyor. Eski bir gazeteci olarak bu duruma çok üzülüyorum.

Gazeteciliği ne zaman ve ne sebeple bıraktınız?

1999'da ülke genelinde ekonomik kriz yaşanıyordu ve pek çok şirkette olduğu gibi bize de çıkış verildi. Gazeteciliği, başladığım kurum olan Konya Postasında bu şekilde bıraktım.

Ancak gazetemizin patronu, aynı zamanda Meram Tıp Fakültesi Kafeteryasını da işletiyordu. Bir süre sonra burada işe başladım ve 2014 yılında emekli oldum.

Gazetecilik yıllarınızda size heyecan ve mutluluk veren neler yaşadınız?

Spor muhabiri olduğumuz için günümüz futbol sahalarında ve spor salonlarında geçirdi. Asayiş muhabirleri gibi bir aksiyonumuz olmadı. Geleceğimiz olan minik sporcularımızın, fotoğraflarını çekmek için gittiğimizdeki sevinçleri beni mutlu ederdi. "Gazeteci abiler geldi, bizim fotoğrafımızı çekecekler" diye onların mutlu olmalarını, gülümsemelerini çok özledim.

Basın meslek ilkelerine bağlı bir şekilde milletimizin sesi ve sözcülüğünü yapan gazetecilerimize, mesleki hayatlarında başarılar diliyor, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum.

Türk Eğitim-Sen Konya
1 Nolu Şube Başkanı

ALİ KÖÇ

KAZADA KOPAN BACAĞI TARLADA BULDUM

Asayiş muhabirliği yapan ve görev yaparken yaşadığı ilginç olayları anlatan Gazeteci Abdullah Yıldırım; “Çok hatıra var, anlatmakla bitmez” diyor

Bilhassa emniyet haberlerini takip etmekle görevli gazeteciler, çok ilginç hatıralar biriktirir. Yıllarca Sun TV’de çalışan ve halen KTV’de görev yapan Abdullah Yıldırım da bu gazetecilerden biridir.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Elbette. 1 Haziran 1962 doğumluyum. Temel eğitim öğrenimden sonra iş hayatına atıldım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Özel televizyonlar yaygınlaşmaya başladığı sırada İstanbul’da Kanal 6 televizyonunda başladım. Öncesinde düğün vesaire çekimleri yaptığım için özel televizyonların kameraman ihtiyacı oluyordu.

İstanbul’dan Konya’ya gelişiniz nasıl oldu?

İstanbul’un hayat şartları ağırdır. Kanal 6’da bir süre çalıştıktan sonra ayrılıp Konya’ya döndüm ve video dükkânı açtım, kamera ile düğün çekimleri yaptım. Sektörü o yıllarda hareketliydi, epey kasetçilik yaptım. O yıllarda çantalı VHS kameralar vardı. Sonra Beta max kameralar çıktı. Her ikisiyle de epey bir çekim yaptım. Konya’da en hareketli düğün salonu da Belediyenin Alaaddin Tepesindeki nikâh salonu idi.

Sünnet, nikâh, düğün gibi çekimlerde, kameramanın da ilginç hatıraları olur, değil mi?

Tabi, her birinin kendi özelinde ilginç hareketliliği, telâşi vardır. Benim için unutulmaz olan yanı; ya sünnet düğününü çektiğim çocukların, zaman geldi nikâhım merasimlerini de çektim. Bu beni çok mutlu ederdi.

Konya’da medya sektörüne nasıl girdiniz?

Esnaflıkta işlerim iyi olmasına rağmen televizyonculuğun cazibesi beni yerel kanallara yönlendirdi. Kon TV’nin kameraman alacağını duyunca müracaat ettim. Genel Müdür rahmetli Ahmet Özcan ile görüştük ama onun şartlarına uygun olmadığım için işe alınmadım. Sonra Sun TV’ye gittim. Yeri o zamanlar Hazım Uluşahin İş Merkezindeydi. 1998’in Nisan ayından itibaren Sun TV’de on yedi sene çalıştım. Hem yayında görev yaptım hem muhabir ve kameraman olarak haber takip ettim. Televizyonculuk o yıllar-

da popülerdi ve Sun TV’de güzel işler çıkardık. Yayıncılık kolay iş değildir, çok dikkat etmek gerekir. Vefakâr çalışma arkadaşlarımızla gece günüz gayret ettik. Montajda, stüdyoda, rejide, geldiğinde haberde ve reklâmda çalıştık.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Habercilik çok riskli idi. Doğru, ilkeli, dürüst haber yapmaya çalışırdık. Çok kaza haberine, intihar haberine gittik. Dayak yediğimiz de oldu, küfür duyduğumuz da oldu. Fakat yılmadık. Yıllar ilerleyip teknolojiye yeni gelişmeler oldukça televizyonculuk vizyon kaybetti, eski çalışma arkadaşlarımızın çoğu da sektörden ayrıldı.

Eskiden biz haberle doğrudan ilgilenir, bizzat olay yerine yahut toplantıya gider, çekim yapıp yayınlardık. Şimdi ajanslar ve sosyal medya yaygınlaştı, “kopyala, yapıştır” gazeteciliğinin bir benzeri televizyonculuğa yerleşti. Gidip çekimi yapılan haberler değil, servis edilen haberler yayınlanıyor.

Eski zamanla günümüz sektörünü mukayese edebilir misiniz?

Bizim dönemimizde işin zahmeti fazlaydı ama rahmeti, saygınlığı da vardı. Şimdiki arkadaşlar bizim dönemin hem teknik zorluklarını hem de habere ulaşmada bizim yaşadığımız meşakkati yaşamıyor.

Sun Tv ve sonrasında meslek hayatınız nasıl yön aldı?

Sun Tv Nalçacı Caddesindeki binasına taşındığında sükse yapmıştı ama uydu yayıncılığı gelişirken karasal yayında kalmayı tercih etmesi izlenilirlik oranını düşürdü. Bu da reklam kaybına sebep oldu ve kurumsal olarak doğal bir küçülme süreci yaşadık. Kurum bünyesinde bir de günlük gazete yayınlamıştık, oraya da katkımız oldu. Sonra bize ayrılık yolu göründü. Bir süre dinlendikten sonra KTV televizyonunda çalışmaya başladım ve halen devam ediyorum.

Unutmadığınız bir haber hatıranızı anlatır mısınız?

Bir gün telsizden, Aksaray yolunda trafik kazası olduğu anons edildi. Konya’nın kırk kilometre dışındaydı, kamerayı omuzlayıp arabaya bindik ve olay

ABDULLAH YILDIRIM

yerine, uçarcasına gittik. Gerçekten büyük kazaydı. Yaralılar sağa sola savrulmuştu. Televizyon muhabirleri olarak biz Sağlık Müdürlüğünde iki ay eğitim almış, bu gibi durumlarda sağlık görevlileriyle nasıl entegre olacağımızla ilgili bilgi edinmiştik. Biz karanlıkta kameraları n ışıklarıyla kurtarma ekiplerine yardım ediyorduk.

O kazada otobüs muavinin ayağı kopmuştu. Hastaneye sevk edildi ama bacağı bulunamamıştı. Ben kamera ile tarlada çekimi yaparken ayağıma bir şey takıldı. Eğilip kenara çekmek istediğimde kopuk bacak elime geldi. Ürperti verici bir durumdu. Sağlık ekiplerine, "kopan ayağı buldum" diye bağırdım. Hemen gelip aldılar ve dikmek üzere hastaneye götürdüler.

Bir trafik kazası da Ereğli yolunda olmuştu. Sabah saat beş gibiydi, olay yerine vardık. Manzara çok fenaydı. Bir aile yok olmuştu. Bir kız çocuğunun kafatası patlamış beyni dışarı çıkmıştı. Bulup elime aldım. Diğer muhabir arkadaşlar dehşet içinde, "Bırak" diye bağıyorlardı. Götürüp cenazesinin içine bıraktım.

Çok hatıra var, anlatmakla bitmez.

SALİH AKKAYA

Akşehir Belediye Başkanı

10 Ocak
Çalışan

Gazeteciler

Günü

Kutlu Olsun

AŞK TESADÜFLERİ SEVER...

Hayatımızın her dönemini planladığımızı düşünür, geleceğe dair hayaller kurarız. Hayatımızı planlarken aslında neleri kaçırıyoruz ya da neleri yaşıyoruz? Yaşamın bize sunduklarını yaşıyor ve tecrübe ediyoruz.

Hani derler ya **“Aşk Tesadüfleri Sever”** diye benim aşkı da böyle tesadüfen hayatıma girdi.

Aslında ekonomi eğitimi alırken hiç basınla ilgili bir hayalim, bir düşüncem, bir planım yoktu. Üniversite sonrası bir ihracat şirketinde görev almış çalışıyordum. Bir gün evin kapısı çaldığında kapıdaki üç kişiden sadece birini taniyordum. Rahmetli Orhan Samur.

Annemle babam da şaşırılmışlar fakat rahmetli Orhan'ın yanlış bir şey yapmaya-çağına inandıkları için tanımadıkları o iki kişiyi de eve buyur etmişlerdi. Ben şaşkınlıkla ne istediklerini sorduğumda rahmetli Mehmet Gazel'in radyosu Mega radyoya sunuculuk için bir sunum çekimi yapacaklarını söylediler. O kadar şaşırım ki eğitim almadığım, neyin ne olduğunu bilmediğim, sesimi nasıl kullanacağımı ya da haberin sunumunu bilmediğim bir durumdaydım. O zamanlar MEDAŞ'ın basın müşaviri görevini yürüten rahmetli Hasan Basri

Elmas bana cesaret veriyordu. “Yaparsınız hiç endişe duymayın. Başlayalım hatalar olursa düzeltiriz başa döneriz” gibi beni rahatlatıcı konuşmalar yapıyordu. O çekim gerçekleştiğinde ben yıllarca bu mesleğin içerisinde bulunacağımı hiç aklıma bile getirmemiştim.

Bir ara mesleğin inceliklerini öğrenmek, işin tekniklerini kavramak için kendimi bu eğitimi veren kursta buldum. Yine rahmetli Orhan Samur yanımda ve Haşmet Öyken ders veriyor. Artık kısa bir dönem de olsa bazı konularda eğitim almış oluyordum. Fakat, hiçbir gazeteye gidip iş başvurusunda bulunmadığım gibi bu alanda çalışmayı hala düşünmüyordum. Çünkü işim de var çalışıyorum. Ancak Konya Postası Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Orhan Samur beni gazetede makale yazmaya yönlendiriyor, “misafir kalem olarak yazarsın hele bir başla” gibi sözlerle beni yavaş yavaş basının içine çekiyordu. Konya Postası Gazetesi'ne gidip gelirken muhabirlerin habere koşturmaları fotoğraflar daracak alanlarda yapılan çalışmaların heyecanını yaşayanlar ilgimi çekiyordu. Bu arada rahmetli Orhan Samur'la aile bağları pekişmiş dostluklarımız vardı. Artık yavaş yavaş basının içinde yer almaya başlamış, makalelerim yayınlanmaya kendimi gazete sayfalarında görmeye başlamıştım.

O tarihlerde özel televizyonlarda yavaş yavaş doğuşlarını gerçekleştiriyor, mantar gibi çoğalmaya başlıyorlardı. Konya'da

da Türkiye'nin ilk yerel televizyonu SUN TV kurulduğunda bir anda kendimi içinde buldum. Fakat televizyondan çok gazetede yazmak çizmek ilgimi çektiği için çok da üzerinde durmuyordum, yeni bir çalışma olduğu için teknik ve görsel anlamda da kendimi eğitiyordum.

Artık basının içindeydim. Bir gün rahmetli Hasan Basri Elmas bana “senden bir ricam var. Söylesem mi bilmiyorum” dediğinde merakla “hayırdır buyurun önemli bir şey söyleyeceksiniz herhalde” dedim. “Size önemli bir görev düşüyor. Ekonomi tahsili almışsınız fakat bu alanda hiçbir şey yapmıyorsunuz” dedi. Sonra beni Yeni Konya Gazetesi sahiplerinden rahmetli Ünal Gücüyener'le tanıştırdı. “İşte gazetenin ekonomi editörü” diyerek bugüne kadar sürdürdüğüm ekonomi çalışmalarının temeli atılmış oldu.

90'lı yıllarda başlayan serüven aslında daha derin ve incelikliydi. Bugün gelişen teknolojiyle birlikte gazete sayfalarının hazırlanması ve habere ulaşmak ne kadar kolaysa o dönemde internetin ve bilgisayarların olmadığını düşündüğümüzde daha sıkı ve zor şartlarda çalıştığımızı anlayabilirsiniz.

Milimetrik kağıtlar masada önüme geldiğinde ölçmek çizmekle ilgili hiç bilmediğim teknik konuların içinde buldum kendimi. Artık Ekonomi Sayfasının editörü bendim ve o sayfada yer alacak haber, fotoğraf, makale her şey elimden geçecek santim santim sayfaya yerleştirecektim. Her konuya ayrı mizansen düşünüyordum, çarpıcı başlıklarla okuyucunun ilgisini çekmeye çalışıyordum. O zaman gazetenin dizgi ustası Gül Divatyalı teknik anlamda bana destek veriyordu. Çizdiklerimi teker teker ölçülerine göre bilgisayarda hazırlıyor, pikaj odasına ulaştırıyordu. Pikaj odasından gelen sıcak mum kokusu ile mumlanan haberler milimetrik kağıda çizdiğim yerlerine Osman Dikilitaş tarafından yapıştırılıyordu. Ara ara Gül'e sesleniyor haberin devam sayfasına giden kısmı için sayfa numarası söylüyordu. Pikajdan çıkan sayfa artık filme gitmeye hazır gelin kız gibi süzülürken, kalıpcılar sayfayı kalıba almak için hazırlıklarını tamamlıyordu. Gazetenin sayfaları o elden o ele son şeklini alana kadar koşar adımlar-

la okuyucuya ulaştırılmaya çalışılıyordu.

Ekonomi sayfası sadece Yeni Konya Gazetesi'nde çıkıyor, ilimizde bulunan şirketler, işadamları, üretimler, imalatlar, meslekler benim sayfamda hayat buluyordu. Çalışmalar beğeniliyor, takdir görüyor gazete sahipleri işadamlarına ziyaretlerini benimle gerçekleştiriyordu. Zaman ilerliyor sayfa giderek daha anlamlı hale bürünüyor. Konya Sanayisi ile ilgili akademik çalışmaların tümünü elimden geçiriyor sayfada tüm bilgileri okurlara aktarıyordum.

Bir gün kamu kurumlarından bir müdür sabahın erken saatinde arayıp "Kardeşim ekonomi sayfasında salça haberinin ne işi var dediğinde" "Ekonomi deyince ne anlıyorsunuz" diye sorduğumda paradan bahsederken, insan yaşamının gündelik olarak ekonomik kısmının sabah yüzünü yıkamak için açtığı musluktan akan suya ödediği parayla başladığını söylediğimde sesinde başlayan yumuşama salçaya ödediği paranın cebinden nasıl çıktığını sorduğumda da özür dilemek zorunda oluşu da küçük bir anıdan ibaret.

Öte yandan Konya Sanayisi konusunda yaptığım araştırmalar, üniversitenin işletme fakültesinde bu konuda oluşturulan tezler Konya Sanayisi ve gelişimi konusunda önemli bilgiler edinmeme sebep oluyordu. Ancak beni üzen bir konu vardı ve bunu makalelerimde dile getirdiğim halde bir türlü gündeme taşıyamıyordum. Tarımın başkenti Konya'da un fabrikalarının sayısı

hatırı sayılacak kadardı ve fakat ambalaj konusunda yeterli değildik. Diğer taraftan Konya sanayisi otomotiv yan sanayi konusunda çok büyük üretimler yapıyor, yapılan üretimler başka yerlerde değişik markalarla ambalajlanıp tekrar satışa sunuluyordu. Bir gün bu üretimleri yapan birkaç işadamlıyla bir araya geldiğimizde konuyu gündeme getirip "hepinizi çok ayıplıyorum bu konuda çok eksiksizsiniz. Simitçinin yanına simitçi dükkanı açmak gibi bir şey sizinki. Biriniz de üretilen ürüne ambalaj yapın. Çuval fabrikası kurun." Dediğimde bir anda şaşkınlıkla ve bana hak vererek ambalaj konusunu gündemde tutup bu konuda çalışmalar yaptılar.

Aslında ülkemizin en önemli konularından biri de kadına şiddet konusu. Bu konu benim gündemime rahmetli Emniyet Müdürü Zeynel Abidin Ayhan tarafından girdi. Bir gün beni arayıp önemli bir konuyu görüşmek istediğini söyledi ve beni emniyete çağırırdı. Yanına gittiğimde kadınların eşleri tarafından gördüğü şiddet karşısında üzüldüğünü, kadınların yarı çıplak vaziyette karakollara sığındığını ifade etti. Kadınların bu halde karakollarda çok kötü durumlarda kaldığını, kadınları korumakta zorlandığını söyledi. Kadın sığınma evleri o zamanlar yoktu. İstanbul gibi metropollerde mor çatı adı altında şiddet gören kadınlar koruma altına alınıyor. Oralarda belli bir müddet kalabiliyorlardı. Konya'da da kadın sığınma evine çok büyük ihtiyaç olduğunu bu

konuda çalışmalar yapıp vali ve belediye başkanlarına da konuyu iletmemi istedi. Çünkü bir kadın tarafından konunun yetkililere daha iyi iletileceğine inanıyordum. O çalışmayı başlattık ve bugün ki kadın sığınma evlerinin temellerinin atılmasında çaba sarf ettik.

Gazetenin kapısından girince matbaa mürekkebinin kokusu, gazetenin ilk açtığınızda burnunuza gelen kokusu ne müthiş size anlatamam. Nasıl kanıksamış ve sevmişsem yıllar sonra Seydişehir Postası Gazetesi'ne gittiğimde "Aman beni bırakın şu kokuyu içime çekeyim" dedim.

Gazetecilik...

Öyle bir tutku, öyle bir tutulmuşluk. Bir sevda ve hep en iyisini yapma durumu. Bugün eline telefonu alan haber atar oldu da; gazetecilik anlamsızlaştırıldı. Gazetecinin ilk görevi, hakikate ve toplumun bilgiye erişim hakkına riayet etmektir. Gazeteci bu görevi yerine getirirken dürüstçe haber toplama ve yayımlama özgürlüğü ile adil yorum ve eleştiri hakkını her zaman savunmalıdır. Gazeteci, olguya dayalı bilgileri, yorum ve eleştiriden açıkça ayırmakla yükümlüdür.

Bir gazeteci nasıl olmalı da dersiniz, tarafsız olmalı. Gazetecilerin tarafsızlığı, gazeteciliğin temel prensiplerinden biridir. Doğruları söylemeli. Gazetecilikte doğruluk, haberlerin temel prensiplerinden biridir. Güvenilir olmalı. Etik davranmalı. Araştırmacı olmalı. Ve en önemlisi de empati yapabilmeli. Yola yeni çıkan gazete ve dergilerin sayfalarını meslektaşlarıyla birlikte şekillendirdik. Sektörde emin adımlarla ilerlemesi ve kök salması için doğru işler yapmaya çalıştık. Zaman kavramını unutup gecemizi gündüzümüze katıp emek verdik.

Mesleğimiz Konya'da her türlü konunun ve olayın çözümünde etkili oldu. Çok zor şartlarda ve çok düşük maaşlarla çalıştığımız gazetelerde sorunlarımız çoktu fakat bunları gözümüzde büyütmeyip, büyük bir aşkla mesleğimizi sürdürmeye devam ediyorduk.

Gazetecinin gözü bir başka bakar. Gazeteci kelimelerle oyun oynar ve öyle bir hal alır ki o kelimeler okuyucuyu büyüleyip içinden çıkılmaz bir halde bırakır. Gazeteci çok okuyan, araştıran ve özellikle branşlaşmışsa o dalda kendini eksiksiz kılmak için çabalar. Çünkü okuyucusuna doğru ve tarafsız bilgiyi aktarmak zorundadır.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler günü nedeniyle gazetemiz Yenigün'ün ON'lar dergisi özel sayısında yer almak geç de olsa güzel. Aslında bizden istenen kendimizi tanıtmak, mesleği tercih ediş nedeni ve anılarla ilgili soruları kalıplar içerisinde yanıtlamış olsaydık inanıyorum ki okuyanlar çok da önemsemeyeceklerdi. O nedenle benim bu yazım çok şeyi bir arada akıcı bir şekilde anlatsın ve okuyanlar sıkılmasın amacıyla yazılmış bir yazıdır. Çünkü her zaman yazdığım makalelerde de okuyucuyu sıkmadan konuyu anlaşılabilir kılmayı tercih etmişimdir.

Ülkem insanı çok okuma alışkanlığı olmadığından her zaman gazeteyi eline alınca, önce birinci sayfanın resimlerine ve

başlıklarına bakar ve sonra arka sayfada spor haber ve fotoğraflarına bakar. Diyeceksiniz ki; "o zaman neden ekonomi sayfaları ya da ekonomi yazıları içerisinde yer alıyor ve emek veriyor sunuz?" işim bu ve herkes ekonomiyi merak eder. Eskilerin sözünü bugüne uyarlırsak internet çıktı, herkes gazeteci oldu. Artık gazete sayfaları tarihe karışmamak için gün sayıyor. Ayakta kalmanın mücadelesini verirken, saygınlığını kaybetmemek için direnen gazeteciler, muhabirler yavaş yavaş azalıyor. Artık bu işin okulunu okuyanların da meslekle ilgili hayallerine ulaşmak zor. İletişim fakültelerinden mezun olan gençler devletin bir kurumunda yer almanın derdindeler.

Kendime dönecek olursam da, gazeteci olmayı, gazeteciliği nasıl benimsediysem ve sahiplendiysem habere giderken gazetemiz bayideki rafta hangi sıraya konmuş ona bakar, eğer alttaydı onu görünür kılmak için üst raflara çıkarır yoluma devam ederdim.

Yerel televizyon sayılarımızda birken iki, iki iken üç oldu ve meslekte çalışanların sayıları artmaya başladı. Bize de bugün KONTV adıyla yayın yapan (o gün de aynı isimde idi) bize özel bir konumda görev verildi. Ancak ne yazık ki çalışırken hiç görmediğim mobbing uygulamasını orada tattım ve ilk defa çalışırken emeğim ve çalışmalarım rencide edildi. İlk defa babama mahcup oldum ve ona verecek cevap bulamadım. Çünkü öyle bir hakaretti ki burada anlatmaya bile dilim varmıyor. İlk defa bu mesleğin içerisinde kadın olmanın zorluğunu orada yaşadım.

Gazetelerde bugün ki imkanlar o zamanlarda yoktu fakat hiçbir zaman saygısızlık ve beni üzecek bir durumla karşılaşmadım. Evet belki bana yapılacak ödemelerde bazı patronlar üzerlerine düşeni yerine getirememiş olsalar da asla hiçbir zaman işim adına pazarlık yapmadım.

Tüm bunlar meslekten bizi uzaklaştırmaya tabi ki yetmedi. 35 yıldır yazmaya, üzerimize düşen görevi yerine getirmeye devam ediyoruz.

Arkadaşlar hep unutamadığınız bir anınız var mı diye sormuşlar. Olmaz mı o kadar çok ki. Hangisini anlatacaksınız. Gazeteye bir gün ihbar niteliğinde bir mektup geldi. Okudum anlamaya çalışıyorum ve ne

yapsam da bunu dikkat çeker bir konuma getirsem? diye düşünürken bunu yayına vermezsem haksızlık olur güzel haber dedim oturdum yazdım.

Diyeceksiniz ki; konu ne? Konu tıp fakültesi öğrencilerinin mezarlıklardan kadavra çalmaları. 90'lı yıllarda o zaman yalnızca bir tane tıp fakültesi var. Fakülte dekanı Prof. Uğur Erongun hoca beni aradı "Bunu nasıl bize sormadan yazarsınız" dedi. Cevap bende aynen şöyle "Hocam sizi arasaydım yapacağınız açıklamayla bu haber olmayacaktı. Şimdi siz beni aramak zorunda kaldınız" hemen beni maket olmayan, gerçek kadvraları göstereceğini söyleyerek fakülteye davet etti. Fakülteye gittiğimizde kadavra odasının kocaman bir salon olduğunu ilaçlı bir suda yüzüstü yüzen bir kadın cesedinin bulunduğunu gördüm. Birden irkildim. Genç bir kadın cesediydi ve kullanılan ilaçlarla vücudundaki bütün kanı boşaltılmıştı sanki. Bütün damarları görünüyordu, siyah uzun saçları suda gençliğinin simgesi gibi yüzüyordu. Birden içim acıdı. Karşı masada erkek cesedi vardı ve onun dizleri yukarıda sanki hemen örtüyü açıp ayağa kalkacak gibi duruyordu. Hoca aldığı bir tablonun rahatlığıyla bana açıklamalar yaparken ben cesetlerin kime ait olduğunu merak ediyor hocanın açıklamasını tamamlamasının ardından soruyu yapıştırıyordum. Kim bunlar diye. Yine bilmediğim bir konuyu daha öğrenmişim. Sahipsiz cesetler hastanelerde belirli bir süre bekletildikten sonra eğer sahipleri

çıkılmazsa kadavra olarak kullanabilmeleri için sağlık bakanlığı izin veriyormuş.

Anı çok.

Yaşanmışlık çok.

Bugün geldiğimiz noktada yazılarımızı yazarken, konuyu ele alış biçimimiz okurlarımızla birebir iletişim halindeymişiz gibi yazıp, konuları anlaşılır bir dille aktarır çözüm yolları sunmak oluyor. Umarım faydalı oluyoruzdur. Çünkü fikirlerimizi kelimelere dökmek ve anlaşılır kılmak da hiç kolay değildir. Söylemimiz şudur! Bu işe gönül koymazsanız, tutulmazsanız yapamazsınız. Eğer gençler bu yolda çalışma hayatına atılacaklarsa da mesleğin zorluklarını göğüsleyecek güçte olduklarına inanıp yola öyle çıkmalıdır. Olayları, konuları yerinde araştırıp en doğru bilgiye ulaşmanın yollarını aramalıdır. Evet internet ve sosyal medya basının bana göre bir kolu ve internetin artık doğru ve net bilgi verdiği konusunda halkın tereddütleri var. Hemen herkesten duyabilirsiniz "bilgi kirliliği var" sözünü. O nedenle her ne kadar teknolojik olanakların işleri kolaylaştırdığı, muhabirlerin bilgiye kolay ulaşmanın yoluna baktığı bir dönemdeyiz. Muhabirler bilgi kirliliğinin önüne geçmek için daha çok çalışmalı, doğru bilgiyi okuyucuya aktarmalıdır. Üstelik internet ve sosyal medyada gazeteden gelen o nefis kokuyu ve tıklamaktan öteye sayfaları çevirmenin tadına varırsınız.

Özetle; bu meslek bize güzel dostlar kazandırdı. Bu meslek bize unutulmaz anılar bıraktı. Bu mesleğin içinde beraber çalıştığımız arkadaşlarımız kardeşimiz oldu dostumuz oldu. Mesleğimizin aşkı ölünceye kadar sürecek ve biz kelimelerin arasında, harflerle birlikte yuvarlanmaya, sorunları konuları ele alıp okurlarımıza ulaştırmaya devam edeceğiz.

Belki bir gün bizde ilk Kadın Gazeteci Selma Rıza gibi bir kadın gazeteci olarak toplumsal değişimin ve gelişimin öncülerinden olup, gelecek nesillere ilham kaynağı oluruz. Belki bir gün bizi de yaptığımız çalışmalarla anırlar ve ebedi hayatımıza doğru yola çıktığımızda güzel anırlar.

Gazetecilik bir tutku, bir sevdadır ve hep en iyisini yapma durumudur. Biz de yaptıklarımız ve yapacaklarımız ve hep en iyisi olsun diye çalışmalarımızı sürdürmeye devam edeceğiz.

Yazılı basının önemine değinen Mehmet Emin Yılmaz, basılı gazetenin tarihi bir vesika olduğunu ve arşiv niteliği taşıdığını söyledi

KÂĞIT GAZETE TARİHE KAYDEDİLMİŞ VESİKADIR

Konya Aydınlar Ocağının düzenlediği Salı Selçuklu Sohbetlerini sırtında fotoğraf çantası, boynunda fotoğraf makinesiyle takip eden 74'lük delikanlı Mehmet Emin Yılmaz'ın kısa bir dönem de olsa gazetecilik yaptığı pek bilinmez. Nail Bülbül ağabeyin çıraklığını yaparak adım attığı gazetecilik hayatı kısa sürmüş ama fotoğrafçılık merakı onu Kızıldeniz'in diplerine daldırılmış.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Biz Konya'nın yerlisiyiz. 1949 yılında İhsaniye mahallesinde dünyaya geldim. İhsaniye İlkokulundan sonra Konya İmam Hatip Okulu bitirdim. Diyarbakır'da askerlik görevimi yaptıktan sonra işçi olarak Suudi Arabistan'a gittim ve burada bir şirketin muhasebe işleri yaparken Ümmül Kurra Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde yüksek tahsilime devam ettim. Gündüzleri çalışıyor, geceleri de okuyordum. Fakat 3. Sınıftayken gece bölümünün kapatılması üzerine bizim gündüz bölümüne devam etmemiz zorunlu hale geldi. Ben gündüzleri çalışmak zorunda olduğum için yüksek tahsili tamamlayamadım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

İmam Hatip'te öğrenciyken gazeteci ağabeyimiz Nail Bülbül ile tanıştık. 1967-68 yıllarında Yeni Konya gazetesinde çalışıyordum. Ben de onun yanında spor muhabirliği yaptım. Maçlara gidiyor, haberleri yazıyordum. Fotoğraf da çekiyorduk ama o yıllarda klişe teknolojisi olduğundan, yüksek maliyet sebebiyle bütün fotoğrafların klişesini yaptırıyorduk. Nail ağabey aynı zamanda Günaydın gazetesinin de Konya muhabiriydi ve benim bazı haberlerimle fotoğraflarım da Günaydın'da yayımlanıyordu. Haberi yazar, zarfa filmle birlikte koyup, otobüsle İstanbul'a gönderirdik.

Gazetenin Yazı İşleri Müdürü

görevlendirdiği zaman emniyet ve adliye haberlerini de takip ederdim. O yıllarda emniyet ve jandarma asayiş raporları Valilik basın bürosunda bülten haline getirilirdi. Gider orada bunları not alır, gazetede haber yapardık. Askerden sonra yurt dışında çalışmaya karar verince gazeteciliğe devam etmedim.

Fotoğrafa karşı da özel bir ilgim vardı. On üç yaşımdayken Foto Hamit'ten, Ali Rıza ustadan fotoğrafçılığa dair bilgiler aldım, çalıştım. Gazetede yayın filmlerimi Foto Hamit'te yıkatıp tab ettirirdim. Sonra kendim evime karanlık oda yapıp, siyah beyaz filmlerimi yıkıp baskısını yapmaya başladım. Dia filmleri Konya'da yıkayacak laboratuvar yoktu. O yüzden Günaydın'a göndereceğimiz dia filmleri yıkatmadan yollardık.

Suudi Arabistan yıllarınız nasıl geçti?

Fakülte ve işyerim Mekke'de şehrindeydi. 1982-1995 yılları arasında burada çalışarak emekli oldum. Bu zaman zarfında fotoğraf sanatına ilgilim gelişti. On günün şartlarında iyi bir makina alıp boş zamanlarımda bol bol fotoğraf çektim. Denizin altındaki hayata karşı da çok merakım vardı. Dalış yapmayı öğrendim ve deniz altı

fotoğraflar çektim. Suyun altındaki muhteşem güzelliklere şahit oldum, kayda aldım. Hatta deniz dibinden çıkardığım epeyce koleksiyon parçam var.

1960'lı yılların gazeteciliği ile bugünü mukayese edebilir misiniz?

O yıllarda insanların haber alacağı mecra çok azdı. Bu sebeple gazeteler bugüne göre çok daha kıymetliydi. Bugün demode gördüğümüz klişe o yıllarda çok değerliydi. Her yenilik bir öncekine eski hükmü kazandırıyor. Ben o yıllarda filmli makine ile çekim yaparken o teknolojinin yerini dijital makineler aldı, film de, kart baskısı da ortadan kalktı. Gazetecilikte de haberler telefonda ulaşılır hale geldi. İnsanın zamanı yakalaması, uyum sağlaması gerekiyor. Ama basılı gazetecilikten vazgeçilmesinin yanlış olacağını düşünüyorum. Çünkü kâğıt gazete, tarihe kaydedilmiş bir vesikadır.

Kısa gazetecilik döneminizde unutamadığınız anlarınız oldu mu?

Adliye haberlerini takip ederken bazı sanık yakınlarının "Bu fotoğrafı gazetede çıkarırsanız, canını yakarız" gibi tehditlerine muhatap olurduk. Bu gibi durumlardan başka önemli bir hadiseyle karşılaşmadım.

Gazeteciliğin gönül işi olduğuna dikkat çeken Mehmet Okuyucu, "Hakkını gerçekten verirken vicdanen sağladığı huzur para ile alınmaz" değerlendirmesi yaptı

GAZETECİLİK GÖNÜL İŞİDİR

Karapınar'daki olayları topluma duyurmak üzere yıllardır gazetecilik yapan Mehmet Okuyucu, matbu medyanın karşı karşıya kaldığı güçlükler sebebiyle, yayınladığı Okuyucu'nun Sesi gazetesini kapatıp hizmetini sosyal mecraya taşıdı. Okuyucu, görüş ve düşüncelerini dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya Karapınar 1967 doğumluyum. İlk, orta ve liseyi Karapınar'da okudum. Yıldız Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi birinci sınıf öğrencisiyken okulu bıraktım. Evli ve üç çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

1998'de Mavi Kocaeli gazetesinde köşe yazarlığı yaparak basın dünyasına merhaba dedim. Kocaeli Hasret Fm radyosunda "Konyalı Mehmet'in kaleminden" ismi ile şiir programı hazırlayıp sundum. 2000'li yıllarda Yeni Şafak ve Vakit gazetesinin ilçe muhabirliği ve temsilciliğini yaptım.

2004'den itibaren Konya Memleket gazetesi ile beraber Bizim Karapınar gazetesini çıkarıp Sorumlu Yazı İşleri

Müdürü oldum.

2006 yılında Okuyucunun Sesi isimli gazetemi açtım. 2008 yılında DHA ile tanıştım ve halen ilçe temsilcisi olarak çalışıyorum.

Basın camiasını yıpratın yeni yönetmelik sebebiyle 2020 yılında Okuyucu'nun Sesi gazetesini neşretmeyi bıraktım ve internet üzerinden ve sosyal medyadan basın görevimi ifa etmeyi seçtim.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik bir gönül işidir. Hakkını gerçekten verirken vicdanen sağladığı huzur para ile alınmaz. Gazetecilik mazlumun hakkını zalimden söke söke alan bir güçtür. İyi bir gazeteci için kalem kılıçtan keskindir. Gazetecinin kalemi yerine göre şefkatli bir sihir değneği, yerine göre keskin bir kılıçtır.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik her ne kadar daha çok zahmetli de olsa bana göre internet gazeteciliğinden daha kutsidir. Ancak insanların internet kullanımı ve

neşriyattan uzaklaşması gazeteciliği internete taşıdı. Ancak internet üzerindeki mecralarda okuyucu ve takipçi kitlesinin çok daha yüksek olduğu da bir gerçektir. Matbu medyanın yaşatılmasına yönelik ciddi düzenleme ve desteklemeye ihtiyaç var. Günümüzde habercilik her ne kadar sosyal mecra da yoğunlaşmış olsa da basılı medya yok olmaya terk edilmemelidir.

Mesleğin özlediğiniz yönleri var mı?

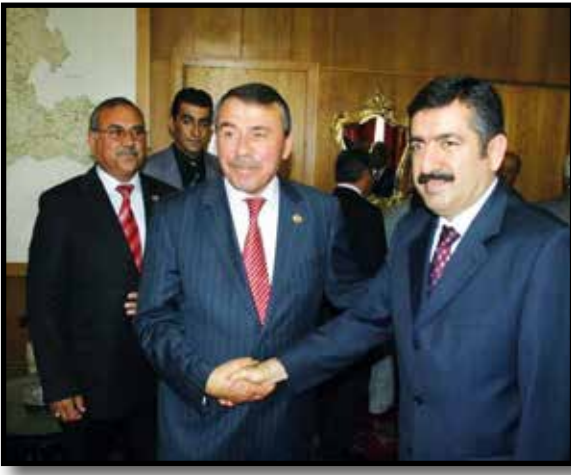
Halen sektörün içindeyim ve genel manada bir özlem söz konusu değil. Ama sosyal medya yaygınlaşmadan önceki gazeteciliği özlediğimi söyleyebilirim.

Matbu gazetecilikle internet gazeteciliği mukayese etmek mümkün mü?

Sosyal medyanın kontrolsüz bir şekilde kullanımı; basın, gazete, haber gibi isimlerin denetimsiz kullanımı doğru ile yalan-yanlış haber ayırımını zorlaştırıyor. Hatta belirli bir takipçi kitlesine ulaşan bu gibi sosyal medya kullanıcılarının haberci sıfatıyla protokol tarafından basın protokolüne alınmasını rencide edici buluyorum.

GAZETECİLİĞİ ÖZLÜYORUM

Ekonomik sıkıntılardan dolayı gazeteciliği bırakan Mustafa Tuncay, "Gazetecilik mesleği gurur verici bir meslek. İnsanlara daha ilkeli, özgür haberlerle bilgi sahibi yapmak güzel bir duygu. O yüzden gazeteciliği özlüyorum" dedi

Kulu'da gazetecilik yapan Mustafa Tuncay, gazetecilik yıllarına dair bilgiler verdi. 1991 yılında Kulu'da kurduğu gazeteyle gazeteciliğe başladığını belirten Tuncay, gazeteciliğin gelişen teknolojiyle birlikte daha kolay hale geldiğini söyledi.

Kısaca kendisi tanıtır mısınız?

İsmim Mustafa Tuncay. Konya'nın Kulu İlçesi'nde doğdum, büyüdüm. Üniversite mezunuyum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik mesleğine 1991 yılında başladım. O yıllarda Kulunun Sesi Gazetesi'ni kurarak ilçemizde gazetecilik faaliyeti yapmaya başladık.

Sizin döneminizde bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Gazetecilik yapmak önceden zordu. Şöyle zordu, imkanlar kısıtlıydı. Eskiden klişe, kavalet, kumpas ile baskı hazırlanırdı. Bu süreç oldukça meşakkatli bir süreçti. Gazetecili şimdi daha teknik yöntemlerle yapılıyor ve kolay.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Mesleğe elbette özlem duyuyorum. Gazetecilik mesleği gurur verici

bir meslek. İnsanlara daha ilkeli, özgür haberlerle bilgi sahibi yapmak güzel bir duygu. O yüzden gazeteciliği özlüyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik yerel ve bölgesel yayıncılığı kulaktan, fısıltı gazetecilik değildi. Bizzat muhabirlerin yöreyle ilgili yerinde, aslına uygun bir şekilde ortaya koyduğu ve emek isteyen bir yayıncılıktı. İnternet gazeteciliği öyle değil. Bu sahanın inandırıcılığı daha az.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Gazetecilik mesleği anılarla dolu. Basın başlı başına her önemli konu ve manşetleri, insanların üzerine ufak ilçelerde gittiğinizde her anı bir olaydır.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleğimizi 2014 yılında bıraktık. Çünkü gelişen teknolojiyle birlikte özellikle internetin yayılması mesleğimizde bazı sorunları beraberinde getirdi. Mesleğin ağır ağır görsel teknoloji, TV, bilgisayar gibi teknolojilere evrilmesiyle ekonomik sorunlar ortaya çıktı dolayısı ile gazeteciliği bırakmak durumunda kaldım.

“ZULMÜN BELGESİ FOTOĞRAFLARI SAKLAYARAK ÜLKELERDEN ÇIKTIK!”

“

Eski dönemlerde imkanların kısıtlı ve gazeteciliğin zor bir meslek olduğunu dile getiren Muammer Yavuz, “Soydaşlarımızın yaşadığı sıkıntıları dile getirmek için seyahat ettiğim dönemlerde haberleşme imkânları çok kısıtlıydı. Birçok yerde, hâkim güçler ettikleri zulmün görülmemesi için dışarıya bilgi ve fotoğraf sızmasını istemiyordu. Bu yüzden filmlerin bazılarını saklamak durumunda kalıyorduk” dedi ”

O bir elektrik mühendisi ama kabına sığmayan bir şahsiyet. Azerbaycan'ın, Kazakistan'ın, Kırgızistan'ın, Çeçenistan'ın, Bosna Hersek'in bağımsızlık mücadelelerini imkânlarla yerel gazete adına takip edip Türkiye'nin gündemine taşıdı. Batı Trakya'da Sadık Ahmet'in yanında da, Irak Türkmen Cephesi'nin kuruluşunda Erbil ve Kerkük'te de o vardı. Muammer Yavuz, Konya'nın belki de ilk sınır ötesi gazetecidir ve yaşadıklarını dergimize anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Bozkır'ın Kovanlık köyünde 01.05.1950 tarihinde doğdum. Ben küçük yaşlardayken Konya'ya taşındık ve Aymanas'ta oturduk. Zafer İlkokulundan sonra İmam Hatip Ortaokuluna gittim. Sonra sporcularla birlikte Endüstri Meslek Lisesine geçtim ve Elektrik Bölümünü bitirdim. Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Elektrik Mühendisliği Bölümünden 1977'de mezun oldum.

İş hayatınızı anlatır mısınız?

Elektrik Mühendisi olduktan sonra İller Bankası Konya Bölge Müdürlüğü'nde işe başladım. Askerliğimi Eğirdir Dağ Komando'da yaparken, 12 Eylülde Tunceli'ye özel görevle gönderildik. Askerden sonra İller Bankasındaki görevime döndüm. Elektrik hizmetleri İller Bankasından alınıp Türkiye Elektrik Kurumuna (TEK) devredildi ve ben de bu kuruma geçtim. Niğde ve Nevşehir Müesseses Müdürlüklerini yaptım. Van Gölü Elektrik Dağıtım Şirketinde Kurucu Bölge Müdürü oldum.. Görev sahamızda Van, Bitlis, Muş ve Hakkari illeri vardı. Elektrik idaresi özelleşince de Selçuk Üniversitesine geçiş yaptım ve buradan 2011 yılında emekli oldum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Benim gazetecilik yaşantım tümüyle fahri statüde geçti. İmam Hatip'te öğrenciyken 1965 yılında, 16 pozlu Jüpitel marka bir fotoğraf makinem

vardı. Bazı öğrenciler ve öğretmenler benim fotoğraf çekmemden çok rahatsızlık duyar, “Suret çekme, günah olur” diye tepki gösterirlerdi. Fotoğrafa olan ilgimi gören “Enişte” lakaplı Selahattin Alpay beni Yeni Meram gazetesine çağırırdı ve orada foto muhabiri oldum. Mehmet Gazel de oradaydı ve beraber çok habere gittik. Sonra Mehmet Gazel Hürriyet'in Konya Büro Şefi olunca ona yardım ettim. İhsan Kayseri Tercüman'daydı, ona da haber ve fotoğraf veriyordum. İbrahim Yıldırım, Ahmet Sarı, Ridvan Bülbül ile beraber epeyce haber peşinde koşturduk.

Konya Postası kurulunca, Mustafa ve Süleyman Alagöz arkadaşlarımızı orada yazmaya devam ettim. 1990'lı yıllarda KONA TV kurulunca burada yurt dışı seyahatlerim ve faaliyetlerimle ilgili programlarım, haberlerim yayınlandı.

Yurt dışı faaliyetlerinizden bahsedebilir misiniz?

Sovyet Rusya'ya bağlı Türk Cumhuriyetleri bağımsızlık hareketlerine başladığı 1990'lı yıllarda benim Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Çeçenistan gibi

ülkelere seyahatlerim oldu, gelişmeleri yerinde ve yakından takip ettim. Buralarda yaptığım fotoğraf ve video çekimlerini gazetede ve televizyonda yayınladık.

Bosna Hersek savaşında da bölgeye Konya'dan ilk gidenler arasındaydım. Bu seyahatlerimi Konya Postası ve KON TV muhabiri olarak yaptım. Konya Postasında Orta Asya gezilerimle ilgili "Ana Yurttan Ata Yurda; Kur'an, Bayrak ve Toprak" konulu gezi ve intiba yazılarım yayımlandı. Bu yazımla Gezi ve İnceleme dalında Yılın Gazetecisi seçildim.

Batı Trakya Türkleriyle de yakından ilgilendim. Gümölcine ve İskeçe'de merhum şehit Dr. Sadık Ahmet ve seçilmiş Gümölcine Müftüsü İbrahim Şerif'in çalışmalarına katılıp haberler yaptım. Buralarda Türk kuruluşlarının çalışmalarını izledim. Dr. Sadık Ahmet'in yargılandığı duruşmaları takip ettim. Batı Trakya da, Azerbaycan da, Çeçenistan da Kafkasya da, Bosna da kurban ve yardım organizasyonları yaptım.

Çeçenistan'da 1992 yılında Cumhurbaşkanı Dudayev'in yardımcısı Zelimhan Yandarbiyev vardı. Sonra o da Cumhurbaşkanı oldu ve Dudayev gibi şehit edildi. Onunla özel görüşmelerimiz, röportajlarımız oldu. Hatta Azerbaycan Halk Cephesi Lideri Elçibey ile görüşmelerini sağlayıp aralarında ittifak kurulmasını sağladık.

Yakutya (Saka) Türkleri Lideri Okan'ı Bakü'den Elçibey'in yardımıyla, Türkiye'de Türk Kurultayına getirdim. Amerika'dan gelen Ordinaryüs Prof. Reha Oğuz Türkkan ve Amerikalı Kızılderili Lideri ile burada tanıştırdım. Burada önemli bir bilgi ortaya çıktı. Kızılderili Lideri ve Okan, Kızılderililerin aslının Yakutya'dan Amerika kıtasına göçtüğünde ittifak ettiler.

1997 yılında Irak Türkmen Cephesinin kuruluşunda Erbil'deydim. O sırada Kerkük'e geçemiyorduk, çünkü Amerika izin vermiyordu. Harekattan sonra Kerkük Türkmen Cephesinin kuruluşunda da bulunup haberler yazdım yazılar kaleme aldım.

Türkmendağı'ndan gelen sığınmacılar için Hatay Yayladağ bölgesinde kurulan kampların organizelerinde bulundum. Yakın tarihte Zeytin Dalı, Barış Pınarı bölgesinde, Afrin, Azez, Türkmendağı ve diğer yerlerde yardım organizelerine katıldım.

Ben, gidip gördüğüm yerlerin tanıtımını yapıp sorunlarını dile getirmek için bütün gazetecilik faaliyetlerimi fahri olarak, hiçbir ücret talep etmeden yaptım. Bunun yanında yardım faaliyetleri organize ettim, destek oldum.

Uluslararası ve kritik bölgelerde sürdürdüğünüz gazetecilik çalışmalarında sahip olduğunuz teknik imkânları anlatır mısınız?

İlk gazetecilik yıllarımda 12 poz-

lu Jüpitel marka bir makinem vardı. Sonra Rus malı 36 pozlu Zenit marka bir makine aldım. Praktika maraka bir makinem daha oldu. Makinelerimin en iyisi Japon malı Minolta ile Canon idi. 1970'li yıllarda filmlerimizi Cahit Sağlık yıkayıp tab ederdi. Zaten bütün gazetecilerin uğrak yeri de Cahit Sağlık'ın fotoğrafhanesiydi. Babası Osman amca ve abisi Yılmaz ile beraber çok kişinin kahrını çekti.

Türk dünyasını yakından ilgilendiren bu Uluslararası tespitleri Ulusal basına da taşıyabildiniz mi?

Taşkentli hemşerimiz Mehmet Emin Alpkan'ın İstanbul'da yayınladığı Bizim Anadolu gazetesine yolladığım Konya ile ilgili bütün fotoğraflar gazetede çıktı. Hatta Mehmet Emin ağabey yazılarım ve fotoğraflarım nedeniyle bana özellikle teşekkür ederdi. Ayrıca Bugün gazetesine, Yeniden Milli Mücadele dergisine ve Bayrak gazetesine de haber ve yazılarımı gönderiyordum.

Yaptığınız bir nevi cephe muhabirliğine benziyor. Sıkıntıya düştüğünüz zamanlar oldu mu?

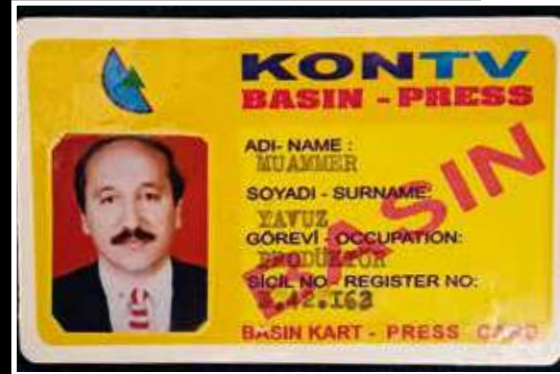
Önceki yıllarda Konya Postası'nın basın kartını taşıyordum. Kurulduktan sonra KON TV adına da seyahat ettim. 2000'li yılların başında İran'ın Tebriz şehrinde bir fuarda ve dünyanın en büyük kapalı Çarşısı olan Tebriz Çarşısında fotoğraf çekerken İran istihbaratı beni gözaltına aldı. O zaman Konya Postası kartını taşıyordum; gazeteci olduğumu söyleyip, hukuk dışı bir şekilde gözaltına alındığımı, kendilerinden şikâyetçi olacağımı ifade ettim. Bir saatlik sorgu sırasında, çektiğim fotoğraflara da baktılar ve fuarda, Şehriyar Türbesinde çekilenden başka bir şey görmediler. Sonra özür dileyip beni bıraktılar.

Azerbaycan'da da 1991'de Rus gazetecilerle münakaşa etmiştik. KGB bizi gözaltına aldı. Bu hadisede de KGB'de çalışan birkaç Azerbaycanlı soydaşımız bana sahip çıktı. İyi niyetli olduğumuzu gördüler ve samimi olduk.

Bir defasında da Batı Trakya'dan Türkiye'ye dönerken sınırda bizi dört saat alıkoyup, Sadık Ahmet'in hanımıyla, İskeçe Müftüsü Mehmet Emin Aga ile Gümölcine Müftüsü İbrahim Şerif ile, Türk birlikleriyle ne görüşmesi yaptığımızı, neler konuştuğumuzu sorguladılar. Ben sık sık gazeteci kimliğimi gösterip, haber amacıyla oralarda bulunduğumu anlattım. Sonra getirip beni sınır kapısına kadar bıraktılar. Anlayacağınız, epeyce zorluklardan geçtik bu seyahatlerde.

Sizin sahada olduğunuz yıllarla bugünü mukayese etmeniz mümkün mü?

Benim gezip görmek, soydaşlarımızın yaşadığı sıkıntıları dile getir-

mek için seyahat ettiğim dönemlerde haberleşme imkânları çok kısıtlıydı. Birçok yerde, hâkim güçler ettikleri zulmün görülmemesi için dışarıya bilgi ve fotoğraf sızmasını istemiyordu. Bu yüzden filmlerin bazılarını saklamak durumunda kalıyorduk. Ama şimdi cep telefonu ve interneti olan her yerden saniyeler içinde fotoğraf ve video yayımlanabiliyor.

Buna rağmen ben matbu gazeteciliğin mutlaka ayakta tutulması, yaşatılması gerektiğine inanıyorum. Çünkü atlarımızın da dediği gibi, söz uçar, yazı kalır.

Bir buçuk yıl gibi kısa bir zaman diliminde onlarca önemli habere imza atan Mehmet Soycan, üniversiteli inşaat ameliğinden gazeteciliğe ve öğretmenliğe uzanan hayat serüvenini anlattı

GAZETECİLİK, BİTMEMİŞ BİR AŞKIN HİKÂYESİDİR BENİM İÇİN

Mehmet Soycan 1961 yılında Akşehir'de doğdu. İlkokulu Akşehir Gazi İlkokulunda, ortaokulu Derecine Ortaokulunda, Liseyi Akşehir Öğretmen Lisesinde okudu. 1985 yılında Konya Selçuk üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Emekli olduktan sonra pandemi döneminde Açık Öğretim Fakültesinden Sosyal Medya Yöneticiliği diploması da aldı.

1985/1986 yıllarında Konya Postası gazetesinde muhabirlik yaptı. Yerel ve ulusal basında yer alan çok ilginç haberlere imzasını attı.

1986 Aralık'ta Bartın'da Kozcağız İlköğretim Okulunda Türkçe öğretmeni olarak öğretmenliğe başladı. 1987 yılında Edebiyat Öğretmeni Fatma Soycan ile evlendi. 1988 yılında baba oldu. 1990 yılında Çerkeş 19 Mayıs Lisesine atandı. Askerliğini kısa bir tank eğitiminin ardından Kahramanmaraş Karacasu Ortaokulunda öğretmen olarak yaptı. 1992 yılında önce İlgaz İmam Hatip Lisesine, iki ay sonra da on iki yıl görev yaptığı Çankırı Merkez Endüstri Meslek Lisesine, 2004 yılında Nevzat Ayaz Anadolu Öğretmen Lisesine edebiyat öğretmeni, 2007 yılının şubat ayında da Çankırı Lisesine okul müdürü olarak atandı. 2014 yılında çok kısa bir süre Çankırı Kız Meslek Lisesinde de okul müdürlüğü yaptı. En son İstanbul Bahçelievler Necip Fazıl Kısakürek Lisesinde edebiyatı öğretmenliğinden emekli oldu.

Uzun yıllar Çankırı'da bir eğitim sendikasının başkanlığını yaptı.

Emekli olduktan sonra Başka Bir Okul Mümkün Derneğinde (BBOM) ve BBOM İstanbul oluşumunda etkin faaliyetlerde bulundu.

Çok sayıda kurultayda, şurada, panelde

üye, raportör, düzenleyici olarak görev aldı, başta eğitim sorunları olmak üzere gazetelerde, dergilerde çok sayıda yazısı yayımlandı.

Beynin kıvrımlarına gizlenmiş insan duygularını açığa çıkartarak paylaştığı ve yaşattığı için tiyatroya; şiirde Nazım Hikmet'e, öyküde Sait Faik'e hayrandır.

Hayatı "eğitime, genç öğrencilere; yoksul, dışlanmış, ezilmiş ve hırpalanmış insanlara adanmış bir ömür" şeklinde özetlenebilir.

Gazeteciliğe nasıl başladınız? Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz? Bize biraz kendinizden söz edebilir misiniz?

Ben kurumsal olarak yalnızca Konya Postası gazetesinde çalıştım. Milliyet gazetesinde de çok tatlı birkaç haberim çıktı. Konya Postasında 1985-1986'da önce muhabirlik sonra istihbarat şefliği yaptım.

1981 yılında üniversite için Konya'ya

geldim. Ailem 24 Ocak kararları sonrası iflas etti, ailecek çok zor günler geçiriyorduk. Meram'da bir tarikata ait yurtta üç ay kaldım. Okulda derste hocalar, "Şu kitabı okudunuz mu?" diye soruyor, birkaç öğrenci el kaldırıyor, "Bu kitabı okudunuz mu?" diye soruyor, başka üç beş öğrenci el kaldırıyor; ben hiçbirinde el kaldıramıyorum. Kitap okuma konusunda çok eksiktim, bunu fark ettim. Meram'daki ve Konya merkezdeki kütüphaneye üye oldum.

Tanınmış Türk klasiklerini sırayla ve hızla okumaya başladım. Pansiyonda dolabımda kitapların arasında Reşat Nuri'nin "Dudaktan Kalbe" romanını bulmuşlar aramada. Görevli hocalar küplere bindi. "Çocukların ahlakını bozacak, böyle kitaplar getirme buraya" diyorlardı. Edebiyat bölümünde olduğumu, bu kitapları mutlaka okumam gerektiğini anlatsam da ikna edemedim. Böyle baskılar artınca bir gece pansiyonu terk ettim. Cebimdeki son 7,5 lirayı belediye otobüsüne verdim ve kent merkezine geldim. Amcamın oğlu vardı, Salih Soycan... MTA'da çalışıyordu, yaklaşık iki yıl onun yanında kaldım. Kira yok, yeme içme masrafı yok... O olmasa üniversiteyi okuyamazdım. Salih ağabey ailesi ile birlikte hala Konya'da yaşıyor.

Üçüncü sınıfta annemi getirdim Konya'ya, yanıma... Evimiz İhsaniye'deydi. Toprak bir evdi, kirası üç bin liraydı, üç yıl kaldım ve yüksek enflasyona rağmen hiç değişmedi kiram. Ev sahiplerim nasıl zor şartlarda okumaya çalıştığımı farkındaydı. Sağ olsunlar... Çoğu zaman Meram Yeni Yoldaki okula da yürüyerek gider gelirdim parasızlıktan.

İlk tuttuğumda kapısı penceresi açıldı evin, kediler girip çıkıyordu, o nedenle fark etmedim, bir hafta on gün geçti evi fareler bastı. Ne yapsam olmuyor, birçok zehire bağışıklık kazanmış fareler. Yedikçe çoğalıyorlardı. Baş edemeseydim belediyeye başvurup, "Bu sokağı karantinaya alın" diyecektim. Ayrıca evde ağır bir rutubet kokusu vardı. Eve gelen eşin dostun midesi bulanırdı, istifra edenler bile olurdu.

Ev sahiplerimden biri inşaatçıydı, duvar ustası... Yaz tatillerinde, hafta sonlarında onun yanında çalışır, birikmiş borçlarımı öderdim. İnşaat işi çok ağırdır. Güneşin altında her gün bitip tükenirdim ve "Yarın öldürseler gelmeyeceğim" derdim. Fakat sabah usta camımı tıkladığında borçları düşünür, tıpış tıpış inşaata giderdim.

Bizden önceki mezunlar, mezun oldukları yıl atanırdı, ilk bize sınav şartı getirildi. Mezunların yüzde 40'ını alacaklardı. İlk sınavı kazanamadım. Bildiğim tek iş duvar

ustasının yanı... Devlet beş yıl ilkokulda, üç yıl ortaokulda, üç yıl lisede, dört yıl üniversitede okuttu. Toplamda on beş yıl okudum, devlet atarsa öğretmendim, atamazsa vasıfsız işçi... O kadar gücüme gidiyordu ki bu durum... Birbirinden farklı çok fazla iş başvuruları yaptım, eczanelere toplu parfüm pazarlamaya kadar...

Benim ağabeyim Akşehir'de 12 Eylül'den önce Adalet Partisi'nin ilçe başkanıydı, 12 Eylül'den sonra da Doğruyol Partisinin... Durmuş Alagöz'le tanışıklıkları vardı. "Yanına git, iş aradığını söyle" dedi. Gittim "Tamam, yarın sabah gel, muhabir olarak işe başla" dedi. Konya Postası maceram böyle başladı.

Matbaadan çıktım, kalabalığın içinde eve doğru yürüyorum, içimde müthiş bir heyecan... Konya, ne kadar sakın bir memleket... Burada ne olay olur, ne haber olur, her gün her gün hem de... İnsan işe başlayınca hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını anlıyorum.

Ertesi gün sabah... Yazı işleri müdürümüz Ahmet Tezcan'dı. "Beni Durmuş Ağabey gönderdi, muhabir olarak işe başladım" dedim. Ahmet Tezcan ustam, ağabeyim ertesi gün çıkacak gazetenin mizanpajını yapıyordu, gözlüğüyle kaşı arasından bana baktı, "Hayatında hiç fotoğraf çektin mi?" diye sordu. "Hayır" dedim. "Peki, daktilo kullanmayı biliyor musun?" dedi. "Hayır" dedim. Dişlerini sıktı, kafasını sağa sola saldı, ofladı pofladı, telefonun ahizesini kaldırdı, Durmuş ağabeye, "Yahu kardeşim ben hiç mi işi bilen biriyle çalışamayacağım, tuttuğunu gönderiyorsun bana" gibi bir sürü laf saydı saydırdı. Karşısında da "Ne iş olsa yaparım abi pozisyonunda ben, süklüm püklüm... Kıyafetler desen fakirlikten dökülüyor, perişan. Çaat diye kapattı telefonu patronun yüzüne... Elini havada sallayarak "Dolaş işte şuraları!" dedi, "Ne yaptığımızı anlamaya çalış!" "Yok, ben senle çalışmam" falan diyecek durumda değilim. O kadar zor durumdayım ki... Yutkundum... Birkaç olay daha oldu ilk gün beni aşığılıdığım... "Bırak şu Anadolu çocukluğunu, sen artık muhabirsin, yırtık olacaksın" deyince fark ettim ki Ahmet Tezcan bana ilk gazetecilik derslerini vermeye başlamıştı.

Önce valilikten bültenleri alma ve yazma görevi verildi bana. Haberlerin saat üçe kadar matbaaya yetişmesi gerekiyordu. İki parmak daktilo... tık tık... Yetişmiyor. Beni gören kaçıyor, yardım isteyecek diye... Bu en fazla üç ay sürdü. Önce gazete, gazetecilik, habercilik ile ilgili kütüphanelerden kitaplar topladım, okudum tek tek. Pratiğimi teorilerle güçlendirdim. Mesela 5NİK ilkesini öğrendim. O sıralarda bunu benden başka bilen varsa da belli etmiyordu. Habere bakıyorum, "Şu eksik bu haberde" diyorum. "Bir bakışta nasıl anladın?" diyorlar. Bir gün bizim çalıştığımız dönem araştırılırsa Konya Postası'nda bir şeyi daha fark edebilirler. Okuduğum kaynaklardan çocukları ilgilendiren haberlerin çok kıymetli olduğunu da öğrendim. Valilik, emniyet, adliye, hastane arası koşuşturmalarla toplanan haberlerin arasına mutlaka çocukları ilgilendiren, çocuklarla ilgili haberler serpiştiriyordum. Traj artırmada kullandığım araçlardan biri buydu. Çekirdekten yetişen muhabirlerle aramdaki farkı üç ay gibi kısa bir sürede kapattım. Ben buna eğitimle geçmiş 15 yıl artı 3 ay diyorum. Aldığım eğitimin ne

kadar değerli olduğunu anladım. Kendime güvenim o kadar yükseldi ki bir buçuk yıllık gazetecilik deneyimimden sonra, "Ben hayatta aç kalmam" duygusuna ulaştım. O kadar ki öğretmenlikte de lafımı sözümü hiç kısmadım, kesmedim, kimseye boyun eğmedim, atılırm korkusu hiç yaşamadım bu nedenle. Haksızlığa, yanlışlığa karşı elimden geleni yaptım. Öğretmenlik mesleğinde genellikle yaşanan sorunlarla ilgili basına yaptığım açıklamalar nedeniyle uyarıdan kıdem durdurmaya, geçirmedim soruşturma, almadığım ceza; meslekteki başarılarım için de teşekkürden, takdirden ayıklıkla ödüllendirilmeye almadığım ödül kalmadı.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Teknolojik olarak çok büyük ilerleme oldu. Alaylı değil eğitilmiş gazeteciler de çoğaldı. İşler biraz daha kolaylaştı gibi görünüyor ama gazetecilik özellikle yerelde gazetecilik o zaman da zordu şimdi de çok zor.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik tadı damağımda kalmış, bitmemiş bir aşkın hikâyesidir benim için... Kalsaydım vücut bütünlüğümü koruyabilir miydim, hayatta kalabilir miydim, bilmiyorum. Mesela haberini yaptığım ve fotoğrafını paylaştığım biri hapisten çıkınca sırtında palto, altında gizlenmiş kısa saplı bir balta ile adliyede her gün beni beklerdi. Korunup kalsaydım Konya'daki en iyi gazetecilerden biri olacağımdan kuşku yok. Ahmet Tezcan'ın öğrencisiydim. Osman Bengi'den de Ozan Çetiner'den de çok şey öğrendim. Haber bizim namusumuzdu, onurumuz, haysiyetimizdi, olup bitenden halkın haberi olması için alamayacağımız risk, yapamayacağımız fedakârlık yoktu.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Hiç aklımdan çıkmadı ki... Yıllarca yazdığım bütün yazılar hep gazete haberi gibi oldu. O alışkanlığımı değiştirmekte çok zorlandım.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Hayatın bir akışı var, durdurulamaz... Artık elinde cep telefonu olan herkesin gazetecilik, habercilik yaptığı bir ortamdayız. En sıcak anında olayın fotoğrafı, videosu çekiliyor. Her yerde kameralar var. Bir olayın gizlenmesi, örtbas edilmesi nerdeyse imkânsız hale geldi. Ayrıca yapay zekâlar da devreye girdi.

Ne doğru, ne yanlış artık anlamak, gördüğünün doğruluğuna inanmak çok zorlaştı. Basılı gazeteciliğin güvenilirliği daha yüksekti. Yayınlanmadan önce muhabir olarak sizden çıksa istihbarat şefinize, onun gözünden kaçsa yazı işleri müdürünüze, olmadı ertesi gün patronunuza takılırdı, doğruluğu kontrol edilirdi. Sosyal medyada gördüğüm bir haberi, güvenilir bir yayın kuruluşu haberleştirdiyse paylaşmaya korkuyorum, çünkü yalan çıkma ihtimali çok yüksek. Profesyonellerin yürüttüğü kurumsallaşmış internet gazeteciliği de artık çok önemli, çok değerli. Korunması ve desteklenmesi şart. Yoksa yalandan boğulacağız.

10 OCAK

ÇALIŞAN

GAZETECİLER GÜNÜ

Basın, demokrasinin vazgeçilmez kurumlarından biridir. Toplumunu aydınlatma ve doğru bilgilendirme görevini yerine getiren basın, bireysel hak ve özgürlükleri esas alarak görev yapar.

Ahmet Efe

Türk Büro-Sen Konya 3 Nolu (Adliye) Şube Başkanı

Dünyada ve ülkemizde hepimiz post-truth (hakikat sonrası) sarmalı içindeyiz. Bir şeyin doğru, gerçek olup olmaması önemli değil yalan da olsa söylenene inanan az mı çok mu önemli olan bu artık. Gerçek değil algı önemli... Sosyal medya kuruluşlarının elinde her birimizle ilgili inanılmaz bilgi birikimi var. Cep telefonu-muzdaki uygulamalar sürekli bizi dinliyor. Her birimizin duygu analizi yapılıyor. Yapay zekâlar, "Filtre Balonu" ile algoritmalar kullanılarak ilgi alanımıza göre paylaşımların, haberlerin, reklamların sosyal medyada önümüze düşmesi bizleri daha da kutuplaştırıyor, "yalan haber"lerle (fake news) kendi balonumuzda hapisiz, artık. Karşımızdaki ne düşünüyor, nasıl yaşıyor bilemiyoruz. Birbirimizi anlamaktan, tanımaktan çok uzaklaştık, hatta düşmanlaştık.

Ayrıca örneğin, "masumiyet karinesi, suçsuzluk ilkesi" çok önemlidir. Birine hırsız, katil, terörist demek ancak bir yargı kararından sonra mümkündür, buna herkesin, özellikle gazeteciliği profesyonelce yapanların dikkat etmesi gerekir. (Günümüzde haklı-haksız her gün birileri sosyal medyada linç ediliyor. Trollük, kutuplaşma ve ötekileştirme çağımızın en büyük hastalığı, covid19 gibi çok da bulaşıcı... Bir trolle, tartışmaya girdiğinde (hiç önemem) onunla anında aynılaşıyorsun. Yargının karar sürecinde suçüstü olsa bile birine "hırsız" değil, "hırsız olduğu iddia edilen" demek daha doğrudur. Emin olun, özellikle ağır suçlarda şu anda hapistekilerin en az dörtte biri haklarında yargı kararı olmasına rağmen işlemedikleri bir suçtan hapis yatıyor. Hukuk tarihi sahte itiraf vakalarıyla doludur. Sosyal medyada kişiler henüz bu inceliklerin de farkında değil.

Tanınmış güvenilir gazetecilerin youtuberliğe yönelmeleri de son zamanlarda dikkat çekici bir durum. Artık birçok insan cep telefonundan günlük olayları ve yorumları güvendiği insanlar üzerinden youtubeden takip eder hale geldi.

Öte yandan biz eskiler o gazetenin matbaadan çıkmış kokusunu hiçbir şeye değişemeyiz. Bu ayrı bir güzellikti.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

İlk çektiğim fotoğrafı anlattım size. Gazetede ilk günüm, öğle yemeğine muhabirler geldi, daktilolar şakırdadı, karanlık oda da fotoğraflar basıldı, bir gürültü bir şamata. Onlar gitti, sessizlik köktü... Tekrar Ahmet Tezcan'la

baş başa kaldık büroda. O sırada belediye çöplüğünden bir haber geldi. Ahmet Tezcan fotoğraf makinesini elime verdi, bir de sırt çantası... "Git neymiş olay bir bak, fotoğrafını çek gel" dedi. Pentax marka... Benim canım makinem... Ne maceralar yaşadık birlikte... Kaç kez saldırıya uğradı, yere çarpıldı, "bana mısın" demedi. Son zamanlarda aldığı ağır darbeler nedeniyle elimle tutmazsam flaş patlamazdı. O gün hayatımın ilk fotoğrafını (ve sonrakileri de) onunla çektim, içim yana yana, gölgede, güneşli bütün ayarlar da... Birkaç tanesini tutturmuşum. Kalabalık makinemden ve sırt çantamdan gazeteci olduğumu anladı. Bir karton kutunun etrafında toplanmışlar "Gel gel burada!" dediler. Kalabalığı yardım, karton kutuya doğru eğildim, "Allah'ım bu ne?" içim bir tuhaf oldu, bacaklarımın dermanı çekildi. Baş gövdesinden ayrı, yeni doğmuş bir bebek... Gözleri kapalı... Öyle masum bir yüzü vardı ki... Ah günahsızım, ah günahsızım! Göbek bağı kesilmemiş. Kanlı korseler içinde, belli ki gizlenmiş, anlaşılmasın gebelik diye... O fotoğrafı hala saklıyorum. Bir çöp kutusundan çöp kamyonuna atılmış, oradan da çöplüğe... Kim olduğu, ne olduğu hiç anlamadım garibimin.

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Benim gazetecilik maceram bir buçuk yıl sürdü. Hızlı, dolu dolu bir buçuk yıl... Öğretmenliğe başvurmuştum, zaten atama bekliyordum. O sırada bir haberim gazetede çıkmadı, riskli bir haberi, polis bazen haber kaynağı anlaşılmasın ya da işin dışarıda suç ortakları varsa uyanmasınlar diye yanlış, eksik bilgi verebiliyor ya da manipülasyon yapabiliyordu. Beni ve gazeteyi zor durumda bırakabilirdi o haber. Yine de haberin gazetede yer almaması çok gücüme gitti, Durmuş ağabeyle aramızda bir tartışma oldu ve istifa ettim. Bu bazen benim, bazen Durmuş ağabeyin haklı olduğu birçok tartışmanın sonuncusuydu. Durmuş ağabeye de haksızlık etmek istemem. Onun ve benim sınırlarımız yatıştıktan sonra, "Ben geldim işe devam ediyorum" deseysen, "Yok, sen burada çalışmazsın" demezdi ya da "Gel işine devam et" deseysen bana, "Yok, ben gelmem, senin yanında artık çalışmam" diyemezdim. Onunla benim ilişkim patron-işçi değil bir ağabey-kardeş ilişkisiydi. Durmuş ağabey öğretmenliğe gitmeme de hep karşı çıktı. Gazeteci olarak kalmamı çok istiyordu. Ancak öğretmenlik idealim daha ağır bastı.

İNTERNET GAZETECİLİĞİ KONTROL DIŞI BİR İVME YAKALADI

İnternet gazeteciliğinin geldiği duruma değinen Fehmi Mingir; “İnternet gazeteciliği de büyümede kontrol dışı bir ivme yakaladı. Yasal düzenlemelerle daha sağlıklı, doğru yapılar ortaya çıksa da hala çok eksikimizin olduğu kanısındayım” diyor

Fehmi Mingir Amatör Futbol Liginde profesyonelliğe giden yolu ararken kendini bir anda medya sektörünün içinde spor muhabiri olarak bulmuştu. Esprili, renkli bir kişiliği vardı. Önce Yeni Konya'da, sonra Merhaba'da çalıştı ama sonra memuriyette karar kılıp 3. Hava Jet Üssünde göreve başladı. İşte Fehmi Mingir'in anlattıkları...

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

11 Nisan 1969 Konya Meram doğumluyum. Altınçeşme olarak bilinen Cumhuriyet İlkokulu, Karma Ortaokulu ve Ticaret Lisesi'nden sonra Selçuk Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi'nde üniversite eğitimi tamamlayarak Necmettin Erbakan Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünde yüksek lisansımı yaptım. Kamu görevine 1996 yılında 3. Hava Jet Üs Komutanlığı'nda memur olarak başladım ve halen görevime devam etmekteyim. İyi bir Konya ve Konyaspor sevdalısı olarak futbol, yüzme, dağcılık, yamaç paraşütü hobilerim arasındadır. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nerede ne nasıl başladınız?

Futbol oynadığım için spor çevreleriyle, bilhassa spor basınıyla çok yakınlığım vardı. Yeni Konya'nın Spor Müdürü Galip Yeni-kaynak ağabeyimizin oğlu Mehmet abiyle de samimiyetimiz vardı. Liseyi bitirdikten

sonra bana iş teklif etti ve Yeni Konya'da 1980'li yılların sonunda çalışmaya başladım. Stadyumda amatör müsabakaların hepsini takip edip haber yapıyorduk. Sonra ayrıldım ve bir süre boş kaldım. Bu sırada Merhaba gazetesi yayına başlamıştı ve bana iş teklifinde bulundular. Orada da bir müddet spor muhabirliği yaptım.

Ajans haberlerinin olmadığı, dijital medyanın hayatımıza henüz girmediği ve bütün haberleri kendi yazdığımız dönemlerdi.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Aslında gazeteciliği döneme göre değerlendirme taraftarı değilim. Her dönem mesleğini layıkıyla yapan gazeteciler de mevcut, çıkarları doğrultusunda hareket eden de. Okuyucu bunu zaten en güzel şekilde ayırt edendir. Biz gazeteciliği üstatlarımızdan sadece teknik olarak değil; bir duruş, karakter biçimi olarak da öğrendik. Muhteşem bir otokontrol sistemi içerisinde herkesin birbirini etkilediği, olumsuzluklara karşı durulan bir dönemi yaşadık. Bugün de mesleğin itibarı bu şekilde korunmalıdır.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için sadece bir meslek değil; toplumun başta demokrasi olmak üzere bilim, teknoloji gibi pek çok açıdan gelişmesi noktasında ciddi bir sorumluluk ifade ediyor. Bir ülkenin basın

yayın organlarına bakarak o ülkenin gelişmişlik düzeylerini rahatlıkla ölçebilirsiniz. Gazetecilik sadece dördüncü kuvvet değil; ülkenin ana damarlarını besleyen önemli bir organdır da.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazeteciliğin en güzel yanı galiba iliklerine kadar bu mesleği hissetmesi, yaşamasıdır. Ben de zaman zaman özlüyorum. Ama şu anda da ülkenin en önemli kurumlarından olan Türk Silahlı Kuvvetleri'nde aynı şevk ve heyecanla ülkeme hizmet etmeye çalışıyorum.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İnternet gazeteciliği, gelişen teknoloji ile birlikte hepimizin hızlıca adapte olduğu ve haber alma ihtiyacını kolaylıkla karşıladığı bir mecra haline geldi. Her şeyi anında öğrenme, bilgiye hızlı erişme yönü çok hoşumuza gitti. Bu mecralarda elbette düzenleme gerektiren pek çok alan söz konusu. Elimizdeki telefonlar sayesinde artık herkes birer fahri muhabir haline geldi. Dolayısıyla internet gazeteciliği de büyümede kontrol dışı bir ivme yakaladı. Yasal düzenlemelerle daha sağlıklı, doğru yapılar ortaya çıksa da hala çok eksikimizin olduğu kanısındayım. Kaliteli, objektif ve etik değerlere önem verenler ön saflarda yerlerini alıyor, almaya da devam edecek. Yine okuyucular tercihleriyle en güzel düzenlemeyi yapacaklar.

Gazeteciliği, Kadınhanı'nın eski gazetecilerinden, amcası Yalçın Dinç'ten öğrenen ve Bizim Kadınhanı Gazetesi'nin Yazı İşleri Müdür-lüğünü yaptıktan sonra Kadınhanı Sözcü Gazetesi'nde aynı görevi deruhte edip devam eden süreçte imtiyaz sahipliğini üstlenen Fevzi Dinç meslek serüveninin anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1984 Kadınhanı doğumluyum. Ön Lisans Adalet Bölümü mezunu olup, evli ve üç çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik hayatıma askerlik görevim sonrasında Konya Memleket Gazetesi Yayın Sahibi Adem Alemdar'ın, ilçemizde kurduğu Bizim Kadınhanı Gazetesi Yazı İşleri Müdürü olarak başladım. Yaklaşık dört yıl bu görevi sürdürerek sektörde tecrübe kazanmamla birlikte 2008 yılında kendi gazetemiz olan Kadınhanı Sözcü Gazetesi'ni kurduk. 2014 yılına kadar Yazı İşleri Müdürü olarak görev yaptığım gazetemizin bu tarihte Yayın Sahibi oldum ve halen yayın hayatımıza devam ediyoruz.

Mesleğin dünü ile bugününü mukayese edebilir misiniz?

Gazetecilik, geçmişe göre şimdi daha değersizleşti diye düşünüyorum. Özellikle

sosyal medya sayesinde oluşan keşme-keşlik haberi geri plana atabiliyor. Geleceğin ise şimdikinden daha kötü olacak diye düşünüyorum.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik; topluma, tarafsız ve ilkeli şekilde gerçek bilgiyi vermektir. Kurumsal gazetecilikte bilgi teyidi vardır ama bireysel internet gazeteciliğinde bu yok. Teyit edilmemiş, yani doğruluğu onaylanmış bilgi haber değildir.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik döneminin sona erdiğini ve artık tamamen internet gazeteciliğine geçilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü günün şartları ne gerektiriyorsa ayak uydurulmalı. Ulusal gazetelerin bayiliğini 50 yıldır yapan işletmemiz de olduğu için basılı gazete satışlarında eskiyle mukayeseyi çok iyi yapabiliyoruz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Biz ilçede gazetecilik yapıyoruz ve Kadınhanı sakin bir memleket. Rutin haberciliğin dışında zihnimde yer edinen mesleki, unutamadığım bir anım yok.

FEVZİ DİNÇ: MATBU GAZETECİLİĞİN SONU GELDİ

Gazeteciliğin gelişen teknolojiyle birlikte değişim yaşadığını belirten Gazeteci Fevzi Dinç, "Gazetecilik, geçmişe göre şimdi daha değersizleşti diye düşünüyorum. Özellikle sosyal medya sayesinde oluşan keşmekeşlik haberi geri plana atabiliyor" dedi

DİJİTAL HABERCİLİK FAAST FOOD'A BENZİYOR

Gazetecilik mesleğinin geldiği noktaya ilgili açıklamalarda bulunan Yakup Yeni; "Dijital mecra, haberin fast food üretilip tüketildiği bir alana dönüştü maalesef. Artık biz de haberleri ve takip ettiğimiz yazarları buradan okuyoruz" dedi

Mersin'den İletişim Fakültesi öğrencisi olarak geldiği Konya'da gazeteciliğe adım attıktan sonra, İstanbul'a gidip Sabah gazetesinde çalışan ve sonraki yıllarda Mersin Güzelyayla Belediye Başkanı seçilen Yakup Yeni ile eski ve yeni gazeteciliği konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1975 yılı son baharında Mersin'de doğdum. İlk ve ortaokulu köyüm Güzelyayla'da bitirdikten sonra lise eğitimimi Mersin merkezde yaptım. Konya Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünden ise 1998 yılında mezun oldum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Gazetecilik mesleği, lise yıllarımdan beri yapmak istediğim, üniversite seçiminde de ilk tercih ettiğim meslekti. Eğitimim devam ederken de Konya Merhaba Gazetesinde çalışmaya başladım. 1996-1998 yılları arasında Merhaba Gazetesinde stajyer muhabir olarak çalıştım. Okulda edindiğim bilgilere ilave olarak Merhaba'da da saha eğitimimi tamamlamış oldum.

Ve İstanbul macerası... Bab-ı Ali'nin yolunu nasıl açtınız?

Okulu iyi bir derece ile bitirince merkez medyada çalışmakla ilgili ümidim güçlendi. 1998-2000 yılları arasında üç Sabah Gazetesi İstanbul merkezde muhtelif birimlerde muhabir olarak çalıştım. Hastane Muhabirliği, Adliye Muhabirliği, Belediye Muhabirliği ve Polis Muhabirliği görevlerinde bulundum.

Sonra vatani görev zamanım geldi ve askere gittim. Askerlik dönüşü yine İstanbul'da 2002-2009 yılları arasında mesleğimle kısmen bağlantılı olan Reklam Ajansımında hizmetimi sürdürdüm.

Gazetecilikten Belediye Başkanlığına geçişiniz nasıl oldu?

2009 yılında memleketim Mersin dönerek siyasete girdim. 2009-2014 yılları arasında Mersin Güzelyayla Beldesinde bir dönem Belediye Başkanlığı yaptım. Büyükşehir Yasası ile belde belediyeleri kapandıktan 2014 yılından bu yana Mersin Büyükşehir Belediyesi şirketi Mersin Büyükşehir İmar İnşaat A.Ş. 'de yönetici olarak görevime devam ediyorum.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyör?

Gazetecilik mesleği icra ettiği görev nedeniyle kutsal bir meslektir. Bu işi yapan meslektaşlarımız da çok zor koşullarda görev yapıyor. Bizim çalıştığımız dönemle bugünü kıyasladığımızda; elinde telefonu olan herkesin haberci olduğu bir dönem yaşıyoruz. Bu durumun da dezenformasyona, beraberinde itibar kaybına neden olduğunu düşünüyorum.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Benim için gazeteci, "Halkın haber alma hakkının yegâne temsilcisidir." Bu anlamda, meslek olarak gazetecilik ilkeler doğrultusunda yapıldığında kutsal bir meslektir.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Kısa süre de olsa mesleği yaptığımızdan ve eskilerin tabiriyle mürekkep kokusunu ciğerlerimize çektiğimizden içimizdeki özlem hiç bitmedi.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazetecilik kuşağının gazetecileri olarak yetişip, gazete kâğıdı ve mürekkep kokusu ile haşır neşir olmuş nesil olduğumuzdan, okuyucu olarak bile basılıdan dijitalle geçmek bizim için oldukça sancılı idi. Dijital mecra, haberin fast food üretilip tüketildiği bir alana dönüştü maalesef. Artık biz de haberleri ve takip ettiğimiz yazarları buradan okuyoruz.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Sabah Gazetesinde çalışırken 9-10 yaşlarında bir çocuğun yaya çarpmasını haber yapmış, haber detayında da 9. kez kaza yaptığını belirtmiştik. Haberdan birkaç ay sonra çocuğun ailesi Çapa Tıp Fakültesinde bulunan Basın Odasını basıp, haberi yapandan hesap sormaya gelmiş ama beni bulamamıştı. Ben de 6 ay başka kimlikle dolaşmak zorunda kalmıştım. (Meğer kazaya karışan araçla mahkemelik olmuşlar. Mahkeme de gazete kupürünü delil gösterip "siz çocuğu dilendiriyorsunuz" diyerek tazminat vermemiş. Onlar da paradan olduk, hesabını haberi yapandan soralım diyerek baskına gelmişler.)

Bu hatıram, mesleğin zor koşullarda yapıldığının bir örneğidir.

Mesleği bırakma kararını nasıl aldınız?

Askerlik görevini yaptıktan ve evlendikten sonra tekrar İstanbul'a döndüğümde ülke 2001 krizinden yeni çıkmış, gazeteler de ekonomik krizden etkilenmişlerdi. Verdikleri ücretler ev geçindirmeye yetmeyecek kadar azdı. Bir de; askerlik için çalıştığım gazeteden ayrılırken, gazetecinin silahı sayılabilecek fotoğraf makinalarını satarak paralarıyla düğün yaptığımdan olsa gerek, bir daha mesleğe dönemedim.

GAZETECİLİK BENİM İÇİN VİCDAN KAVRAMINI ÇAĞRIŞTIRIYOR

Gazetecilikle ilgili değerlendirmelerde bulunan Ali Özcan; “Gazetecilik benim için ‘vicdan’ kavramını çağrıştırıyor. Çünkü bir kamu hizmeti olarak insanların sorunlarını, acılarını, mutluluklarını dile getiriyorsunuz” dedi

Ali Özcan, aslen Gümüşhaneli ama gazeteciliğe dikey geçişle geldiği Selçuk Üniversitesinde öğrenci olduğu yıllarda Konya’da başladı. İlk iş denemesinde, stajyer olarak başladığı Merhaba’yı dört günde habersizce terk eden ve bu tavrından dolayı Yazı İşleri Müdürü Çetin Oranlı’nın “Kaçak muhabir” diye tanımladığı Ali Özcan, aynı kurumda kendisine ikinci defa çalışma imkanı verildikten bir yıl sonra Yazı İşleri Müdürü oldu. O şimdi Doçent Doktor ve Gümüşhane Üniversitesinde Gazetecilik Bölüm Başkanlığı ve Kariyer Geliştirme Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü yapıyor. Bakın Ali Özcan neler anlattı:

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1982 yılında Gümüşhane’de doğdum. İlköğretim ve liseyi aynı şehirde okuduktan sonra Erzurum Atatürk Üniversitesi’nde Radyo Televizyon Yayıncılığı ön lisansını tamamladım. Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümüne 2003 yılında dikey geçiş yaptım. Aynı yıl Merhaba Gazetesi’ne staj yapmak için başvuruda bulundum. Ancak derslerin yoğunluğu nedeniyle bir yıl ara verdikten sonra Merhaba Gazetesi’nde çalışmaya başladım. 2006 yılında lisans eğitimimi tamamladıktan sonra gazetede kadrolu muhabir olarak çalışmaya devam ettim. Bir yıl sonra Yazı İşleri Müdürlüğü görevine getirildim. Bu süreçte Selçuk Üniversitesi’nde gazetecilik alanında yüksek lisans eğitimine başladım ve 2009 yılında tamamladım. Yüksek lisans tezim Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları tarafından “Osman Yüksel ve Serdengeçti Dergisi” ismiyle okuyucuyla buluşturuldu. 2010 yılında Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü’ne Araştırma Görevlisi olarak atandım. Ardından Marmara Üniversitesi’nde Bilişim alanında doktora eğitimine başladım. 2015 yılında doktoramı tamamladıktan sonra Gümüşhane Üniversitesi’ne döndüm ve Doktor Öğretim Üyesi olarak görevime devam ettim. Gazetecilik alanında lisans ve yüksek lisans dersleri vermenin yanında idari görev olarak müdürlük, dekan yardımcılığı yaptım. Halen aynı üniversitede Doçent Doktor olarak Gazetecilik Bölüm Başkanlığı ve Kariyer Geliştirme Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü görevini yürütmekteyim. 2011 yılında evlendim, eşim Konya Beyşehirli ve iki çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

2003 yılında Konya’ya gazetecilik eğitimi için geldiğimde yaptığım ilk şeylerden

birisi bu alanda çalışmak için girişimde bulunmak oldu. Radyo Televizyon Yayıncılığı ön lisansını okuduğum ve televizyon yayıncılığı alanında mesleki tecrübem olduğu için öncelikli olarak yerel televizyonlarda çalışmayı düşündüm. Bunun için Selçuk Üniversitesi uygulama televizyonu ÜNTV’de çalışmak üzere bir hocamızla görüştüm, kendisi beni birim sorumlusuna yönlendirdi ancak burada kendimi yetiştirme konusunda çok fazla iyimser olmadım. Üstelik çalışmak ve eğitim masraflarımı karşılamak istiyordum. Bu nedenle Haciveyiszade Camii tramvay durağında indiğimde karşıdaki iş hanında Merhaba Gazetesi’nin ismini görünce başvurmaya karar verdim. O dönemki Yazı İşleri Müdürü Çetin Oranlı ile görüştüm. Kendisi çok samimi bir şekilde beni karşıladı, okulun dışındaki zaman-

larda gelip gazetede staj yapabileceğimi söyledi. Ve böylece Merhaba gazetesindeki birinci çalışma hayatım başladı. Birinci çalışma hayatım diyorum çünkü bir hafta çalışmadan bırakmıştım. Dikey geçiş yapan bir öğrenciydim, hem birinci sınıf hem de ikinci sınıf derslerini alıyordum. Toplam on altı tane dersim vardı ve sabahleyin gittiğim fakültede gündüz birinci sınıflarla ders giriyordum, gece öğretiminde de ikinci sınıflarla ders alıyordum. Üstelik herhangi bir dersten kalma durumunda öğrencilikle iliştiğimizin kesileceği söyleniyordu. Böylesi bir yoğunluk içinde zannederseniz gazeteyle üç-dört gün gidebilirdim.

İlk habere çıkışım da Polis-Adliye muhabirimiz Ali Sait Öge ile birlikte oldu. Bir cinayet haberine gitmiştik. Onunla ilk haber takibini yapmış oldum. İlk haberin ardından gazetecilik heyecanını yaşamıştım ancak gündüz ve gece derslere girmem gerekiyordu. Bir gün akşam programı takibi için Çetin abi (Oranlı) beni görevlendirdi ancak derslerden dolayı programa gidemedim. Ertesi gün gazeteyle gelip durumu anlatacaktım ancak mahcubiyetimden dolayı gazete binasının önüne gelmeme rağmen içeri giremedim.

Ders yoğunluğu ile bir yıl böyle geçti. Konya’daki ikinci yılımda sınıf ve ev arkadaşım, şu an Üsküdar Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörü olan Şaban Özdemir, KON TV’de çalışıyordu. Benim de çalışmam gerekiyordu. Kendisi sektörün içinde olduğu için beni Kanal A Televizyonu Konya Temsilcisi Şenol Demirbaş (2011 yılında vefat etti, Allah rahmet eylesin) ile tanıştırdı. Okulun dışındaki zaman diliminde kendisiyle çalışmak üzere sözleştik ve yak-

laşık bir aylık bir süre kendisiyle çalıştım. Ancak hayal ettiğim aktif gazeteciliği burada icra edemeyeceğimi düşünerek Şenol Demirbaş ile görüşüp işi bıraktım.

Tam da işi bıraktığım gün gitmiş olduğumuz bir programda Çetin abi ile karşılaştım. Bana 'bir stajyer arıyoruz, ancak senin gibi kaçak olmasın' dedi. Ben de işi bıraktığımı ve çalışmak istediğimi anlattıktan sonra 'eğer bu kaçağa bir şans vermek isterseniz çalışmak isterim' dedim. Gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Arslan ile de görüştüğümde sonra Merhaba Gazetesinde ikinci çalışma hayatım stajyer muhabir olarak başladı. Belediye İşhanı'nın sekizinci katında çok içten, samimi ve güzel bir ortamda gazeteciliğe başladım. Merhaba Gazetesini bir gazetecilik okulu gibiydi, haberler için ciddi bir çaba ortaya konuluyor, her sabah gündem toplantıları yapıyor, bizler özel haber konuları buluyor ve yapıyorduk. Birim ve görev ayrımı yapmadan o dönem birlikte çalıştığım büyüklerim-abilerimin isimlerini tek tek saymak istiyorum. Genel Yayın Yönetmenimiz Mustafa Arslan; Yazı İşlerinde Recep Çınar (spordan sorumlu), Ahmet Turan, Çetin Oranlı ile haber merkezinden Ali Sait Öge, Mehmet Ali Nurullahoğulları, Hakan Markupçu, okul ve ev arkadaşım stajyer İbrahim Büyükeken, Burak Taşpınar, Muhammed Gümüş, İbrahim Başçı, Ahmet Göçerçi, Züleyha Önal, Hakan Armutçu, Mustafa Ünüvar; Adem Turan, Rifat Tankut, Bahri Yanık, Harun Yılmaz, Hamdi Buğur, Muharrem Dursun, devam eden yıllarda aramıza katılan Mehmet Gülüm ve Rasim Atalay... Her biriyle Merhaba ailesinin bir ferdi olarak güzel günler yaşadık.

Merhaba'da gazetecilik yaparken çok önemli isimlerle tanıştım, söyleşi ve haberler yaptım, birbirinden değerleri insanları tanıdım. Okul bitene kadar stajyer muhabir olarak çalıştıktan sonra kadrolu muhabir ve yazı işleri müdürlüğü yaptığım Merhaba Gazetesinden Ağustos 2010 yılı itibariyle ayrıldım ve böylece aktif gazetecilik hayatım son buldu.

Sizin döneminizle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Biz gazeteciliğe başladığımızda büyüklerimizden kendi dönemlerinde gazeteciliğin nasıl olduğunu dinler ve heyecanlanırdık. Analog fotoğraf makineleri, daktilolar, harf baskı teknikleri; bunların hepsi bir yandan bizi şaşırtır bir yandan da kendi dönemimizdeki gazeteciliğin çok daha kolay olduğunu düşünürdük. Örneğin ilk gazeteciliğe başladığımda küçük ekranlı, sadece yazı yazabildiğimiz Macintosh bilgisayarlar vardı, internet bağlantısı yoktu. Ardından internet bağlantılı bilgisayarlar haber yazmaya başladık. Gazetecilikteki değişimin bir aşamasını yaşamış olduk.

Şüphesiz bugünkü gazetecilik de bizim döneme göre farklı. Gazetecilik icra edilen araçlar her dönem değişmiştir ancak gazeteciliğin en temel aracı olan haber ve haber ihtiyacı hiçbir zaman değişmeyecektir.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için 'vicdan' kavramını çağırıyor. Çünkü bir kamu hizmeti olarak insanların sorunlarını, acılarını, mutluluklarını dile getiriyorsunuz. Bir yönüyle paylaşmış oluyorsunuz. Yaptığınız haberle birlikte çözüme kavuşan konular sizi mutlu ediyor. Özellikle insanların sorunlarını çözmek, toplumun sıkıntılarını gündeme getirip konuşulmasını sağlamak manevi bir tatmin kaynağıdır. Bu konuyla ilgili olarak bir örnek vermek isterim. Gazetecilik dönemimde Konya İl Halk Kütüphanesi Mevlânâ Türbesinin karşındaydı ve binası yetersizdi. O dönem hem kütüphane müdürü hem de bu konunun uzmanlarıyla haberler yapmış ve kütüphane binasının yetersiz olduğunu gündeme getirmiştim. En uygun yerin fuar alanı (o dönem fuar alanında fuar kültür merkezi vardı diye hatırlıyorum) olacağını da yazmıştık. Ben gazeteciliği bıraktıktan sonra yeni kütüphane binasının fuar alanında yapıldığını gördüğümde hem çok mutlu oldum hem de yaptığım haberlerin sonuçlarını somut olarak görmüş oldum. Bu ve bunun gibi onlarca örnek var.

Mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Gazetecilik zor bir meslek olsa da insan özlüyor. Dolu dolu yaşanan bir meslek. Meslek kadar meslektaşlarımı özleyorum. Çünkü mesleği onlarla birlikte icra ediyorsunuz ve mesleği güzel kılan o insanlar.

**10
OCAK
2023**

Toplumsal bilinci ve kamu yararını gözeterek, fedakârca çalışarak gelişmeleri halkımızla paylaşma yolunda emek harcayan tüm basın mensuplarımızın **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü** kutluyor, meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Üretici Haber Gazetesi İmtiyaz Sahibi İmdat Yayla, sosyal medyanın gazetecilik mesleğine verdiği zararlara dikkat çekti

YAYLA: SOSYAL MEDYA KULLANICILARI DA HABERCİ OLDU

Konya Şeker Fabrikasında işçi olarak çalıştığı yıllarda köşe yazarlığı yapan, emekli olduktan sonra da haftalık Üretici Haber gazetesini yayınlayan İmdat Yayla gazeteciliğe dair görüşlerini ve güncel gelişmeleri dergimize değerlendirdi.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1963 yılı Yunak ilçesi doğumluyum. İlköğretimi ve Ortaokulu Yunak'ta tamamladım. Liseyi Konya Gazi Lisesinde başlayarak, Karatay lisesinde tamamladım. 1983 yılında Konya Şeker'de işçi olarak işe başladım. 2012 yılında emekli oldum. 2014 yılında eşim Ayten hanımla birlikte Üretici Haber Gazetesini faaliyete geçirdik ve haftalık yayına başladık.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Konya Şeker'de çalışırken ulusal olarak yayınlanan Tercüman Gazetesinde yaklaşık dört yıl köşe yazarlığı yaptım. Ardından Anadolu Manşet Gazetesinde köşe yazarlığım devam etti. Gazeteciliğe de köşe yazarlığıyla adım atmış oldum. Anadolu Manşet Gazetesi el değiştirdikten sonra köşe yazarlığını bıraktım ve uzun süredir aklımda olan kendi gazetemi açma fikrini hayata geçirme fırsatı buldum. 2014 yılından bu yana Üretici Haber Gazetesi aktif bir şekilde yayın hayatına devam etmektedir.

Köşe yazarlıklarının yanı sıra kendi

gazetemde Sorumlu Yazı İşleri görevine devam etmekteyim.

Eski dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

2014'ten bu yana dijitalleşme büyük bir ivme kazandı. Gazetecilik artık sadece basılı yayınlarla sınırlı değil, çevrimiçi platformlarda da yayın yapıyor. Haberler, web siteleri, mobil uygulamalar ve sosyal medya aracılığıyla hızla yayılıyor. İnternetin yaygınlaşmasıyla birlikte haberler anında paylaşılıyor. Olaylar gerçekleşir gerçekleşmez, gazeteciler canlı yayınlar yapıyor, anlık güncellemeler paylaşabiliyorlar. Bu da haberin daha hızlı yayılmasını sağlıyor. Haber kaynakları artık sadece gazeteciler değil; sosyal medya kullanıcıları da haberci oldu. Haberler sosyal medya üzerinden yayıldığı için, birçok kişi olayları kendi platformlarında paylaşıyor ve bu da haberlerin yayılma hızını artırıyor. Büyük veri analizi ve görselleştirme teknikleri gazeteciliği etkiliyor. Veri gazeteciliği, karmaşık konuları daha anlaşılır hale getiriyor ve okuyuculara derinlemesine içerik sunuyor. Okuyucular artık haberler üzerine yorum yapıyor, paylaşabiliyor ve hatta haber kaynaklarına doğrudan erişebiliyor. Bu da gazetecilerin okuyucularla daha etkileşimli bir ilişki kurmalarını sağlıyor. Benim gazeteciliğe

başladığım 2014 yılından bu yana bahsettiğim bu değişiklikler hayatımıza girdi ve gazetecilik sektörü hızlı bir dönüşüm evresine girmiş oldu. Önümüzdeki süreçte de gazetecilik değişerek gelişmeye devam edecek.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik, bilgiyi toplumla paylaşmanın ve haberleri doğru, tarafsız ve şeffaf bir şekilde sunmanın önemli bir yoludur. Gazetecinin toplumu bilgilendirmek, önemli olayları aktarmak ve insanların farklı bakış açılarına erişimini sağlamak gibi önemli bir misyonu vardır. Doğru ve tarafsız habercilik de bu anlamda önemlidir. Gazetecilik benim için bir tutku olmanın yanı sıra doğru ve tarafsızlık anlamına gelmektedir.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Basılı gazeteler belli bir baskı zamanına ve dağıtım sürecine ihtiyaç duyar. Ancak internet gazeteciliği anlıktır ve haberler anında yayınlanabilir. Bu da internet gazeteciliğinin daha hızlı ve geniş bir kitleye ulaşmasını sağlıyor. İnternet gazeteciliği, okuyucularla etkileşime geçmeyi ve katılımı teşvik etmeyi de sağlıyor. Yorumlar, paylaşımlar, anketler gibi interaktif öğelerle okuyucuların içeriğe katılımı mümkündür. Basılı gazetelerde bu etkileşim seviyesi daha sınırlıdır. Basılı gazetelerin üretim süreci ve baskı maliyetleri yüksektir. İnternet gazeteciliği ise daha düşük maliyetlerle ve esnek bir şekilde içerik yayınlama imkânı sunuyor. İnternet gazeteciliği sürekli güncellenen bir içerik akışına sahiptir. Haberler anlık olarak güncellenebiliyor, yeni bilgiler ekleniyor. Basılı gazetelerde bu durum, baskıya gittiği takdirde mümkün olmuyor. İnternet gazeteciliği, zengin medya içeriği sunma konusunda daha esnektir. Video, interaktif grafikler, ses dosyaları gibi çeşitli medya biçimlerini kullanarak okuyuculara daha zengin bir deneyim sunuyor.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Konya'ya toplu açılış törenine gelmişti. Ben de Mevlânâ Türbesinin içerisinde, Hz. Mevlânâ'nın kabrinin bulunduğu yere kaçak olarak girdim. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın orayı ziyaret edeceğini biliyordum. Tam Cumhurbaşkanı Erdoğan bulunduğum alana geldi ki korumaları beni fark edip dışarı attı.

HER OLAYA YAPICI VE SAĞDUYULU BİR TAVIRLA YAKLAŞARAK HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜNÜN SAĞLANMASI VE DEMOKRASİMİZİN GÜÇLENMESİ İÇİN BÜYÜK KATKI VEREN DEĞERLİ BASIN MENSUPLARIMIZIN VE ÇALIŞANLARININ

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜNÜ KUTLAR, ÇALIŞMALARINDA BAŞARILAR DİLERİM.

AV. OKTAY UNKUR
KONYA BARO BAŞKANI

Çok genç yaşta gazete imtiyaz sahibi olarak Çumra Yeniçağ Gazetesi'ni kuran Ahmet Danışık, birkaç arkadaşıyla birlikte gençlik yıllarında yaptıkları gazetecilik macerasını anlattı. Danışık, o yıllarda gazeteciliğin 'emek' istediğini belirtti

O YILLARDA GAZETE ÇIKARMAK 'BİR BAŞKA EMEK İSTİYORDU'

Gençlik yıllarında basın sektörüne olan ilgisini bir süre yaşama imkânı bulan Ahmet Danışık, liseden mezun olduktan sonra bir cesaretle arkadaşlarıyla birlikte kurmuş olduğu gazeteyi ve gazetecilik deneyimini aktardı. Kurmuş oldukları gazete haricinde de basın ve medya sektörünün içerisinde bulunan Danışık, gençlik yıllarında sektörün vermiş olduğu heyecanın farklı olduğunu belirterek, gazetecilik macerasını anlattı.

TEK ODADA GAZETE!

1983 yılında Çumra İmam Hatip Lisesi'nden mezun olarak üniversite eğitimine başlamadan hemen önce Çumra'da bir gazete kuran Danışık, bu sayede ilçenin kültürel yanının ön plana çıkmasına katkı sunarken aynı zamanda Çumra'nın sorunlarını dile getirdiklerini söyledi. Çumra Yeniçağ Gazetesi'nin imtiyaz sahibi unvanını elinde bulundurarak, diğer arkadaşlarıyla birlikte bir süre gazetedeki çalışma imkânı bulunduğunu söylüyor. Danışık, yazışları müdürlüğünü Battal Bülbül, basyazarlığını ise Şaban Çalış'ın yaptığı gazetenin Çumra'da bir dükkanın tek odasında gerçekleştiğini söyledi.

'SİYASİ LİDERLERİN BİLE SİYASET HAKKINDA BİLGİLERİ TAM DEĞİLDİ'

Gazetenin haftalık ya da aylık olarak çıkarıldığını söyleyen Danışık, gazeteciliğin 1980'li yıllarda keyifli bir iş olduğunu aktardı. Gazetenin içeriği ve basımıyla ilgili de bilgi veren Danışık, Çumra'daki dükkanımızın ön kısmında çıkardığımız gazeteyi çıkarma düşüncesini ilk düşündüğümüzde seçim dönemine yakın bir zamandı. Biz de 'reklam ücretlerinden gazete maliyetlerini karşılarsak' diyerek bir yola çıktık. Ancak o dönemler ilçede siyasi liderlerin bile siyaset hakkında bilgileri tam değildi: Bunu gittiğimiz yerlerde tecrübe etmiştik. Gazetenin basımını ise

Konya merkezde bir gazetenin matbaasında bastırıyorduk. Haberi bulup yazmanın yanı sıra baskısı da oldukça zordu. Haberi redakte ettikten sonra harf dizgisi ve basımına da yardımcı oluyorduk. Gazete çıkarmak emek isteyen ve uzun bir süre gerektiren bir işti." ifadelerine yer verdi.

'DİĞER GENÇLERE DE ÖRNEK OLDU, DAHA İYİ İŞ ÇIKARDILAR'

Çumra'daki yerel olayların ve Çumra kültür sanatının yer aldığı 4 sayfalık Çumra Yeniçağ Gazetesi'ni, çıktıktan sonra da kendi elleriyle dağıttıklarını söyleyen Danışık, o anları şu ifadelerle aktardı: "Az ancak kıymet vererek çıkardığımız gazetemiz meşakkatli bir süreçten geçtikten sonra kendi ellerimizle insanlara dağıttığımızı hatırlıyorum. Çumra'da genç nesil olarak çıkardığımız gazetenin örnek olacak kadar önemli olduğunu düşünüyorum. Öyle ki bizden sonra gazeteyi farklı bir isimde başka arkadaşlar devralarak 'Çağrı' ismiyle Çumra'daki gazeteciliğin devamlılığını sağladılar. Onlar bu işi daha iyi bir şekilde sürdürerek resmi ilan hakkı almayı da hak ettiler. Ben o dönemlerde üniversite kazanıp Erzurum'a okumaya gitmişim."

'HALA UNUTAMADIĞIM ANLAR VAR'

Gazeteciliğe ve fotoğrafa olan merakının lise yıllarında olduğunu söyleyen Danışık, lisede yıllık defterleri için fotoğraf çekimlerini de kendisinin yaptığını söyledi. Danışık, "İmam hatipte okurken bizim zamanımızda 'yıllık' adı verilen defterler olurdu ve onların fotoğrafçılığını da ben yapardım. Kitap alım satımı yapardım. O dönemde 1983 seçimlerinde Turgut Özal'ın ilk politikaya atıldığı dönemlerde 'seçim çalışmaların reklam da alırız' düşüncesiyle gazetecilik serüveni başlamış oldu." dedi. Gazetecilik sektöründe birçok farklı olay yaşadığını ve bazılarının hala hatırladığını aktaran Danışık,

Çarşamba Çayında boğulmak üzere olan bir çocuğu suya atlayarak kurtardığını ve bu durumun muhabirlik olup olmadığını bilmediğini ancak unutmadığını belirtti.

DAĞITIM VE REKLAM SEKTÖRÜNDE DE ÇALIŞTI

Üniversite yıllarında Ankara'da da dergi dağıtım işiyle uğraştığını aktaran Danışık, "Erzurum'da başladığım okuluma Ankara'da devam ederken birçok İslami dergi çıkarılıyordu ancak bu dergileri dağıtım şirketleri üstlenmek istemiyordu. Biz de bu dergilerin dağıtımını üstlenerek kitapçılara ulaştırıyorduk. Sınav Eğitim Kurumlarının sahibi Metin Özer ile birlikte üniversite yıllarında birleşik dağıtım denilen bu işi yaptık; daha sonra derginin yanına kitap da dağıtılmaya başlandı. Ancak ben ticari hayatıma başlayarak bıraktım. Ticari faaliyetlere devam ederken Konya'ya tekrar geldiğimde Film Yapımcısı Osman Subaşı ile birlikte bir reklam ajansı kurduk. Konya'da o dönemlerde 5-6 gazete vardı ve billboardlara reklam işi yapıyorduk. Daha sonra Karaman ve Kayseri'nin billboardlarını da alarak çalıştık." diye konuştu.

BİR SÜRE ALMANYA'DA DA DEVAM ETTİ

Daha sonra ticari hayatına Almanya'da devam ederken dergi işiyle Almanya'da da bir süre ilgilendiğini ifade eden Danışık, oradaki İslami kuruluşlardan birinde genel yayın yönetmenliği yaparak dergi çıkardıklarını belirtti. Derginin basımını ilk olarak Türkiye'de yaptıklarını söyleyen Danışık, "İlk olarak Türkiye'de bastırdığımız dergiyi diğer yıllarda ise Almanya'da kendimiz bastırdık. Daha sonra da kapattık. Yazı işlerinden ziyade basın sektöründe sosyal ilişkiler olan kısmını ben üstlendim ve sosyalliği seviyorum. Gençlik yıllarımda bu tür faaliyetlerle uğraşmak beni mutlu ediyor, heyecanlandırıyordu." ifadeleriyle sözlerini tamamladı.

МАТБАА

KIT İMKÂN VE AMATÖR RUHLA PROFESYONEL İŞ ÇIKARIYORDUK

Önceden gazeteciliğin daha saygın bir meslek olduğuna dikkat çeken Hidayet Sarıaslan, gelinen noktada imkanların artmasıyla bilgi kirliliğinin ve savurganlığının da arttığını belirtiyor

Konya futboluna bir dönem hakem olarak hizmet eden Hidayet Sarıaslan KON TV'de başlayan medya serüvenini Yeni Konya, SUN TV ve Konya TV ile sürdürdü. Yeni haber, Hakimiyet ve Konya'nın sesi gazetelerinde köşe yazıları da yazan ve halen kendine ait 24 Saat KONYA ve Anadolu Kartalı adlı sosyal mecrada gazetecilik yapan Sarıaslan ile medya hayatını konuştuk.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Konya'nın Çumra ilçesine bağlı Alibeyhüyüğü mahallesinde doğdum. İlk ve orta öğretimimi Alibeyhüyüğü'nde tamamladıktan sonra Konya Endüstri Meslek Lisesinden mezun oldum. Anadolu

üniversitesi İşletme Bölümü mezunuyum. Evli ve dört çocuk babasıyım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız ve hangi kurumlarda görev yaptınız?

1994 yılında KON TV'de program kurgu-montaj sorumlusu olarak işe başladım. Televizyonda reklam, ajans, Yeni Konya

gazetesi matbaa ve değişik bölümlerde uzun süre çalıştım. SUN TV'de de görev aldım. 2007 yılında yeni kurulan ve şimdiki adı TV42 olan KONYA TV'de reklam müdürü, program sunucusu olarak yaklaşık beş yıl çalıştım.

Medya sektörüne girmeden önce Konya amatör liglerinde bir süre futbol hakemliği de yapmıştım. Futbol bilgim nedeniyle SUN TV ve KONYA TV'de günlük spor haberlerini hazırlamanın yanında haftalık spor programları da yaptım.

Yeni haber, Hakimiyet ve Konya'nın sesi gazetelerinde köşe yazıları yazdım. 2013 yılında emekli olduktan sonra sosyal medya ve internet gazeteciliğine başladım. Kendime ait 24 Saat KONYA ve Anadolu Kartalı sayfalarında haber ve yorumlarla aktif olarak basın sektöründe devam ediyorum.

Meslekte ilk yıllarınızla bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Gazetecilik ilk başladığım dönemde amatör ruhla yapılıyordu. İnternet yaygın olmadığı için kaynak ve veri tedarikinde sıkıntılar yaşıyor, kendi imkânlarımızla bu sorunları aşmaya çalışıyorduk. Örnek

verecek olursak, o dönemde yaşanan Bosna Hersek savaşında ihtiyacımız olan resim ve görüntüleri yurtdışında yaşayan gurbetçi meslektaşlarımızdan ve ajanslardan temin edebiliyorduk. Kit imkânlarla ve amatör ruhla profesyonel iş çıkarma gayretimiz vardı. Yaptığımız için bir saygınlığı vardı. Şimdi ise kaynak ve imkân bolluğu olduğu için meslekte haber kirliliği ve savurganlığı baş gösterdi. Bunun neticesinde gazeteciliğe olan saygı azaldı. Haberin kutsallığı, yorumun hür iradesi kayboldu.

Meslekte özlediğiniz neler var?

İlk yıllardaki gazetecilik her zaman özlem duyduğum, unutulmaz anılarla doludur.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Abonesi olduğumuz iki yerel gazete var. Kâğıt ve mürekkep kokusunu hissederek, sayfaları katlayarak, yakın gözlüğümü takarak özlemle her sayfasını okuyorum. İnternette ise başlıklar ve resimlere bakmak yeterli oluyor. Tıklanma meraklısı habercilerin yaptığı haberin ana kaynağını bulmak için engelli dört yüz metre koşucusu gibi efor sarf etmiyorum artık.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Mesleki anım çok ama kısaca birini sizinle paylaşmak istiyorum. Bosna Hersek savaşının olduğu dönemde Konya'da büyük bir miting düzenledi. Mitinge gidemeyenler için on beş gün gece gündüz çalışarak görsel hazırladık. Fakat sunucu arkadaşımızın ekrandaki yanlış bir hareketi bütün emeği zayı etmişti. Hiç unutmam...

Mesleği ne zaman ve hangi gerekçeyle bıraktınız?

Mesleği, 2013 yılında emekli olunca, iletişim fakültesi mezunu meslekte istihdam bekleyen genç kardeşlerimizin önünü açmak için bıraktım. Fakat sosyal medyada haber ve yorumlar yaparak özlem gidermeye çalışıyorum.

Güçlü gazeteci, güçlü basın kuruluşunun, güçlü basın kuruluşları da güçlü demokrasinin tesisini sağlayacaktır.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

İYİ NİYETLİLERİN VARLIĞI MEDYADAKİ OLASI RİSKLERİ AZALTACAKTIR

Medyanın gücüne dikkat çeken Sebile Eke, insanlar üzerindeki etkisinden dolayı sektörde iyi niyetli insanların varlığının topluma katkı sağlayacağını vurguladı

Sebile Eke'yi insanlar televizyon programlarından, sunduğu programlardan tanıyor. Haberciliğin orta yerinde olmasa da Keziban Bayık'ın gazete projesinde ve çalışmalarında yayında oldu. Sebile Eke ekranlarda ve sahnelerde edindiği deneyimleri, gazeteciliğin yaşadığı değişimlere dair görüşlerini anlattı.

Bize kendinizden bahsedermisiniz?

1973 Doğanhisar/Konya doğumluyum. İlk, orta ve lise eğitimini Doğanhisar da tamamladım, Doğanhisar İmam Hatip Lisesi mezunuyum. Liseden sonra eğitim hayatımı özel dersler ve özel

kurslar aracılığı ile devam ettirdim. DKD (Düşün/Konuş/Dinle), İnsan Mühendisliği ve Diksiyon eğitimlerine katıldım. Konya ve Ankara da bu alanda üst düzey uzmanlardan aldığım eğitimlerden sonra aktif çalışma hayatıma resmi kurumlarda yönetici olarak başladım. Asli görevlerime devam ederken aynı zamanda ilgi duyduğum iletişim ve medya alanında teorik ve pratik eğitimlerimin ilk adımlarını da 2001 yılında Konya da tanış olduğum basın mensubu dostlarım ile atmaya başladım...

Basın mesleğine nasıl başladınız?

İlgi duyduğum ve aktif olmak istediğim medya sektörünün zorlu ve keyifli

yolculuğuna; şehrin başarılı ismi Keziban Bayık'ın Yansımalar adlı programında gönüllü asistanlığını üstlenerek dâhil oldum. Sonrasında adım adım ilerlediğim bu alanda; Keziban Bayık hanım başta olmak üzere sektörün önde gelen kurum ve kuruluşlarında duayen isimler ile birlikte uzun süre çalışarak aktif ve pratik eğitimler alma ve öğrenme şansıyla buluştum.

Sunuculuk mesleğine ise sahne sunumları ile başladım. Özenle hazırlanmış proje ve programların takdimi, aktarılması, anlatılması ve en güzel şekilde yansıtılması bana büyük bir sorumluluk hissi ve keyif veriyordu. İnsanların büyük bir heyecan ve mut-

lulukla hazırladıkları en değerli anlarına şahit olmak ve bu anları güzel anılara dönüştürmek fırsatı, başarı ile tamamladığım her programda beni bir adım ileriye götürürken, yaşattığı mutluluk ise bildiklerimi paylaşmanın en güzel meyvesi oldu.

Zaman; beni, her zaman heyecanını duyduğum, sorumluluğunu hissettiğim, mutluluğunu paylaştığım bu mesleğin diğer alanlarıyla yeni keşiflere, başarıya götürdü; ve ben adını "Her şeyden Biraz" koyduğum ilk TV Programımın yapım ve sunuculuğu ile Konya'dan dünyaya ulaşan o zamanki ismi Konya TV, şimdiki ismiyle TV 42'den ekranlara merhaba dedim. "Her şeyden Biraz" programında, adı gibi her şeyden ve herkesten bir parçayı ekrana taşıırken; aynı anda ikinci bir program olan "Açık Mikrofon" ile sokakların ve tabii insanımızın sesi olmaya çalıştım. Yapım ve sunuculuğunu gerçekleştirdiğim her iki televizyon programını da devam ettirirken sunuculuğu teklif edilen Kültür Kervanı programına da evet dedim. Kültür Kervanı; Türkiye ve dünyada ki Yörük Türkmenlerin öz kültürünü anlatan ve yansıtan, dünü bugüne, bugünü geleceğe bağlayan, emek geçilesi bir çalışmaydı. Bu nedenle sadece iş olarak değil, emanetin hakkını vermek üzere, neredeyse tüm Türkiye'yi kapsayan bölüm çekimleri bana ayrı bir sorumluluk yükledi. Bu sorumluluk bilinci ile Konya TV, Tek Rumeli ve Kanal 15 televizyonlarında kültür elçisi olma sıfatıyla programı, yöre kostümleri ile geçmişi bugünde yaşatacak şekilde sundum ve geleceğe taşınması üzerine canlı bir örnek oldum.

Aynı anda çalışmalarını gerçekleştirdiğim birbirinden keyifli ve kıymetli televizyon programları devam ederken, Türkiye'deki tüm Yörük-Türkmen STK'ları ve oluşumlarında aktif ve gönüllü olarak görev aldım. Yörük-Türkmen camiasının en etkili çalışmalarından olan çalıştay, sempozyum, konferans, açılış ve kültür şölenlerinde ayrıca sunuculuk ve organizatörlük yaparak çalışmaların içerikleri ile tecrübelerimi buluşturdum ve bir dönem sonra yoğunlaşan ve neredeyse tüm zamanlara yayılan bu organizasyonlar nedeniyle tv programlarını tamamlayıp sadece sahne sunumlarına devam ettim.

Şehirden şehire; Akdeniz'den Ege'ye, Marmara'dan Anadolu'ya ve Güneydoğu'ya kadar; kültürün ulaklarından bilinen bir isim oldum ve bu süreç tüm güzelliği ve zorluğu ile devam etti. Ta ki Pandemi dönemine kadar. Pande-

minin etkilediği alanlardan biri olan toplu programların iptali ile aslında gerekli olan ama mesleğime olan sevdamdan dolayı gerçekleştirilemediğim mola süresini zorunlu olarak kendime ayırmış oldum. Çok uzun sürmeyen bu mola süresinden sonra tekrar TV 42 de "İş'te Siz" programı ile ekranlarla yeniden buluştum. Ve zaman bu zamanı gösterdiğinde hem "İş'te Siz" hem de kuşak programı "Stüdyoda Konuşalım" ile TV 42 ekranlarından her zaman öncelikli olarak farkındalık ve toplum bilinci adına gerçekleştirdiğim mesleğimi devam ettiriyorum.

Mesleğin seyrüseferini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Medya sektörünü her dönem için hem vazgeçilmez ve kıymetli, hem de bir o kadar riskli bulmuşumdur; yanlış ya da kötü niyetli kullanıcılar ve kullanımdan dolayı. Bu nedenle, tüm şartlara rağmen bu meslekten vazgeçmeyişi; nokta kadar da olsa elimden geldiğince emek geçişim. Tabii ki önceki dönemlerin zorlukları ile birlikte verdiği haz ve karşılık artı ve eksileri ile ölçsüz bir değerdi, ama "bir anı diğerine eşit olmamalı" düsturu ile işimizin ve sektörümüzün gelişimi, değişimi, teknolojik olarak aldığı yol bugün de olumlu bakış açımıza ve değerlendirmemize neden olmalı. İyi niyetlilerin, samimi ve doğru emek verenlerin, dün olduğu gibi bugün de, aşk ile mesleklerinden vazgeçmeyişleri olası riskleri azaltacaktır. Ve yenilere; şimdilerde bu mesleğe gönül verenlere örnek olmak, tecrübelerin öğreticiliği ile paylaşımcı kalmak, bizim mesleğimizin hakkını yerine getirmemize adına önemlidir. Seyrüsefer böyle olabilir ise eğer; olduğu gibi değil de olması gerektiği gibi devam eder.

Medya sektöründe bir programcı ama haberciliği dışında biri olarak, gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için tek kelime ile "Ulak" olabilir demek. Her şeyi, herkesi, her zamanı, olabildiğince doğru şekilde, samimi ve inanca bağlarla birbirine bağlayan...

Zaman zaman ayrı düştüğünüz mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

Yaşadığım zorunlu ayrılıktı. Pandemi döneminin bir bölümünde uzak kalışında elbet belirgin bir özlem duyduğum ama bendeki haliyle özlemek, işimin biri tamamlanıp diğeri başladığı zaman aralığında da yaşadığım ve hissettiğim ve

"Her meseleye yapıcı ve sağduyulu bir tavırla yaklaşması, millet şuurumuzun sağlamlığı ve demokrasimizin güçlenmesi açısından oldukça önem arz etmekte olan değerli basın mensuplarımızın ve çalışanlarının **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü`nü kutlar, çalışmalarında başarılar dilerim."**

Ali KOÇ

Diyamet-Sen Konya Şube Başkanı

CANLI

sebile eke
STÜDYODA KONUŞALIM

SEBİLE EKE
KAMURAN TEKİN
Tekin İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı

14 Kasım Salı 15:30

tv42 TÜRKSAT TURKISH SATELLITE 18062 V27000 D4 204 Kanal KabloTV FIL 4+2

böyle hissetmeyi de sevdiğim şeydir.

Basılı gazetecilikle internet medyasını mukayese etmek mümkün mü?

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğinin mukayesesi anlamsız bir çaba olur. Ancak çağın getirdikleri; teknoloji ve bilgiye hızlı erişimin gerekliliği nedeniyle internet gazeteciliğinin de hakkını kendisine teslim etmek gerekir. Bu serüven; her iki tarafında sürdürdüğü yolculukta insanın ve insanlığın gören gözü, duyan kulağı, fark eden zihni olması çabası ile yoluna devam ettiğinde vazgeçilmez emekler ve çalışmalar bütünüdür.

Unutmadığınız mesleki bir hatıranızı paylaşabilir misiniz?

Mesleğimin her anı unutulmaz anıların bütünüdür aslında. Meslek, elbette ki hafızam dolusu özel anlar ve yaşanmışlıklar emanet etti ve ediyor yaşamıma. Ayrıca insanlara ve yaşamlarına iz bırakan anılar yaşatma şansı veriyor bana. Bu nedenle bir ya da birkaç tanesini anlatmaktan ziyade tamamını kapsayan ve en özel anılar olarak kalan; "Seni yetiştirenler ile birlikte, dünyaya gelmene vesile olan anne ve babana teşekkürlerimizi ve güzel dilekelerimizi iletir misin" cümlelerinden oluşan anıların anılarıdır.

CANLI

sebile eke
STÜDYODA KONUŞALIM

SEBİLE EKE
HAMİT YALÇIN
FOTOĞRAF SANATÇISI

12 ARALIK SALI 15:30

tv42 TÜRKSAT TURKISH SATELLITE 18062 V27000 D4 204 Kanal KabloTV FIL 4+2

Köşe yazarlığıyla başlayan, sonrasında birçok basın kuruluşunda çeşitli görevler alan Kezban Bayık, günümüzün yeni medya alanlarını iyi kullanmak gerektiğini söyledi

YENİ MEDYA ALANLARINI OLUMLU YÖNDE KULLANMALIYIZ

Medyayla radyo programı yaparak tanışan Kezban Bayık, sonrasında birçok basın kuruluşunda çeşitli görevlerde bulundu. Kendini sürekli geliştiren bir yapıya sahip olan Bayık, birçok eğitim aldı, bazı alanlarda uzmanlaştı. Basından da kopmayan Bayık, televizyon programlarına imza attı, gazetelerde yazılar yazdı. Basın hayatındaki tecrübelerini paylaşan Bayık, şu bilgileri paylaştı: "1974 Konya'da doğdum. Meslekte alaylıyım. Konya'nın Sesi Radyosu'nda Genel Yayın Yönetmeni olduğum radyoda Şiir programları yaparak basın sektöre giriş yaptım. 1980 ihtilalinde babam muhtardı altı yaşlarında uğurlu villalarda o günler yazdım. Babamın muhtarlığından dolayı, halkla iç içe olarak yetiştim.

Yeni Meram'da köşe yazmaya başladım. Uğur Özteke'nin Konya'ya gelmesinden sonra Konya Postası'nda yazmaya başladım. ŞEFKATDER'in Kadın Kolları Başkanlığını yapıyorum. Savaş ay mağdurlar getiriyor. MTA'nın orda kadın sığınma evimiz var. Ankara'daki DKD Düşün, Konuş, Dinle İnsan Mühendisliği, İletişim Teknikleri Enstitüsü Uluslararası Merkezi'ne başladım. Eğitimler verdim.

Türk Cumhuriyetlerine Haber Ajanda isimli Dergide köşe yazarlığı yaptım.

Kon TV'de Yansımalar adlı program yapmaya başladım. Yaklaşık on yıl devam etti. Program isminden ötürü Samanyolu'ndaki Ayna programıyla eşleştirilip defalarca ifadeler verdim. Beraat ettik. O dönemde aynı kurumun bünyesinde aylık tabloid ebat, organik boyalı

Belge Gazetesini çıkardık. Genel müdürlüğünü üstlendim. Yaklaşık 18 ay çıkardık. Ülke genelinde meşhur yazarlarımız vardı. TRT özel projelerde danışmanlık yap-

tım, farklı kanallarında proje danışmanlığı yaptım. Ege Üniversitesi'nde Profesyonel yaşam koçluğu eğitimi aldım. Kişisel imaj giyim, ifade, konuşma teknikleri hususunda danışmanlık yapıyorum. Memleket Gazetesinde halkla ilişkiler müdürlüğü yaptım, Pusula Gazetesinin kuruluşunda da görev aldım.

Hayatı yaşamak nefes almak değildir. Haberdar olan insan haber eder. Farkındalık yaratır. Fark eden insan faruk hale gelir, kendi çağında çağdaşları arasında fark yaratır. Bunu da sağlayan çağımızın teknolojisi basın doğru kullanmak kaydıyla sosyal mecradır. Sosyal medya maceralarımızı o mecraya taşıdığımız alandan ziyade kendi dünya mecramızda hangi maceranın tanıdığının etkinliğidir. Yani ömür dediğimiz yerde kaç varlığını muradına dokunum sağlayabildik.

Biz kişilere değil olaylara itibar ediyoruz. Siz inanınca değil de reklamda görünce inanıyoruz. Kem alet ile kemalat olmasa da biz yine de çağımızın bu aparatını iyi yönde kullanmalıyız. Bir gazeteçiye düşen bence budur."

Gazetecilikle ilgili önemli değerlendirmelerde bulunan Ahmet Sami Uysal; "Kaktüs çiçeğine döndüler basılı gazetecilik! Su versen de vermesen de aynı, hep dikenli ve kuru. İnternet gazeteciliğinde ise ulaşma takip etme rekorları kırılmaya başladı" dedi

BASIL GAZETECİLİK KAKTÜS ÇİÇEĞİNE DÖNDÜ!

Gençlik yıllarında gazeteciliğe atılan, birçok başarılı haber ve yazılara imza atan Ahmet Sami Uysal, gazetecilik mesleğindeki tecrübelerini ve hayat hikayesini anlattı. Gazetecilik sayesinde iltifat ve itibar gördüğünü belirten Uysal, gazetecilikle hayatını idame ettiremeyeceği düşüncesiyle mesleği bırakarak ticarete atıldı.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Ahmet Sami Uysal 1964 Elmasun-Kızılöz-Bozkır doğumluyum Anam babam Bozkırın Kızılöz köyündendir, Babamın Elmasun'da imamlığında dünyaya gelmişim ve Karaman'a yerleşmişiz. İlkokulu ve liseyi karamanda tamamladım, Babam ortaokula yeni başlamıştım 12 yaşındayken şehit oldu ve bende yetim olmuştum... Elhamdülillah ve benim azmim çabalarım ve mücadelede bu sürede başlar...

Bir ablam 2 de küçük erkek kardeşim ve anam vardır sorumluluğumda...

İmam hatip lisesi öğrencisiyim; Rahmetli babacığım yüzlerce öğrenci ile ilgilenirken bir yandan da küçük yaşta bana ve kardeşlerime yaşımızdan büyük idealler ufuk ve özgüven yüklemeleri yapmıştı. Bu ideali hedefi davası olmanın gerekliliği çok okumak düşünmek ve yazmayı gerektiriyordu tatbiki. Ortaokul 2.sıftan itibaren Kitap ve kaset satmaya başladım, Konya ya gelir tekin kitabevinden kolilerle

Dönemin fikri ve temel kaynak eserleri alır, bir yandan okur bir yandan okulda ve dışarda satışını yapardım. Sene 1977-1980 arası Mehmet ve Ahmet Tekinbaş ağabeyler yardımcı

olurlardı var olsunlar, satar parasını getirir bir daha onlarca koliyi doldurur götürürdüm. Orta kısım bitesiyeye kadar 3-4 yıl böyle devam ettim. Yaz tatillerinde semt pazarlarında sebze meyve satar... Pazar olmayan günlerde Skoda kiralar onu doldurur, Karapınar istikametindeki ova köylerinde paraya -yüne- yumurta-ya- tahıl grubuna değişir arabayı boşalt doldur yaparak gece yarısı dönerdim.

Lise dönemine geçince sınıf ve statü atlayarak esnaf olmuştum. Yaz dönemlerinde karamanın en işlek yeri Akteke cami çaprazında karpuz sergim vardı artık. Lise 2'de Anneciğim bir komşu oturmasında eşimi beğenmiş, "oğlum seni evlendireceğim, baban görmedi ben göreyim inşallah" dedi, hiç itiraz etmeden sen bilirsın anam dedim. Bir yıl nişanlı kaldık ve lise sonda evlendim, lise son sınıfı evli okudum.

Okul bitince devlette görev aldım .3 yıl Karaman merkezde İmam hatiplik yaptım, bir yandan AÖF İşletme okudum. 1887'de istifa edip 1988'de Konya'ya geldim. A.S. Uysal Reklamcılık'ı kurdum. Promosyon ve Kurumsal çalışmalara ağırlık verdim, bu alanda Konya'da 1 Numara olduk elhamdülillah. 2010'dan itibaren yavaş yavaş çocukları öne çıkardım. 10 yıldır da tamamen kenardayım. Firmamız 3 oğlumla faaliyetlerine stant ve fuar da katarak devam etmekte çok şükür.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Aşk ağılatır dert söyler olunca ve de hayat mücadelesi erken başlayınca erken olgunlaşıyor. Yaptıkların yeterli gelmemeye daha fazla çabalar sarf

etmeye başlıyorsun. Okul çıkışları Akıncılar'da ve MTTB'de zaman geçirmek etkinliklerin içinde olmak, ağabeylerle arkadaşlık etmek, erken yaşta birikimli yerinde duramayan fişek gibi genç olarak... Artık gazeteci ve muhabir olmuştum. 1980 yılında Karaman'da Uyanış Gazetesi'nde bir süre gün aşırı yazı ve şiirlerim yayınlanmakta, yerel muhabir olarak bütün kurumlarla röportaj ve haber yapmaya başlamıştım.

1982'de Konya Anadolu'da Bugün Gazetesi Karaman muhabirliğine başladım.

Ali İhsan Vatankurtar Hocaefendi'nin çıkarttığı bir gazete idi. Türbe Caddesi'nde (şu anki Kuveyttürk'ün olduğu yer veya yanında bir yerde idi) İzmirli enteresan Yaman adam mahlaslı bir ağabey vardı yazı işler müdürü olarak gazetenin başında,

Hilmi Tutar, Muhsin Akıl, Saffet Yurtsever ağabeyler vardı, Saffet Ağabey aynı zamanda Milli Gazete Konya temsilciği yapıyordu. Saffet Ağabey; yaman adamla epeyce çalıştığı ve ondan etkilendiği için sanırım daha sonra Yaman adam mahlasını kullanmaya başladı. Milli Gazete, Yeni Devir, Türkiye'de Yarın Gazetelerine de haber gönderiyordum, 1980-1984 arası aktif bir gazeteciydim. Karaman'da sürekli haber kaynaklarımdan; Emniyet, Valilik, Adliye, Milli Eğitim, Halk Eğitim vb. kurumlarda bilinen iltifat gören çocuk genç gazeteciydim. Bu süre zarfında bir kuruluş para almamış verilmemişti doğrusu haber yaptığım yerlerden de iltifat görmüyordum, garip. Çevremizden haber yaptığım kurumlardan

aldığımız iltifat ve ilgi ile şımarıyor ve doyuyorduk! Hevesleri ve heyecanları kullanılmış biri olduğumu da erken anlamış oldum çok şükür. 1983-1984 Yıllarında Lise son sınıfta iken Çağrı isimli okul Yıllığı hazırladım, 3 Şubeden oluşan 150 kadar arkadaştan bir kuruluş katkı almadan, Konya ve Karaman'daki esnaflardan reklam olarak albümü çıkarttım. Her hafta sonu Konya'da Arı Ofset'teyim, klişe ve dizgilerin kontrolleri ve tashihiyle uğraşmaktayım.

Sabri Altun Agebey benim yeğenim diye sevmekte, ben de dayı diye hürmet etmekteyim. Sabri Dayı'ya hep dua ederim ve sayarım. Reklamcı olmama vesile oldu, Konya'nın en büyük matbaasıydı. O dönemlerde 4-6-12 yapraklı kuşe kağıttan sektörel resimli kuşe kağıt takvimler vardı, göbeklerine firma baskıları yapılırdı, geçmiş yıllarda karamanda takvimlerini yaptığı büyük küçük müşterileri vardı.

10 ay gibi beni çağırırdı, elime takvim numuneleri ve katalogundan oluşan koca bir çanta tutuşturdu. Karaman'daki müşterilerini yanımda arayarak, yeğenim gelecek siparişleri ona vereceksiniz diye de emrivaki yaparak adamlığını gösterdi. Artık birikimlerim paraya dönüşmüştü elhamdülillah. Gazeteciği aktif bırakıp, ticarete başladım. Beni ticarete başlamama vesile olan Sabri Altun Dayı daha sonra gazeteci olma hevesi ve ideali ile Manşet Gazetesi'ni çıkardı. Konya'nın en büyük matbaası ve iyi bir gelirine sahip iken Gazete'yi ayakta tutma devam ettirme çabaları ile çevresi de değişti. 30 yıllık birikimini gazete patronluğunda kaybetti. 1984 PKK dağa çekilip Hakkari Yüksekova bölgesinde eylemlerine başlamıştı. Kendi imkânlarımla 18 yaşında Hakkâri'ye gittim, 15 gün merkezde kaldım, halkla, köylü ile alayda komutan ve askerlerle beraber oldum daha sonraki yıllarda Bingöl Karlıova bölgesine geçtim.

3 yıllık izlenim kayıtlarımı Objektif'te

Apo ve PKK'nın gerçek yüzü yazı dizisiyle jübile yaptım.

Gazetecilikte dünle bugün kıyaslırsanız neler söylersiniz?

Tekniğin teknolojinin şimdiye göre neredeyse hiç olmadığı bir dönemde gazetecilik yapmak çok zordu tabiki. Habercilik haber atlatma hızla olur değil mi? Herkesin evlerinde telefon yok, gazete de var, postanelerde bağlatmak suretiyle sıra bekleyerek şehir dışı arayabilirsin. Makinadaki filimler siyah beyaz, renkliyi daha görmemişiz. Siyah-beyaz da olsa hemen banyo yapıp kullanamazsın. Filmi Konya'ya göndereceksin, Nazar Klişe, klişe olarak sana gönderecek. Bunlar günler alan süreçler tabi ki. Henüz gazeteler ofsetle tanışmamış. Kurşun harf döken makineler; harfleri kelime kelimeleri cümle haline satır ve paragraf haline dizerek sayfa haline gelecek ve basıma hazır olacak. Bu şartlarda günlük gazetenin çıkması haber aktarılması yazıların paylaşılmasının ne kadar kıymetli ve fedakârlık yapılarak ayakta durulmuş, şimdi daha iyi anlıyorum. Bir de herkesin gariban olduğu dönemlerden bahsediyoruz. İş sahiplerde zor döndürüyorlardı, kazanmıyorlardı, sürekli sübvansede ediliyordu. Bugün ise anlık bir tuşla her bilgiye akışa ulaşabiliyorsun. Resim ve videolar paylaşabiliyorsun. Dünya ekrana sığdı, yapmak istediğin her şey elinin altında. İş sadece; ufkunda, hedefinde, idealinde... Ülke zenginledi, iş piyasası sınırları aşarak büyüdü, reklam ve ilan pastası genişledi. Gazetecilik de bu gelişmeyi yapabilmisse, rahat ve sıkıntısız haberciliğini gayet başarılı yapmaması için bir neden ve bahanenin olmadığı zamanlar olarak görüyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

"Emri Bil Maruf Nehi Anil Münker"i ifade ediyor, insanlara haber bilgi ak-

tariyorsunuz, doğru ve erdemli olunması gerektiğini yazılı ve görsel olarak iletiyorsunuz, geçmiş kültürleri yaşamışlıkları aktarıyorsunuz. İnanırlılığınız ve güvenirliliğinizle topluma ve size inanmışlara yön veriyorsunuz. Konular da aracısız, önce bölgeyi sonrasında hinterlandınızdaki bütün ahlaki-her türlü sosyal-ticari-siyasi-ahlaki-ilerleme ve geri kalmalarda sorumluluğu olunan bir kişi ve meslek olduğunu, idraki ve bilinci gerektiğini ifade ediyor.

Mesleğe özlem duyuyor musunuz?

Hayır, hiç duymadım! İlerde bir gün dediğin iş, farklı bir alan meslek ve sektör ise içinde bulunduğunuz şartlar ve ortama uyum sağlamanıza ilerlemenize ve başarınıza en büyük engeldir. İlerde dediğinize de ulaşmanıza engeldir. Ben işimi müşterilerimi onunla oluşan imkânları ve şartları sevdim, daha iyi olmak daha güvenilir olmak ve olmayı dert edindim, kendime kendimi rakip eyledim. Çok şükür rabbimde yardım etti isteklerimizi imkâna dönüştürdü... Bu doğrultuda bizi mahcup etmedi ve çocuklarım bu ideallerde çalışmaya devam ediyor.

Basılı ve internet gazeteciliğini karşılaştıracak olursanız neler söylersiniz?

Yaşadığımız an zaman iletişimin haberleşmenin en güçlü dönemindeyiz. Ticaret, alışveriş, tedarik vs. birçok kuralların değiştiği bir döneme geçildi. Bu döneme uyum sağlayan, uygulayan sektörler çok gelişti ve pastadan payını büyük aldı. Doğal olarak basılı yayınlar ve gazetecilik bu şartlarda Tirajlar çok küçüldü hedefe ulaşmak zorlaştı. Reklam ve ilan gelirleri düştü doğal olarak... Personel işletme maliyetleri bir yandan artmaya devam etmekte. Bu zorlu şartta ayakta kalmayı sağlamak da ayrı bir maharet gerektiriyor bence. Resmi ilanlarla ayakta kalmaktalar. Kaktüs çiçeğine döndüler basılı gazetecilik! Su

AGD

ANADOLU GENÇLİK DERNEĞİ

DOĞRU TARAFSIZ İLKELİ

*Gazeteciler Gününüz
Kutlu Olsun...*

**İyi bir gazete,
kendisiyle konuşan ulustur.**

Özdemir Asaf

versen de vermesen de aynı, hep dikenli ve kuru.

İnternet gazeteciliğinde ise ulaşma takip etme rekorları kırılmaya başladı. Magazin, spor, ekonomi, hava durumu, sağlık vb. okuyucuların ilgi alanları birçok konular interaktif olarak devreye girdi...Reklam-spot gelirleri çok arttı... Personel gelirleri basılıya göre neredeyse yok sayılır. Her zaman, her alanda olduğu gibi, hedefi, vizyonu şartları iyi kuran oluşturan, okuyucuya ve etki alanına daha fazla ulaşmasına paralel olarak geliri daha da artmış oluyor. Kurumsal ve marka çalışmasını halledilirsen, sadece bölgede değil ülke genelinde takip edilme imkanına sahip oluyorsun. Yerel bir gazete olmana rağmen, gurbetteki hemşerilerin sabah ilk işi vakti olunca önce seni sonra ulusal haberleri takip ediyor. Teknolojinin farkı tatbiki...

Nerden nereye geldiği güzellik ve fayda olarak... Zararları da oluştu tatbiki ama bu alana girmeyeyim.

Mesleki anılarınızdan bahseder misiniz?

Çok anılar; şahitlikler, yaşanılmış hikâyeler, görgülü ve görgüsüzlükler, acı acıtıcı hikâyeler, iltifat ve iftiralar, sahte aldatıcı gülücükler ve davranışlar ve iki yüzlüklere şahit oldum ki, gördüğümüz duyduğumuz halde fitne olmasın diye yuttuğumuz nice tanıklıklar... Çok güzel anılar, güzel insanlar, saygı, iltimas ve iltifatlar da gördük tabiki. Karaman'da infial uyandıran bir okulda bir olay olmuştu, Adliye aşamasına gelince adliye önü çok kalabalık ve ben o kalabalığın arasından geçip mahkeme salonuna girdim, faileri ve anlatımlarına şahit oldum ve ben 16 yaşındayım, duruşma sonu çıkarken onlarca tanıdık soruyor nasıl olmuş ve ne olmuş öğrenmek istiyor aslını... Mahkeme çıkışı taraflardan biri önceden de tanıdığım ve sevdiğim biri, kendisi masum olduğu halde ezilerek burada duyduklarını ve gördüklerini ne olursun kimseye anlatma deyişi beni çok etkiledi ve üzdü. Ben 43 yıl oldu o olayı ve içeriğini hala kimseyle paylaşmadım.

Mesleği neden bı raktınız?

1984 sonlarına doğru atanmam oldu devlete. Yazma, haber yapmama engel değildi görevim. Hayatımın her aşamasında istikrar ve tekâmülü seçtim istikametli olmaya çalıştım, aynı anda farklı alanlarda birkaç şeyi yapmadım, bir alan seçerek o alanda en iyisini yapma ve başarılı olma düşüncesini hayatıma erken ve genç iken kattım uyguladım. Çalıştığım 4 yıl süresinde; Doğruyu söylemem gerekirse Gazete patronlarından bir destek ve ilgi göremedim, gelecekte karnımı doyuracak ve geçim kaynağı olacak bir meslek olarak göremedim. Pazarlamada, pazarda para kazanıyorsun, sürekli Konya'ya giderek oradan oraya koşturarak para harcıyorsun.

Gazeteciliğinden dolayı haber kaynaklarından iltifat ve ilgi görüyorsun ama harçlığın yok, makinanda filim yok... Anadolu'da bu meslek maalesef ucuz iş gücü hevesli gayretli fedakâr gençleri kullanarak, yani istismar ederek günü kurtarma düşüncesi ile sağlıklı ve kurumsal yapıya ulaşamadı. Yaşadığım ve tanıdığım dönemdeki arkadaşlar ve mesleki ağabeylerde örneklikler göremedim. Hepsi gayretli, düzgün kişiliklerdi tabiki ama gariptiler hep. Para kazanılacak bir meslek değil, kazandıklarını harcayabileceğin ideallerinin için koşabileceğin bir meslekti sonuçta. 1987'de devletten ayrılarak ticareti tercih ettim. Gazeteciliği tamamen bıraktım ve unuttum...

Ben gazeteciyken falanı da kullanmadım bugüne kadar çocuklarıma dahi. Şimdi de tamamen ticaretten geri çekildim, arada yazsam demeye başladım sanki. Bu saatten, bu tecrübe ve deneyimden sonra yaparsam TV programı ve sunumunu yaparım. Hem de en iyi ve reyting getireceğine eminim Allah'ın izniyle... Acayip kurgularım var.

Kısacası Ahmet Sami Uysal'ın eski muhabirliği böyle geçti işte...Kimseyi kırmak ve zan altında bırakmadan isim vermeden, yaşadıklarımı gördüklerimi ve bildiğim az da olsa anlatmış oldum. Vefat eden ağabeylerimize, arkadaşlarımıza rabbim rahmet etsin, yaşayan ağabey ve kardeşlerimize sihat ve afiyette huzurlu bir yaşam nasip etsin inşallah. Saygı selam ve hürmetlerimle.

Kendileri için mürekkep kokusunun ve yazmanın farklı bir duygu olduğuna dikkat çeken Mustafa Sinan Ümit; “Elbette başka artıları vardır ama biz mürekkep kokusunu almışlara şimdiki “sanal dünya” çok “banal” geliyor. Kâğıt ve kalem başka idi” diyor

‘SANAL DÜNYA’ ÇOK ‘BANAL’

Mustafa Sinan Ümit sanayici iş adamı olmanın yanında kültürel alandaki yazıları ve faaliyetleri ile tanındı. Okul yıllarında gazeteciliğe ilgi duyan ve duvar gazetelerinde yazar Mustafa Sinan Ümit Konya Postası ile başladığı mahalle gazete yazılarında yol gösterici üslubuyla etkili oldu.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Çumra’dan gelip Konya’nın Ulurmak Mahallesi’ne yerleşen bir ailenin 1958 doğumlu en küçük oğluyum. Bitirdiğim en son okul Konya Teknik Lisesi Makine bölümüdür. Ailemizin daha sonraları bize, “medarı maişet motoru” olacak olan işleri sebebiyle yüksek tahsil söz konusu olmadı. Askerlik vazifesi hariç Konya’ımızda kalarak ailemizin işiyle meşgul oldum.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Yazı hayatımız ilkokul, ortaokul ve lisedeki “duvar gazeteleri” ile başladı. Hepsinde, her seviyede imzamız oldu, emeğimiz oldu. Konya basınında uzun yıllar süren köşe yazılarımız ile Türkiye Yazarlar Birliği Üyeliğimiz çevresinde “yazar” diye tanınan biri olmuşsak, bu tamamen Dr. Hasan Özönder merhumun ısrarlı gayretleri ve yönlendirmeleriyle olmuştur. Kendilerini her zaman rahmetle anıyorum.

1986 yılı idi. Aziz üstat Necip Fazıl’ın vefatının üzerinden üç sene geçmişti ve Konya basınında dişe dokunur bir anma yazısına rastlayamamıştık. Özönder hocam, “Siz yazın” dedi. Vakit saati yetmiş olmalı ki, ilk yazımız Konya Postası’nda çıktı. Başlığı elbette “NFK’siz Seneler” idi ve on beş yıl her 25 Mayıs’ta aynı başlık tekrar edildi.

Sizin döneminizle bugün mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyri nasıl görünüyor?

Milattan önceden bahsediyor gibiyiz ama o vakitler mahallî basın ve İstanbul basını çok kuvvetli idi. Erol Simavi bizzat “Basın dördüncü kuvvet diyorlar, ne münasebet; birinci kuvvettir” demiş ve gücünü de göstermişti. Ama şimdi öyle değil... Şimdi, “Son matbu gazete hangi yıl çıkacak?” tah-

mini yapılıyor. Tiraj raporları ortada!

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik, ahalinin sesidir, isteklerinin dile gelmesidir. Toplumun nabzıdır. Bu yazılı olarak tezahür ediyordu ama şimdi şekil değiştiriyor.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Gazete okunurdu, yorumlanırdı, sahifesi çevrilirdi ve bazen makasla kesilip kenara kaldırılırdı. İnternetin böyle bir özelliği yok. Elbette başka artıları vardır ama biz mürekkep kokusunu almışlara şimdiki “sanal dünya” çok “banal” geliyor.

Kâğıt ve kalem başka idi.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Yazılarımız her zaman kültür ekseninde idi ve bu yazılarla Prof. Faruk Sümer hoca ile Prof. Mim Kemal Öke ile Dr. Reha Oğuz Türkkan ile bizzat tanıştık, Lütfeviler, iltifat ettiler. Mektup devri idi, mektuplarını esirgemediler.

Yine Konya’mızın iftiharî şair Mehmet Çınarlı ile bizzat tanıştığımızda Anayasa Mahkemesi üyesi idi.

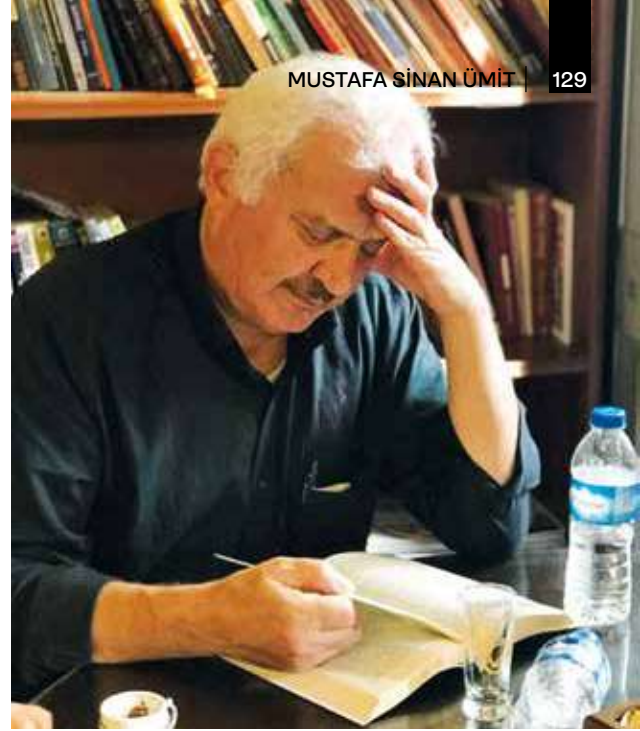
Bir gün “Prof. Faruk Sümer ismi Bozkır’da yeni açılan bir caddeye verilmelidir” diye yazdık. Ve oldu. Gerçekten Başkan’dan mesaj geldi “Yeni açılan caddeye hemşerimiz Faruk Sümer’in adını verdik” diye. İstanbul’daki hocaya iletmenin keyfi başka idi.

Yine Konya’da bir kitap fuarı çadırda olunca, İstanbul’daki AN-DA kitap yangınına hatırlamış ve “Çadırda yangın tehlikesine” dikkat çekmiştik. Çok şükür ikinci defa olmadı.

Yeni yapılan hastaneye Beyhekim isminin verilmesinde ve “Kule City” çilingirliğinin değişmesinde bizi bahtiyar eden katkılarımız oldu.

Torku’nun ilk ürünleri için açtığı ödüllü marka yarışması vardı. Kazanan isimler hep yabancıydı. Mesela “Svexa” gibi. Torku bize bisküvi üretecek ama kutusunda “Svexa” yazacaktı! Derhal şiddetli bir tepki yazısı yazdık ve sonuç, o isimler iptal.

Şimdi ise ara sıra yazıyoruz.

Gazetecilik mesleğini AA'da sürdüren Anıl Kuru, gazeteciliğin zor bir meslek olduğunu ifade ederek, gazetecilerin herkesin kaçtığı yere koşarak giden insanlar olduğunu ifade etti

'HERKESİN KAÇTIĞI YERE KOŞARAK GİDEN İNSANLARIZ'

Anadolu Ajansı (AA) Konya Bölge Müdürlüğü'nün başarılı muhabirlerinden Anıl Kuru ile gazeteciliğe başlama hikayesini konuştuk. Anıl Kuru gazetecileri herkesin kaçtığı yere koşarak giden insanlar olarak tanımlıyor.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Ben Anıl Kuru. Doğduğum yer Samsun, yaşadığım yer Konya. Üç kardeşim, babam postacı emekli annem ev hanımı. Bir oğlum var. Eşim nedeniyle Konya'nın eniştesiyim.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Askerden yeni dönmüş iş arayan iletişim mezunu bir gençtim. Anadolu Ajansı'nın Giresun da görev yapacak serbest muhabir aradığını öğrendim. Samsun da Samsun demedim kalktım gittim. İyi ki de gitmişim.

Bu meslekle ve/veya sektörlle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Dışardan bakınca vitrini çekicidir bizim mesleğin. Rahat bir iş, bolca para, çok şöhret ve ün. Yok öyle değil. Hayatın ta kendisidir. Bazen lüks bir galada takım elbisenle, bazen bir yıkıntıda çamur ve pasla. Her şeyi yaşarsın, her şeyi görürsün. Bunları parayla, makamla veya şöhretle yapamazsın. En kolaydan daha kolay, en zordan daha zordur gazetecilik.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Aklımda en fazla yer eden toplumsal

olaylar ve maalesef afetler. Samsun'da yaşanan iki büyük selde, Gezi olaylarında, Ermenek maden faciasında, İzmir de yaşanan depremde, Manavgat yangınında ve son olarak asrın felaketinde görev yaptım. Bazılarında muhabir, bazılarında kameraman, çoğu zaman da her şeyi yaptık. Anadolu Ajansı'nda muhabir olarak başladığım gazetecilik yaşantıma halen haber yazmayı seven bir kameraman olarak devam ediyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Bir meslek düşünün insanların televizyondan saniye saniye takip ettiği bir olayın merkezindesiniz. Magazin değil, hayatın en gerçek yüzü. Profesyonel

bir iş mi yapıyorsunuz, evet. Sonuçta insansınız. Bazen öyle bir şey yaşıyorsunuz ki iyi ki bu işi seçmişim diyorsunuz, bazende bu iş dünyada yapılmayacak tek iş diyorsunuz. Bu hayat tecrübeyle, gazetecilikte o işte.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Sektörde herkesin zorluğu farklı. Bunu anlatmaya kitap yetmez. Sadece şunu diyebilirim, işin içine girmeden anlamak zor. Mum dibine ışık vermez derler ya, bizim meslekte öyle. Herkese tercüman olursunuz, kendinizi anlatamazsınız.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Ajans gazeteciliği yapıyoruz. Her an alanda olan bitenin en yakın şahidi ve hatta parçasısınız. Her şeye hakim olmalısınız. Kendinizi devamlı geliştirmelisiniz. Bizde gerçekten işe yarar ve aranan birisi olmak istiyorsanız önce iyi bir muhabir olacaksınız, bakmak ve görmenin arasındaki farkı iyi bileceksiniz. Sonra gördüklerinizi iyi seviyede fotoğrafa ve videoya alacaksınız. Drone de kullanacaksınız, canlı yayında yapacaksınız. Tüm bunları uykusuz, aç, susuz, üşümüş, ıslanmış, çamura ve kire batmış, en önemlisi de risk altında yapılabiliyor olmalısınız.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Bir örnekle açıklayayım. Konya'ya yeni gelmiştim. Obruk Hanını gördüm.

Hakkında çok az bilgi ve görsel vardı. İki üç haber ile burası dikkat çeker diye düşündüm. "Kesin Korunacak Hassas Alan" olarak tescil edildi arkasına turizme kazandırılması çalışmaları geldi. Gazeteci olarak niyetimi bilen var mı bilmiyorum. Ama bazen sadece Allah rızası için yaparsınız. Şükür.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Sihirli bir değnek yok. Mesele dokunduğunuz yeri güzelleştirmek veya çirkinleştirmek. İkisi de mümkün. Niyetiniz iyiyse her şey mümkün bizim meslekte. Menfaatiniz için değil, ekmek yediğiniz yer için yaparsanız, hem şehrinize hem de ülkenize faydalı olursunuz. Kalem küçük bir nesne olabilir ancak yazmak büyük sorumluluktur.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Meslekteki ağabeylerimiz ve ablalarımız çok daha iyi anlatabilirler bunu. İşler ses hızını geçti. Haberi yayına vermeden başka bir gündem geliyor. Cep telefonu ile herkes muhabir, herkes kameraman, herkes foto muhabiri oldu. Birde yapay zeka var. Günümüzün bence konusu bu olacak.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Akbabanın önünde bitkin düşmüş çocuğun fotoğrafını çekip sonrada bir şey yapmadan giden foto muhabirinin hikayesini duymuşsunuzdur. Hepimiz işimizi yapıyoruz. En önemlisi de hepimiz insanız. Bu şehirde yaşıyoruz, bu ülkeyi seviyoruz. Ben işimi yaparım gerisine karışmam düşüncesi insanlığını unutan foto muhabirinin düşüncesinden özünde farklı değil. Konya doğduğum veya doğduğum yerse ben bu şehire ne kattım demek lazım. Bu ülke de yaşıyorum, ben elimdeki büyük veya küçük bu güçle faydalı oluyor muyum, yararım mı zararım mı var. Bu muhasebe bizi milli de yapar yerli de. Yoksa anne babasını arayıp sormayan çocuk gibi vefasız oluruz.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Bitmez o anılar. Kabaca yazayım. Biz herkesin kaçtığı yere koşarak giden insanlarız. Kızgın bir boğanın üstüme koşmasını, bir göstericinin kafama attığı kilit taşından kaçarken ayağıma gelmesini, 30 kişinin saldırdığı anı, gözümün içine bakarak tehdit edilişimi, done uçurduğum için tüfekte ateş açılmasını, 3 gün uyumadan çalıştığım afat bölgelerini, ve özellikle depremde oğlu enkazdan sağlam çıkan ablanın sevinçten boynuma sarıldığı anı, yakınları enkazdan çıksın diye bekleyen insanlarla beklediğim anları, 10 saat kesintisiz canlı yayın açışımı... Anılar çok.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

İdealistim diye başlamayalım. Büyük gazeteci olmak zorunda değiliz, iyi insan düzgün gazeteci olarak bilinmek çok güzel bir hedef. Sadece kendimizi ve işimizi geliştirmeye odaklanalım. Dünyaya biz kurtaramayız ama doğrunun parçası olmak elimizde.

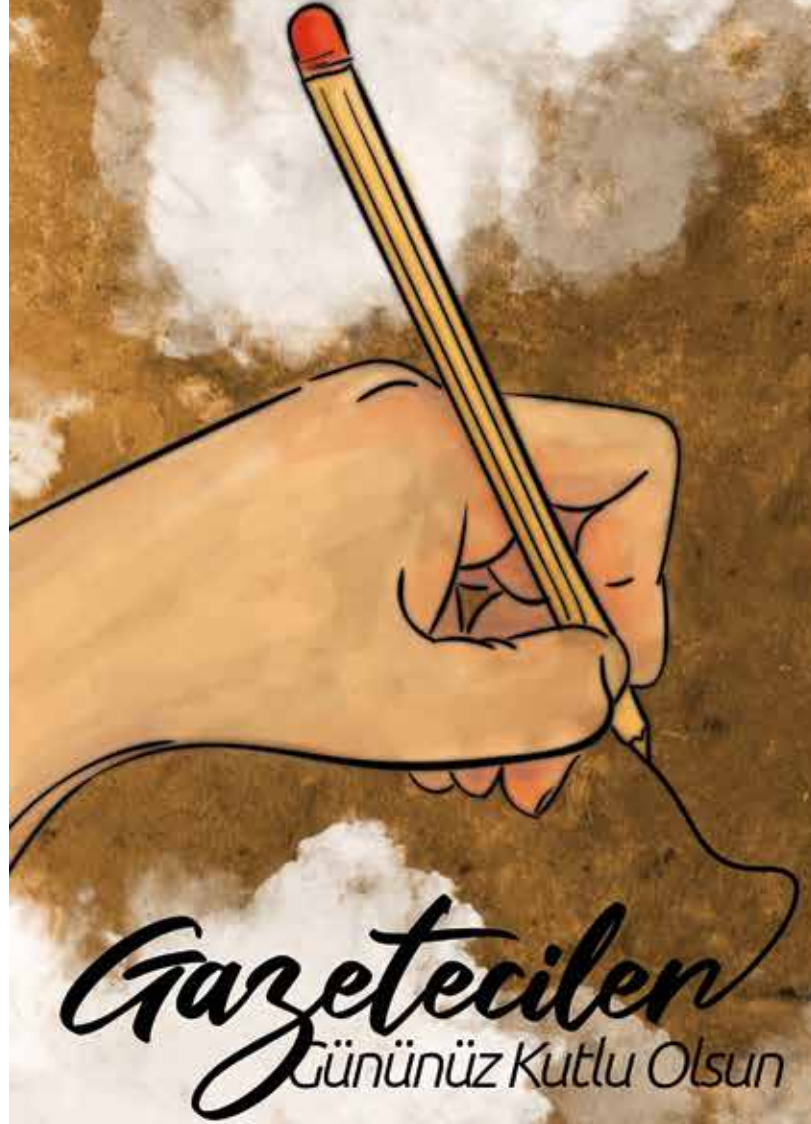
Ekleme istedikleriniz var mı?

Bıçak kadar keskin bir iş bu. İçinde farketmiyoruz çoğu zaman. Yaptığımız işin hayatta karşılığı var. Biz büyük bir sorumluluk taşıyoruz. Bazen ufak gibi görünen bir detay başkasının hayatını olumlu veya olumsuz etkileyebilir. Yani sadece kendimizin değil ulaştığımız insanların sorumluluğunu taşıyoruz. Topluma, tarihe, sanata, çevreye, aklınıza ne gelirse dokunuyoruz. Doğru dokunalım ki vicdanımız da rahat olsun. Teşekkürler.

AHDE VEFA

TURAN BİRLİĞİ SOSYAL YARDIMLAŞMA
VE EĞİTİM DERNEĞİ

İhsaniye Mah. Kozanoğlu Sk.
Mekik İş Merkezi Kat: 2 Selçuklu / KONYA

0542 892 82 83

ahdevefaturan@gmail.com

İNTERNET, YAZILI BASININ TADINI VERMİYOR

Son dönemde internet gazeteciliğinin yazılı basının önüne geçmeye başladığını belirten Gazeteci İsmail Poçan, yazılı basının her zaman farklı bir yerinin olduğuna dikkat çekti

Gazeteciliğe nasıl başladınız ne hangi kurumlarda grev yaptınız?

Aslında gazeteciliğe daha önce ilgim yoktu. Fakat Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazandım. Fakültede üçüncü sınıfın sonuna kadar da mesleki sahaya alakam yoktu ve yapmayı da düşünmüyordum.

Bir toplantıda Konya'nın önemli gazetecilerinden olan Salih Köprülü ile tanıştım ve onun vesilesi ile Yeni Şafak gazetesi Konya Bölge Müdürlüğünde mesleğe ilk adımı atmış oldum. Mesleği sevmemde ve devam etmemde en büyük etken kendisidir. Daha sonra okulu bitirince Yeni Haber gazetesinde altı yıllık süre içerisinde muhabir, haber müdürü, yazı işleri müdürü olarak görev yaptım.

Kısa bir süre LabirentTV'de editör görevinde bulunduktan sonra mesleğe bir müddet ara verdim. Kuruluşu aşamasında, iki yıl önce Konya Bakış gazetesinde So-

Mektepli gazetecilerden Bakış Gazetesi Yazı İşleri Müdürü İsmail Poçan, gazeteciliğe hiç ilgisi olmadığı halde Üniversite sınavında İletişim Fakültesi kazanında güzergâhına girdiği medya sektöründe aldığı görevleri anlattı, dijital medya ile yazılı basın arasındaki rekabeti değerlendirdi.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1987 yılında Altınekin'de doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Altınekin ve Konya Akif Paşa İlköğretim Okulu'nda tamamladım. Lise öğrenimimi Cemil Keleşoğlu Lisesi'nden bitirdikten sonra lisans eğitimimi Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde yaptım. Altı sene Yeni Haber gazetesinde muhabir, haber müdürü, yazı işleri müdürü görevlerinde bulundum. Şu anda da iki senedir Konya Bakış Gazetesi'nin Sorumlu Yazı İşleri görevini yürütüyorum.

rumlu Yazı İşleri Müdürü olarak görev aldım ve halen sürdürüyorum.

Mesleğe başladığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Gazeteciliğe verilen değer yıllar geçtikçe düştüğünü düşünüyorum. Mesleğe ilk başladığım yıllarla şimdiki zaman arasında, kaliteli gazetecilik yapan kişi sayısı maalesef azalıyor. Araştırma haberciliği yerini kopyala yapıştır bırakmış durumda. Tabiri caizse, 'Armut piş ağzıma düş' isteniyor. Gazetecilikten öte halkla ilişkiler çalışmaları yapmaya doğru itiliyor. Bu durum gazetelere ve gazetecilere olumsuz yansıyor. Geçim kaygısı, gazeteleri; görünen gerçekleri görmezden gelmeye itiyor. Bu meslek, para kazanmak için yapıldığında haliyle böyle oluyor. Herhangi bir işi bilmeden, zorluklarını bilmeden, o işi yapan kişilerin ne zorluklara katlandığını bilmeden, sanki o işi çok biliyormuş gibi davranmak ve o meslek hakkında atıp tutmak en çok yapılan hatalardan biridir. Hani derler ya, 'Ağzıyla iş yapıyor' diye. Bu söz tam da karşılıyor bu kişileri. Bir işi en iyi şekilde öğrenmek için de mutlaka uygulamalı olarak bunu sahada yapmak gerekiyor. Bazı meslekler vardır. İstedikiniz kadar kitap okusanız da, o mesleğin inceliklerini öğrenmeden, daha doğrusu sahanın tozunu yutmadan, bir takım zorluklara göğüs germeden ne konuşursanız boş olur. Bizim yapmaya çalıştığımız gazetecilik mesleği de öyle bir meslek. Bu durumu birebir yaşayanlardan biri olarak söylüyorum bunları. Benim gibi olan meslektaşlarımı da biliyorum. Okul hayatım ile iş hayatım tamamen birbirinden farklı geçti. Mesleğe girdiğim ilk yıllarımda düşüncelerimle şimdi düşünüp ve yaptıklarım arasında dağlar kadar fark var. Yani iş o kadar basit değil. Sahaya indiğimde gördüm bu mesleğin zorluğunu; gecesinin,

gündüzünün olmadığını. Doğru düzgün izin, tatil bile yapılamayan bir mesleğin içindeyiz.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazeteciliğin ne büyük bir sorumluluk olduğunu, ben halkın içinde gördüm. Vicdani, insafı göz ardı etmemenin gazetecilikte daha da önemli olduğunu gördüm. Yanlış yerde ve zamanda söylediğiniz küçük bir kelimenin veya bir iddianın bile farklı yerlere gidebildiğini gördüm. Gazeteciler yaptıkları mesleğin kıymetli olduğunu bilmeli.

Bir müddet ara verdiğinizde mesleğe özlem duyduğunuz oldu mu?

İlk altı yıl içinde koşturmaya, strese o kadar alışmışız ki; ayrıldığımızda bir boşluğa düşmüş gibi hissettim ve gün geçtikçe o güzel günleri özledim. Bu süre içinde şunu anladım ki; içinde gazetecilik ruhu varsa, o ölmüyor. Bulduğunuz anda kurtuluşunuz imkânsız oluyor. Ne kadar ara verirsiniz verin, yine bir yerden yakalıyor sizi. Kimine göre kısa, kimine göre uzun, bana göre ise özlem dolu bir aradan sonra mesleğe tekrar merhaba dedim. Çoğu zaman uzaklaşmak istesek de maalesef bunu beceremiyoruz.

Basılı gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

İnternet gazeteciliği her geçen gün daha da önem kazanıyor. Şu anda da zaten kurum ve kuruluşlar internete ve sosyal medyaya daha fazla ilgi gösteriyor. İnternet gazeteciliği yaygınlaştıktan sonra yazılı basının kendini yenileme ihtiyacı doğdu ve adapte olma süreci başladı. Günümüzde olaylar dakikalar içerisinde bütün ayrıntılarıyla internette verilebiliyor. Bilginin çok çabuk eskidiği bir dönem yaşıyoruz. Dolayısıyla gazeteye daha yeni ve detaylı bilgilerin haber olması gerekiyor. İnsanlar artık bilgiye daha hızlı ulaşıyor ve sonrasını merak ediyor. Yani yazılı basın, habercilik anlamında internetin epey gerisinde kaldı. Ama şu bir gerçek; ne olursa olsun, internet gazeteciliğinde, basılı gazeteciliğin tadı alınmıyor.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Herkes gibi meslekle ilgili benim de çok anım var tabi. Kimi kötü kimi olsa da her biri ayrı bir tecrübe oldu. İlk habere gittiğimdeki heyecanım aklımdan çıkmaz. Her ne kadar o heyecanı bırakmadılar da ucundan kıyısından yine de kaldı biraz.

İlk haberimden geldikten sonra bin bir emekle, kaç saatte yazdığımı hatırlamadığım ve sürekli değiştirdiğim haberimi bilgisayara kaydetmeden kapatmışım. Bu benim için iyi bir başlangıç olmasa da ilk olduğu güzel bir anı olarak kalacak.

MİLLİ HASSASİYET VE TOPLUMSAL BİLİNCİN ADRESİ 13 YAŞINDA

*10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nü Kutlarız*

Devriş Ahmet ŞAHİN
Gönül Gözü Kültür ve Yardımlaşma
Derneği Genel Başkanı

Kon TV'de Sabah Gündem'yle haber spikerliğine devam eden Vildan Yaşar gazetecilikten çok şey öğrendiğini ifade etti. Yaşar, "Ben gerçeğin her zaman görünen olmadığını, süslenmiş yolların aslında taşlarla dolu olduğunu, sabırlı olmayı, pes etmemeyi bu meslekle öğrendim. Benim için gazetecilik çok şey ifade ediyor." dedi

GAZETECİLİKTE ÇOK ŞEY ÖĞRENDİM

Konya Yenigün Gazetesi'nin aylık düzenli olarak yayınladığı 10'LAR Dergisi'nin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü dolayısıyla meslek mensuplarına özel hazırladığı dergi, Konya'da gazetecilerin hayatlarını, mesleki tecrübelerini ve anılarını kayıt altına alıyor. Kon TV'de Sabah Gündem'yle haber spikerliğine devam eden Vildan Yaşar da meslek hayatını 10'LAR Dergisi'yle paylaştı.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ben Vildan Yaşar, 11 Eylül 1993 Konya doğumluyum. Şuan KonTV'de Haber Spikeriyim aynı zamanda özel bir hastanede Basın Sorumlusu olarak iş hayatıma devam etmekteyim. Medya sektöründe çalışıyorum ama aslında Selçuk Üniversitesi'nde Biyoloji okudum. Şuan da açık öğretimden Sosyoloji okuyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Üniversiteyi kazandığım zaman Selçuk Üniversitesi evimize tanıtım broşürleri göndermişti. O broşürlerden birinin arkasında Radyo Üniversite \ ÜnTV bizimle çalışmak ister misiniz? yazıyordu. Dikkatimi çekmişti ama o an gidiydim, tanışтым gibi bir şey düşünmemiştim. Daha sonra üniversiteye başladık. Sınıf arkadaşlarımdan biri radyoyu çok merak ettiğini söyledi ve ısrarla bakmaya gidelim dedi. Gittik. Gittiğimiz gün ses denemeleri yapılmış, bizde seslendirme yaptık. O gün radyoyla tanışarak aslında gazetecilik mesleğine ilk adımımı hiç farkında olmadan atmış oldum. Radyo Üniversite, Radyo Net, Kanal 42 olarak çalışma hayatım devam etti. Şuan Kon TV'de Sabah Gündem'yle haber spikerliğine

devam ediyorum.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Uzaktan nasıl görünüyorum bilmiyorum ama zor bir sektör olduğunu söyleyebilirim. Tozunu yutan mikrofondan vazgeçemez deniyor ya gerçekten çok doğru bir söz. Bazen gecesi gündüzü belli olmuyor, çalışma şartları yaşanan olayın vahametine göre zorlaşabiliyor ama gazeteciliği bırakamıyorsun. Maddi olarak çok yüksek meblağların kazanıldığını da söyleyemem ama bütün zorluklara rağmen insanlara bilgi aktarmak, onların seni pür dikkat izlemesi, dinlemesi veya okuması çok güzel bir duygu.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Radyo Üniversite'de Radyo Sunucusu olarak çalışma hayatıma başladım. Radyo Üniversite benim için bir okuldu. Diksiyon, hitabet, sunuculuk vb. eğitimleri ilk burada aldım. O zaman 18 yaşındaydım, üniversiteye yeni başlamıştım ve çok heyecanlıydım. Daha sonra Konya'nın yerel radyosu olan Radyo Net'e geçtim bu arada üniversite 2. sınıftaydım. Radyo Net'ten de televizyon hayatına geçiş yaptım ve Kanal 42'de spor haberlerini sunmaya başladım. Tabi anlatırken hepsi kolaylıkla peş peşe olmuş gibi anlaşılabilir ama aslında uzun uğraşlar var. Kanal 42'de spor haberleri, aktüel program ve hafta sonu ana haber spikerliği yaptım ve ayrıldım. Bu arada Kanal 42'ye ara verdiğim bir dönem var o dönemde de yine Konya'nın başka bir yerel radyosu olan Radyo Express'te program

sundum. Şuan Kon TV'de sektöre devam ediyorum. Kon TV'de izleyicilerimizle haftanın 6 günü (sadece pazar yok) saat 8'de Sabah Gündem'inde buluşuyoruz. Ben gazeteciliğin yanı sıra sağlık sektöründe de çalışıyorum. Konya'da faaliyet gösteren bir özel hastanenin basın sorumlusuyum. Siz sormadan söyleyem iki işle uğraşmak evet zor oluyor ama alışınca ve sevince insanın gözü zorluğunu görmüyor.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Ben çalışma hayatıma bu sektörle başladım. Farklı bir sektörde başlamış olsam bu kadar sevebilir miydim bilmiyorum. Aslında bazen bu kadar uğraştığıma değişiyor mu acaba diye kendime soruyorum. Çünkü zaman zaman yorulduğumu hissettiğim oluyor ama sonra gazetecilik mesleğinin geçmişte ne kadar zor icra edildiğini düşünüyorum, duayen gazetecilere bakıyorum ve kendime ne kadar çalıştın da yorulduğun diye kızıyorum, toparlanıp işime devam ediyorum. Ve işime gerçekten çok sevecek devam ediyorum. Ben gerçeğin her zaman görünen olmadığını, süslenmiş yolların aslında taşlarla dolu olduğunu, sabırlı olmayı, pes etmemeyi bu meslekle öğrendim. Benim için gazetecilik çok şey ifade ediyor.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Biz insanların sesliyiz. Bu sesi saygılı, ahlaklı, dürüst bir şekilde yükseltmemiz gerekir ki etrafa faydamız olsun. Gazetecilik mesleğinin gereken değeri gördüğünü düşünmüyorum ama maalesef bu konuda en başta suçlunun yine gazeteciler olduğunu düşünüyorum. Mesleğin değer görmesini

sağlayacak kişiler o mesleği icra edenlerdir. Bu sebepten bizim yüzümüzün doğruya dönük, başımızın dik, niyetimizin dürüst ve kalemimizin sağlam olması lazım. O zaman gereken değeri görürüz, kazanırız.

Biz gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazetecilik işin mutfağında öğrenilir. Eline mikrofon alan herkes ben gazeteciyim diyemez. Gazetecinin iletişim yeteneğinin güçlü olması, empati kurabilmesi ve olaylara farklı açılardan da dürüst bir şekilde bakabilmesi lazım. Biz her zaman ışıklı stüdyolarda çalışmıyoruz. Savaşta, selde, depremde, yangında, yağmurda, çamurda, kavurucu sıcakta, dondurucu soğukta... her durumda mesleğimizi icra etmeye çalışıyoruz. Covid pandemisini biliyorsunuz hastanelerinin kapısının önünden bile kimse geçmek istemezken biz haber yapmak için uğraştık. Doğru bilgiye ulaşmak bazen satlarımızı alabiliyor ama sabırla bekliyoruz. Mesleğimize duygularımızı karıştırmadan insanları bilgilendirmek için uğraşıyoruz. Tabi ki kendini güncellemek, okumak ve çok araştırmakta gazetecilerin olmazsa olmazı.

Kimse bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinize farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Tabi ki çok güzel bir duygu. Düşünse-nize insanların merak ettiği bir konu var ve ekran başına geçmiş ya da radyoyu açmış veya eline gazetesini almış pür dikkat seni izliyor, dinliyor veya okuyor. Ve senin verdiğin bilgiler doğrultusunda yorum yapıyor. Bizim mesleğin en güzel tarafı zaten bu. İnsanlar televizyonda gördüğüne, radyoda dinlediğine, gazetede okuduğuna her zaman inanır. Çünkü bilir bilginin doğru kaynaklardan alınarak, teyit edilerek kendisine sunulduğunu. Ben haber sunarken her konu da soru geliyor. Çünkü hepimizde gazeteci bilir algısı var. Bazen çok spesifik sorular geliyor. O sorularda bile, bu toplumun çok az bir kısmını belki ilgilendiriyordur deyip görmezden gelemiyorum konuyu araştırıyorum ve doğru bilgiyi aktarmak için uğraşıyorum. Sosyal yaşamda da bu şekilde. Arkadaşlarla sohbet ederken bile aa Vildan şöyle bir şey olmuş detayları ne-

dir diye tarafıma yönelen çok soru oluyor. Bu sebeplerden de yine bizim araştırmacı olmamız gerektiğinin önemini bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bakış açısı kazandırıyor. İnsanları fark etmediği bir yöne çevirebiliyor, farklı düşüncelerinde olduğunu kabul ettiriyor.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

En başta sosyal medyada habercilik yapmaya çalışanları kabul etmiyorum. Birkaç soru önce yaşadığımız zorluklardan, çalışma şartlarımızdan bahsettim. Habercilik kolay bir iş değil. Sosyal medya insanların kişisel görüşlerini, yorumlarını paylaştığı bir platform ve maalesef insanlar bunu unutuyor. Lütfen sosyal medyada her yazılana çizilene inanmayın. Çok fazla dezenformasyon söz konusu. Doğru bilgiye her zaman doğru kaynaklardan ulaşılır. Bir kişinin bir konu hakkında kişisel görüşü o konunun doğrusu olamaz. Her gördüğümüze duyduğumuza inanmamamız gerekiyor. Evet, sosyal medya hayatımızda var ve evet belki iyi kullandığımız zaman faydasını da görebiliriz ama gazetecilikte bilginin kaynağı çok önemlidir. Doğru bilgiye doğru kaynaklardan ulaşılır.

Bir gazeteci \ yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir gazeteci \ yazarın topluma doğru bilgi verme görevi vardır. Yani bu işin doğrusu bu deriz ama sonuçta Allah herkese akıl fikir vermiş insan hangi yola gideceğini de kendi belirler. Bunu tekrar tekrar vurgulamak istiyorum, bizim görevimiz doğru kaynaktan aldığımız doğru bilgiyi aktarmak. Verilen bilgilere yapılan kişisel yorumlara birçok kişi katılmayabilir. Aynı zamanda da birçok kişi katılmayabilir. Türkiye'deki medya sektöründe de farklı yorumları olan

kalemler var. Saygı ve hoşgörü çerçevesinde herkes kendi yolunu kendisi belirler.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız unutamadığınız anılar varsa birkaçını anlatabilir misiniz?

Var tabi olmaz mı. Çok şükür kötü bir durum yaşamadım ama ilk tv yayını ve radyoda mikrofonu açık unuttuğum gün unutmuyorum. Şöyle kısaca bahsedeyim. İlk televizyona çıktığım gün telefon bağlantımız vardı bende telefon bağlantısı anonsunu verirken karşımdaki çalışma arkadaşım bey yerine abi demiştim. Kendimi çok kötü hissettim zaten heyecanlıydım, bağlantı boyunca başımı önüme eğip beklemiştim. Rejideki arkadaşların kafanı kaldır demesine rağmen hiç orali olamamış telefon bağlantısını başım önüme eğik tamamlamıştım. Şimdi çok gülüyorum aklıma gelince. Bir diğeri de radyoya yeni başladığım zamanlar anonsumu vermiştim, anonstan sonra mikrofonu kapatmayı unuttum. Yanımda diğer radyocu arkadaşlar vardı. Kendi aramızda neler yaptığımızı konuşuyorduk. Sonra bir baktım yayın mikrofonu açık ve bizim kendi aramızdaki konuşmamız yayına gidiyor. Ufak bir panik yaşadık sonra müzik sesinden dolayı bizim konuştuğumuzun anlaşılmadığını fark ettik. Bir bardak su içtik kendimize geldik.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Çok büyük hayaller kurarak girmesinler. Çıraklık dönemlerinin olacağını bilsinler ve mümkünse üniversite okurken çalışmaya başlasınlar. Bizim işin mutlak kısmı çok önemlidir. Bunun yanı sıra sabırlı olsunlar, önyargılarını kırsınlar ve kalemleri üzerinden küçük hesaplar yapılmasına asla müsaade etmesinler. Genç arkadaşlara bu sektörde her zaman ihtiyaç olduğunu da lütfen unutmalarını.

Ekleme istediğiniz var mı?

Son olarak size teşekkür etmek istiyorum. Sadece bu sayı için değil her 10 Ocak Gazeteciler Günü'nde bize söz hakkı vererek emek emek güzel dergiler çıkarıyorsunuz. Elinizi, emeğinizi, kaleminize sağlık. Ve gazeteci arkadaşlarım, bu mesleği bırakamıyorlar biliyorum. Tüm gazeteci arkadaşlarıma da başarılar diliyorum.

'GAZETECİLİK BİR SEVDADIR'

Gazeteci - Yazar Devriş Ahmet Şahin, gazeteciliğe merakının ilkokul yıllarında başladığını ifade ederek gazetecilik mesleğinin başlı başına bir sevdada olduğunu belirtti. Genç gazeteci adaylarına da öğütlerde bulunan Şahin, gazetecilik mesleğini hakkıyla yapmaları tavsiyesinde bulundu

İlkokul yıllarından bu yana okumaya ve yazmaya ayrı bir ilgisi olan ve günlük gazeteleri de sürekli takip eden Devriş Ahmet Şahin, gazeteciliğe başlama hikayesini anlattı. Gazetecilik mesleğinin başlı başına bir sevdada olduğunu ifade eden Şahin, "Gazetecilik mesleği başlı başına bir sevdadır. Çünkü gazetecilik ticari kaygılarla yapılacak bir iş değildir bana göre. Gazetecilik yerel ve ulusal bazdaki haberleri vatandaşla buluşturmaktan yana gündemi tarafsızca ve adil bir şekilde yorumlayarak halka sunmaktır çünkü." dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

İsmim Devriş Ahmet Şahin,24.04.1984 Yunak doğumluyum. İlkokulu Hursunlu ilkokulunda, ortaokul ve liseyi Yunak Anadolu Lisesi'nde tamamladım. S.Ü. Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü mezunuyum. Yazılarımda genelde Derviş Paşazade mahlasını kullanıyorum.2011 yılında kurduğum Gönül Gözü Derneği ile toplumsal

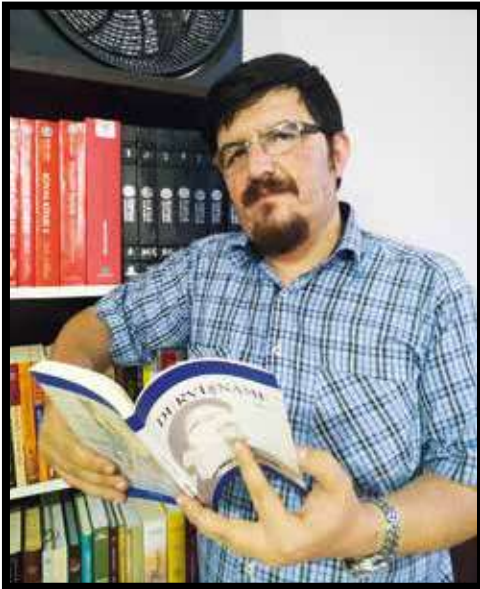
çalışmalar yapmakta olup. Selçukya Kültür Sanat Derneği'nde de hala edebi çalışmalarına devam ediyorum. Dervişname ve Gönül Gözüyle Engelsiz Portreler adlı yayımlanmış iki kitabım var.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

İlkokul yıllarından beri okumaya ve yazmaya ayrı bir ilgim vardı. Günlük gazeteleri sürekli takip ediyordum ve 90lı yılların sonunda haftalık olarak ulusal bazda yayın yapmakta olan Büyük Kuiltay Gazetesinin Yunak Muhabiri olarak gazeteciliğe ilk adımımı attım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir? Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik mesleği başlı başına bir sevdadır. Çünkü gazetecilik ticari kaygılarla yapılacak bir iş değildir bana göre. Gazetecilik yerel ve ulusal bazdaki haberleri vatandaşla buluşturmaktan yana gündemi

tarafsızca ve adil bir şekilde yorumlayarak halka sunmaktır çünkü.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

90lı yılların sonunda ulusal bazda yayımlanan Büyük Kurultay Gazetesi Yunak Muhabirliği görevime sonrasında Siyaset Eksenî, Yeniçağ ve Ortadoğu Gazetelerinin Yunak temsilciliği ile devam ettim. İlk siyasi Makalem 2004 Yılında Ortadoğu Gazetesinde yayımlandı. Sonrasında Yunak Postası, Akşehir Postası, İstasyon, Rasyonel Haber ve Takip gibi gazetelerde şîr ve makalelerim yayımlandı.2015 yılında Hbbhaber ve Kent24 dergisi imtiyaz sahipliği ve sonrasında Alaaddinhaber.com ve yunakhavadis.com adlı haber sitelerinin imtiyaz sahipliği ve köşe yazarlığı ile devam ettim.24 Ağustos 2021 tarihinde Akşehir ve çevresinde yayın yapmakta olan İstasyon Haber Gazetesini kurdum ve halen haftalık olarak yayın yapmakta olan bu gazetenin imtiyaz sahibi ve baş yazarıyım.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Teknolojinin ilerlemesi, İnternetin yaygınlaşması ve sosyal medya kullanımını ile artık yazılı basın son yıllarda zor zamanlar geçiriyor. Fakat yazılı basın bir arşive ve tarih görevi gördüğü için hiçbir zaman yazılı basının modası geçmez. Bu anlamda gazetelerin ayakta durması ve yayın yapmaya devam edebilmesi için öncelikle devletin teşvik ve destek vermesi sonrasında da esnaf ve vatandaşlarımızın reklam ve aboneliklerle yerel gazetelere destek olması gerekiyor

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazeteci olabilmek için önce bu mesleği sevmek gerekiyor çünkü emek isteyen zaman isteyen ve fedakârlık isteyen bir meslek gazetecilik. Gazetelerde köşe

yazarlığı yapmak da yine ilgili olduğunuz alanda yani edebi, siyasi ve spor başta olmak üzere hangi konuda yazacaksınız o konuda bir donanımına sahip olmanız gerekiyor. Aksi takdirde günümüzdeki gibi kopyala yapıştır mantığı ile kendinden hiçbir yorum katmadan yazmanın hiçbir anlamı olmaz

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Gazetecilikteki en önemli olaylardan birisidir bir konuyu kendinize göre yorumlayıp ilk defa gündeme getirmek. Tabi ki benim en sevdiğim taraftır bu gazetecilikte. Zaman zaman konunun muhataplarına göre değişik tepkiler alabiliyorsunuz. Eğer konu zülfiyare dokunuyorsa, tehdit baskı ve bazen sonucunda darp edilmek bile olabiliyor. Âmâ mühim olan alacağınız ve aldığınız tepkilere tehditlere boyun eğmeden doğru haber vermede kararlı olmanız

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Gazeteciliğin aslı görevi yerel ve ulusal

anlamda kamuoyunu doğru bir şekilde bilgilendirmektir. Sosyal medya ve internet sitelerinde son zamanlarda hızla yaygınlaşan bilgi kirliliği ve dezenformasyon önüne geçerek enformasyonu sağlıklı bir hale getirmek toplumdaki kargaşanın önüne geçer diye düşünüyorum

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet mecrası ve sosyal medya ile birlikte vatandaşın habere ulaşımı hızlandı fakat bilgi kirliliği de o kadar arttı diyebiliriz. Bununla birlikte artık insanlar internete birkaç konu okudularsa yazar. Google da bir konuyu araştırıp 3-5- linke tıkladılarsa araştırmacı yazar unvanı vermeye başladılar kendilerine. Âmâ halk denilen büyük usta kopyala yapıştır haberciliğin ve yazarlığın da konuya hakim olup kendine özgü yorumu ile bu işe emek verenleri de çok iyi biliyor

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir gazete ve o gazetenin köşe yazarlarının tutumu, olaylara olan bakış açısı ve yorumu er zaman önemlidir. Konya medyası dün olduğu gibi bugünde millidir. Ülke çapında da habercilik değil tetikçilik yapan malum kuruluşlar dün olduğu gibi bugünde var. Fakat mühim olanı halkımızı artık her şeyin farkında

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere tavsiyemiz gazetecilik mesleğini hakkıyla yapmaya çalışmalarıdır. Bu konuda emek vermeleridir. Özel haber üretmeleridir. Değilse ajanstan veya kurumlardan gelen haberleri kopyalayıp yapıştırmak gazetecilik değildir.

GAZETECİLİK SANATTIR

Anadolu Ajansı (AA) Konya Bölge Müdürlüğü'nün başarılı muhabirlerinden Savaş Güler, gazeteciliğin sadece bir alana bağlı kalarak değil, birden çok alanda kendinizi donanımlı hale getirerek sürdürülebileceğini ifade etti

Anadolu Ajansı (AA) Konya Bölge Müdürlüğü'nün başarılı muhabirlerinden Savaş Güler ile medya üzerine hoş bir sohbet gerçekleştirdik. Kendisine medya sektörü ve gazetecilik mesleğiyle alakalı önemli bilgiler verdi. "Gazetecilik ne ifade ediyor?" sorusuna da cevap veren Güler, "Gazetecilik, eğlenmeyi ve öğrenmeyi bir arada götürebilme sanatıdır" dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Savaş Güler 1991 Konya Seydişehir doğumluyum. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi mezunuyum. 2015 yılından beri Anadolu Ajansında çalışmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

2013 yılında İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesinde öğrenim görmekteyken zorunlu staj vesilesiyle Anadolu Ajansı İstanbul Bölge Müdürlüğünde staja başladım. O süreçten sonra da bağlarımı hiç koparmadım.

Bu meslekle ve/veya sektörlle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Büyüklerimizden duyduğumuz ve artık bizimde benimsediğimiz kadarıyla "Nankör meslek" diyebiliriz. Kendini gösterebildiğin ve üretebildiğin kadar bu camiada var oluyorsun.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Meslekle alakalı kendimi geliştireceğim çeşitli kursların yanı sıra bu işin pratiğini yapabileceğim her türlü gazetecilik faaliyetinin içine girdim. Savaş şartlarındaki zorlu görevler için de "Savaş Muhabirliği" eğitimi aldım.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik sadece bir alana bağlı kalarak değil, birden çok alanda kendinizi

donanımlı hale getirerek sürdürülebilir. Kendini güncel tutma zorunluluğu sürekli gelişmeye ve öğrenmeye çok katkı sağlıyor. Bundan dolayı gazetecilik, eğlenmeyi ve öğrenmeyi bir arada götürebilme sanatıdır.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecinin mesai kavramı neredeyse yok diyebiliriz. Aynı zamanda ağır işleyen bürokrasiyi aşmak, gazeteciden çekinen kurumlarla irtibatı düzgün sağlayabilmek neredeyse imkansız hale gelmeye başladı. Bu durum haberin ortaya çıkarılmasında en zor konulardan biri haline geldi. Bunda sosyal medyanın da büyük katkısı var.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Öncelikle bunun için epey bir zaman lazım. Bu zaman zarfında ikili ilişkiler ve denge siyasetine hakim olunmalı, tanınırlığınızı ve bilinirliğinizi artırarak camiada var olmanız gerekiyor. Tabi bunların yanında haber algısını geliştirmek son derece önemli. Sıradanlıktan kurtulmuş bir gazeteci her zaman fark yaratır ve konuşulur.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Yukarıda da bahsettiğim gibi, sıradanlıktan kurtulmanın özünde zaten bu vardır. Gazetecilik herkesin yazıp çizdiğini değil, olaya farklı bir bakış açısıyla yaklaşabilmekten geçer. Önemli olan kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak değil, kamuoyunda ne kadar değer gördüğüdür. Değer görmesi, özellikle uluslararası haber portallarında yer alması ise paha biçilemez. Bu bir gazetecinin en büyük motivasyonudur.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bu aslında nasıl bir anlayışa sahip olduğunuzla alakalı. Medya etiğine sahip, ülkesinin ve şehrinin çıkarlarını düşünen her gazeteci her şeyin daha iyi olması için çabalar, yazılarını bu yönde, kötü algı oluşturmama çabası içerisinde yazar. Bunu da şehrine veya ülkesine katkı olsun diye yapar. Bir kere her zaman şunu düşünmek lazım, "Bu haberin kime ne faydası var?" bunun cevabını verebiliyorsan yazdığının kesinlikle bir katkısı olacaktır.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Bizden yaşça büyük gazetecilerin en çok eleştirdiği konu bu olsa gerek. Ancak dünya değişiyor ve bu değişime ayak uydurmayan her meslek gurubu ölmeye mahkumdur. Sosyal medyanın bu konudaki gücü gerçekten yadsınamaz. Artık her kurum ve kuruluşun sosyal medya hesapları var ve faaliyetlerini buradan duyurabiliyor. İşte tam burada artık gazeteciye ihtiyaç kalmadığı gibi bir düşünce ortaya çıkabiliyor. Bana göre Twitter, yeni adıyla "X" mantığına ayak uydurarak, haberin özünü verebilen, okuyucuyu sayfalarca yazıyla sıkmayan gazeteci tercih edilen gazeteci olma yolunda ilerliyor.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu konuda aslında bilinçli bir gazeteci olmayla doğrudan bağlantılı. Ülkesinin çıkarlarını düşünen medya sektörü ve kalemlerinin millilik konusunda daha bilinçli hale geldiğini, toplumu aydınlatmaya yönelik yazıları, kamuoyunu nasıl kaosa sürüklemekten yazabilirim derdine düşen gazetecilerin sayısının arttığını söyleyebilirim.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

FETÖ'nün hain darbe girişimiyle başlayan süreç hiç aklımdan çıkmayacak. Sabahlara kadar çalıştığımız günler, hemen hemen her şafak vakti gittiğimiz operasyonları haberleştirdiğimiz zamanları unutamam. Bir de Kahramanmaraş merkezli depremlerde Hatay'da görev yaptığım günler çok zorlu ve duygusaldı.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Gazetecilik yapmak istiyorum diyen bir genç, bana göre okuldan ziyade sürekli staj yapma ihtiyacını kendisinde hissetmeli. En az üniversite 3. sınıftan itibaren çoğu şeyi pratiğe dökülmeli ve ben bu mesleğe adım atabilirim mesajını çalıştığı yere verebilmelidir. Bu meslekte "Ben bu işi öğrendim" diye bir şey yoktur. Eleştiriye ve sürekli gelişime açık olmalıdır.

Global Düzeyde
Meta Business Partnerliğimizle
**Markanızı
dünyada tanınır
kılıyoruz!**

www.atomedya.co

 Meta
Business Partner

ATOMEDYA

GAZETECİLİK GİRDAP GİBİDİR, ÇIKILMAZ

Gazetecilik mesleğinin büyümesine dikkat çeken Spor Muhabiri Hasan Yıldırım; "Bu meslek girildiği zaman asla çıkılmayan bir girdap. Bir labirent gibi, çıkmak mümkün değil" dedi

Merhum gazeteci Mehmet Vural'ın Şekerspor antrenmanında babasını razı edip gazeteci olmak üzere işe aldığı Hasan Yıldırım, yazılı basından sonra dijital mecrada ve televizyon ekranlarında yaptığı haberlerle tanınıyor. Spor basınının genç kademeli Hasan Yıldırım, gazetecilik girdabına nasıl tutulduğunu ve o zevkli girdapta neler yaşadığını anlattı.

Kısaca kendinizi tanıtır mısınız? (Doğum yeri-egitim hayatı gibi)

2 Eylül 1995 yılında Konya'da dünyaya geldim. Tüm eğitim serüvenimi de yine memleketim olan Konya'da tamamladım.

Gazeteciliğe nasıl başladınız?

Esasında spor muhabiri olmamda sporcu bir aileden gelmemin büyük bir rolü var. Babam eskiden futbolcuymdu. Sonrasında sakatlandı ve bıraktı. Kısa bir dönem de futbol antrenörlüğü yaptı. Doğal olarak ben de küçük yaşlardan itibaren atletizm, judo, tekvando gibi branşlarda spor yaptım. Büyüdükçe de kendimi spor muhabirliğinde buldum. Aslında biraz uzun ama güzel bir hikâyesi vardır. 16 yaşında atıldım ilk meslek hayatıma. Evet-eyet, yanlış okumadınız. 17 bile değil. Esasına bakacak olursak; lise 1'deyken sınıfta kaldım. O dönemki kafa başka çalışıyor işte. Ergenlik dönemi de var. Okulu asar arkadaşlarla halı sahalara giderdik. Eee... Bu şartlar altında güle oynaya sınıfı geçecek halimiz yok ya. Kaldık tabii. Babam beni tuttuğu gibi sanayiye verdi. Bir gün gittim... İki gün gittim... Çok ağır. Olacak gibi değil. Sonra bir gün evden çıkıp babamın yanına gittim. Babam da o dönem Konya Şekerspor'un müdürlüğünü yapıyor. Kapıda beni gördü, "İşe neden gitmediniz küçük bey" dedi. Ben de masasının önünde duran sandalyeye oturup, "Hayallerime hitap etmiyor" dedim. Babam bana bir yükseldi. "Hayali olan adam daha yolun başına lise 1'de sınıfta mı kalır" cümlesiyle başladı, sonra sertleşti. Ben de o sıra gözlerimi kaçırıp duruyorum tabii. Babamın odası zemin kattaydı. O sıra gözüm bir

adama ilişti. Takım antrenmandaydı ve bir adam boynuna fotoğraf makinasını asmış, sahada geziniyordu. Sonra o adam yavaş yavaş da bize doğru geldi. Beş-altı dakika sonra kapı tıklandı ve içeriye o adam girdi. "Özel mi müdür, çıkayım mı?" diye sordu. Babam da, "Yok abi gel benim oğlan" dedi. Devam etti tabii, "Adam daha lise 1'de sınıfta kalıyor ama hayalleri varmış" falan diye başladı beni anlatmaya. Birkaç dakika tabiri caizse beni orada gömdü. O adam da daha sonra bana döndü; "Fotoğraf çekmeyi sever misin, bilgisayarla aran nasıl?" gibi şeyler sordu. Sonradan öğrendim, adam gazeteciymiş. Bunu, şu satırları okuyanların büyük bir kısmı bilmez. Ama o adam, dönemin Hakimiyet gazetesi Spor Müdürü Mehmet Vural'mış. Babama dönüp, "Müsaaden olursa ben uşağı alayım. Girişken bir tarzı var. Yarın Zafar'de Hakimiyet Gazetesi'ne gel" dedi. Ve her şey orada başladı.

O kapıdan girdiğim günün dün gibi hatırlıyorum. Daha 16 yaşında ahşap bir kapıdan içeri girmiştim ben. O kapının hayatımın akışını değiştirecek kapı olduğunu bilmiyordum. "Şimdi olsa ve yine o kapıdan girer misin?" diye sorarsanız... Mesleki anlamda, günümüzün tüm problemlerine rağmen, zamanı elli kez o kapının önüne geri sarsam; ellisinde de tereddüt etmeden o kapıyı çalar, içeri girerdim.

Hangi kurumlarda ne tür görevlerde bulundunuz?

İlk etapta Hakimiyet gazetesinde spor muhabiri olarak çalıştım. Sonra Konya Şekerspor ve Konyaspor'un birleşmesinin ardından Anadolu Selçukluspor kuruldu. Ben de oraya medya sorumlusu olarak başladım. Tabii ki babam faktörü de vardı. Bana "Gelecekte elinde bir bilezik olsun" deyip kendi işini de öğretmişti. Hayatımın o dönemleri de Konya-Ankara arasında mekik dokuyarak geçti. Sonrasında iki farklı dönemde Konyaspor'da lisans ve medya sorumluluğu görevi yaptım. Konya'nın Sesi gazetesi ve Pusula gazetesinde spor muhabiri olarak görev yaptım. Günümüzde de Kontv'de spor muhabiri olarak görev yapmaktayım.

HASAN YILDIRIM

Mesleğe başladığınız dönemle bugünü mukayese ettiğinizde gazeteciliğin seyrüseferi nasıl görünüyor?

Esasında ben yaşadığımız bu teknoloji döneminin başlarında meslek hayatıma başladım. Ama ona rağmen oldukça büyük değişiklikler yaşıyoruz. 2011 yılının yazı ile 2023 yılının yazı arasında çok fark var. Benim dönemimin başlarında gazetenin farklı bir ağırlığı vardı. Şimdilerde ise maalesef değişen ve gelişen dünyaya yenik düşüyor. Şimdi her şey dijital... Bazen insanlar, "Meslek ölüyor" diyor. Ama bence meslek ölmüyor. Sadece şekil değiştiriyor ve bu değişime ayak uyduranlar ayakta kalabilecek.

Gazetecilik sizin için neyi ifade ediyor?

Gazetecilik benim için bir tutku, bir aşk. Belki de ait olduğun bir alanda bulunmak. Bazı insanlarda öylesine alışkanlıklar vardır ki kolay kolay bırakamaz, terk edemez. Benim için de bu meslek aynen böyle. Gazetecilik sürekli içine çeken bir şey... Oğuz Atay'ın da dediği gibi; kelimeler bazı anlamlara gelmiyor. Dolayısıyla tam anlamıyla ifade etmem mümkün değil.

Geçen zamanda özlem duyduğunuz ne var?

Sadece arkadaşlarıma. O da benim yapımdan kaynaklı. Bu yaşıma geldim; vedalara bir türlü alışamadım. Hiçbir zaman da sevedim. Meslek alanındaki özlem de arkadaşlarımadır. Foto muhabiri olarak saha içinde görev yaptığım zamanlarda öylesine kalabalıktık ki. Vakit öylesine güzel günler geçirdi ki... Sürekli birbirimize yardımcı olurduk. Haber atlatmak tabii ki önemliydi ama birbirimizin eksikliğini birbirimizde kapatmak çok daha önemliydi. Eski günler özleniyor. Bu cümleyi kurduğuma göre sanırım ben de yaşlanmaya başladım.

Matbu gazetecilik ile internet gazeteciliğini mukayese edebilir misiniz?

Hayatta en iyi öğrenme yöntemi dene-yanıl-gör durumudur. Ben en azından böyle olduğunu düşünüyorum. Her yerde de bunu savunurum. Bunun mukayesesini de yine bir gün yaşadığım bir durumla izah edeyim. Transfer döneminde Konyaspor'un şehre davet ettiği bir oyuncu vardı. Oyuncu tesisleri falan gezmiş. Ben de durmadım tabii hemen haberi yapıp sitede yayınladım. O dönemki müdürlerimiz; "Gazetenin ne anlamı kaldı? Yarın gazetede çıksaydı daha iyi olurdu" gibi bir şey söyledi. İlk etapta, "Ya acaba mı?" diye düşünmedim değil. Gazete de o dönem yanlış hatırlamıyorsam bin falan basıyor. Sonrasında şöyle bir düşündüm. Hadi hepsi satılsın. Yani bini birden okuyucuyla buluşsun. Ekranda haberin istatistiğine bir

baktım. Yarım saatte on bin kişi tıklamış. Yarım saatte on bin kişiye ulaşmışım. O an bir aydınlanma yaşadım. Devir değişiyor. Bizler de bu devre ayak uydurmak zorundayız. İstese de istemesek de böyle.

Bizimle paylaşacağınız mesleki bir anınız var mı?

Çok zor bir soru geldi. Gerçekten çok zor... 13 yıl sahalarda geçince bu soruya sayfalarca cevap yazabilecek durumdayım. Her bir yaşımın birçok anısı var. 16 yaşımdayken Atilla Kocaoğlu ile Burak Taşpınar'ın tatlı atışmalarını mı yazayım? 17 yaşımdayken Atatürk Stadyumunda TFF temsilcisinin, "Sen niye yeşil şortla geldin? Takım da yeşil şortla çıkmış sahaya. Sana pas atarlar. Ya dışarı çık ya da reklam panosunun arkasına geç" demesini mi anlatayım? Satırlar biter, bende anı bitmez. Belki bir gün sosyal medya hesaplarım için hatırladıkça anlattığım içerikler üretebilirim. Aslında güzel fikir...

Meslekten bir ara koptunuz ve sonra geri döndünüz. Neler oldu?

Mesleği bir dönem, zorunlu bir şekilde bırakmıştım. 2018 yılında Yılın Gazetecisi seçilmiştim. O dönem ulusaldaki bir gazeteden de teklif almıştım. İstanbul'a davet etmişlerdi beni. Ailem de; "Koskoca şehir kaybolursun" diye gitmemi istememişti. Ben de "Rızaları yok" diye gitmeyi hiç düşünmemiştim. Bir de kendi şehirimde Yılın Muhabiri ödülünü almışım. Aslında seviye yükseltip farklı bir statüye geçmem gerekirdi ama yapamadım. Belki de ben cesaret edemedim, belki de ailemin oluru olmadığı için gitmek istemedim.

O yılın sonuna doğru gazete küçülmeye gitti ve ben işsiz kaldım. Sonrasında ne o İstanbul'daki gazete, ne de buradaki gazetelerde iş bulamadım. Hayatımın en zorlu, en yorucu süreci başlamıştı benim için. Sonrasında kendi halimde internet sitesi üzerinden haberler yapsam da; sistemin oturma için zamana, benim de ev kirası ve faturaları bir an önce ödeyebilmem için paraya ihtiyacım vardı. Ve farklı sektörlerde en azından hayatımı idame ettirecek kadar çalışmaya başladım. Bu sırada da serbest gazeteciler için kurulan bir sistemde haberler yaparak ek gelirler sağladım. İçinde bulunduğumuz meslek öylesine büyük bir tutukluluk yapıyor ki insanda, bunu kelimelerle anlatmak güç... O dönem çağrı merkezinde işe girmiştim. Bir gün hiç unutmuyorum. Gece boyunca mesaiye kaldım; ama o uykusuzlukla dijital mecralarda yayınlamak üzere Konyaspor videosu hazırladım. O yorgunluğa rağmen bu işlerle uğraşmak bana hiç zor gelmiyordu. Aksine keyif alıyordum. Toparlayacak olursak; bu meslek girildiği zaman asla çıkmayan bir girdap. Bir labirent gibi, çıkmak mümkün değil.

'GAZETECİLİK HAKLININ VE DOĞRUNUN KORKMADAN YANINDA OLABİLMEKTİR'

Gazeteci Ferdane Deveci, "Gazetecilik haklının ve doğrunun korkmadan yanında olabilmektir. George Orwell'da ifade ettiği gibi "Gazetecilik, halkın yalanlara inandırıldığı bir dönemde, gerçekleri ortaya çıkarmaktır." dedi

Tv'42 de gazetecilik mesleğini İstihbarat Şefi olarak sürdüren Ferdane Deveci, Gazetecilik mesleğine giriş hikâyesini, kendisi için gazetecilik mesleğinin ne ifade ettiğini, genç gazeteci adaylarına mesajlarını ve tavsiyelerini anlattı. Gazeteciliğin kendisi için tarifi zor bir meslek olduğunu da belirten Deveci, "Bütün duyguları aynı anda yaşayabileceğin bazen korku, bazen heyecan, bazen üzüntü, neyi ne zaman ya da hangi saat yaşayacağın belli değil tıpkı hayat gibi. Gazetecilik haklının ve doğrunun korkmadan yanında olabilmektir." dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Ben Ferdane Deveci, 1999 İstanbul doğumluyum. Doğma büyüme İstanbulluyum. Aslımıza bakarsak babam Karaman, annemde Konyalı. İstanbul Siyavuşpaşa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi grafik ve fotoğraf alanından mezunum. Daha sonra üniversiteyi Konya'da okumayı tercih ettim. Böylelikle Konya serüvenimiz başlamış oldu. Konya Teknik Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Görsel İşitsel Teknikler ve Medya Yapımcılığı Basım ve Yayın Teknolojileri alanından mezun oldum. Yaşam dolu enerjik bir insan oldum her zaman. Gezmeyi çok seven ve yeni yerler keşfetmeyi seviyorum. Yeni kültürler, yeni damak zevkleri vazgeçilmezlerimden. Aynı zamanda çocukluğumdan beri fotoğraf çekmeyi seviyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Herkesin meslek hayatına dair öncesinde veya sonrasında yaşadığı hikâyeler vardır. Yani kendince kurgulanmış, zihinde yazılmış bir hikâyesi de vardır belki de. Benim gazetecilik mesleğine giriş

hikâyem tesadüflerle doluydu aslında. Annemin kalp hastası olduğunu öğrenmemiz ve yaşamış olduğu tedavi sürecinde tanıştığım insanlar bu mesleğe adım atmamda öncülük etti diyebilirim. Annemin yanında tedavi gören bir hasta yakınının kızının İŞKUR'da memur olduğunu öğrendik. Benimde staj senem olduğu için bir iş yerinde staj yapmam gerekiyordu. O dönem mimarlık için yetenek sınavlarına hazırlanıyordum ve stajımı bir mimarın yanında yapmaya karar vermiştim. Okul tarafından staj yerimin matbaa, gazete yâda bir TV kanalında olması gerektiği bilgisi verilince karar vermem gerekti. Staj belgelerimi teslim etmeme çok az bir süre kalmıştı. Karar vermeme bile fırsat kalmadan staj yerim bulundu. TGRT'de staj yapabileceğimi öğrendim. Hangi duygu içerisinde olduğumu bilmiyordum. Doğrusunu söylemek gerekirse heyecanlanmıştım da. Hemen evraklarımı ihlas Holding'e teslim ettim. Ve işin mutfağına giriş yaptım. Başta da belirttiğim gibi hayatımı değiştiren en

güzel tesadüflerden birini ben bu mesleğe girerken yaşadım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik fedakârlık isteyen bir meslek. Kimi zaman ailemizle sıcak bir akşam yemeği yemeye oturamadığımız, koşturduğumuz bazen yemek yemeyi bile unuttuğumuz bir meslek. Doğrunun hakikatin peşinde olduğumuz. Çalışıp çabaladığımız her zorluğa, imkânsızlığa rağmen en iyi işleri yapma peşinde olduğumuz bir meslek.

Bunca fedakârlık bunca emek varken, bu meslek, dijitalleşme karşısında yıkılmayacak. Bu çağa ayak uyduracak, doğruyu hakikati topluma duyuracak.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik anlamında ilk çalıştığım yer TGRT oldu. Burada aslında her

birimde çalışıp bir şeyler öğrenmeye çaba gösterdim. Orada kablo sarmayla başlayan meslek hayatım bugün tv42'de haber istihbarat şefi olarak devam ediyor. TGRT'nin ulusal olmasıyla aslında birçok meslek büyüklerimden birçok faydalı bilgiler öğrenip kendimi daha çok araştırmaya ve nasıl bir gazeteci olunur öğrendim. TRT'de 17 yaşında ilk TV programımı yaptım. Bilgi Turu programında Dünya da ve ülkemizde gezilecek yerleri keşfederek izleyiciyle buluşturdum. Kendimi Daha çok geliştirip aynı zamanda doğruları net bir şekilde insanlara aktarmak ve memleketime hizmet etmek için kanal 42 yani TV 42'ye başladım. Burada ilk başta kurgu departmanında çalışmaya başladım. Ardından unutulmaya yüz tutmuş meslekleri Unutulan İzler programı ile bir kez daha hatırlatmaya çalıştım. Yaklaşık 1,5 senedir tv'42 de haber istihbarat şefliği görevini sürdürüyorum. Aynı zamanda hafta içi her gün sabah haberleriyle doğru ve tarafsız haberleri ekranlara getiriyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik tarifi zor bir meslek benim için. Bütün duyguları aynı anda yaşayabileceğin bazen korku, bazen heyecan, bazen üzüntü, neyi ne zaman ya da hangi saat yaşayacağın belli değil tıpkı hayat gibi. Gece başını yastığa rahat koyabiliyorsan, ben doğru olanı yaptım diyebiliyorsan, doğruluk, dürüstlük ilkelerine sadık kalabiliyorsan, yanlış ve yanıltıcı duygular olmadan haberleri aktarabiliyorsan doğru yoldasın demektir. Gazetecilik haklinin ve doğrunun korkmadan yanında olabilmektir. George Orwell'da ifade ettiği gibi "Gazetecilik, halkın yalanlara inandırıldığı bir dönemde, gerçekleri ortaya çıkarmaktır."

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Eskiden her evde gazete okuma kültürü vardı ama şuan günümüzde gazeteye değil dijital medyaya önem veriliyor. Şimdi evimizde gazete bulamazken, gazete satılan bir yer bulmakta hiç kolay değil. Gazeteler artık renkli baskıda değil siyah beyaz. Çünkü herkesin gazetesi cebindeki dijital kutularda.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Aslında vasa sahip olmak değil de bu işi gönülden severek yapması gerekiyor. Kişi kendini her yönüyle iyi yetiştirmelidir. Belli bir bilgi birikimine ve beceriye sahip olmalıdır. Bu süreçte de çok fazla kitap okumak ve hayal gücüne sahip olması gerekiyor. Bizim meslekte çok fazla kelime dağarcığının o haberi daha doğru bir şekilde aktarmamıza yardımcı olur. Ayrıca araştırmayı ve gözlemlemeyi ön planda tutmalıdır.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinize farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Aslında bu duygunun tarifi yok. Hele ki meslekte yeniyseniz bu duygu bambaşka. Öğrendiğimiz bilgiyi hemen kamuoyuna sunmadan önce o bilginin doğruluğunu araştırmamız gerekiyor. Ama bunu yaparken haberin eskimemesi için hızlı da olmamız gerekir.

Çünkü bizim meslekte hataya yer yok.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor?

Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Şehir ve Ülke adına güzellikler içeren haberler yaptığımızda aslında o şehre ve ülkeye birçok katkı sağlarız. Yazdığımız bir yazıyla o şehri güzelleştirip hem turistik açısından şehrimizi tanıtmış oluruz. Hem de şehrimize katkıda bulunmuş oluruz. Ama aynı zamanda yazdığımız bir yazıyla şehrimizde kötüleyebiliriz bu yüzden bir yazı yazarken toplum ve manevi değerlerimizi göz önünde tutmamız gerekir. Basının gücü inanin hesaplanamayacak kadar büyüktür.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Teknolojinin gelişmesi elbette bu sektörü önemli bir şekilde etkilemiştir. Yazım, basım gibi kavramlar günümüzde devam etse de büyük bir değişikliğe uğramanın eşiğindedir. Haberlerin hızlı bir şekilde yayılması, haberlerin gerçekliğinin kaybolmasına, gazetecilik mesleğinin değer kaybetmesine sebep olmuş, önüne geçilemez bir hal almıştır. Teknoloji gazetecilik sektörüne avantaj sağladığı kadar, dezavantajda oluşturmuştur. Bu sektörde çalışan biz gazeteciler her daim doğru haber yaparak, milli değerlerimize sahip çıkarak toplumda oluşan bu algıya izin vermemeli, mesleğimizi değersizleştirmemeliyiz.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gazeteci veya yazar gibi topluma bilgi veren, toplumu yönlendiren bu ve benzeri sektörlerin toplumu doğru bilgilendirme noktasında önemli bir paya sahip olduğunu düşünüyorum.

Bu durum geçmişte olduğu kadar günümüzde de teknolojiye rağmen geçerliliğini korumakta. İnsanlar bilginin, haberin veya bir olayın doğruluğundan emin olmak için bu sektörleri veya kuruluşlara mutlaka uğramakta. Tabi millilik konusundaki bu görüşü kim nasıl değerlendirir bilmiyorum, Konya basınının milli görüş ve değerlerine sadık olduğunu, Konya'yı ve ülkemizi her zaman doğru bir şekilde kamuoyuna yansıttığını düşünüyorum.

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Gerçeğin ışığında yol almamızı
sağlayan tüm basın emekçilerinin
**10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü** kutlu olsun.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Aslında 8 senede birçok olayla karşılaştım, kavga, operasyon, kaza, bombalı saldırı...

Ama beni en çok yıkan anı ise 6 Şubat Kahramanmaraş merkezli meydana gelen 7.7 ve 7.6'lık depremler, 11 ilimizde büyük yıkıma neden oldu. 6 Şubat'ta Saat 04.17'de korkarak uyandım. Işıkları açmaya çalıştım ama elektrikler gitmişti. Dışarıda kırmızımsı bir hava hakimdi. Bende yoğun kar yağışından kaynaklı elektriklerin gidebileceğini düşündüm. Telefona bakmaya başladım ama bir gariplik vardı ve deprem olduğunu öğrendim. İlk başta bu kadar büyük olabileceğini düşünmemiştim. Ne olur ne olmaz diye kız kardeşimi korkutmadan uyandırmaya çalıştım. Elektrik geldiğinde televizyonu açmamla zaten büyük bir yıkımın olduğunu öğrendim. Kanaldan gelecek haber için hazır halde bekledim. Sabah müdürüm aradı ve işe çağırdı, hemen kanala geçtim. Deprem yayınları yapmaya başladık. Haberin ilk görüntüleri, ilk bilgilerini yayında spikere ulaştırıyordum. Tabi bu sürede enkaz altından çıkarılan bebekleri gördükçe kötü olmaya başladım. O zaman bir karar vermiştim. Korumucu aile başvurusunda bulundum. Aile sosyal il müdürlüğüyle görüşüm ne yapmam gerektiği konusunda bilgiler aldım. Deprem yeni olduğu için depremzede çocukların koruyucu aileye verilmeyeceğini öğrendim. Vardır bunda da bir hayır dedim. Ramazan ayı gelmişti, depremzede çocuklar ve aileleriyle birlikte bir iftar programı vardı. Kameraman arkadaşımın programına gittiğimde çocuklar etrafımıza dolmuştu. Gözlerinde deprem korkusuna rağmen unutmaya çalışıp arkadaşlarıyla oyunlar oynamaya başladılar. O sıra tanıştığım çocuklar kardeşleriyle tanıştırmak istediler ve kucağıma 3 aylık Songül bebeği verdiler. O an bambaşka bir duyguya sahiptim. Kollarımda küçük bir bebek ve aklıma 1999 İstanbul depreminde benimde Songül gibi bir bebek olduğum hiç bir şeyden habersiz yaşamaya, hayata tutunmaya çalıştığım gelmişti. Kariyer hayatımda beni etkileyen en önemli olaylardan biride buydu.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Mesleğinizi özümseyin, yaşam biçimi olarak görün. Mesleğimizin teknolojiye yenilmesine izin vermeyin. Bu yola girecek bireyler olarak bu köprünün bir ayağında siz gençler olun.

Kaleminiz keskin ve daim olsun...

Feridun GÖNER

Konya Bakkallar Bayiler ve
Kuruyemişçiler Esnaf Odası Başkanı

SİGORTANIZI YAPTIRIN RİSKE GİRMEYİN!

- Kasko
- Trafik Sigortası
- Sağlık Sigortası
- Seyahat Sigortası
- Konut Sigortası
- İşyeri Sigortası

**Zengin marka seçeneklerimizle
uygun fiyatın adresiyiz.**

(0332) 447 11 76 • +90 542 245 75 02

www.gurbuzsigorta.com

Bardakçı Mh. İstiklal Cd. No: 10/A, 42500 Çumra/Konya

'GAZETECİLİK SEVDA MESLEĞİDİR'

Gazetecilik mesleğini Anadolu'da Bugün Gazetesi'nde İnternet Editörü olarak sürdüren Sümeyra Buyurşen gazeteciliğin bir sevda mesleği olduğunu belirterek, "Acısıyla, tatlısıyla insanların hayatında bir iz bırakmak benim için büyük anlam ifade eder ve Gazetecilik mesleğinin benim için yeri hep ayrıdır." dedi

Selçuk Üniversitesi (SÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünden mezun olan ve üniversite yıllarından bu yana basın sektöründe çalışmalarını sürdüren Anadolu'da Bugün Gazetesi İnternet Editörü Sümeyra Buyurşen, gazetecilik mesleğine giriş hikayesini anlattı. Gazeteciliğin kendisi için yerinin ayrı olduğunu ifade eden Buyurşen, "Gazetecilik kendimi en iyi şekilde ifade edebildiğim, kendim olduğum, beni ben yapan bir kavram. Gazetecilik benim için insanların hayatına yaptığımız haberlerle dokunmak demektir. Ve acısıyla, tatlısıyla insanların hayatında bir iz bırakmak benim için büyük anlam ifade eder ve Gazetecilik mesleğinin benim için yeri hep ayrıdır." dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Aslen Çorumluyum, Kocaeli Gebze'de dünyaya geldim. İlkokul, ortaokul ve lise yıllarımı Gebze'de geçirdim. Daha sonra Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümünü kazanmam nedeniyle 2015 yılında Konya'ya geldim ve mezun olduktan sonra da Konya'da işe başladım. Şu anda Anadolu'da Bugün Gazetesi'nde İnternet Editörü olarak çalışmaktayım.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik hayatına başlamam, 'Gazetecilik' bölümünü kazanmamla başladı. Üniversite ikinci sınıfta Ün TV Haber Merkezi'nde gönüllü olarak staj yaparak sektöre adım attım. Ve o günden bugüne kadar da ara vermeden devam ettim.

Bu meslekle ve/veya sektörel ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Her zaman söylerim ve yine söylüyorum gazetecilik bir sevda mesleğidir. Sevmeden kesinlikle bu işi yapamazsınız. Çünkü zor çalışma koşulları vardır. Ve o koşulları görmezden gelmek için de sevmek gerekir. Gazetecilik demek 7/24 tetikte olmak demektir. Her an, her saniye, ülkemizdeki, şehrimizdeki ve

dünyadaki gelişmeleri kaçırmayacak şekilde nöbette beklemek demektir. Hızlı olmak, hızlı davranmak demektir. Derin anlamları vardır gazeteciliğin... Sayfalarca yazsak da bu mesleği yapmayanın anlayamayacağı kadar derin...

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Ün TV'de bir yıl kadar kendimi geliştirdikten sonra Selçuk Üniversitesi Kurumsal İletişim Koordinatörlüğünde staja başladım ve bir yıl da orada staj gördüm. Üniversite son sene de Yeni Haber Gazetesi'nde muhabir olarak göreve başladım ve orada da neredeyse 4 yıl çalıştım. Daha sonra Anadolu'da Bugün Gazetesi'ne başladım. Gazeteciliğin artık şekil değiştirmesiyle birlikte muhabir olarak başladığım yerde şu anda internet editörü olarak görev yapmaktayım.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik kendimi en iyi şekilde ifade edebildiğim, kendim olduğum, beni ben yapan bir kavram. Gazetecilik benim için insanların hayatına yaptığımız haberlerle dokunmak demektir. Ve acısıyla, tatlısıyla insanların hayatında bir iz bırakmak benim için büyük anlam ifade eder ve Gazetecilik mesleğinin benim için yeri hep ayrıdır.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilik, toplumu bilgilendirme ve kamuoyunun oluşmasına katkıda bulunma gibi önemli işlevleri olan bir meslektir. Ancak, gazetecilik mesleği günümüzde birçok sorunla karşı karşıyadır. Bu sorunlardan biri de basılı gazeteciliğin yavaş yavaş değerini yitmesidir. İnternet haberciliğinin daha yaygın hale gelmesi bilgi kirliliğini de artırmaktadır. Gazetecilikte ekonomik koşulların yetersiz olması var olan sorunlardan bir tanesidir.

Yine gazetecilikte istihdam sorunu da önemli konulardan bir tanesidir. Gazete ve kanal sayısının az, üniversiteden mezun olan kişinin çok olmasıyla birlikte ortaya işsizlik gibi bir sorun çıkmaktadır. Çok çalışıp minimum ücret almak da gazeteciliğin en büyük sorunlarından biridir. Bu sadece yerelde değil, uluslarda da bu şekildedir.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bir gazeteci olmak için öncelikle çok çalışmayı sevmek gerekiyor. Daha sonra girişken, iletişime açık olmak gerekiyor. İyi bir diksiyona iyi bir beden diline sahip olmak gerekiyor. Her şeye karşı meraklı olmak gerekiyor. Özellikle merak haberciliğinin birinci kuralıdır. Merak edersiniz, araştırırsınız ve haberini yaparsınız. Bir gazeteci olmak için de öncelikle yerel veya ulusal bir gazete, bir televizyonda işe başlamak gerekiyor. Ve kendinizi her gün biraz daha geliştirmeniz gerekiyor.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Her bilgiyi herkesten önce öğrenmek ve bunu insanlara aktarmak gerçekten tarif edilemez bir duygu ve bu durum sizi de diğer insanlardan biraz daha ayrıcalıklı kılıyor. Kendinizi daha özel hissediyorsunuz. Ve öğrendiğiniz o şeyi kendi bakış açınızla yoğurmak ve insanlara o şekilde aktarmak da ayrı değer katıyor.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Söz uçar, yazı kalır misali var olan bir konuyu dile getirmek, belki bütün kitlelerde değil ama bazı kitlelerde büyük etki yaratabiliyor. Ses getirebiliyor. Var olan bir sorun varsa çözümlerine katkıda bulunabiliyor. Basın bir milletin gözü, kulağıdır. Görünmeyenleri görür, duyulmayanları duyar. Nice sır perdelerini aralar. Özellikle de yerel basın bir şehrin en gür sesidir. Çünkü o şehirdeki en büyük sorunu yerel basın dile getirir. Ortada bir sorun varsa gazeteci, o sorunun çözümünü daha kalıcı hale getirebilir.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Günümüzde gazetecilik artık şekil değiştirdi. Sosyal medyanın da etkisiyle birlikte artık habercilik

dijital mecrada daha yoğun olarak gerçekleştiriliyor. Ve artık daha hızlı, daha pratik ve daha farklı haberler çıkarılanın mecrası oldu. Artık haber yazma şekilleri bile internet haberciliğine uyum sağladı. İnsanların merakını daha çok artıracak haberler yazmaya başladık. Ve bu durum da 'sansasyonel haberciliği' beraberinde getirdi. Ulusalından yereline kadar artık herkes bir yarışın içinde. Ve bu yarışın kazananı da elbette doğru, dürüst ve objektif habercilik olacak. Umutlar hala bakı...

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet, bir gazetecinin toplumu yönlendirme gibi bir görevi vardır ancak bunun doğru mu yönlendiriyor yoksa yanlış mı bu biraz da bakış açısıyla alakalı bir durumdur. Bir gazeteci elbette toplumu doğru yönlendirmelidir. Bu biraz da objektif olmakla alakalı bir durumdur ama günümüzde gazetecilik yavaş yavaş o özelliğini de kaybetmiştir.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Gazetecilikte her gün bir anıdır. Çünkü gazetecilikte her günümüz aynı geçmez. Her gün farklı bilgilerle karşılaşır ve bunu aktarmak için yoğun çaba sarf ederiz. Ve meslekte iyi anılar da biriktirdik kötü anılar da. Ama ben en çok haber yaptığım bir otizmli bireyin bana gülümseydiğini, onun ruhuna dokunduğumu unutmuyorum. Bir kanser hastasının yardım çağrısının haberini yaptığım da onun gülümseyen yüreğini unutmuyorum. Bir SMA hastası bebeğin ailesinin çaresizliğini duyduğumda ailesinin umutla bakan gözlerini unutamıyorum. Dedim ya birçok anım var bu meslekte iyi veya kötü ama ben en çok da iyi anıları unutmuyorum...

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Sektöre yeni girecek olan gençlere tavsiyem her alanda kendilerini geliştirsinler. Artık bu meslek bir yarış haline geldi ve bu yarış kendini en çok geliştiren kazanabilecek. İşimiz zor, yolumuz çetin. Çünkü sosyal medya kavramı biraz daha gazeteciliğin değerini yitirdi. Ekonomik şartlar biraz daha zor hale geldi. Günümüzde gazetecilik bir tık daha zorlaştı. Bunun farkında olarak hareket etsinler ve kendilerini her geçen gün biraz daha yenilesinler...

ÜNÜ BOL, UNU OLMAYAN MESLEK: GAZETECİLİK

Gazeteciliğin ünü bol, unu olmayan bir meslek olduğunu belirten BBN Haber Spor Müdürü Yılmaz Çelik, "Gazeteci, haber ve bilgi kaynağına en çabuk ulaşan ve bu kaynaklardan edindiği bilgi ve haberleri okurlara sunan insandır. Gazeteciliği yalnızca bilgiye değil, aynı zamanda etik bir zemine oturtmak gerekiyor." dedi

Konya spor basınının sevilen isimlerinden BBN Haber Spor Müdürü Yılmaz Çelik, sektöre nasıl başladığını, futbola olan merakını ve kendisiyle ilgili merak edilenleri paylaştı.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Adım Yılmaz Çelik. Konya BBN Haber Gazetesi Spor Müdürü olarak görev yapmaktayım. 1999 yılında Van'ın Çaldıran ilçesinde dünyaya geldim. İlkokul ve ortaokul eğitimimi burada tamamladım. Ailemin Bilecik'in Söğüt ilçesine taşınmasından dolayı Anadolu İmam Hatip lisesini birincilikle burada tamamladım. 2018'de ise hayalini hep küçük yaşta kurduğum Selçuk Üniversitesi Gazetecilik bölümünden mezun oldum. 7 çocuklu ailenin dördüncü çocuğuyum.

Yaklaşık 6 yıldır basın sektörünün içerisinde bulunuyorum. Küçüklükten itibaren Spora olan merakımdan ötürü kendimi hep bu alanda geliştirmeye özen gösterdim ve göstermeye devam ediyorum. Tabii gel zaman git zaman etrafımızda bulunan tecrübeli insanlarla beraber büyüyerek bu alanda okuyucu kitemize en doğru ve hızlı bilgileri vermek için her şartta çalışmaya devam ediyoruz.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

İnsan kurduğu hayalleri gerçekleştirmek için kendi dünyası içerisinde ne yapması gerekiyorsa yapmalıdır. Bu metotla hep küçük yaştan itibaren sadece futbol değil diğer spor alanlarına da oldukça yük-

sek bir ilgim vardı. Her erkek çocuğun hayali büyüdüğünde bir futbolcu olabilmektir. Tabii bazen bu istemekte yetmiyor çokta çalışmak gerekiyor. Ben açıkçası futbol konusunda pek yetenekli olmadığım için ötürü bunun bir diğer yüzü olan spikerlik veyahut bunu yazmak gerektiği konusunda hep kendi kendime hayaller kurdum. Kendime diyordum ki, madem futbol oynamıyorsun, o zaman oyna, anlat veya okut. Bu şekilde hep kendimi motive ediyordum. 14 veya 15 yaşlarında iken hep mahalleler arası maçlarda veya okul turnuvalarında özellikle hocalardan rica edip maçları kendi kendime anlatmak ve futbol oynayanlarla küçük çaplı röportajlar yapmak istiyordum. Söz konusu süreçte bunu lisede bile anlatmaya kadar gittim. Sınıflar arası turnuva-

larda ve basketbolda maçları anlatırdım. Aynı şekilde bazen maç özetlerini izlerken spikerin sesini kapatıp kendim o maçı anlatıyordum. Daha sonra da bu maçları yorumlayıp yazıyordum. Tabii yaş büyüdükçe insanın fikirleri ve hayal dünyası da genişliyor. Gazetecilik durumu ile çok küçük yaşlarda karşılaştım ve hiç de pişman olmadığım ve küçüklükten beri hayalini kurduğum spor muhabirliği konusunda da hayalime kavuştum. Tabii hayalimiz bununla sınırlı kalmayacaktır elbette çünkü bunun temeli çok geçmişe dayanıyor ve her gün her yazılan haberde daha da bir heyecan oluyor insanda. 6 yıldır bu sektörün içerisindeyim ve her zaman en büyük gayem, doğru, güvenilir ve hızlı bir şekilde bunu okuyucu kitlemize aktarmak oldu.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Bizler yeni nesil gazetecileriz. Veya bu yolda, tavada pişecek birer gazeteci adaylarıyız. Çünkü hiçbir zaman ben oldum kıvamına gelmemeli gazeteci. Öyle kutsal bir meslektir ki her gün yasinız ne olursa olsun yeni bir şeyler öğreniyorsunuz. Ve bu heyecanınızı da yine yasinız ne olursa olsun kaybetmemeniz gereken bir meslektir. Tabii bizden çok daha büyük, çok daha tecrübeli ve duayen isimler gazeteciliği sadece Türkiye’de değil dünya tarihinde baş köşeye oturtmuşlardır. Hiçbir zaman aynasıdır ve toplumun daha iyi bir yolda gitmesi için bir fener bir ışık görevini üstlenmiştir. Tabii benim kendi alanım olan spor gazeteciliği ise son yıllarda çok farklı bir seviyeye geçmiş oldu. Özellikle dijitalleşmenin yaygın olduğu ve teknolojik yapının hızla ilerlediği son dönemlerde artık herkes elindeki telefon ile gazetecilik yapar duruma geldi. Çok üzülerek belirtmek gerekir ki gerçekten eskisi kadar Gazeteciliğin kıymetinin kalmadığını ifade etmek isterim. Ancak şunu da bilmemiz gerekir ki altın istediği kadar çamurda veya yerin dibinde olsun altın altındır ve değerini asla kaybetmez. Spor muhabirliği ise kendi çerçevesi içerisinde gerek saha içerisinde gerek saha dışındaki maruz kaldığı etkenlere rağmen hala etkisini gösteriyor. Her türlü hava şartları, kişisel etkenler veya malzeme eksikliği gibi birçok neden spor gazetecisini etkiliyordu. Burada kulüp ile taraftar arasındaki köprü görevini üstlenmektedir. Burada en ufak bir kelime hatanız bile maalesef bazen kötü Sonuçlara sebebiyet verebiliyor. Bu yüzden Spor gazetecisi özellikle kulüp ve taraftar arasındaki dengeyi iyi sağlaması gerekir ki camda hiçbir şekilde kötü bir amaç güdülmemeli.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Ben gazetecilik mesleğine ilk olarak Konya Postası gazetesinde başladım. Yaklaşık iki yıl boyunca spor haberciliği konusunda çok önemli isimlerden hem ders aldım hem de bir yandan eğitimime devam ettim. Daha sonra sürekli sahada olduğumuz için de keşfedilmeye başladık. İki yıllık bir zaman diliminin ardından Yeni Haber gazetesine yine Spor muhabirliği görevine başladım. Yaklaşık dört aylık bir çalışmam oldu. Her geçen zaman diliminde önümüze yeni bir fırsatlar çıktı ve daha sonra Konyaspor kurumsal iletişimden gelen bir teklif sonucu kariyerimi burada sürdürmeye

karar verdim. Yine burada da yaklaşık bir yıllık bir çalışma fırsatı buldum. Daha sonra kendi isteğimle ayrılarak BBN HABER Gazetesine başladım. Ve hala burada görevime devam etmekteyim. Ayrıca Konya bölgesi Maçkolik temsilciliği yaptım. TV42 kanalında ise spor programı sunuyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik zor, sorumlulukları yüksek bir meslektir. Gazeteci kamu hizmeti yapmaktadır. Ünü bol, unu yoktur.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilik mesleği günümüzde bence hak ettiği değeri görmemektedir. Bunun belli başlı en önemli nedenlerinden birisi ise sosyal medyadır. Günümüzde sosyal medyanın yaygın olarak neredeyse tüm vatandaşlarımız tarafından kullanılması bana göre biz gazeteciler için artı yönleri olsa da eksi yönleri de bir hayli fazladır. Artı yön olarak, artık biz gazetecilerde neredeyse tüm haberlerimizi vatandaşlara sosyal medya aracılığıyla duyurabiliyoruz. Vatandaşlarımızın birçoğu, eskisi gibi “Acaba bugün Konyaspor’da ne haberler varmış” diyerek haber sitelerine veya gazetelere bakmıyorlar. Haberlerimizin birçoğunun okunması veya sitelerimize yapılan girişlerin çoğunluğu sosyal medyalardan oluyor. Bu paylaşımlar ise çoğu zaman kitlemizin dışına çıkarak daha fazla kullanıcıya ulaşabilme olanağı sağlıyor. Bu olay ise bize artı bir değer katıyor. Sosyal medyanın bana göre bize kattığı eksi değer ise bu mecralarda vatandaşlar tarafından yapılan anlık paylaşımlar ve ihbar hatları üzerinden bildirilen haberler. Günümüzde neredeyse tüm insanların artık bir akıllı telefonu var. Çoğu zaman görüyoruz. Bir olay veyahut haber olduğu zamanlarda insanlarımız olayları telefonları ile çekerek sosyal medya üzerinden anlık paylaşabiliyor, canlı yayınlatabiliyor veya ihbar hatları üzerinden paylaşabiliyor. Yapılan bu paylaşımlar çoğu zaman ise muhabirler olay yerine ulaşmadan oluyor ve bu paylaşımlarla bile olay yerine gitmeden haber yapanlar olabiliyor. Yapılan bu haberler sonucunda ise acaba artık sahada çalışan bir muhabire gerek kalmayacak mı sorusunu getiriyor aklıma. Gazetecilik mesleğinin günümüzde yeteri kadar değer görmemesinin nedenlerinden birisi olan sosyal medya örneği ise bence en küçük nedenlerden birisidir. Bu nedenlerin hepsini burada uzun uzun konuşarak okuyucularımızı da sıkamak istemem. Bu yüzden buna benzer birçok nedenden dolayı gazetecilik mesleğinin günümüzde yeteri kadar değer gördüğünü düşünmüyorum.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Gazeteci, haber ve bilgi kaynağına en çabuk ulaşan ve bu kaynaklardan edindiği bilgi ve haberleri okurlara sunan insandır. Gazeteci-

liği yalnızca bilgiye değil, aynı zamanda etik bir zemine oturtmak gerekiyor. 6 yıllık meslek hayatımda gerçekleri yazmayı ve gerçekleri aktarmayı ilke edindim. Habercilik anlayışında her zaman doğruları yazmayı, kulaktan duyulan ifadeleri kullanmamayı, belge ve kişilere dayanarak haber yapmaya özen gösterdim ve göstermeye de devam ediyorum. İnsanların aklında güzel düşüncelerin kalacağı, diğer insanlara örnek olabilecek haberleri ön plana çıkarmaya çalışıyorum. Teknolojinin çok hızlı ilerlediği ve haberciliğin hızlı olduğu dönemde mesleğimizi yapmak bazen zorlaşabiliyor. Özellikle spor haberciliğinde bazı bilgiler bazı kişiler tarafından servis edilen fotoğraflar hemen sosyal medyaya veya haber sitelerinde yer alabiliyor. Artık günümüzde habercilik yapmak hız istiyor. Hızlı olurken bile bir olaydaki bilgileri teyit etmek ve o şekilde haberi servis etmek gerekiyor. Aksi halde yanlış girilen haber bile kısa süreliğine de olsa yangın çıkarabiliyor. Haberi yaparken bir insana veya kuruma bu haber zarar getirecek mi önce ona bakıyorum. Gazetecilik mesleğini yürüten herkesin de haber anlayışında bence bu olmalı.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Spor gazetecilerinin spor olaylarını okuyucularına çarpıtmadan, olduğu gibi aktarmaları, okuyucuya karşı sorumluluk bağlamında aksi düşünülemez bir ölçüttür. Ancak bazı gazetelerde, yaşanan olayların haber haline getirilmesi adına gerçek dışına çıkılması bile abartarak yazıldığı bilinen bir gerçektir. Bu konuda uç örnekler verilmesi mümkündür. Türkiye 1. Futbol Ligi'nde yer alan ve üç büyük kulüp olarak adlandırılan Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş takımlarının haberleriyle sınırlı hale gelen spor sayfalarında, bu çarpık yapılanmadan dolayı zaman zaman bazı gerçek dışı haberlerin yazılabildiği görülmektedir. Spor medyası, görevlerini yerine getirirken, basının genel kurallarından ayrılmamaya, taraf tutmamaya, gerçekleri saptırmamaya özen göstermelidir.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Gazetecilik yıllarında özellikle spor alanında bir çok futbolcu teknik direktör ve kulüp başkanlarını tanıyoruz. Bunlarla beraber futbolun en önemli paydaşlarından biri olan menajerler de sürekli iletişim halinde oluyoruz. Tabii spor gazeteciliği çok hareketli ve sürekli sahada olmayı gerektiren bir alandır. Bu anlamda bir çok önemli anı kişi ve olay yaşadık. Ancak her biri birbirinden çok kıymetli ve değerli. O yüzden şu olay çok farklıdır diyemeyeceğim çünkü hepsi birbirinden gerçekten hem farklı idi hem de özeldi. Bu sebepten ötürü tek bir olayı ifade edemeyeceğim galiba.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Türkiye'de çok sayıda iletişim fakültesi olsa da gazetecilik yapılabilecek az sayıda iyi

kurum var. Bu nedenle iletişim fakültesinde (ve aslında gazeteci olmak isteyen öğrencilerin okudukları diğer pek çok fakültede) öğrencilerin doğru bir kariyer planı yapmaları ve henüz öğrenci iken sektöre iyi bir kurumda girmenin bir yolunu bulmaları gerekiyor. Bu makalede, kendi deneyimlerimden yola çıkarak, üniversitede okuyan öğrencilerin başarılı bir kariyere sahip olmaları için yol göstermek istiyorum.

Derslerinizi önemseyin

Derslerinizin hayatınızdaki en önemli konu olmamasına rağmen yine de önemsenmesi, mümkün olduğu kadar yararlanmanız gereken şeyler. Derslerinizden olabildiğince fazla şey öğrenmeye çalışın. Neyin ne olduğunu en azından teorik olarak öğrenmeye bakın. O bilgiler bir şekilde meslek hayatınızda karşınıza çıkacak, bu gerçeği göz önünde bulundurun.

Mutlaka staj yapın

Elbette işin teorisini çok iyi biliyor olmanız sizi iyi bir gazeteci yapmaz. En fazla iyi bir akademisyen olabilirsiniz. İşin pratiğini görmek için staj yapmanız gerekiyor. Zorunlu olsun veya olmasın, mutlaka iyi bir kurumda staj yapmaya çalışın. Burada işin pratiğini görme, sektörü tanıma şansınız olacaktır. Staj yapmanın en önemli faydalarından birisi de kendinizi tanıtılabilecek olmanızdır. Staj sürecinde kendinizi kanıtlamaya çalışın ve çalıştığınız kurumdaki insanları etkileyin. Böylelikle yarın o kuruma iş başvurusu yaptığınızda rakiplerinizden çok daha şanslı bir konum sahibi olursunuz. Gazeteci olmak isteyip sosyal medyada olmamak büyük hata! Mutlaka Facebook, Twitter, Instagram ve Youtube gibi sosyal ağlarda olun. Bu sosyal ağları iyi kullanarak profesyonel gazetecilerin dikkatini çekmeye çalışın.

Öğrenci iken yazmaya başlayın

Blog yazmak size sandığınızdan çok daha fazla kapı açabilir. Medyada kariyer yapmayı düşünüyorsanız mutlaka bir blog açın. Çalışmak istediğiniz sektöre dair bir blog tutmak sizin bilgi birikiminizi ortaya koyduğu ve ne kadar çalışkan olduğunuzu gösterdiği için önemli.

Gündemi takip edin

Gazeteci olacaksanız gündemi yakından takip etmeniz gerekiyor. Gündemi mutlaka takip edin. Bunun için günde en az bir gazete okumanızı öneririm. Hatta her gün farklı bir gazete almanız çok daha yararlı olabilir. Ayrıca internetin sunduğu nimetlerden de yararlanın. Gündemi takip etmek için online kaynaklara da başvurun. Yabancı siteler ile dünya gündemine de ulaşabilirsiniz. Özel olarak medya sektörünün gündemini de takip edin.

Yeni medya gündemini takip edin

Türkiye, dünya ve medya gündemini takip etmek de yeterli değil. Medyanın önemli bir değişim, dönüşüm yaşadığı süreçte "yeni medya" olarak tanımladığımız alanda yaşanan gelişmeleri de takip etmelisiniz.

Yabancı dil öğrenin

Yabancı dil, medya sektöründe aranan önemlikler arasındaki yerini aldı. Mutlak yabancı dil öğrenmeye çalışın. Yabancı dil bilmek sektörde farklılaşmanıza ve öne geçmenize olanak sağlar. Yabancı dil öğrenmek için kurslara gidebileceğiniz gibi online kaynaklardan da faydalanabilirsiniz.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü Kutlu Olsun

Yirminci yüzyılın en önemli kuruluşu gazetedir.
-Ziya Gökalp-

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

Toplumun gelişimi ve kalkınma süreci, basın çalışanlarının desteği ile daha da hızlı olacaktır. Güçlü gazeteci, güçlü basın kuruluşunun, güçlü basın kuruluşları da güçlü demokrasinin tesisini sağlayacaktır.

Arif Yeşiltaş
Konya Elektrikçiler Esnaf ve
Sanatkarlar Odası Başkanı

'GAZETECİLİK SORUMLULUK İSTER'

Kon Tv Haber Muhabiri Büşra Üstündağ, gazeteciliğin keyifli bir meslek olduğunu ifade ederek, "Sektörde olan biri olarak söylemeliyim ki ağzınızdan çıkacak her söz büyük önem taşıyor. O nedenle söylediklerinize, yaptıklarınıza ve yazdıklarınıza çok dikkat etmeniz gerekiyor." dedi

18 yaşında Malatya'da radyo programcılığı ile basın yayın sektörüne giriş yapan ve mesleğini Kon Tv Haber'de Muhabir olarak sürdüren Büşra Üstündağ, sektöre giriş hikayesini anlattı. Gazeteciliğin oldukça keyifli bir meslek olduğunu ifade eden Üstündağ, "Sektörde olan biri olarak söylemeliyim ki ağzınızdan çıkacak her söz büyük önem taşıyor. O nedenle söylediklerinize, yaptıklarınıza ve yazdıklarınıza çok dikkat etmeniz gerekiyor." dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Büşra Üstündağ, Malatya doğumluyum. Yaklaşık 9 yıldır Konya'da ikamet ediyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

18 yaşında Malatya'da radyo programcılığı ile basın yayın sektörüne giriş yaptım. Yaklaşık 13 yıl radyo programcılığı,

2 yıl ana haber spikerliği Malatya'daki iş hayatımın son 5 yılında kendi işlettiğim radyomda programcılığa devam ettiğim sürede Genel Yayın Yönetmenliği yaptım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik sektörüne daha doğrusu Haber Muhabirliğine Konya'da adım attım. Zor zor olduğu kadar keyifli bir alan. Sorumluluğu ise oldukça yüksek. Çünkü yanlış bir ifade zikretmeniz büyük risk.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

İfade ettiğim gibi çok uzun yıllar Radyo programcılığı yaptım. 2 yıl ana haber spikerliği, aynı kanalda sabah gündeme dair bir haber programı ve hafta sonları ise sağlık alanında bir program yaptım. Ayrıca kendi radyomda Genel yayın yönetmenliği görevini icra ettim.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik oldukça keyifli bir sektör. Uzun yıllardır bu sektörde olan biri olarak söylemeliyim ki ağzınızdan çıkacak her söz büyük önem taşıyor. O nedenle söylediklerinize, yaptıklarınıza ve yazdıklarınıza çok dikkat etmeniz gerekiyor.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Günümüzde yaşanan en büyük sıkıntı yeteri kadar değer verilmemesi. Her zaman öncelik tanınması gereken bir meslek.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bu sektörde eğitim elbette şart ancak kesinlikle müzik yada resim gibi yetenek gerektiren bir alan. Yaşanan anlık durumlarda nasıl davranılması gerektiği

yada canlı bir bağlantı durumunda nasıl bir yol izlenmeli anında karar verebilecek kabiliyete sahip olunması gerekiyor.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Tarafsız ve yankı uyandıracak bir vasfa sahipseniz elbette paha biçilemez bir duygu.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Eğer dikkate alınırsa elbette bazı eksikliklerin düzeltilmesi için gayet güzel ve özel bir durum.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Kanayan en büyük yara bence. Çünkü herkes artık kendini gazeteci sanıyor. Herkes elinde telefonla çekim yapıyor. Ve açtıkları sayfalardan yalan yanlış haber yapıyorlar. En zorlayan yönü ise çekim esnasında bizden öne atılmaları.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle düşünüyorum. Elbette birçok yayın kuruluşunu takip etmek durumundayız. ancak her zaman en güvenilir olan kaynaklara bakmayı tercih ediyorum.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Tamamen canlı yayın odaklı alanlarda görev yaptığım için canlı yayın kazalarımla fazla olmamakla beraber. Bir kez radyoda mikrofon potunu açık unutmuştum. Diğerinde ise sohbet ederken rejideki arkadaşın habere girişi üç saniyede fark etmesi ile yaşadığım bir gerginlik ve sohbet anında ana habere giriş anım var.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Bu süreç içerisinde maalesef gözlemlediğim yeni nesil arkadaşlarımız çalışmaktan çok kaçıyor. Görev verilmesin diyerek ellerinden geleni yapıyorlar. Çok çabuk pes edip gözlerini hemen yüksek noktalara dikiyorlar. Ne yazık ki iş disiplini ve ahlaki göremiyorum. Ben 18 yaşında yer paspaslayıp koşarak yayına girip tekrar temizlik yapıyordum. Benden istenmediği halde. İşini iş yerini sevmek sahiplenmek çok ayrı bir şey.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Ekleme isteyeceğim teşekkür olur. Ellerinize emeğinize sağlık. Gününüz ve günümüz kutlu olsun...

DEMOKRASİ BASINLA BASIN DEMOKRASİYLE GÜÇLENİR

*Tüm basın emekçilerinin
10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nü kutlarız.*

İÇERİ ÇUMRALILAR DERNEĞİ

GAZETECİLİK HAKİKATİN PEŞİNDEN KOŞMA MESLEĞİDİR

Gazeteci Kübra Karaburç,
“Gazetecilik doğruyu söyleme, hakikatin peşinden koşma mesleğidir.” dedi

Üniversite öğrenimi için Gaziantep'ten Konya'ya gelen ve Selçuk Üniversitesi (SÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünden mezun olan Kübra Karaburç, Anadolu'da Bugün Gazetesi'nde gazetecilik mesleğine başladı. Şimdilerde mesleğini Konya Postası'nda sürdüren Kübra Karaburç, gazeteciliğin hakikatin peşinden koşma mesleği olduğunu ifade etti.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Ben Kübra Karaburç. 24 yaşındayım. Gaziantep'in Nurdağı ilçesinde doğdum. Üniversite öğrenimim için geldiğim Konya'da 6 senedir yaşıyorum. 3 senedir de basın sektöründe çalışıyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Herkesin zor günler yaşadığı pandemi dönemi benim için bir dönüm noktasıydı. Pandemide evden çıkmadığımız günler benim için nevi geleceğimi şekillendirdi. Pandemiye öğrenci olarak girmiştik fakat çıktığımda asla öğrenci kafasında değildim. Çalıştığım bir kurum ve sorumlu olduğum bir geleceğim vardı. Pandemide okulların hibrit sisteme geçtiği dönemde bir anda çalışmak için Konya'ya geldim. Ne kalacak yerim ne de çalışacağım bir gazete vardı. Bir anda deli cesaretiyle Konya'ya gelmişim. O zamanlar bu cesaretim olmasıydı şu an sektörde 3 senesini doldurmuş biri değil, okulundan mezun olmuş ama işsiz ya da başka sektörlerde çalışmak zorunda kalan bir Kübra olurdu. Stajyerliğime Anadolu'da Bugün Gazetesi'nde başladım ve sektöre bu şekilde girmiş oldum.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik mesleği öncelikle çok ayrıcalıklı bir meslek. Herkesin merakla ve imrenerek baktığı mesleklerden biri bana göre. Fakat meslek büyüklerimizden de dediği gibi gazeteciliğin eskiden tadı varmış. Şu an eline alan herkesin kendini gazeteci sandığı bir dönemde mesleğin kalitesi ve itibarı kalmadı. Gazetecilik denen olgu şartlar gereği tamamen reklama döndü. Haber yapmıyoruz da insanlar beğensin diye onları mutlu edecek şeyleri yazıyoruz. Bu da sektörü geriye, en dibe götürüyor.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Anadolu'da Bugün Gazetesi'nde stajyer olarak yaklaşık 2 sene çalıştım. Sonrasında bu gazeteden ayrılarak Konya Postası Gazetesi'ne geçiş yaptım. Burada da muhabir, spor muhabirliği ve editörlük görevlerini devam ettiriyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Mesleğimi seviyorum, insanların haber alma özgürlüğüne katkıda bulunduğumuz için çok değerli bir iş yapıyoruz. İnsanların dertlerine, sıkıntılarına ortak olmak, bunları duyurmaya çalışmak, kimsenin ulaşamadığı kişilere bir telefon kadar uzakta olmak ayrıcalıklı hissettiriyor. Fakat mesleğimiz dıştan görüldüğü kadar tozpembe değil. Buz dağının bizden tarafa olan kısmı biraz karamsar. Gazetecilik hakikatin peşinden koşma mesleğidir.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazeteciliğin her sektörde olduğu gibi pek çok sorunu var. Bunların başında insanların artık gazete okumayı gelmiyor. Bazen suya yazıyormuşuz hissi benim umudumu tüketiyor. Çünkü in-

sanlar gazete okumak yerine çok daha hızlı haber alabildiği dijital mecralara yöneliyor. Gazete çok daha geriden geliyor, bir konu gazeteden yayınlanana kadar çoktan diğer dijital platformlarda tükenmiş oluyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Gazetecinin en önemli vasfı meraklı olması olmalı. Bugün kendimizin merak etmediği, ilgilenmediği, bilmediği hiçbir konuyu, gündemi haber yapıp insanlara aktaramayız. Sonuçta bizler bir şeyleri araştırarak, araştırdıklarımızı gün yüzüne çıkartarak para kazanan insanlarız. Günümüzde yurttaş gazetecilikte gün geçtikçe artarken bizleri ayıran özellikler olmalı. Bu özelliklerin başında tabii ki diploma olmasının gerektiğini düşünüyorum. Hem alaylı hem de diplomalı bir gazeteci olarak, sadece diplomayla veya sadece alaylı bir şekilde değil her ikisiyle de sağlam bir temel oluşturmak gerekiyor. Buradan yola çıkarsak ise en büyük vasfın çalışmak olduğunu söyleyebilirim. Gazeteci, çok çalışmalı, çok araştırmalı ve çok merak etmeli.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Sadece kimsenin bilmediği bir konuyu değil herkesin bildiği bir konuya bile farklı bir bakış açısı katıp dikkatleri bambaşka bir noktaya toplamak veya kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuna açıklayıp o konuya bir bakış açısı üretmek elbette eşsiz bir his. Sonuçta kamuoyu yapılan haberlere, üretilen eserlere, filmlere, dizilere göre şekil alıyor. Bu noktada bir kanaat önderliği konumunda bulunuyoruz. Bu duygular kelimelerle de tarif edilecek gibi değil.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bugün yaptığım haberler, üretilen filmler, diziler ve hatta sosyal medya içerikleriyle bir şehirdeki, bir ülkedeki halkı yönlendirebiliriz. Ürettiklerimiz toplum yararına olursa toplum ileri gider. Toplum ileri giderse ülke ileri gider. Ama bugün bunu ne kadar başarıyoruz

o tartışılır.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet mecrası geliştikçe gazeteciliğe olan ilgi azaldı. İnsanlar gazete okuyarak ulaşabileceği haberleri anında sosyal medyalarında tek tıkla öğrenebiliyorlar. Gazetenin diğer sosyal medya organlarına göre kamuoyunu daha yavaş bilgilendirmesi insanları farklı mecralara yönlendiriyor. Televizyon izliyorlar, tweet okuyorlar, günümüz dünyasında etkileşim halinde olan insanlar birbirlerini bilgilendiriyor. Bu yüzden basılı yayımlar ilerde sadece bir hatıra olarak kalacak böyle giderse.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Stajyerliğe ilk başladığımda bir programa gidecektim. Elime fotoğraf makinası verdiler ve programın yapılacağı alana gittim. Daha çok başındaydım sektörün. Kar da yağıyor bir yandan, o gün ellerim çok üşümüştü ama kar yağışının altında kendimi o kadar mutlu hissetmişim ki; normalde olsa kış mevsiminden nefret eden ben sevdiğim işi yapınca kar kış demeden fotoğraf çekmeye, haber yazmaya başlamıştım. O günkü hissettiklerim, her şeye rağmen başarmış olmanın keyfi inanılmazdı. Kendimle gurur duyduğum bir gündü.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Ben buradan iletişim fakültesi öğrencisi arkadaşlarıma seslenmek istiyorum. Eğer bu mesleği yapacak olanlar varsa üniversitenin büyümesine kesinlikle kapılmasınlar. Ellerini çabuk tutarak sektörden kendisine yer edinsinler. Tabii okul derslerini de ihmal etmeden sahanın tozunu yutmaya baksınlar. Sektörümüz zor ve düşünce anlamında yorucu bir sektör. Ne kadar erken başlarsanız kendinizi o kadar iyi geliştirir ve bir o kadar da çevre edirsiniz. Bu yüzden arkadaşlarıma tavsiyem, mutlaka sahada olun, kendinizi bu hayatın yoruculuğuna alıştırm.

Kontv Haber Muhabirlerinden Naci Mustafa Şimşek, gazetecilik mesleğine başlama hikayesini anlattı. Şimşek gazeteciliğin özel bir meslek olduğunu ifade ederek, "Gazetecilikteki en büyük motivasyonum, insanların sorunlarına ses olmak ve sevinçlerini paylaşmaktır. Gazetecilik, toplumun sorunlarını dile getirerek çözüm arayışına katkı sağlar. Gazetecilik, farklı alanlarda çalışma fırsatı sunan bir meslektir." dedi

'GAZETECİLİK, ÖZEL BİR MESLEKTİR'

Gazetecilik kariyerine 2020 yılında başlayan ve uzun yıllardır hayalini kurduğu mesleğini Kontv'de başarılı bir şekilde sürdüren Naci Mustafa Şimşek, gazetecilik mesleğine başladığı ilk günden bu yana kendini geliştirmeye ve mesleğin gerekliliklerini yerine getirmeye odaklandığını ifade etti.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

17.04.2000 tarihinde Konya'da doğdum ve aslen Erzurumlu biriyim. Üç yıldır kısa adı Anmeg olan Anadolu Medya Grup bünyesinde yer alan KONTV'de muhabirlik yapıyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

2020'de gazetecilik kariyerime başladım ve bu, uzun zamandır hayalini kurduğum bir mesleği gerçekleştirmem anlamına geldi. Gazetecilikteki en büyük motivasyonum, insanların sorunlarına ses olmak ve sevinçlerini paylaşmaktır. Gazetecilik, toplumun sorunlarını dile getirerek çözüm arayışına katkı sağlar. Gazetecilik, farklı alanlarda çalışma fırsatı sunan bir meslektir. Haber yapma, röportaj yapma, araştırma yapma, yazı yazma gibi becerileri içerir ve her gün farklı konulara odaklanma ve bilgi birikimini artırma gerektirir. Bu nedenle, gazetecilik mesleğine başladığımda sürekli olarak kendimi geliştirmeye ve mesleğin gerekliliklerini yerine getirmeye odaklandım.

Bu meslekle ve/veya sektörel ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik, özel bir meslektir. Zaman zaman yolda yürüyen bir amcanın sesi olur, onun hikayesini ve düşüncelerini aktarır. Aynı zamanda bir esnafın sorunlarını dile getirerek, onların seslerini duyurur. Gazetecilik, güçlü bir iletişim aracıdır ve toplumda çeşitli konuları gündeme getirerek insanların fikir ve düşüncelerini paylaşmasını sağlar. Bu meslek, dürüstlük, doğruluk ve tarafsızlık prensiplerine dayanır. Gazeteciler, objektiflikle bilgi sağlar ve toplumun haber alma hakkını korur. Gazetecilik, demokrasinin en önemli unsurlarından biri olarak toplumda sürekli bir etki bırakan bir meslektir.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Meslek hayatıma başlangıç olarak Kontv'de yer aldım ve 3 yıldır Kontv Haber Muhabiri olarak çalışmaktayım. Bu süre zarfında haberlerin sahadan takibini yapmak, röportajlar gerçekleştirmek ve haberleri halka sunmak gibi görevlerim oldu. Bu süreçte mesleğimden deneyim kazandım ve iletişim becerilerimi geliştirdim. Kontv'deki çalışma hayatım benim için önemli bir adım oldu ve bu deneyimler sayesinde mesleğimdeki ilerleme ve gelişimim için sağlam bir temel oluşturdu.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Bir gazetecinin doğru, tarafsız ve objektif olması büyük önem taşır. Doğruluk, haberlerin gerçeklere dayanması ve doğru bilgi aktarımını sağlaması anlamına gelir. Tarafsızlık ise herhangi bir tarafı desteklememek ve taraflı bir şekilde haber yapmamaktır. Objektiflik ise kişisel görüş ve düşünceleri haberlere yansıtmadan, tarafsız bir şekilde olayları aktarmaktır. Bu üç unsur, gazetecinin haberleri güvenilir ve etkili bir şekilde sunmasına yardımcı olur. Ayrıca, toplumun doğru bilgiye ulaşmasını sağlar ve demokratik bir toplumun işleyişini destekler.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Zaman zaman gazetecilere yönelik çirkin söylemler ve saldırılar görmekteyiz. Bu tür saldırılar, toplum için çalışan biri için oldukça kabaca ve hoş olmayan bir durumdur. Gazetecilerin objektif haber yapma görevleri bulunmaktadır ve bu görevlerini yerine getirmeleri konusunda engellenmeleri gerekmektedir. Bu nedenle, gazetecilere yönelik saldırıları caydırıcı yaptırımlarla önlemek önemlidir. Adalet sisteminin bu tür saldırılara sert bir şekilde karşılık vermesi hem gazetecilerin güvenliğini sağlamak hem de özgür bir basın ortamının devamını desteklemek açısından gereklidir. Toplumun haber alma hakkı ve gazetecilerin güvenliği her zaman en öncelikli konular arasında yer almaktadır.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Kamuoyunu bilgilendirmek, güncel haberleri onların düşüncesiyle yorumlamak benim mesleğime olan ilgimi arttırıyor. İnsanlara doğru ve tarafsız bilgi sağlama sorumluluğu, benim için önemli bir motivasyon kaynağıdır. Haberleri analiz etmek ve içeriğini kamuoyuna aktarmak, toplumun dikkatini çekme ve düşünmeye teşvik etme amacını taşır. Bu meslek, haberlerin gücü ve etkisi konusunda farkındalık yaratırken, insanların yaşadıkları dünyayı daha iyi anlamalarına yardımcı olma fırsatı sunar.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bilgi veya doğru olmayan haberler anında kulaktan kulağa yayılarak büyük bir sorun teşkil edebilir. Bu tür yanlış bilgilerin doğrusunu kamuoyuyla paylaşmak oldukça gurur vericidir. Doğru bilgilendirme yaparak, toplumda oluşabilecek yanlış anlaşılmalara düzeltmek, insanlara daha doğru bir perspektif sunmak önemlidir. Yanlış haberlerin önüne geçmek adına, güvenilir kaynaklardan edinilen bilgilerin paylaşılması ve doğruluk kontrolü yapmanın önemi

büyüktür. Bilgi toplumunda yaşadığımız bu dönemde, doğru bilgiye ulaşmak ve doğru bilgiyi başkalarıyla paylaşmak sorumluluğumuzdur. Bu sayede sağlıklı ve güvenilir bir iletişim ağı oluşturulabilir. Herkesin bilgiye ulaşma hakkı olduğu bu çağda, kulaktan dolma bilgilere itibar etmek yerine, sağlam temellere dayalı gerçekleri paylaşmak önemlidir.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Toplum, haberlere anında ulaşmak istemekte ve bu nedenle uzun yazılan metinler yerine sosyal medyada paylaşılan anlık, kısa son dakika haberleri vatandaşlar için daha dikkat çekici hale gelmiştir. Bu kısa haberler, zaman tasarrufu sağlayarak insanların güncel olayları takip etmelerini kolaylaştırır. Ayrıca, sosyal medyada paylaşılması ile haberler daha geniş bir kitleye ulaşabilmekte ve anında yayılma imkanı bulmaktadır. Ancak, bu tip haberlerde doğruluk payının ve haberin tamamının derinlemesine analiz edilmediğinin farkında olunmalıdır. Bu nedenle, vatandaşlar haberleri çeşitli kaynaklardan doğrulamalı ve güvenilir haber kuruluşlarının takibini sürdürmelidir.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gazeteciler, topluma bilgi vermek ve insanları aydınlatmak amacıyla çalışan önemli bir meslek grubudur. Bu nedenle gazeteciler aslında öğretmenler gibidir. Doğruluğu araştırıp doğru bilgiyi aktarmak, bilinmeyi öğretmek ve insanları bilinçlendirmek gazetecilerin görevlerindedir. Konyalı gazeteci meslektaşlarımız da bu konuda örnek bir çalışma sergileyerek toplum için bilgilendirici ve öğretici haberler yapmaktadır. Onların çalışmaları adeta karanlığa ışık tutarak insanları doğru bilgilendirme konusunda önemli bir görev üstlenmektedir. Bu yüzden Konyalı gazeteci meslektaşlarımla gurur duyuyorum.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

"Bir gün özel bir haberden gelmiş yazdığım haberin montajı için kurgu odasına geçmişim ve danışmadan bir telefon geldi ve haber yapılması gereken bir konu olduğu belirtildi. Aşağıya inip Sevtap adında bir hanımefendiyle görüşme yaptım. Sevtap hanımın babası Alzheimer hastasıydı ve ondan haber alınamıyordu. Sevtap hanımla kısa bir görüşmenin ardından röportaj aldım insertler çektim ve masama oturup haberi yazdım, ardından montajına oturup haberi kurguladım haberi ana haber bültenine yetiştirdim. Ana haberde de yayınlanmasının ardından Sevtap hanımın kardeşi bana ulaştı babasının bulunduğunu ifade etti. Mutluluktan ne diyeceğini bilmiyordu adeta. Dualar, teşekkürler ve daha bir sürü güzel cümle çıktı ağzından işte o an yaptığım meslekle bir kez daha gurur duydum."

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

"Bu mesleği hakkıyla yapmak istiyorsanız sabırlı olmanız en başta geliyor. Örneğin, gittiğiniz bir asayiş olayında sinirli bir kazazedeye ya da yakını ile karşı karşıya kalacaksınız ve belki kötü karşılanacaksınız. İşte tam bu noktada empati kurmak gerekiyor orada yaşanan olayda vatandaşın içinde acı ve hüznün var kesinlikle sizde karşılık vermemeniz gerekiyor. Kısa ve öz bir kelime kullanacak olursam muhabirlik gerçekten sabır işi."

Doğru, ilkeli ve tarafsız gazetecilik anlayışı ile zor şartlarda fedakarca görev yapan değerli basın mensuplarımıza başarılarla dolu bir meslek yaşamı diliyor **10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü**'nü tebrik ediyorum.

Yusuf YAŞAR

Konya Sarraflar ve Kuyumcular Derneği
Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyeleri

**10 OCAK
ÇALIŞAN
GAZETECİLER
GÜNÜNÜZ
KUTLU
OLSUN**

Konya'nın genç gazetecilerinden Hamide Yıldırım, gazetecilik mesleği ile ilgili duygu ve düşüncelerini aktardı. Yıldırım gazeteciliğin kendisi için dönüm noktası olduğunu belirtti

GAZETECİLİK DÖNÜM NOKTAM OLDU

Selçuk Üniversitesi (SÜ) İletişim Fakültesinden mezun olduktan sonra Konya'da gazetecilik mesleğine başlayan Hamide Yıldırım, mesleğine aşık bir şekilde hayatına devam ettiğini ifade etti. Gazeteciliğin kendisi için bir dönüm noktası olduğunu ifade eden Yıldırım, "Gazetecilik ile kendimi ifade etmeyi, iletişimimi kuvvetlendirmeyi ve en önemlisi de olaylara farklı gözlerden bakmayı öğrendim." dedi.

Kısaca kendinizden bahsedermisiniz?

Ben Hamide Yıldırım.2 yıla yakın bir süredir Konya Postası Gazetesi'nde muhabirlik yapıyorum. Aslen Yozgatlıyım. Ailem de halihazırda orada yaşıyor. Üniversite için geldiğim Konya'da sektörümde iş bularak kalmaya devam ettim. Artık Konyalı sayılırım. Ailemin bu konuda her zaman yanımda olması bana güç veriyor. Bu yüzden her ne kadar onlardan uzakta da olsam mesleğime aşık bir şekilde hayatımı sürdürüyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Herkesin olduğu gibi küçük yaşlarda benimde meslek seçimiyle alakalı birçok fikrim vardı. Açıkçası gazetecilik üniversiteye başlayana kadar aklımda olan bir meslek değildi. Zamanla yaptığım çalışmalar bana bu mesleği sevdirdi. Çevremde de etkisi bu anlamda güçlü oldu. Benim ise düşüncem başka bir meslek yapmazdım üzerine. Her zaman söylerim bizim sektörde kalmak için bu işi çok sevmek gerek. Çok fazla engellerle karşılaşmış olsam da işimi seviyorum. Bu işi yapmanın en büyük zorluklarından biri ise kadın olmak. Yerel veya ulusal fark etmeksizin kadınların bu alanda geriye itilmeye çalışması beni sinirlendiriyor. Bu yüzden mesleğime daha çok tutunarak, her gittiğim bir haberde yeniden aşık olarak devam edeceğim.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Bu konuyla alakalı ilk aklıma gelen gereksiz özgüven konusu. Evet dışardan bir havası varmış gibi gözükabilir.

Ben gazeteciym benim dediğim olur modu benimsenebilir. Ama sahaya çıkan birine göre bunların tam tersi bir hava söz konusu. En rahatsız olduğum konu 'ben yıllardır bu işi yapıyorum, ben gazeteciyim' söylemleri. Bakıldığında bir vizyon sahibi olmayan ama gereksiz özgüven patlaması yaşayan bireylere karşı nefretim sanırım hiç bitmeyecek. Daha kendini ifade edemeyen insanların ben iletişimcim diye böbürlenmesi fazlaca rahatsız edici. Konya özeline bakarsak; sanırım en sevdiğim olay sahadaki muhabirlerin, bu işe kendini adanmış vizyon sahiplerinden bahsediyorum, birbirlerine destek olması. Büyük programlar, mitingler veya diğer basın toplantılarında saygı çerçevesinde birbirlerinin işine engel olmadan çalışmalarını bana göre Konya basınının nezaketini gösteriyor. Bazı pürüzler çıksa da, beni dibe çekmeye çalışan insanlar olsa da ben işimi yapıyorum. Bu yüzden sektörün getirdiği sorunlar beni korkutmuyor artık.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

İlk iş yerim Konya Postası Gazetesi oldu. Daha öncesinde sektörel alakalı farklı bir yerde çalışmadım. Çalışmalarından bahsedecek olursam; muhabirlik yanı sıra haber editörlüğü de yapıyorum. Bana kalırsa sahada olmak her anlamda avantajlı ve daha zevkli. Bazen bir gazete sayfası yaparken bazen de bir programa koştururken kendimi bulduğum oluyor. Bana 2 yılda ne öğrendiğimi sorarsanız, bir işi seviyorsanız tabiri caizse onun ameliğini bile yapsanız size güzel geliyor.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Hayatımın dönüm noktası diyebilirim. Kendimi ifade etmeyi, iletişimimi kuvvetlendirmeyi ve en önemlisi de olaylara farklı gözlerden bakmayı öğrendim. Bu işi seçtiğimde sorumluluğumun bilincindeydim. Ve büyüdüğümü hissettim. Bu komik gelebiliyor ama bu meslek bana hayatın toz pembe kısmını değil de siyah ve gri kısmını gösterdi. Algım kuvvetlendi ve

HAMİDE YILDIRIM

tartışmalarımın kalitesi arttı. Bu tartışmaların içine her alanı dahil edebilirim. Daha yolun çok başında biri olarak bu işe açım.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunları veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Eskiye nazaran daha kolay bir işimiz olduğu kesin. Dijitalleşme işimizi epey kolaylaştırdı. Bununla beraber sorunlarda ortaya çıktı. Doğru habercilik kavramı günümüzde büyük bir sorun haline geldi. Her eline telefonu alan haber yapmaya veya bu alanda yetkili olan gazeteciye demeye başladı. Medya dezenformasyonu tehdit oluşturacak bir yapıya dönüştü. Bu nedenle de vatandaşın itibarı bizlere karşı azaldı. Bununla ilgili etik kuralların sık sık gündeme gelmesi ve gerekli yaptırımların uygulanması gerektiğini düşünüyorum. Başlı başına etik habercilik olmaması ve dezenformasyonun hakim olması mesleğimizi tehlikeye sürüklüyor.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bunun için gerekli eğitimler alınmalı. Nasıl ben iğne vurmamı biliyorum diyen herkesi hemşire yapmıyorsak bizim sektörde de bu konu titizlikle araştırılmalı. Vasıf konusuna gelirse bence bir insanın çevresine karşı gururla göstereceği tek vasfı eğitimi olmalı. İletişim bu konuda çok önemli. Kendini ifade edemeyen, insanlarla iletişim sağlayamayan birinin gazeteci veya yazar olması mantık dahilinde değil. Çok tanınması veya çok parasının olması benim için bir ayrıcalık değil. İnsanlar farkını aldığı eğitim ve kendini ifade becerisiyle gösterir.

Kimse bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Özgünlük olarak tanımlayabileceğim bu durum, farklılığı ortaya koyuyor. Dijitalleşmeyle birlikte artık insanlar tek tip haberler izlemeye dayatılıyor. Kendi yaptığım bir haberi başkasını anlatırken farklı olduğumu hissettiğim zamanki gururu hiçbir alanda bulamam. Beni fazlasıyla mutlu eder ve bu sayede kendimden emin bir şekilde ilerlerim.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre

veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Bu soruya en güzel cevabım Tom Stoppard'dın da dediği gibi, "Hala inanıyorum ki eğer amacınız dünyayı değiştirmekse, gazetecilik daha kısa süreli bir silahtır" yazmaktan asla vazgeçmeyin önce siz değişin sonra dünyanız. Ve unutmayın ki nicelik nitelik üretir.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Diğer soruda da ifade ettiğim gibi dezenformasyon konusu can sıkıcı bir hale geldi. Bu nedenle daha özgün ve kaliteli içerik üretmek, toplumun nabzını tutmak ve meslek etiğini uygulamak gazetecilik boyutunu üst sınırlara taşıyacaktır.

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Biz sanatçı değil ki sanatı sanat için yapalım. Bizim sanatımız toplum üzerine olmalı. Onları doğru yönlendirmek, çağrılarına kulak verip dile getirmek ve bu hususta sorumluluk almamız. Konya özelinde incelersek bu konuyu gerçekten işini liyakatle yapan çok isim var. Maalesef ki aynı şekilde bu durumu çıkarı için kullanan taraflarda mevcut. Biz çalışmalarımızı Konya'da yapıyoruz. Konya'nın sorununu görmezden gelen veya Konyalılara kulak kapatanlar bu sektörden uzak durmalı. Bizim işimiz halkı doğru yönlendirmek ve

kendi bölgemizin sorununu dile getirmek. Bunu başarıyla yapan meslektaşlarıma da saygı duyuyorum. Diğerlerinin ise bu sektörü dibe çekmekten vazgeçmeye davet ediyorum.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

İlk defa şehit cenazesine katılmıştım. Sanırım yıllar geçse de bu anı unutamayacağım. Bir yandan o ortamda olmak bir yandan da işimi yapmak bana çok güç gelmişti. Bu kadar zorlandığım bir anı daha hatırlamıyorum.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

İletişimden korkmayın. Yeni insanlar tanıyın, yeni deneyimler elde edin. Önce dinlemeyi bilin. Üzerine düşünün. Her meslekte olduğu gibi bizim sektörde de bazı negatif enerjiler olacak, bu tarz insanlara asla taviz vermeyin. Sizleri dibe çekmelerine izin vermeyin. Bizler tarihe tanıklık eden insanlarız. Tüm zor koşullara rağmen bilgi alışverişini sağlayın. Toplumun aynası olduğumuzu unutmayın. Menfaate göre şekil almak değil de kırmızı çizgilerinizle bu dayatılan sisteme kafa tutun. Son olarak ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün şu sözleriyle sözlerimi tamamlamak istiyorum: "Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır"

Ekleme istedikleriniz var mı?

Yapılacak projeye beni dahil ettiğiniz için teşekkürlerimi sunar, iyi çalışmalar dilerim.

GAZETECİLİĞİ HEYECANLA YAPIYORUM

Gazetecilik mesleğini ilk günkü heyecan ile sürdürdüğünü ifade eden Büşra Erkuş, hiç sıkılmadan ve yorulmadan mesleki yürüyüşünü sürdürdüğünü söyledi

Gazetecilik mesleğine duyduğu ilgiden dolayı, üniversite eğitimini Selçuk Üniversitesi (SÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünden mezun olan ve Konya'da gazetecilik mesleğini Yeni Haber Gazetesi'nde mesleğini sürdüren Büşra Erkuş, gazeteciliğe başlama hikayesini anlattı. Gazeteciliği ilk günkü heyecan ile devam ettiğini ifade eden Erkuş, "Her geçen gün daha fazla tecrübe kazandığım gazetecilik mesleğimi severek yapıyorum. Sevmeden icra edilebilecek bir meslek olmadığını da biliyorum. Eminim ki bu meslekte hep daha fazlasını öğreneceğim. Aslında meslek tecrübesi yanında, büyük bir hayat tecrübesi de kazanıyorum. Yeni insanlar tanıyor, en iyisini hatta en kötüsünü bile görüyorum. Ama hiç sıkılmadan ve yorulmadan yoluma devam ediyorum." dedi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Konyalıyım. Selçuk Üniversitesi Gazetecilik bölümü mezunuyum. Kastamonu Üniversitesi'nde başlayan üniversite hayatımı, Selçuk Üniversitesi'nde tamamladım. Karaman Belediyesi Basın Bürosunda staj yapma fırsatı yakaladım. Şu an ise Yeni Haber Gazetesinde çalışmalarımı sürdürüyorum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazeteciliğe yaklaşık olarak 2 yıl önce Yeni Haber Gazetesinde başladım. Halen Yeni Haber Gazetesinde çalışmalarımı sürdürüyorum. Yapılan mesleğin yanında, çalışılan kurumun da öneminin çok büyük olduğunu düşünüyorum. Bu gazetede çalışmaya başladığım, tecrübe kazandığım, güzel insanlar tanıdığım ve halen burada bulunduğum için kendimi oldukça şanslı hissediyorum.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik mesleğine duyduğum ilgiden dolayı, üniversitede bu bölümü okumayı tercih ettim. Haber peşinde koşmak, insanlara doğru bilgiyi, doğru kaynaktan ulaştırmak, farklı bakış açılarıyla görünmeyeni görmek ve insanlara en ufak fayda sağlayabilmek bile benim için büyük mutluluk. İsteklerim ve hedeflerim doğrultusunda mesleğimi icra etmeye başladım. İlk gün ki heyecanla çalışmalarına devam ediyorum. Biliyorum ki bu heyecanım hiç bitmeyecek.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Meslek hayatıma attığım ilk adımdan itibaren her günüm, aynı zamanda farklı birer de anım. İlk veya son röportajım benim için ayrı ayrı anılardan ibaret. Her gün

yeni bir şey öğreniyor olmak beni mutlu etmeye yetiyor. Her geçen gün kendimi daha fazla geliştirdiğimi düşünüyorum ve her zaman daha fazlası olacağıma inanıyorum.

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Güzel olduğu kadar da zorlu bir sektörün içerisinde yer alıyorum. Her konuda bilgili, güncel ve üretken olmak gerektiğinin farkındayım. Her zaman gündemi takip etmek, konu üretebilmek ve sürekli düşünmek gerekiyor. Fakat bu sektörün birçok güzelliği de var. Her günün, her saatin birbirinden çok farklı olduğu anlar yaşıyorum. Gün içerisinde masa başında kalmadan, farklı yerler, farklı insanlar, farklı konular ve farklı hisler yaşıyorum. Günün başında yaşam kategorili haber yaparken, gün sonunda kendimi mezar taşı haberi yaparken buluyorum. Günlük hayatımda yolumun belki de hiç keşimeyeceği insanlarla sohbet etme fırsatı da yakalıyorum. Her geçen gün daha fazla tecrübe kazandığım gazetecilik mesleğimi severek yapıyorum. Sevmeden icra edilebilecek bir meslek olmadığını da biliyorum. Eminim ki bu meslekte hep daha fazlasını öğreneceğim. Aslında meslek tecrübesi yanında, büyük bir hayat tecrübesi de kazanıyorum. Yeni insanlar tanıyor, en iyisini hatta en kötüsünü bile görüyorum. Ama hiç sıkılmadan ve yorulmadan yoluma devam ediyorum.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

Basılı gazeteler tarihe karışmaya yüz tutmuş durumda. Bazen insan gazetelerin öneminin olduğu, her sabah kahvaltısında eklemekle birlikte gazetenin alındığı bir dönemde yaşamak istiyor. Her bir satırın, cümlelerin dikkatlice okunduğu, doğruluğuna güvendiği zamanlarda olmak istiyor. Fakat günümüzde durum artık çok başka. Bir habere ulaşmak artık bir nesneye uzanmaktan daha yakın. Birçok olumlu yönü olduğu gibi olumsuz yönleri de var elbette. Örneğin artık gazetecilerin ve haberin saygınlığını yitirmesi en büyük sorun. Dezenformasyonla ne kadar mücadele edilse de bu dönemde önüne geçilmesi oldukça güç. Artık telefonu ve sosyal medyası olan herkes doğru veya yanlış bilgi aktarımı yapabiliyor. Bu da aslında büyük hatalara yol açıyor. İnternet döneminde gazetecilik yapmanın birçok güzel yönü de var elbette. Bu değişikliği kabullenmeli, daha iyisini yapmaya devam etmeliyiz. Örneğin doğru bilgiyi, doğru zamanda, doğru yerde yaymak artık saniyeler içerisinde yapılabilir. Bir haber aynı anda yüzlerce kişiye ulaştırılabilir. Haberin toplamda kaç kişiye ulaştığını, insanların ne düşündüğünü anlık olarak yorumlardan takip etmek oldukça heyecan verici. Bu sektörde olan hiçkimse heyecanını kaydedemeyecek. Bu meslek hiçbir zaman bitmeyecek.

10 OCAK Çalışan Gazeteciler Günü Kutlu Olsun

Bir fotoğraf karesi için saatlerce en doğru anı bekleyen; bir satır haberle birçok hayata umut olabileceği gerçeğini unutmadan çalışan değerli basın mensupları ve basın gönüllülerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü en içten dileklerimizle kutlarız.

KONEV 1996

KONYA EĞİTİM KÜLTÜR ve SAĞLIK VAKFI

"El Birliği, Gönül Birliği"

İzmir 2 Cad. No: 44/8 Kızılay Çankaya/ANKARA
www.konev.org.tr
info@konev.org.tr 0 (312) 419 42 43

“

Gazetecilik mesleğini Konya Yeniğün Gazetesi'nde internet editörü olarak sürdüren Birkan Bakay, “Gazetecilik mesleği çok kutsal bir meslek benim gözümde. Bu meslek diğer meslek gruplarına nazaran eşsiz ve önemli bir yere sahip. Gazetecilik bir tutkudur, bir maceradır.”

”

GAZETECİLİK TUTKUDUR, MACERADIR

Selçuk Üniversitesi (SÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünden mezun olduktan sonra Konya'da gazeteciliğe başlayan ve İnternet Editörü olarak çalışmalarını sürdüren Birkan Bakay, mesleğine ilk günkü aşkla devam ediyor. Gazetecilik mesleğinin çok kutsal bir meslek olduğunu ifade eden Bakay, gazeteciliğin bir tutku ve macera olduğunu belirtti.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Birkan Bakay. İstanbul doğumluyum. 25 yaşındayım. Küçüklüğümde beri İstanbul'da ailemle birlikte yaşıyorum. Babamın ismi Kemal, Annemin İsmi Hatice, Abim ve kız kardeşim ile birlikte 3 kardeşiz. 2022 Yılı Selçuk Üniversitesi Gazetecilik Bölümü mezunuyum.

Gazetecilik hayatına nasıl giriş yaptınız?

Gazetecilik hayatına girişim üniversite öğrencisiyken başladı. Öğrencilik yıllarımda sadece ders çalışarak bir şeyler öğrenilemeyeceğini ve dersin yanında

gazetecilik mesleğinin içerisinde olmam gerektiğini düşündüm. İş sektörünü daha yakından öğrenmek için stajyerlik alanında gazete ve radyolara başvurulara bulundum. Sonrasında gazetecilik alanında işi öğreneceğim ve kendimi geliştirebileceğim Konya Yeniğün Gazetesi'nde gazetecilik hayatına giriş yaptım.

Bu meslekle ve/veya sektörle ilgili düşünceleriniz nelerdir?

Gazetecilik mesleği çok kutsal bir meslek benim gözümde. İşini en doğru ve kusursuz şekilde yapmak zorunda olduğun bir meslek... Gece gündüz demeden, sıcak soğuk demeden var gücünle çalışmanız gereken bir meslek... İnsanlara en doğru ve güvenilir haberleri ulaştırılan bir meslek olduğu için diğer mesleklere nazaran gazetecilik mesleğinin eşi benzeri yoktur benim gözümde.

Gazetecilik anlamında ne tür çalışmalar yaptınız? Hangi kurum ve kademelerde görevlerde bulundunuz?

Gazetecilik mesleğine Konya Yeni-

ğün Gazetesi'nde başladım. Kurumda ilk olarak işi öğrenmek için 2 sene stajyerlik göreviyle başladım. İnternet haberciliğini öğrenmek için elimden gelen her şeyi yaptım. İş yerindeki mesai arkadaşlarımın desteği ile kendimi gazetecilik alanında geliştirdim. Üniversiteden mezun olduktan sonra çalıştığım kurumda kadrolu eleman oldum. Şimdi ise kurumumun internet haber sitesini geliştirmek ve insanlara doğru, güncel haber verebilmek için var gücümle çalışıyorum.

Gazetecilik sizin için ne ifade ediyor?

Gazetecilik benim için haber ve bilgi kaynağına çabuk ulaşmak ve bu kaynaklardan edinilen bilgi ve haberleri okurlara sunma işinin üstlenildiği önemli ve kutsal bir meslektir. Bu meslek diğer meslek gruplarına nazaran eşsiz ve önemli bir yere sahip. Gazetecilik bir tutkudur, bir maceradır.

Gazetecilik sektöründe günümüzde yaşanan sorunlar veya eksiklikleri nasıl tarif edersiniz?

Gazetecilik sektörü için günümüzde ciddi ve kayda değer sorunlar oluşmaktadır. Bu sorunların ilki gazetelere yeteri kadar destek verilmemesidir. Özellikle de yerel basın sektörü kendini zar zor ayakta tutmaya çalışıyor. Bu konuyla ilgili gerekli önlemler alınmalı ve kutsal bir meslek olan gazetecilik sektörüne her türlü destek bir an önce verilmelidir. İkinci sorun olarak ise gazetecilik bölümü okuyan öğrencilerin bu alanda kendilerini hiç geliştirmeden iş hayatına girmeleri, bu meslekte yıllarını vermiş olan gazetecileri ve kurumları ister istemez kötü etkileniyor. Gazetecilik alanında okuyan öğrencilere tavsiyem bu alanda olabildiğince kendinizi geliştirerek meslekte daha iyi yerlere gelebilirsiniz.

Bir gazeteci veya yazar olmak için ne tür çalışmalar yapılmalı? Ya da hangi vasıflara sahip olunmalı?

Bir gazeteci veya yazar olabilmek için öncelikle her anlamda donanımlı olmanız gerekiyor. Bu meslekte yeteri kadar bilgi ve birikime sahip değilseniz eğer gazeteci veya yazar olmak için hazır değilsinizdir. Bu alanlarda olabilmek için araştırmacı olmalı ve her an sahanın içerisinde yer almalısınız. Yazdığınız yazılarla veya haberlerle sektörde adınızdan söz ettirmeniz gerekmektedir. Eğer yaptığınız çalışmalar sektör içerisinde ses uyandırıyor ise o zaman hazırsınız demektir.

Kimsenin bilmediği bir konuyu kamuoyuyla paylaşmak veya o konuya kendinizce farklı bir bakış açısı getirmek nasıl bir duygu?

Kimsenin bilmediği bir konuyu bilmek güzel bir şey tabii. O konuyu gazetecilik bilgisi ile harmanlayarak insanlarla paylaşmak ise bambaşka bir duygu. Çünkü bunları yaparak aslında toplum için ve insanlar için ne kadar önemli bir görev üstlendiğinin farkına varıyorsun. Bu muazzam bir şey bence...

Yazmak veya kamuoyuna bir konu hakkında bilgi aktarımı yapmak şehre veya ülkeye ne tür bir katkı sunuyor? Düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Yaptığımız işle yaşadığımız ülkeyi ve bulunduğumuz şehirleri daha huzurlu ve daha güvenilir bir hale getirmek için uğraşıyoruz. Bana göre bu alanda hem ülkemize hem de bulunduğumuz şehirlere önemli derecede katkılar sağlıyoruz. İnsanların ve

şehirin güncel ve önemli sorunlarına yer vererek daha yaşanılabilir bir ülke için var gücümüzle çalışmayı sürdürüyoruz.

İnternet mecrası ve sosyal medya yapılarının gelişmesiyle birlikte gazeteciliği ve yazmak kavramlarını nasıl değerlendirirsiniz?

İnternet mecrası ve sosyal medya giderek gelişti. Gazetecilik bu gelişmeyle birlikte alanında çok yol katetti. Haber ve bilgi konusunda insanlara daha çabuk ve etkili ulaşılabilme konusunda bu gelişimin büyük katkısı olmuştur. Bu gelişim ile birlikte gazetecilik artık internet mecrasına ve sosyal medya alanına evrilmeye başladı. Bu durum gazetecilik için farklı bir bakış açısını da beraberinde getirecek gibi...

Bir Gazeteci/Yazarın toplumu doğru yönlendirme ve doğru yola sevk etme gibi bir görevinin olduğunu düşünür müsünüz? Bu açıdan bakılınca Konya ve Türkiye'deki medya sektörü ve kalemleri millilik konusunda nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir gazeteci veya yazarın insanları doğru yönlendirme veya doğru yola sevk etme gibi bir görevi olduğunu düşünüyorum elbet. Gazeteci doğrudan yanadır. İnsanlara o doğruyu göstermek ve o doğruya yöneltmek için var gücüyle çalışmak zorundadır. Türkiye'deki medya sektörüne bakılırsa bu alanda yol izleyen az gazeteci/ yazar bulunuyor. Konya'daki medya sektörü toplumu doğru yola yönlendirme

ve sevk etme noktasında kalemlerine sahip çıkan Milli bir duruş sergileyen gazetecilere ve yazarlara sahip.

Gazetecilik yaptığınız yıllarda unutamadığınız anılar varsa birkaçını kısaca anlatabilir misiniz?

Gazetecilik yıllarımda en unutamadığım anım işe başladığım zamanlardaydı. İş sektöründe stajyerlik demek joker eleman demektir. Her işe koşturmaya çalışırdım. Çay getirmek, internete bakmak, haber yazmak, toplantılara gitmek... İlk zamanlar aşırı derecede yorulmuştum. İş bırakmayı bile düşünmüştüm açıkçası. Ama sonrasında kolay herkesin başarabileceğini, önemli olanın zoru başarmak olduğunu anladım. Stajyerlik zamanlarımdaki anılarımı hiçbir zaman unutmuyacağım.

Sektöre yeni girecek olan genç beyinlere ne tür tavsiyelerde bulunursunuz?

Öncelikle gazetecilik sektörüne girecek genç beyinlere tavsiyem sadece okuldaki öğrendikleri ya da öğrenecekleri bilgilerle yetinmeyip, iş sektörünün içerisinde yani sahanın içerisinde olmalarıdır. Çünkü orada öğrendikleriniz sadece bilgiden ibaret. Bide bu işin saha kısmı var. Diğer meslektaşlarınızdan farklı olmak istiyorsanız bu dediğimi kulağınıza küpe etseniz iyi edersiniz. 2'nci olarak ise her zorluk karşısında pes etmemeniz gerekiyor. Her işin kendine göre zorlukları vardır elbet, ama gazetecilik diğer mesleklerle nazaran zor bir meslektir. Ve hiçbir gazetecinin mesai saati yoktur. Bir haber için bile gecenin köründe uyanmanız gerekebilir. Eğer zorluklara karşı göğüs geremiyorsanız bu mesleği seçmemenizi tavsiye ederim. Zorluklara karşı göğüs gerebilecekseniz eğer ilerleyen zamanda bu alanda çok güzel yerlere gelebilirsiniz.

Ekleme istedikleriniz var mı?

Barış ve huzurun olduğu, savaşların ve ölümlerin son bulduğu bir gelecekte yaşamak dileğiyle... Kendim ve ekip arkadaşlarım başta olmak üzere tüm gazetecilerin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutluyorum. Yaşasın emekçi gazeteciler!

BURAK MİLLİ

İZZET NAZLI

FATMA ŞAN

GÖKHAN AKLAN

ERHAN YILMAZ

ONLARI UNUTMAYACAĞIZ

Tüm Türkiye'yi yasa boğan ve 11 şehrimizi etkileyen Kahramanmaraş Merkezli depremlerde 50 binden fazla vatandaşımız hayatını kaybetti. Hayatını kaybeden vatandaşlarımız arasında gazetecilik mesleğini yürüten meslektaşlarımız da bulunuyordu. 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'ne özel çıkardığımız dergimizde depremde hayatını kaybeden meslektaşlarımızı unutturmamak adına yer verirken, bu yıl dergimizi tüm hayatını kaybeden meslektaşlarımıza ithaf ediyoruz.

Burak Milli

Doğum Yılı 1992

Anadolu Ajansı İskenderun Muhabiri

Hatay'ın İskenderun ilçesi Yalım Apartmanında depremde enkaz altında kalan 31 yaşındaki Burak Milli, eşi Aysen Milli ve kız çocukları Eylül, Lina hayatını kaybetti. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İskenderun Meslek Yüksekokulundan mezun olan Burak Milli, Hatay'ın yanı sıra Suriye sınırındaki gelişmelere de yakından tanıklık etmişti. Savaş muhabirliği sertifikası da bulunan Milli, çok sayıda habere ve fotoğrafa imza atmış, bunlar uluslararası medyada da ses getirmişti.

İzzet Nazlı

Doğum Yılı 1990

Demirören Haber Ajansı Muhabere

1990 yılında Hatay'da doğdu. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Basın Yayın ve Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. Gazeteciliğe 2010 yılında Yeni Doğu Gazetesi'nde başladı. Hatay Kırkasır, Zafer, Hatay Ekspres ve Hatay Söz Gazetelerinde çalıştı. İzzet Nazlı 2020 yılından itibaren Demirören Haber Ajansı Hatay muhabiri olarak çalıştı. Çeşitli basın kuruluşlarından aldığı çok sayıda ödülü var. Evli ve iki çocuk babasıydı.

Fatma Şan

Doğum Yılı 1976

Altınözü Gazetesi imtiyaz sahibi

Gökhan Aklan

Doğum Yılı 01.01.1989

Hatay Ekspres Gazetesi ve İHA Hatay

Muhabiri

1989 yılında doğdu. Hatay Akevler Mahallesi Meltem Sokak'ta yer alan Güler Apartmanı'nda oturuyordu. Depremde enkaz altında kalan Gazeteci Gökhan Aklan ve 6 yaşındaki Azra, 5 yaşındaki Mehmet Eymen depremde hayatını kaybetti.

HASAN SEİD OKAY

MUSTAFA BERKAY ATAY

NEŞET ALKAN

MEHMET TEKİN

AYŞE FİĞEN ARLI

HALUK ARLI

MELTEM ÖZGEN

MUSTAFA YÜZBAŞIOĞLU

RUHİ AKAN

Halit Yılmaz (Erhan)

Doğum Yılı 1963

23 Temmuz Gazetesi imtiyaz sahibi

Hasan Seid Okay

Doğum Yılı 1970

Gazeteci

Antakya Gazeteciler Cemiyeti üyesiydi. Gazetecilikte emeklilik olmaz sözünün taşıyıcılarından biriydi. Hatay Valiliği'nin önünde

“Çocuklarım aç” diyerek kendini yakan ve hayatını kaybeden Adem Yarıcı'nın fotoğrafını çekerek güzel bir gazetecilik başarısına imza atmıştı.

Mustafa Berkay Atay

Doğum Yılı 1973

Ant Gazetesi

Antakya gazetesinde mesleğini icra eden gazeteci 6 şubat Kahramanmaraş

MUHAMMED AKAN

HİDAYET ÖZDEMİR

KEMAL ÖNER

YUNUS EMRE DOĞAN

İSKENDER KORKUT

merkezli depremde hayatını kaybetti.

Neşet Alkan
Doğum Yılı 1969
Gazeteci

Hatay Bağımsız Gazeteciler Cemiyeti Başkanı'ydı. HRT Akdeniz TV'de programlar yapıyordu. Onun için de çok sayıda "Enkaz altında ses var" paylaşımı yapıldı. Hatay ili Kırıkhan ilçesi 03.02.1969 doğumlu gazeteci 3 çocuk babasıydı.

Mehmet Tekin
Doğum Yılı 1947
MKÜ Öğretim üyesi. Araştırmacı yazar

1947 doğumluydu. Antakya Gazeteciler Cemiyeti'nin kurucularındandı. Hatay'ın inanç tarihini anlatan kitaplar yazdı. Aynı depremde oğlunu da kaybetti.

Ayşe Figen Arlı
İskenderun Ses Gazetesi Sahibi

1956 yılında İskenderun'da doğdu. Mesleğe 1972 İskenderun Akdeniz Gazetesi'nde başladı. Hürriyet Gazetesi'nin yerel muhabirliğini üstlendi. 1988 yılında Ses Gazetesi'ni kurdu. Ses Gazetesi'nin imtiyaz sahipliğini kurulduğu günden bu yana sürdürüyordu. Sürekli Basın Kartı taşıyordu. Almanca, Fransızca ve İngilizce biliyordu. Evli üç çocuk annesiydi.

Haluk Arlı
İskenderun Ses Gazetesi

6 Şubat Kahramanmaraş merkezli depremde hayatını kaybeden gazeteci Hatay İskenderun ses gazetesinde mesleğini icra ediyordu. Gazeteci Ayşe Figen Arlı'nın eşiydi. Depremde eşile birlikte hayatını kaybetti.

Meltem Özgen

Adana doğumlu evli 1 çocuk sahibi gazeteci Adana'da CRT TV Sunucusu olarak mesleğini icra ediyordu. 6 şubat depreminde Malatya'da hayatını kaybetti. Oğlunu almak için Malatya'ya gitmişti. Kaldığı Avşar Otel depremde yıkıldı. Özgen ve oğlunun cansız bedenleri altı gün sonra enkazdan çıkarıldı.

Mustafa Yüzbaşıoğlu
1979 doğumlu
Kahramanmaraş Bugün Gazetesi

2007 yılında Kahramanmaraş'ta Bugün isimli günlük gazetenin satın alınmasıyla birlikte gazetecilik mesleğine başladı. Gazetenin imtiyaz sahipliğini üstlenen Mustafa Yüzbaşıoğlu 1979 Kahramanmaraş doğumludur. Üniversite mezunudur. 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen depremde iki kız çocuğu ile birlikte vefat etti. Eşi ve 1 oğlu hayattadır.

Ruhi Akan
Jet Haber Gazetesi (Adıyaman)

1968 doğumluydu ve Jet Haber isimli bir internet haber bir sitesinde haber yapıyordu. Adıyaman'da, gazeteci Ruhi Akan ile oğlu gazeteci Muhammed Akan hayatını kaybetmiştir.

Muhammed Akan
Adıyaman Haber (Adıyaman)

1995 doğumluydu ve Adıyaman Haber'de çalışıyordu. Babası Ruhi Akan gibi gazetecilik yapıyordu. Depremde babasıyla birlikte göçük altında kalarak hayatını kaybetti.

Hidayet Özdemir
Radyo Programcısı ve Köşe yazarı

1966 doğumluydu ve köşe yazarlığı yapıyordu. Evli ve 4 çocuk babasıydı. Depremde Adıyaman'da, 57 yaşında Hidayet Özdemir hayatını kaybetmiştir. Merhumun cenazesi Adıyaman/Çıplak Baba Türbesi yanındaki mezarlığa defnedilmiştir.

Kemal Öner
1956 doğumluydu,
Adıyaman Telgraf Gazetesi

1956 doğumlu olan Kemal Öner, bir dönem Anadolu Ajansı'nda çalıştı. Adıyaman Telgraf Gazetesi'nde yazarlık yapan merhum Öner, depremde hayatını kaybeden gazeteciler arasında yer alıyor. Öner aynı zamanda Türkiye Spor Yazarları Derneği Adıyaman İl Temsilciği görevini yürütüyordu.

Yunus Emre Doğan
1982 doğumluydu
Mercan TV

Yunus Emre Doğan, Adıyaman'da uzun yıllardır yerel basında görev yapıyordu. Depremde enkaz altında kalan merhum Doğan, hayatını kaybetti.

İskender Korkut
1970 doğumluydu.
Adıyaman Belediyesi Basın ve Hakla İlişkiler Müdürü
Mercan TV programcısı

İskender Korkut, Adıyaman Mercan TV Programcısıydı. Malatya'da yıkılan apartmanın enkazında cansız bedenine ulaşıldı. Anadolu Yayıncılar Derneği Üyesi ve aynı zamanda Adıyaman Belediyesi Kültür Müdürü olan İskender Korkut, depremde hayatını kaybeden gazeteciler arasında yer alıyor.

Burak Alkuş
1988 doğumluydu
Adıyaman Ses Haber İmtiyaz Sahibi

Burak Alkuş, Adıyaman'da gazetecilik yapıyordu. Adıyaman Ses isimli bir internet haber sitesinin imtiyaz sahibiydi. Adıyaman Gazeteciler Cemiyeti eski sekreteriydi. Eşi ve oğluyla birlikte depremde hayatını kaybetti.

Aziz Çevlik
Kahramanmaraş Manşet Gazetesi

Kahramanmaraş'ta gazetecilik yapan merhum Çevlik, aylar önceki bir yazısında "Deprem bölgesinde yaşıyoruz, geçtiğimiz günlerde art arda yaşanan deprem ve ufak sallanmalar Kahramanmaraş'ta vatandaşlarımızı korkuttu" diye yazmış. Kahramanmaraş Manşet Gazetesi muhabiri olan Çevlik, deprem sonrası göçükten yaralı çıkarılsa da, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak hayatını kaybetti.

Fatih Nalbantbaşı
Maraş Medya Merkezi İmtiyaz Sahibi

Kahramanmaraş'ta 12 Eylül öncesinde Hergün gazetesinin Kahramanmaraş temsilciliği yapmasıyla mesleğe başladı. Gazetecilik mesleğinin yanısıra esnaflık da

BURAK ALKUŞ

AZİZ ÇEVLİK

FATİH NALBANTBAŞI

ZÜBEYİR PEKTAŞ

doğru, tarafsız, dürüst ve objektif

10 OCAK
Çalışan
Gazeteciler
Günü

S.S. LADIK
TARIMSAL KALKINMA
KOOPERATİFİ

yaptı. Kahramanmaraş'ta ilk radyo ve ilk yerel televizyonu kurdu. Haftalık gazete çıkarttı. Uzun yıllar TRT Kahramanmaraş Temsilciliği görevinde bulundu

Maraş Medya Merkezi adı altında 4 farklı internet sitesi yayındaydı.

1954 Kahramanmaraş doğumlu. 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen depremde yaşamını yitirdi. Evli ve iki çocuk babasıydı.

Zübeyir Pektaş

Halkın Sesi Gazetesi (Adıyaman)

1971 doğumluydu ve Halkın Sesi Gazetesi'nde çalışıyordu. Adıyamanlı gazeteci 6 şubat depremde hayatını kaybetti.

İsmail Hakkı Koçak

1965 doğumluydu

Köşe yazarı-Gazeteci

Adıyaman'da Mercan TV'de mesleğini icra eden gazeteci 6 şubat Kahramanmaraş merkezli depremde hayatını kaybetti.

Fatih Bayın

Adıyaman Radyo Tek

Adıyaman Radyo Tek'te mesleğini icra eden gazeteci 6 Şubat Kahramanmaraş merkezli depremde hayatını kaybetti. Adıyaman'ın ilk radyo programcılarındandı.

Barış Can Tabakçı

Anadolu Ajansı

Adıyaman

Adıyaman'da AA'da görev yapan gazeteci 6 Şubat Kahramanmaraş merkezli depremde hayatını kaybetti.

Rafî Sümbültepe

67 yaşındaydı

Arsuz Gazeteciler Cemiyeti Başkanı

Rafî Sümbültepe ve Eşi Cahide Sümbültepe 5 Şubat akşamı zatürreden hayatını kaybeden abisi Naim Sümbültepe için İskenderun'daki cenaze evinde bulunuyordu. Arsuz Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı yapan merhum Sümbültepe, depremde eşiyile birlikte enkaz altında hayatını kaybetti.

Aynur Göksu

30 yaşındaydı

Güne Bakış Gazetesi

Adıyaman Güne Bakış gazetesinde mesleğini icra eden gazeteci 6 şubat Kahramanmaraş merkezli depremde Adıyaman'da hayatını kaybetti.

Ayhan Gümüşsoy

Haykırış Gazetesi

Gazetecilik mesleğini Hatay Haykırış Gazetesi ve Beyzade FM TV'de icra eden gazeteci 6 şubat Kahramanmaraş merkezli depremde hayatını kaybetti.

Haykırış Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğü, Hatay Gazeteciler Cemiyeti Denetleme Kurulu Üyesi ve Saadet Partisi Hatay Tanıtım Medya ve İletişim Başkanlığı görevlerini yürütüyordu.

İsmail Karaoğlan

Antakya Gazetesi

Köşe Yazarı

Hatay Antakya'da mesleğini icra eden gazeteci 6 Şubat Kahramanmaraş merkezli depremde eşiyile birlikte hayatını kaybetti.

İSMAIL HAKKI KOÇAK

FATİH BAYIN

BARIŞ CAN TABAKÇI

RAFİ SÜMBÜLTEPE

İSMAIL KARAOĞLAN

10 OCAK

Çalışan Gazeteciler Günü Kutlu Olsun

Bir fotoğraf karesi için saatlerce en doğru anı bekleyen; bir satır haberle birçok hayata umut olabileceği gerçeğini unutmadan çalışan değerli basın mensupları ve basın gönüllülerimizin 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü en içten dileklerimizle kutlarız.

Konya Sürücü
Kursları Derneği

10 OCAK ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

İçinizin Mimarı

 ÇATALOĞLU MİMARLIK

Fuat ÇATAL

0 543 486 32 35

Melikşah Mahallesi, Melikşah Caddesi
No: 16/1 Meram/Konya
projekontrolcataloglu@hotmail.com

10 Ocak

ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ

Kutlu Olsun...

Kamuoyuna doğru, tarafsız, ilkeli ve hızlı haber ulaştırmak için çalışan değerli basın mensuplarımızın

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü

Kutlu Olsun...

MUSTAFA
KAVUŞ
MERAM BELEDİYE BAŞKANI

Gıllardır USTALARIN TERCİHİ

TEKBAŞ UN olarak hedefimiz hali hazırda yakından takip ettiğimiz sektörde, son teknoloji ile güncellenen teknolojik altyapımızla, faaliyet alanımızı sürekli güncel ve aktif tutup, ürün güvenilirliği ve güvenliğinden ödün vermeden hizmet ve kalitemizle sürdürülebilirlik sağlamaktır.

tekbas

UN FABRİKASI

Bizi Sosyal Medyadan Takip Edin !

TekbasUnFabrikasi

TekbasUn

www.tekbas.com.tr

Çatalhöyük

• TANITIM VE KARŞILAMA MERKEZİ •

28.500 metrekare Özel Proje Alanı • 4.500 metrekare Sergi Alanı
Gerçek Boyutlu Çatalhöyük Evi • Çatalhöyük'ün Dünü ve Bugünü
Seyir Kulesi

9 BİN
YILLIK
DAVET

